

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
செவ்வாய்க்கிழமை, 1982 செப்டம்பர் 7
ஆவணி 22, துந்துபி—திருவள்ளூர் 2013

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டமன்றப் பேரவை மண்டபத்தில் சாலை 9 மணியளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. க. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :

“அருமை உடைத்தென்று அசாவாமை வேண்டும்
பெருமை முயற்சி தரும்”

இது செய்வதற்கு அருமையானது என்று கோர்வுறாமல் இருக்க வேண்டும். அதை அரிய முயற்சி செய்து முடித்து விட்டால், அதனால் பெருமை உண்டாகும்.

1 வினாக்கள்—விடைகள்
உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்

கந்திலியில் புதிய துணை மின்நிலையம் அமைக்கும் திட்டம்.

*வினா எண் 1—திரு. தி. அன்பழகன் : மாண்புமிகு மின்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

வடாற்காடு மாவட்டம் கந்திலியில் புதிய துணை மின்நிலையம் அமைக்கும் திட்டம் அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : ஆம்.

திரு. தி. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, புதியதாக அமைக்கவிருக்கிற துணை மின்நிலையம் எத்தனை கிலோ வாட் மின்நிலையமாக அமையும். அதனுடைய மதிப்பீடு எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அந்தத் துணை மின்நிலையத்தின் மதிப்பீடு 39.76 லட்சம். 1982-83 ஆம் ஆண்டில் துவங்கி முடிக்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதன்மூலம் சுமார் 7½ எம். வி. ஏ. நிறைவு செய்ய திட்டம் உள்ளது.

[1982 செப்டம்பர் 7]

திரு. கோவைத்தம்பி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துணை மின் நிலையம் அமைப்பதற்கு அரசு ஏதாவது காரணத்தை வைத்து ஆரம்பிக்கிறதா? அப்படி காரணம் இருந்தால், கோவை மாவட்டத்தில் அடிக்கொரு தடவை மின் தடை ஏற்படுகிறது. தொழில்கள் நிரம்பப் பெற்றிருக்கிற நகரமாக இருப்பதால், அங்கே ஒரு துணை மின் நிலையம் அமைப்பதற்கு அரசு முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, காரணங்கள் இல்லாமல் எந்தக் காரியமும் நடைபெறுவது இல்லை. கோவை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் தனிக் கேள்வி போடவும்.

திரு. ஏ. எம். சேதுராமன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, துணை மின் நிலையம் அமைக்க ஆற்காடு தொகுதியில் கண்ணியனூர் கிராமத்தில் இடம் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டிருப்பதாகவும் அதாரிகள் வந்து அதனை சர்வே செய்ததாகவும் கேள்வி பட்டேன். ஆகவே, அமைக்கப்படவிருக்கும் துணை மின் நிலையத்தைத் திமிரி ஒன்றியத்தில் அரசு அமைக்கவிருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, அந்த விவரம் தற்போது என்னிடத்தில் இல்லை.

மதுரை மாநகராட்சியில் புதிதாக சேர்ந்துள்ள பகுதியில் மின் இணைப்புப் பெறுவதற்கான அரசின் அனுமதி.

* வினா எண் 2—**திரு. சோ. அழகர்சாமி :** மாண்புமிகு மின் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:—

(அ) மதுரை மாநகராட்சியில் புதிதாக சேர்ந்துள்ள பகுதியில் வசிப்பவர்கள் மின் இணைப்புப் பெற அரசிடம் விசேட அனுமதி பெற வேண்டுமென்று நிபந்தனை விதிக்கப்பட்டுள்ளது உண்மையா?

(ஆ) ஆம் எனில் அதன் விவரம் யாது?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : (அ) ஆம்.

(ஆ) புதிதாக சேர்க்கப்பட்டுள்ள பகுதிகள், இந்திய மின்சாரச் சட்டம் 1910, பிரிவு 2-ன் கீழ் மின்சாரம் வழங்க, மதுரை மாநகராட்சிக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள மின் திட்டப்பகுதிகளுக்கு வெளியில் இருக்குமானால், இந்திய மின்சாரச் சட்டம் 1910, பிரிவு 27-ன் கீழ், மின் இணைப்பு வழங்குவது சம்பந்தமான வேலைகள் செய்யவும், மின் இணைப்பு வழங்கவும், மாநகராட்சி மாநில அரசின் தனி அனுமதியை பெற வேண்டும். புதிதாக சேர்க்கப்பட்டுள்ள பகுதிகள், மாநகராட்சியின் மின் திட்டப்பகுதிக்குள் இருக்குமானால், மாநில அரசின் அனுமதி பெற அவசியமில்லை.

1982 செப்டம்பர் 7]

திரு. சோ. அழகர்சாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மதுரை மாவட்டத்திலே புதியதாக பல பகுதிகள் சேர்க்கப்பட்டு 3, 4 ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆகிறது. அந்தப் பகுதியில் உள்ள மக்களுக்கும், தொழில் நிலையங்களுக்கும் மின் இணைப்பு பெற வேண்டும் என்று கேட்டு, 3 ஆண்டுகள் ஆகியும் அவர்களுக்கு அது கிடைக்காமல் இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறும் போது, அந்தப் பகுதிகள் மாநகராட்சியின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டிருக்கிற பகுதிகளாக இருந்தால் வழங்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். புதியதாக சேர்க்கப்பட்ட பகுதிகள், தமிழ்நாடு மின் இலாகாவில் இருக்கிற அந்த அமைப்பின் கீழ் இணைப்பதற்கு வேண்டிய பணிகள் ஏன் காலதாமதமாகிறது? உடனடியாக அந்தப் பகுதிகளை மாநகராட்சியின் மின் திட்டப் பகுதிகளுக்குள் இணைத்து, அல்லது தமிழ்நாடு மின் இலாகாவில் இருக்கிற அந்த அமைப்பின் கீழ் இணைத்து, அந்த மாநகராட்சி அதிகாரிகளுக்கு, சீக்கிரமாக அந்த தேவையான அதிகாரங்களை வழங்கி, அந்தப் பகுதிகளுக்கு உடனடியாக மின் இணைப்புக் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் எடுப்பாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதிலே சில நடைமுறை சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. சான்றாக மதுரை மாநகராட்சியின் எல்லைக்கோட்டுப் பகுதிகளிலே மதுரை மாநகராட்சியே மின்சாரம் வழங்க வேண்டிய அந்த மின் கம்பித் தொடர்களில் மின் வாரியத்தைச் சேர்ந்த பகுதிகளும் சேர்ந்து வருகின்றன.

ஆகவே கம்பித் தொடர்கள் எல்லாம் தனித்தனியாக அமைக்கப்பட வேண்டும். தனித்தனியாக மின்மாற்றிகள் அமைக்கப்படவேண்டும். உயர் அழுத்த மின் தொழில்களுக்கு இப்போது மின் வாரியம் மின்சாரம் வழங்கி வருகின்றது. ஆகவே உயர் அழுத்த மின்சாரம் தேவைப்படுகின்ற தொழில்கள் மாநகராட்சியின் எல்லைக்குள் இருந்தாலும் மின்சார வாரியம் தான் மின்சாரம் வழங்குகின்றது. மின் மாற்றிகள் மற்றும் கம்பித் தொடர்கள் அமைக்க வேண்டும் என்றால் ஏராளமான செலவாகும், எனவே இதை எல்லாம் வைத்துத்தான் அரசு பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, தனித்தனியாக கம்பித் தொடர்கள் அமைப்பதற்குப் பதிலாக மின் இலாக்காவின் கீழ் உள்ள மாநகராட்சியினைச் சேர்ந்திருக்கின்ற பகுதிகளில் மின்சார இலாக்காவே மின் இணைப்புக்களைக் கொடுத்து அவை எல்லாம் முடிந்து விட்டதற்குப் பிறகு அவர்களுக்கு ட்ரான்ஸ்ஃபர் செய்யலாம் அல்லவா? அந்த வகையிலே அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

[1982 செப்டம்பர் 7]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, அதைப் பற்றி அரசு பரிசீலிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ப. நெடுமாரூர் : தலைவரவர்களே, மதுரை மாநகரில் புதிதாக சேர்க்கப்பட்ட பகுதிகளுக்கு மின் இணைப்புக்கள் கொடுப்பதிலே தாமதம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். என்னுடைய தொகுதி மதுரையின் ஒரு புறத்தில் இருக்கின்றது. எதிர்புறத்திலே மாண்புமிகு விவசாய அமைச்சர் அவர்களின் தொகுதி இருக்கின்றது. இரண்டு தொகுதிகளுக்கும் ஒரே லைன் தான் வருகின்றது. ஆனாலும் அங்கே கூட பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. அந்த மதுரை நகரைச் சுற்றியுள்ள கிராமப் பகுதிகள் அனைத்தையும் மாநகராட்சி மின் இணைப்புக்களோடு இணைக்க ஏற்பாடு செய்வதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் யோசனை செய்வார்களா? சென்னை, கோயம்புத்தூர் போன்ற மாநகராட்சிகளிலும் இதே போன்ற சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே புதிதாக சேர்க்கப்பட்ட பகுதிகளுக்கும் இந்தச் சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே ஒட்டு மொத்தமாக அரசு கொள்கை ரீதியில் ஒரு முடிவு எடுக்க முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, இந்தப் பிரச்சினையே மாநகராட்சி எல்லையும், மின் வழங்கு எல்லையும் ஒன்றாக இராத காரணத்தால்தான். வேறு காரணத்தால் அல்ல. அதனை ஒருமுகப் படுத்தவேண்டுமென்று அமைப்புக்கும் பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. தனித்தனியாக உயித் தொடர்கள் போன்றவற்றை அமைப்பதற்கு மின் வாரியமும் செலவு செய்தாக வேண்டும். மாநகராட்சியும் தனது மின் தேவையை நிறைவு செய்யவேண்டும் என்றால்—இப்போது 11000 வோல்ட் மின்சாரம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனை 110 கே. வி.யாக மாற்றியாக வேண்டும். அதற்காக ஏராளமாகச் செலவழிக்க வேண்டும். இப்படி பல நடைமுறைச் சிக்கல்களும், நிதிச் சிக்கல்களும் இருக்கின்ற காரணத்தால்தான் கால தாமதம் ஏற்படுகின்றது. இருப்பினும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் சொன்னதைப் போல அந்தப் பிரச்சினைகள் எல்லாம் தீர்க்கப்படுகின்ற வரையிலே மாநகராட்சி எல்லையிலுள்ள மின்வாரியத்தின் பகுதிகள் என்று சொல்கிறாமே அவற்றில் மின் வாரியமே மின்சாரத்தைக் கொடுப்பதற்கு நாம் வழிமுறைகளை மேற்கொள்ளலாம்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிக்க அவைத் தலைவர் அவர்களே, தற்போது தமிழகத்திலே இருக்கின்ற மின்சாரப் பற்றாக்குறை நிலைமையினை ஒட்டி மதுரை மாநகராட்சியினைச் சார்ந்துள்ள பகுதிகளிலே இருப்பவர்கள் மின் இணைப்பு பெறுவதைப் பொறுத்தவரையிலே முறையாக மின்சாரம் கிடைக்குமா என்று கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைய

1982 செப்டம்பர் 7]

தினம் காலை செய்தித்தாளில் கேரள அரசிடமிருந்து நாம் மின்சாரம் பெற்றுக் கொண்டிருப்பதாக செய்தி வந்திருக்கின்றது. நமது அரசு அவர் விடமிருந்து எவ்வளவு மின்சாரம் பெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது? அது எவ்வளவு சாலத்திற்குக் கிடைக்கும்? விலை நிர்ணயம் செய்யப்பட்டு விட்டதா? இந்த மின்சாரத்தைக் கொண்டு இந்த ஆண்டு மின்சார வெட்டு தவிர்க்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, மின் பற்றாக்குறை என்பது வேறு, மின் வெட்டு என்பது வேறு. கேரளம் சில தினங்களாக நமக்கு மின்சாரத்தைத் தந்துகொண்டு வருகின்றது. கேரள அரசோடு பேச்சுவார்த்தைகள் சமூகமாக நடந்துகொண்டு வருகின்றது. இன்னும் சில தினங்களில் தீர்வு ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கை நமக்கு உண்டு. அப்படி ஒரு தீர்வு காணப்பட்டால் கேரள மின்சாரம் தொடர்ந்து வரும். அதன் காரணமாக மின் வெட்டிற்கு இப்போது அவசியம் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

Coconut Fibre and Sago Factory at Salem.

*Q.No. 3—Thiru R. UMANATH: Will the Hon. the Minister for Rural Industries be pleased to state—

(a) Whether this Government have any proposal to start a coconut fibre factory and a sago factory in Salem District; and

(b) If so the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : (அ) ஆம்.

(ஆ) சேலம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை 1981-82ஆம் ஆண்டில் ஐந்து கயிறு தொழிற் கூட்டுறவு சங்கங்களும் ஒரு ஸ்டார்ச் மற்றும் ஜவ்வரிசி உற்பத்தியாளர் சேவை தொழில் கூட்டுறவு

சங்கமும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஸ்டார்ச் மற்றும் ஜவ்வரிசி உற்பத்தியாளர் சேவை சங்கம் தன் பணியினை 27-2-82 முதல் ஆரம்பித்து செயல்பட்டு வருகின்றது.

(முற்பகல் 9.10)

திரு. ரா. உமாநாத் : தலைவர் அவர்களே, ஜவ்வரிசி சம்பந்தமான கூட்டுறவுத் தொழிற்சாலை பிப்ரவரியிலே ஆரம்பிக்கப்பட்டு, இப்போது சுமார் 6 மாதங்களுக்கு மேலாகி விட்டது. இதை விரிவாக அபிவிருத்தி செய்வதற்கு, அந்த வட்டாரத்திலே இன்னும் அதிகமான கெபாசிட் இருக்கிறது. எனவே, இது ஆரம்பிக்கப்பட்டு 6 மாதங்களில் இதன் புரோக்கிரஸ் எப்படி தெரிகிறது? இப்படி ஆரம்பிக்கப்பட்டதற்குப் பின்னால், விலை சம்பந்தமாக இன்புருவன்சு பண்ண வாய்ப்பு உண்டா? அரசாங்கத்திற்கு இதன் பொசிஷன் என்ன தெரிகிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[1982 செப்டம்பர் 7]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த தொழிற் கூட்டுறவு சங்கம் அரம்பிப் பதற்கு முன்புவரையில், இந்த ஜவ்வரிசி தொழில் ஒரு 4, 5 முனைவர்களின் கையில் அடக்கமாக வைத்துக் கொண்டு, விவசாயிகளுக்கும், இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்ட சிறு தொழில் முனைவர்களுக்கும் நியாயமான விலை கிடைக்காமல் இருந்தது. ரீசனபிள் பிரைஸ் கிடைக்காமல், அன்—எக்னாமிகல் பிரைஸ் பெற்றுக் கொண்டு வந்தார்கள். 6 மாதங்களாக இந்த முயற்சியின் காரணமாக, குறிப்பாக ஜவ்வரிசி மூட்டை ஒன்றுக்கு பிப்ரவரி மாதம் ரூ. 225 பெற்றுக் கொண்டிருந்தவர்கள், இப்போது இந்த 6 மாதங்களுக்குப் பிறகு, அரசு நடவடிக்கை எடுத்ததற்குப் பிறகு ரூ. 440 சென்ற மாதம் பெறக்கூடிய ஒரு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போலவே, மாவ (ஸ்டார்ச்) பொறுத்த வரையில் ரூ. 160 என்று ஒரு மூட்டை 6 மாதங்களுக்கு முன்பு இருந்தது; இப்போது ரூ. 310 என்று அவர்கள் நேரடியாக விற்பதன் காரணமாக நிலைமை ஏற்பட்டு, இப்போது இடைத் தரகர்கள் கொடுமை ஒழிக்கப்பட்டு, சுரண்டலற்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ரா. உமாநாத் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, கயிறு சம்பந்தமான தொழில் கூட்டுறவு கூடங்கள் அமைத்திருப்பதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். கயிறு உற்பத்தி செய்யும்போது, அதன் குவாலிடி அதாவது தரம் சம்பந்தமாக அதை மேலும் அபிவிருத்தி செய்வதற்கான யோசனை அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறதா? அப்படி யோசனை இருக்கிறதென்று சொன்னால், மாடர்னைசேஷன் என்று சொல்லும்போது, அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு வேலையில்லாமல் போகக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படுமா? அது குறையாமல் பார்த்துக் கொள்வதற்கு ஏதாவது யோசனை உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே இந்தத் தொழிலை நம்பிக் கொண்டிருந்தவர்களுக்கு உத்திரவாதம் அளித்து, அதே நேரத்தில் நார், நார்ப் பொருள் போன்றவற்றில் தரமான பொருள்களை, மற்ற மாநிலங்களோடு, மற்ற நாட்டோடு போட்டி போடுகின்ற வகையில் அதனை உயர்த்துவதற்கான முயற்சியில் ஈடுபட்டு, அதற்கான காயர் போர்டை அணுகி, ஏறத்தாழ 51 இலட்சம் ரூபாயை இன்றைக்கு நாங்கள் பெற்றிருக்கிறோம். அதைக் கொண்டு விரைவில், இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டில் தஞ்சை, கன்னியாகுமரி, கோயம்புத்தூர் ஆகிய மூன்று மாவட்டங்களிலே தான் அதிகமான அளவுக்குத் தேங்காய் உற்பத்தி செய்யப்படுவதால், இந்த மூன்று மாவட்டங்களில் ஏதாவது ஒரு மாவட்டத்தில் ரிசர்ச் சென்டர், அதாவது ஆராய்ச்சி நிலையம் ஒன்று ஏற்படுத்துவதற்கான ஆய்வு நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

1982 செப்டம்பர் 7]

திரு. செ. செம்மலை : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதுபோன்ற தனியார் கயிறு திரிக்கும் நிறுவனங்களுக்கு முன்பெல்லாம் அரசு நேரடியாக ஸ்டேட் எய்ட்டு இன்டஸ்ட்ரீஸ் ஆக்ட் என்ற சட்டத்தின்படி, கடன் வழங்கி வந்தது. தற்போது அது நிறுத்தப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. எனவே, இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு உற்சாகம் அளிக்கும் வகையில், அரசு இதுபோன்ற நிறுவனங்களுக்கு கடன் வழங்கப் பரிசீலிக்குமா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். சேலம் மாவட்டத்தில், என்னுடைய தொகுதியில் அழகுசமுத்திரத்திலும், கருக்கல்வாடியிலும், அந்தப் பகுதி மக்கள் முழு நேரமும் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதி மக்கள் பயன்பெறத் தக்க வகையில் இந்தக் கயிறு தொழிற்சாலையை அங்கே ஆரம்பிக்க பரிசீலிக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே 5 தொழிற் கூட்டுறவு சங்கங்கள் சேலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டு இது பரிசீலிக்கப்படும். அடுத்து இன்றைக்கு அரசு நிறுவனத்தின் சார்பாக இதுவரை கடன் வழங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். அதற்கு இப்போது சுணக்கம் ஏற்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இது பற்றி என்னிடம் தகவல் இல்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய உணர்வுகளை மையமாக வைத்து ஆவன செய்யலாம்.

திரு. தி. கா. நல்லப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, புதிதாக ஆரம்பிக்கப்படுகிற அந்த ஜவ்வரிசித் தொழிற்சாலையை காவிரிக்கரையிலே இருக்கக்கூடிய சேலம் மாவட்டத்திலுள்ள குமாரபாளையத்திலோ அல்லது பள்ளிப் பாளையத்திலோ ஆரம்பித்தால், பெரியார் மாவட்டத்தில் அதிகமாக உற்பத்தியாகும் குச்சிக் கிழங்கு அதற்கு பயன்படுத்துவதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவிப்பதோடு, புதியதாக ஆரம்பிக்க இருக்கும் நார் தொழிற்சாலையை பெரியார் மாவட்டத்தில் ஆரம்பிக்க அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே தனிப்பட்ட முறையில் அரசாங்கத்தின் சார்பில் இந்த ஜவ்வரிசி தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கும் உத்தேசம் இல்லை. தனியார் செய்கின்ற நேரத்தில் அவர்களுக்கு தேவையான வசதிகள் செய்து தரப்படும். பெரியார் மாவட்டத்தைப் பற்றி கேட்டார்கள். பரிசீலனைக்கு வருகின்றபோது அவர்களுடைய கருத்து எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1982 செப்டம்பர் 7]

திரு. பி. எஸ். துரைசாமி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நார் சம்பந்தப்பட்ட நூதன பொருள்களை செய்வதற்கு தர்மபுரி மாவட்டத்தில் சுமார் 20,30 நார் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. ஆகையால் அந்த இடத்திலே அந்த தொழிற்சாலையிலே நூதன பொருள்களைச் செய்வதற்கு அரசு அனுமதிக்குமா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி: மாண்புமிக் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே சொன்னது போல் தனியார்கள் இப்படிப்பட்ட முயற்சிகள் செய்வதற்கு எந்த எந்த வகையில் உதவி செய்ய முடியுமோ அந்த அந்த வகையில் உதவி செய்யப் படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கு. ரமணி: தலைவர் அவர்களே, 'மாடர்னைசேஷன்' என்ற பெயரிலே இந்த குடிசைத் தொழிலுக்கு அரசு இயந்திரங்களை கொண்டு வர உரம்பித்தால் ஏராளமான பேருக்கு வேலை பாதிக்கக்கூடிய அபாயம் இருக்கிறது. கோவை மாவட்டத்தில் பல கிராமங்களில் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் குடிசைத் தொழில் ஏராளமாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட தனி குடும்பங்களுக்கு பண உதவி, கடன் உதவி செய்வீர்களா? வேலை போகாமல் இருப்பதற்கு அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசுடைய நோக்கம் எல்லாம் அந்த பொருளின் தரத்தை உயர்த்துவது தான். மற்ற மாநிலங்களோடு, மற்ற நாடுகளோடு போட்டி போட வேண்டும் என்ற குறியோடு தான் இருக்கிறோம். பணி புரிபவர்களுக்கு நிச்சயமாக வேலை வாப்ப்பு உத்தரவாதம் கொடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். ஏ. பூங்காவனம்: மாண்புமிக் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சுயிறு தொழிற்சாலையை வறண்டு இருக்கிற, எந்த தொழிற்சாலையும் இல்லாத வடஆற்காடு மாவட்டத்தில் அமைக்க அரசு ஆலோசிக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி: ஆலோசிக்கப்படும்.

கிண்டி, அம்பத்தூர் தொழிற் பேட்டைகளிலுள்ள தொழிற் கூடங்கள்.

*வினா எண் 4—திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்: மாண்புமிகு ஊரகத் தொழில் அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கிண்டி, அம்பத்தூர் பகுதிகளில் தொழிற்பேட்டைகளில் இருக்கும் ஷெட்டுகளை தொழில் நடத்துபவர்களுக்கே தவணை முறையில் பணம் பெற்றுக்கொண்டு ஷெட்டை சொந்தமாக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை அரசுக்கு வந்துள்ளதா?

1982 செப்டம்பர் 7]

(ஆ) ஆம் எனில், அரசு எடுத்துள்ள நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி: (அ) ஆம்.

(ஆ) கிண்டி, அம்பத்தூர் மற்றும் இதர அரசு தொழில் பேட்டைகளில் இருக்கும் தொழிற்கூடங்களை தொழில் நடத்துபவர்களுக்கே தவணை முறையில் வழங்குவதற்காக அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. தமிழ்நாடு சிறுதொழில் வளர்ச்சி நிறுவனம் மேற்படி ஆணைப்படி தொழிற்கூடங்களை தொழில் நடத்துபவர்களுக்கே வழங்கத் தொடங்கிவிட்டது.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே இந்தத் தொழிற்கூடங்களை தொழில் நடத்துபவர்களுக்கே தவணை முறையில் வழங்கப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். அதனுடைய மதிப்பீட்டை இன்றையதினம் இருக்கின்ற மதிப்பீட்டுப்படி கணக்கிடப்படுகிறதா? அல்லது கட்டப்பட்டபோது என்ன மதிப்பு இருந்ததோ அதன் அடிப்படையில் கணக்கிடப்படுகிறதா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே இந்த பிரச்சனையைப் பொறுத்த வரையில் 2 அம்சங்களை மையமாக வைத்து இன்றைக்கு தவணை முறையில் அந்த தொழிற்சாலைகளை தொழில் முனைவோருக்கு கொடுக்கிறோம். (1) நிலத்தை வாங்கப்பட்ட நேரத்தில் “அட் தி டைம் ஆப் அக்யூசேஷன்” அந்த நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்ட நேரத்தில் என்ன விலைக்கு வாங்கப்பட்டதோ அந்த விலையில் அந்த தொழில் முனைவோருக்கு தரப்படும். (2) கட்டிடத்தை பொறுத்தவரையில் 1975 ஆம் ஆண்டை குறியீடாக வைத்து அந்த ஆண்டின் மதிப்பு பிரகாரம் வசூல் செய்யப்படுகிறது.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அப்படி கொடுக்கின்ற போது சில மெம்பர்கள் இந்த 20 ஆண்டு காலமாக அதற்குண்டான வாடகையை கட்டியிருக்கிறார்கள். அதனால் அரசுக்கு ஓரளவிற்கு வருவாய் வந்திருக்கிறது. தொழில் முன்னேற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் அதிலே ஒரு பகுதியை அவர்களுக்கு தள்ளுபடி செய்ய அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். சலுகை அடிப்படையில் கொடுப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முன்வருவார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழில் முனைவோர்களைக் கலந்து பேசித்தான் இந்த முடிவிற்கு வந்திருக்கிறோம். அவர்களே இதைப் பற்றிக் கேட்கவில்லை.

[1982 செப்டம்பர் 7]

சந்தன மரங்களை வெட்ட கொடுக்கப் பெறும்
சுட்டுத் தொகை

*வினா எண் 5—திரு. கு. ரமணி: மாண்புமிகு செய்தி அற நிலைய அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) பெரியார் மாவட்டம், சத்தியமங்கலம் தாலுகா, குத்தியாலத்தூர் திங்கனூர் மலைப்பகுதிகளில் உள்ள கிராமங்களில் பட்டா நிலங்களிலிருந்து காட்டு இலாகா அதிகாரிகள் எடுத்துச் செல்கிற சந்தன மரங்களுக்கு கடந்த 15 ஆண்டுகளாக எந்த சுட்டுத் தொகையும் விவசாயிகளுக்கு கொடுக்காமலிருந்து வருவது அரசுக்கு தெரியுமா?

(ஆ) ஆம் எனில், அதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டு உள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: (அ) குத்தியாலத்தூர், திங்கனூர் மலைப்பகுதிகளில் உள்ள கிராமங்களில் பட்டா நிலங்களிலிருந்து எடுத்துச் செல்லப்பட்ட சந்தன மரங்களுக்கு சில பட்டாதாரர்களுக்கு இன்னும் சுட்டுத்தொகை கொடுக்கப்பட வேண்டியுள்ளது.

(ஆ) சத்தியமங்கலம் வட்டாட்சியரிடமிருந்து பெற வேண்டிய விவரங்கள் உடனடியாக பெற்று பட்டாதாரருக்கு உரிய சுட்டுத்தொகையை வழங்குமாறு சத்தியமங்கலம் கோட்டவன அலுவலருக்கு ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

திரு. கு. ரமணி: தலைவர் அவர்களே, அந்த மலைப் பிரதேசங்களில் இருக்கும்படியான பட்டாதாரர்கள் உண்மையிலேயே எழுத படிக்கத் தெரியாத சாதாரண மக்கள். எவ்வளவு சந்தன மரங்கள் அவர்கள் கொடுத்தார்கள், அதற்கு என்ன மதிப்பு என்று அவர்களுக்கு தெரியாது. அவர்களுக்கு அரசாங்கம் சுட்டுத் தொகை தரவில்லை, காரணம் என்ன என்று தெரியவில்லை? கணக்கு போடுவதற்கு நேரம் இல்லையா அந்த அதிகாரிகளுக்கு, மால் நீட்டிப்பது என்பது புரியாத விளைவா இருக்கிறது. அதைப் பொறுத்து அரசு அதை துரிதப்படுத்துவதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? தாமதத்திற்குக் காரணம் என்னவென்று அந்த அதிகாரிகளைக் கேட்டு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்?

(முற்பகல் 9-20)

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த இரண்டு கிராமங்களிலும் சுமார் 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே பட்டா நிலங்களிலிருந்து அரசுக்கு மரம் வழங்குவதை பட்டா நிலத்தின் சொந்தக்காரர்கள் நிறுத்தி விட்டார்கள். ஒரு கிராமத்திலே 1965-க்கு பிறகு எடுக்கவில்லை;

1982 செப்டம்பர் 7]

இன்னொரு கிராமத்திலே 1972-க்கு பிறகு எடுக்கவில்லை. ஆகவே ஒரு பத்து ஆண்டுகளாக அந்த பட்டாதாரர்கள் அரசுக்கு மரங்களை தரவில்லை. அதிலே ஒரு மிகப்பெரிய சிக்கல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த பட்டாதாரர்களுக்கும் அரசுக்கும் ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஒப்பந்தத்தை பின்னால் நடைமுறைப்படுத்தாமல் இந்த பட்டா நிலக்காரர்கள் 1972-க்கு பிறகு தனி வியாபாரிகளுக்கு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு மரங்களை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் விளைவாக சில முடிவுகள் எடுக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் அரசுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது நீதிமன்றத்திற்கும் போய் அந்த ஒப்பந்தத்திலே சில சரத்துக்களின் மீது நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்து இருக்கிறது. அதனாலேதான் இந்த தடை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பத்துப் பதினைந்து ஆண்டுகளாக, அந்த பட்டாதாரர்கள் மரம் வெட்டியெடுப்பதற்கு அரசை அனுமதிக்கவில்லை.

திரு. கு. ரமணி: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்துள்ள விவரங்களிலே யிருந்து இதில் அடிப்படையான சில சிக்கல்கள் இருக்கிறதை அவர் வெளிப்படுத்தினார்கள். மலைப்பகுதிகளில் வாழும் அந்த மக்கள் என்ன விலைக்கு இன்றைக்கு சந்தன மரங்கள் விற்கப் படுகிறதோ அதனுடைய பலனை அவர்கள் அடைய முடியவில்லை. அந்த பலனை அடையும்படியாக 'ஃப்ரீ சேல்' இஷ்டமாக எந்த வியாபாரிகளுக்கும் விற்கலாம் என்ற சுதந்திரத்தோடு அவர்களை அரசு விட்டுள்ளதா? எங்களுக்கு கிடைத்திருக்கிற தகவல்படி அப்படி அவர்கள் விற்க முடியாது என்று அதிகாரிகள் வற்புறுத்துவதாகவும், அரசுக்குத்தான் கொடுக்க வேண்டும் என்று கட்டுப்பாடு இருப்பதாகவும் சொல்கிறார்கள். அது உண்மையானால் அந்த மக்களுக்கு நியாயவிலை கிடைக்க செய்ய அரசு எதிர்காலத்தில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கவிருக்கிறது? என்ன ஒப்பந்தம் செய்யப் போகிறார்கள் என்பதை அறிவிக்க இயலுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். விரப்பன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, பட்டா நிலத்திலே சந்தன மரத்தின் உரிமைபற்றி மலைவாழ் மக்கள் என்ற பெயராலே இன்றைக்கு எழுப்பப் பட்டிருக்கிறதே தவிர, நடந்து கொண்டிருக்கிற முறை இந்த நிலங்களை கையகப்படுத்தி கொண்டிருக்கிறவர்கள் இந்த சந்தன மரங்களை சொந்தம் கொண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 1905-லிருந்து 1922 அல்லது 1923 ஆம் ஆண்டு வரை சில ஒப்பந்தங்கள் இந்த சந்தன மரங்கள் சம்பந்தமாக பட்டாதாரர்களோடு அரசு செய்து கொண்டிருக்கிறது அப்படி ஒப்பந்தங்கள் செய்து கொண்டிருக்கிற சூழ்நிலையில் அதிலே விளைகிற சந்தன மரங்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள்ளே இருந்தால் அவர்களுக்கு சொந்தம் என்றும், அதற்கு பிறகு வருகிற சந்தன மரங்கள் அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தம் என்றும் பல மாவட்டங்களில் பலவிதமான ஒப்பந்தத்தை அந்தக் காலத்திலே அரசு செய்து கொண்டிருக்

[1982 செப்டம்பர் 7]

கிறது. ஆனால் ஒரு அடிப்படை உரிமை இதிலே என்ன எழுகிறது என்றால் சந்தன மரம் என்பது யாரும் உண்டாக்குவதில்லை; சந்தனமரம் என்பது இயற்கை இந்த நாட்டிற்கு தந்திருக்கிற சொத்து. ஆகவே அதிலே தனியார் உரிமை கொண்டாட முடியாது என்பது அரசினுடைய நீண்டகால கொள்கை, அதனாலேதான் இன்றைக்கு பிரச்னை எழுந்திருக்கிறது. 1920-க்கு பிறகு அந்த மரங்கள் புதிதாக வந்திருந்தால் அது அரசாங்கத்திற்கு சொந்தமா அல்லது தனியாருக்கு சொந்தமா என்கிற பிரச்னை எழுந்திருக்கிறது. அப்படி புதிதாக முளைத்து இருக்கிற மரங்கள் அரசாங்கத்திற்கு சொந்தம் என்கிற ஒரு உணர்வு ஏற்பட்டு ஒப்பந்த விதிகளின்படி கோர்ட்டிற்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த பிரச்சனையிலேதான் சிக்கல் இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னதைப்போல அவர்கள் தான் கடந்த 15 ஆண்டுகளாக மரங்களை விற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சில கிராமத்திலே 15 ஆண்டுகள்; சில கிராமத்திலே 10 ஆண்டுகள்; அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு தரவில்லை. அதனால் தான் இன்றைக்கு அரசாங்கத்திற்கு இழப்பு ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான சந்தன மரங்களை இயற்கை தந்திருக்கிற சந்தன மரங்களை இது எங்களுடைய சொத்து என்று சொல்லி தனியார்கள் வியாபாரிகளிடத்திலே கொடுத்துவிடுகிறார்கள். அந்த சந்தன மரத்தின் மதிப்பையே உணராமல் மிகக் குறைந்த விலைக்கு 4, 5 வருடங்களுக்கு முன்பாகவே ஏதோ தொகையை வாங்கிக் கொண்டு கொடுத்துவிடுகிறார்கள். அதனாலேதான் இன்றைக்கு சந்தன மரக் கடத்தல்களும் அந்தக் காடுகளுக்குள்ளே இருந்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. அதைத் தடுக்க முயற்சிக்கிற போது இப்படி சில பேர்கள் தாங்கள் பாதிக்கப்படுவதாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனாலேதான் இந்த சிக்கல் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஆ. வெள்ளைச்சாமி : தலைவர் அவர்களே, பட்டா நிலங்களிலே இருக்கின்ற பயனற்ற மரங்களிலே எந்த மரத்தையும் வெட்டக் கூடாது என்று அரசு ஆணை பிறப்பித்து இருக்கிறதா? அப்படியென்றால் அதை தளர்த்துவதற்கு அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : பட்டா நிலங்களில் உள்ள சந்தன மரங்களைப்பற்றிய கேள்விதான் இது. ஆகவே அந்தக் கேள்வியை அவர்கள் தனியாகப் போட்டால் விவரமாகப் பதில் தரமுடியும்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சந்தன மரங்கள் வளர்ந்துள்ள நிலங்களிலே உள்ள பட்டா தாரர்களுக்கு நியாயமான தொகை கொடுக்கமுடியாத நிலை இருக்கிறது. அதற்கு ஒரு காரணம் சந்தன மரங்களை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பக் கூடாது என்று மத்திய அரசு தடை

1982 செப்டம்பர் 7]

விதித்து இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறதே அது உண்மையா? அந்தத் தடையை நீக்குவதற்கு இந்த அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் கேட்கிற கேள்வி நேரடியாக இதோடு தொடர்பு இல்லாத கேள்வி என்றாலும்கூட இது தொடர்பான கேள்வி. கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக ஏற்றுமதிக்கு இருக்கின்ற தடையை நீக்க வேண்டுமென்று நாம் மத்திய அரசை கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். இன்னும் அவர்கள் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. ராஜ்குமார் விஜயரெகுநாத் தொண்டமான் : தலைவர் அவர்களே, பட்டா நிலங்களிலே உள்ள ஒவ்வொரு மரத்தையும் வெட்டவேண்டுமென்றாலும் ஒவ்வொரு மரத்திற்கும் இவ்வளவு ரூபாய் அரசாங்கத்திற்கு கட்ட வேண்டுமென்று விதியிருக்கிறதே, இது சந்தன மரத்திற்கும் பொருந்துமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மற்ற மரங்களையும் சந்தன மரங்களையும் ஒன்றாக இணைக்க முடியாது. சந்தன மரங்கள் என்பது 'ஸ்டேட் டிரீஸ்' தேசிய சொத்து என்று ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. கர்நாடக மாநிலத்திலே சட்டம் தெளிவாக இருக்கிறது. நம்முடைய மாநிலத்திலே கடந்த 1905 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1925 ஆம் ஆண்டு வரையிலே ஏற்படுத்தப்பட்ட சில ஒப்பந்தங்கள் காரணமாக சில சிக்கல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதைத்தான் பரிசீலித்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். ஆகவே சந்தனமரத்தை வெட்டிவிட்டு மீண்டும் அதை பயிர் செய்யமுடியாது. மற்ற மரங்கள் அப்படி அல்ல. வெட்டப்படுகிற மரத்திற்குப் பதில் நான் இன்னொரு மரத்தை நடுகிறேன் என்று அவர்கள் உறுதியளிக்கிறார்கள். அதற்குத்தான் வைப்புத் தொகையாக ஒரு குறிப்பிட்ட கட்டணத்தை வசூலிக்கிறார்கள். சந்தனமரம் அப்படி அல்ல, வெட்டியது வெட்டியதுதான். அது வேறு. இயற்கையாக முளைத்து வர வேண்டும்.

சொரி முத்தையனார் கோவிலுக்குச் செல்லும் பக்தர்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்படும் கட்டணம்.

*வினா எண் 6 — திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு செய்தி அறநிலைய அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) திருநெல்வேலி மாவட்டம், முண்டந்துறை ரேஞ்சு பகுதியில் உள்ள அருள்மிகு சொரி முத்தையனார் கோவிலுக்குச் செல்லும் பக்தர்களிடம் பாபநாசம் அடிவாரத்தில் வனத்துறை மூலம் பணம் வசூலிக்கப்படுவது உண்மையா?

(ஆ) ஆம் எனில் அ.ன் விவரம் யாவை?

[1982 செப்டம்பர் 7]

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : (அ) மற்றும் (ஆ) கோவிலுக்கு செல்லும் பக்தர்களிடமிருந்து பணம் வசூலிப்பதில்லை. இந்த கோவில் முண்டந்துறை வனவிலங்கு சரணால. ப் பகுதியில் இரு பதால் சரணாலயத்திற்கு வரும் நபர்களிடமிருந்து நபருக்கு ரூபாய் 2 வீதமும் மோட்டார் கார், வேன் முதலியவைகளுக்கு ரூபாய் 5-ம், லாரி, பேருந்து முதலியவை றுக்கு ரூ. 10-ம், ஸ்கூட்டர் மோட்டார் சைக்கிள்களுக்கு ரூபாய் 3-ம் கட்டணமாக வசூலிக்கப்படுகிறது. ஆடி அமாவாசை போன்ற விசேட நாட்களில் கோவிலுக்கு செல்வோரிடமிருந்து எவ்வித நுழைவுக் கட்டணம் வசூலிப்பதில்லை.

[மேற்கண்ட விடை மாண்புமிகு அமைச்சர் (செய்தி மற்றும் அறநிலையத் துறை) அவர்களால் ஒப்புதல் பெறப்பட்டது.]

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : தலைவர் அவர்களே, எந்த ஆண்டிலிருந்து இது வசூலிக்கப்படுகிறது? இதுவரை எவ்வளவு தொகை வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறது? பாதசாரிகளிடமிருந்து பெறுகின்ற கட்டணத்தை ரத்து செய்ய அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : எந்த ஆண்டிலிருந்து வசூலிக்கப்படுகிறது என்ற விவரமும் மொத்தம் எவ்வளவு வசூலித்து இருக்கிறார்கள் என்ற விவரமும் இப்போது என்னிடத்திலே இல்லை. இது சாதாரணமாக பாதசாரிகள் உள்ளே நுழைந்து கோயிலுக்குத் தான் செல்கிறோம் என்று குறிப்பிட்டால் அவர்களிடமிருந்து வசூலிப்பது இல்லை. ஆடி அமாவாசையை யொட்டி ஆண்டுதோறும் விதிவிலக்குக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தோம். இப்போது நிரந்தரமாகவே 11 நாட்களுக்கு முன்னாலே 5 நாட்கள், பின்னாலே 5 நாட்கள் ஆடி அமாவாசை ஒரு நாள் ஆக 11 நாட்களுக்கு நிரந்தர விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

[முற்பகல் 9-30]

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிரந்தர விதிவிலக்கு எப்போதிலிருந்து அமுலாக்கப்படுகிறது?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : இப்பொழுது முடிந்த ஆண்டிலேயிருந்து.

திரு. ப. நெமோறன் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த முண்டந்துறை ரேஞ்சு பகுதியில் சொரி முத்தையனார் கோயிலுக்கு முன்னதாகவே அகஸ்தியர் அருவியும் அகஸ்தியர் கோவிலும் இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்களும் அதைச் சென்று பார்த்து வந்தார்கள் என்று அறிகிறேன். ஆக அகஸ்தியர் கோவிலுக்குப் போகிறவர்கள், அதற்கு மேலே சொரி முத்தையனார் கோயிலுக்குப் போகிறவர்கள், அகஸ்தியர் அருவியிலே குளிக்கப் போகிறவர்கள், யாராக இருந்தாலும் இந்த

1982 செப்டம்பர் 7]

ஒரு மலைப்பாதை வழியாகத்தான் செல்ல வேண்டும். ஆகவே, அங்கே வருகிற எல்லோரிடமுமே அந்தக் கட்டணத்தை வசூல் செய்கிறார்கள். இந்த ரேஞ்சு ஆபீசை அந்த இடத்திலேயிருந்து சொரி முத்தையனார் கோயிலுக்கு அந்தப் பக்கத்திலே கொண்டு போய் வைப்பார்களானால் இந்த வசூல் செய்கிற சிரமம் இருக்காது, பொதுமக்களுக்கும் வசதியாக இருக்கும். யாராக இருந்தாலும் வசூல் செய்கிறார்கள். இன்றைக்கும் அந்த நிலைமை இருக்கிறது என்பதை நான் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். ஆகவே, இவர்கள் போட்டிருக்கிற உத்தரவு அங்கே இன்னும் அமுலாகவில்லை. அமுலாக்குவதற்கு முன்னால், நான் தெரிவித்த யோசனையைப் பரிசீலனை செய்து அமுல் செய்வார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இது ஒரு பாதுகாக்கப்படுகிற வனவிலங்கு பாதுகாப்பிடமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைக்குள்ளே எல்லோரும் சென்றுவிடலாம் என்று அறிவிப்பது என்பது இயலாத காரியம். அதிலே மிகுந்த கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசு, மாநில அரசு முடிவெடுத்துக் கொண்டிருக்கிற சூழ்நிலையில், அது உண்மையிலேயே கோயிலுக்குச் செல்கின்ற பக்தர்களுக்கு இடையூறாக இல்லாமல், அருவியிலே குளித்துவிட்டு வருபவர்களுக்கு அல்லது வழிபட வருபவர்களுக்கு இடையூறாக இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்கிற வகையிலேதான் இந்த அனுமதியை வழங்க இயலும்.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : பேரவை சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வனவிலங்கு சரணாலயப் பகுதி என்ற பெயரால் பணம் வசூலிக்கப்படுகிறது என்றும் சொரி முத்தையனார் கோயிலுக்கு ஆடி அமாவாசையை ஒட்டிச் செல்பவர்களுக்கு விதிவிலக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது என்றும் சொன்னார்கள். இப்பொழுது மட்டுமல்ல, பல்லாண்டுக் காலமாக, அந்தக் கோயிலுடைய பழக்க வழக்கப்படி, ஒவ்வொரு கடைசி வெள்ளிக்கிழமையன்றும் பக்தர்கள் அந்தக் கோயிலுக்குப் போய் கொண்டிருக்கிறார்கள். நமக்கு அதிலே நம்பிக்கை இருக்கிறதோ, இல்லையோ, ஆனால் ஜனங்கள் போகிறார்கள். கடைசி வெள்ளிக்கிழமையன்று போகின்றவர்களிடமிருந்து கூட பணம் வசூலிக்கப்படுகிறது. அதனுடைய உச்சக்கட்டம் அருள்மிகு வாக்காளப் பெருமக்களைச் சந்திக்க போயிருக்கின்ற தென்காசி பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அருணாசலம் அவர்களிடமிருந்து வசூல் செய்த பிறகுதான் உள்ளே அனுமதித்திருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக, மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றத்திலே கூட, இனி இந்த வசூலைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும், அது ரத்து செய்யப்பட வேண்டும் என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு, அனுப்பப்

[1982 செப்டம்பர் 7]

பட்டிருக்கிறது. அது அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டதா? அதன் அடிப்படையில்மத்திய அரசாங்கத்திற்கு சிபாரிசு செய்து அந்த வனவிலங்கு சரணாலய கட்டணத்தை ரத்து செய்ய அரசாங்கம் முன் முயற்சிஎடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, கார்களிலே செல்கின்றவர்கள் ஏதோ ஒரு குறைந்தக் கட்டணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு செல்வதனாலே ஒன்றும் கஷ்டம் வந்துவிடாது. ஆனால் நடந்து செல்கின்றவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட சங்கடங்கள் இருக்குமேயானால் அதை அரசு பரிசீலித்து தக்க முடிவுகளை எடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருவையாறு இசைக் கல்லூரி.

*வினா எண் 7—திரு. வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் : திரு. மா. சுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு செய்தி அறநிலைய அமைச்சர் கீழ்க் சண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) திருவையாறு இசைக்கல்லூரிக்கு எவ்வளவு நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டுள்ளது?

(ஆ) அதனால் அரசுக்கு ஏற்பட்ட இழப்பீடு எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : (அ) திருவையாறு இசைக்கல்லூரிக்கு 20.85 ஏக்கர் நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யப் படவுள்ளது.

(ஆ) இதனால் அரசுக்கு செலவு ஏதும் இல்லை. இதற்காகும் நட்பு சட்டத் தொகையான 2.41 இலட்சம் சத்திரம் நிதியிலிருந்து பெறப்படும்.

மரவள்ளிக்கிழங்கு விளையும் மாவட்டங்கள்.

*வினா எண் 8—திரு. எம். சின்னசாமி : மாண்புமிகு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மரவள்ளிக்கிழங்கு எந்தெந்த மாவட்டங்களில் விளைகிறது?

(ஆ) மரவள்ளிக்கிழங்கு ஆராய்ச்சி நிலையம் ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ளதா?

1982 செப்டம்பர் 7]

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : (அ) தமிழகத்தில் மரவள்ளிக்கிழங்கு சேலம், தென்னாற்காடு, அன்னியாகுமரி, மற்றும் தருமபுரி மாவட்டங்களில் மிக அதிகமான பரப்பளவிலும் திருச்சிராப்பள்ளி, தஞ்சாவூர், செங்கல்பட்டு மற்றும் திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் பரவலாகவும் பயிரிடப்பட்டு வருகிறது.

(ஆ) சேலம் மாவட்டம், ஆத்தார் வட்டம் முள்ளுவாடிகிராமத்தில் ஒரு மரவள்ளிக்கிழங்கு பரிசோதனை நிலையம் இயங்கிவருகிறது.

திரு. எம். சின்னசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் மரவள்ளிக்கிழங்கினுடைய புதிய ரகம் ஏதாவது கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, எம்.வி.டி. முள்ளுவாடி என்கிற புதிய ரகம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு வேளாண்மை மக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

வைகை நதி நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதியில் மண்வளப் பாதுகாப்பு திட்டத்தின் கீழ் வழங்கப்படும் கடன் தொகை.

*வினா எண் 9—திரு. மெ. ஆண்டிஅம்பலம் : மாண்புமிகு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மதுரை மாவட்டம் வைகைநதி நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதியில் மண் அரிப்பு திட்டத்தின் கீழ் கடன் வழங்கப் படுகிறதா?

(ஆ) ஆம் எனில் 1981-82ல் எத்தனை பேருக்கு வழங்கப் பட்டது?

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : (அ) மண்வளப் பாதுகாப்புத் திட்டத்தின் கீழ் எந்த நபருக்கும் கடன் வழங்கப்படுவதில்லை. மண்வளப் பாதுகாப்புப் பணிகளைச் செய்து முடிப்பதற்காகும் செலவு கடனாகக் கருதப்படுகிறது. 1981-82 ஆம் ஆண்டில் மண்வளப் பாதுகாப்புப் பணிகள் செய்து முடிப்பதற்காகிய செலவு ரூ. 5.47 இலட்சம் ஆகும்.

(ஆ) எந்த நபருக்கும் ரொக்கக் கடன் வழங்கப்படுவதில்லை. மதுரை மாவட்டம் வைகைநதி நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதியில் மண்வளப் பாதுகாப்புத் திட்டத்தின் கீழ் 1981-82 ஆம் ஆண்டில் பயனடைந்தவர்கள் எண்ணிக்கை 762.

திரு. மெ. ஆண்டிஅம்பலம் : தலைவரவர்களே, வைகைநதி நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதியில் மண்அரிப்பு, நீர்ப்பிடிப்பு ஆகியவைகளினால் சேதத்தால் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு அரசு நஷ்டஈடு கொடுக்க முன்வருமா?

[1982 செப்டம்பர் 7]

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவரவர்களே, மூலக் கேள்விக்கும் இதற்கும் தொடர்பில்லை.

திரு. ஜே. ஜேம்சுந்திரன் : தலைவரவர்களே, சோயில் எரோஷனைத் தடுப்பதற்காகக் கடன் வழங்கும் நேரத்தில் ஒரு நபருக்கு 5,000 ரூபாய் என்ற முறையில் வழங்குவதாகவும், அதனால் பல ஏக்கரா நிலங்களில் ஏற்படும் மண் அரிப்பைத் தடுக்க முடியவில்லை என்றும் கூறப்படுகிறது. ஆகவே ஒரு நபருக்கு இவ்வளவு ரூபாய் என்று கொடுப்பதற்குப் பதிலாக ஏக்கராக்களின் அடிப்படையில் அந்தக் கடனைக் கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவரவர்களே, கடன் ரொக்கமாக வழங்கப்படுவதில்லை என்பதைத்தான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டேன். ஆகின்ற செலவினைத்தான் கடனாகக் கருதி பத்தாண்டு தவணைகளிலே வசூலித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

சென்னையில் போடப்பட்டுள்ள சோடியம் ஆவி விளக்குகள்

*வினா எண் 10—திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

சென்னையில் புதிதாகப் போடப்பட்டிருக்கும் சோடியம் ஆவி விளக்குகள் பலவற்றில் நிறைந்த ஒளியில்லாதிருப்பதற்குக் காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : சோடியம் ஆவி விளக்குகளில் ஒளித்திறன் மின் அழுத்த வேறுபாடுகளினால் மிகையாகவே பாதிக்கப்படுகின்றது. காலப்போக்கினாலும் ஒளித்திறன் குறைகிறது.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இப்பொழுது பலயிடங்களிலே இந்த சோடியம் ஆவி விளக்குகள் பொருத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த விளக்குகள் பொருத்துவதற்கு ஒரு விளக்குக்கு — அந்த பல்புக்கு ஆகும் செலவு எவ்வளவு? அது தெட்டுவிட்டால் அந்த நகராட்சிகளோ அல்லது நகரப் பஞ்சாயத்துக்களோ திரும்ப வாங்குவதற்கு மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்களே, ஆகவே, அதற்குப் பதிலாக வேறு விளக்குகளை — கொஞ்சம் மலிவான விலை உள்ள விளக்குகளைப் போட்டுக் கொள்வதற்கு அரசு அந்த நகராட்சிகளுக்குச் சிபாரிசு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1982 செப்டம்பர் 7]

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: தலைவரவர்களே, சோடியம் ஆவி விளக்குகளைப் பொறுத்தவரையில் மெர்க்குரி விளக்குகளுக்காட்கட்டிலும் மூன்று மடங்கு அதிக மணி நேரம் விளக்கின் மீட்டிறக் கொடுக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது ஒளி கொடுக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் இந்த சோடியம் ஆவி விளக்குகளைப் போடுவதால்—குறிப்பாக டிராபிக் கன்ஜெஷன் இருக்கும் இடங்களில் வைகளைப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்—இரவு நேரங்களில் குறிப்பாக மழை பெய்யும் காலங்களில் கண்ணுக்குப் புலனாகும் வகையில் அங்கே யுள்ள சாலைகள் மிகத் தெளிவாகத் தெரியும் வரையில் இந்த சோடியம் ஆவி விளக்குகளைப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். ஒரு விளக்கு ஏறக்குறைய 4,500 ரூபாய் அல்லது 5,000 ரூபாய் ஆகிறது. குறிப்பாக 15,000 மணிகள் நேரம் எளியக் கூடிய விளக்குகளாக இந்த விளக்குகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, நல்ல தன்மை உள்ள விளக்குகளைப் போட்டால் அதிக நேரம் நீடித்த உழைப்பு கிடைக்கும்; மார்ட்டாவிட்டி ரேட் குறைவாகவும் இருக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது.

மதுரை நகரில் அமுகும் பொருட்களை ஏற்றிச் செல்லும்

வாகனங்களிடம் வசூலிக்கப்படும் கட்டணம்

* வினா எண். 11—திரு. ப. நெடுமாறன்: மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மதுரை மாநகராட்சி அமுகும் பொருட்களான (Perishable commodities) கறிகாய் மற்றும் வசை இலை போன்ற பொருள்களை மதுரை நகருக்குள் கொண்டு செல்கின்ற மதுரையிலிருந்து எடுத்துச் செல்கின்ற வாகனங்களுக்கு அதல் உள்ள சரக்குகளுக்கான தனி கட்டணம் வசூலிக்க ஏலம் விடப்பட்டிருப்பதை அரசு அறியுமா?

ஆம் எனில், இதை உடனடியாக ரத்து செய்ய ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: (அ.) மற்றும் (ஆ.) வாகனங்களில் வரும் சரக்குகளுக்கான தனிக் கட்டணம் வசூலிக்க ஏலம் விடப்படவில்லை. மதுரை வடக்காவணி மூலவீதியில் உள்ள பசும்பொன் நாளங்காடிக்கு நாள்தோறும் காய்கறிகள் கொண்டு வரும் வாகனங்களின் நடமாட்டத்தைக் கட்டுப்படுத்தும்—வகையில் வாகனங்களுக்கு கட்டணம் வசூலிக்கும் உரிமை மதுரை-மாநகராட்சி மன்றத்தின் 24-7-81 தேதிய தீர்மானம் எண். 297-ன்படி ஏலம் விடப்பட்டது. ஆனால், மதுரை மாநகராட்சி மன்றத்தின் 29-10-81 தேதிய 499-வது எண் தீர்மானத்தின்படி, டி. ஏலம் ரத்து செய்யப்பட்டுள்ளது.

[1982 செப்டம்பர் 7]

உசிலம்பட்டி பேரூராட்சியை நகராட்சியாக்கும் திட்டம்.

* வினா எண். 12—திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்: மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மதுரை மாவட்டம் உசிலம்பட்டி பேரூராட்சியை நகராட்சியாக்கும் செயற்குறிப்பு அரசிடம் உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், அது எப்பொழுது செயல்படுத்தப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: (அ) மற்றும் (ஆ). உசிலம்பட்டி பேரூராட்சியை நகராட்சியாக்கும் செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, 1979 ஆம் ஆண்டே உசிலம்பட்டி பேரூராட்சியையும், திருமங்கலம் பேரூராட்சியையும் நகராட்சிகளாக ஆக்குவதற்கு அரசு உத்தரவு போட்டு, மத்திய அரசின் தடையின் காரணமாக நிறுத்தப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. திருமங்கலம் பேரூராட்சி மட்டும் நகராட்சியாக மாற்றப்பட்டு, உசிலம்பட்டி பேரூராட்சி நிறுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. 1979-லேயே நகராட்சியாக உத்தரவிடப்பட்டும், இவ்வளவு காலமாகியும் இன்னும் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று அமைச்சரவர்கள் சொல்கிறார்களே, எவ்வளவு காலத்தில் முடியும் என்பதைத் திட்டமிட்டம் க அறிவிக்க முடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 9-40)

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: தலைவரவர்களே, பேரூராட்சியை நகராட்சியாக உயர்த்துவது என்பதைச் சில விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டுத்தான் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. குறிப்பாக, ஜனத் தொகைக் கணக்கெடுப்பு, அந்தப் பேரூராட்சியில் வைப்பு நிதி எவ்வளவு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், செலவினங்கள் எவ்வளவு என்பன போன்ற இவைகளை மெல்லாம் பார்த்துத் தெரிந்து கொண்ட பிறகுதான் நகராட்சியாக உயர்த்த முடியும்.

ஜனத்தொகைக் கணக்கெடுப்பின் அடிப்படையில் மட்டுமே ஒரு பேரூராட்சியை நகராட்சியாக மாற்ற முடியாது. ஆகவே தான், இந்தப் பரிசீலனை எல்லாம் நடந்து முடிந்த பின்னாலே இவைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

1982 செப்டம்பர் 7]

திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும்போது, நிதி ஆதாரம் ஜனத்தொகையைப் பார்த்து, சில சட்ட விதிகளைப் பார்த்துத் தான் முடிவெடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்று சொல்லுகிறார்கள். நான் சொல்லுவது, 1979 ஆம் ஆண்டே நகராட்சியாக உயர்த்துவதற்குரிய தகுதி பெற்றுவிட்டது என்று அறிவிக்கப்பட்டுவிட்டது, அது இன்னும் பரிசீலனையில் இருக்கின்றது என்று சொல்லுகிறார்கள். மத்திய அரசு சட்டத்தைச் சொல்லி நிறுத்தப் பட்டிருந்தது. இப்போது ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டியதில்லை, உடனடியாக உயர்த்துவதற்குரிய அதாரங்கள் எல்லாம் பரிசீலிக்கப்பட்டுவிட்டதே, அது ஏன் இன்னும் காலதாமதம் ஆகிறது என்பதை அமைச்சர் அறிவிப்பாரா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய 'பேன் ஆர்டர்' அதாவது இது போன்ற பேரூராட்சிகளை நகராட்சிகளாக உயர்த்துவது என்பதெல்லாம் நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருக்கின்ற நிலை இருந்தது. ஆனால், திருமங்கலம் சில விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டு உயர்த்தக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. அந்த விதிமுறைகள் தளர்த்தப் படுகிற சூழ்நிலை இன்னும் இந்தப் பேரூராட்சியைப் பொறுத்த வரையில் வரவில்லை. அதனால் வருகிற காலம் வரையிலே பொறுத்திருந்தால் கண்டிப்பாகக் கிடைக்கும்.

திரு. ப. நெடுமறன்: தலைவர் அவர்களே, உசிலம்பட்டி விரைவிலே நகராட்சியாக ஆக்கப்படும் என்று அமைச்சர் சொன்னார்கள். விருதப்பட்டி பேரூராட்சியாக இருந்தது நகராட்சியாக மாற்றப்பட்ட போது, விருதுநகர் என்ற மாற்றம் செய்யப் பட்டது. அதேபோல் உசிலம்பட்டி நகராட்சியாக மாற்றம் செய்யப்படும்போது உசிலை நகர் என்று மாற்ற அரசு முன் வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

(பதில் இல்லை.)

திருப்பாலைக்குடி மருத்துவமனையை விரிவுபடுத்தும் திட்டம்.

* வினா எண். 13—திரு. செ. சிவசாமி: மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

முகவை மாவட்டம் R S. மங்கலம் ஒன்றியத்தில் உள்ள திருப்பாலைக்குடி மருத்துவமனையை விரிவுபடுத்த அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: இங்கு ஒரு அரசு மருந்தகம் 1982-83 ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்படும்.

[17 சபம்பப்பல் 1982]

[1982 செப்டம்பர் 7]

திரு. செ. சிவசாமி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திருப்பாலைக்குடியிலே கிட்டத்தட்ட 6 ஆயிரம் ஜனங்களுக்கு மேல் உள்ளனர். அது ஒரு பெரிய நகரத்தைப்போல இருக்கின்றது. அந்த ஊரிலே ஒரு சிறிய மருந்தகம் கூட இல்லை. நீண்ட நாட்களாக இந்தப்பகுதியிலே ஒரு அரசு மருத்துவமனை வேண்டும் என்ற கோரிக்கை வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அது விரைவில் கொண்டுவரப்படுமா என்று தெரிவித்து, அதற்கான ஏற்பாட்டை அரசு உடனடியாக செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: தலைவர் அவர்களே, இப்போதுதான் அரசு மருந்தகத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக அரசாணை போட்டிருக்கிறோம். அதற்குப் பிறகு அதற்காக Government have also sanctioned a recurring expenditure of Rs. 20,000. 20 ஆயிரம் ரூபாயை அதற்காக ரெக்கரிங் எக்ஸ் பென்டிச்சுருத்தாகவும், நான் ரெக்கரிங் எக்ஸ்பென்டிச்சுருத்தாக 7 ஆயிரம் ரூபாயும், பர்னிச்சர் வாங்குவதற்கு 8 ஆயிரம் ரூபாயும் போட்டு அரசாணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் நாம் உடனடியாக மருத்துவமனையைத் தனியாக ஏற்படுத்த முடியாது. மருந்தகத்தைத் துவக்க இருக்கின்றோம். அதற்குப் பிறகு வருகின்ற நோயாளிகளின் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்து மருத்துவமனை வயப்பிளாக இருக்குமா என்று பார்த்து, அதை ஆரம்பிக்கலாம்.

திரு. செ. சிவசாமி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அந்த மருந்தகத்திற்கு ஒரு கில படுக்கைகளையாவது சாங்ஷன் செய்யப் படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: தலைவர் அவர்களே, அப்போது அது மருத்துவமனையாக ஆகிவிடும். நான் ஏற்கனவே சொன்னதைப் போல, பிறகு பார்த்துக் கொள்ளலாம்.

(மொத்தி மீட்டி)

காஞ்சிபுரம் அரசு மருத்துவமனை.

* வினா எண். 14—திரு. ப. வெங்கடசுப்பிரமணியம்: மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) காஞ்சிபுரம் அரசினர் மருத்துவமனைக்கு சராசரியாக ஒத்த நாளைக்கு வரும் பிறநோயாளிகள் எத்தனை பேர்?

(ஆ) உள் நோயாளிகள் எண்ணிக்கை (படுக்கை) அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது எவ்வளவு?

(இ) எத்தனை உள்நோயாளிகள் தற்போது உள்ளனர்?

1982 செப்டம்பர் 7]

(ஈ) உள் நோயாளிகள் படுக்கை எண்ணிக்கையின் அதிகரிக்கும் உத்தேசம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: (அ) 2522 (ஆ) 257 (இ) 368 (ஈ) தற்போதுள்ள படுக்கைகளின் எண்ணிக்கையை 300 ஆக உயர்த்த புதிய கட்டிடம் கட்ட அரசு அனுமதி வழங்கி யுள்ளது. மேலும் காஞ்சிபுரத்தில் உள்ள அரிமா சங்கம் எடுத்த நன்கொடை மூலமாக கட்டப்பட்ட நான்கு தணிவகை அறைகள் 'சி' பிரிவு வார்டாக அமைக்கப்பட்டு அதில் 8 படுக்கைகள் ஏற்படுத்தும் செயற்குறிப்பும் மருத்துவப்பணி மற்றும் குடும்ப நலத்துறை இயக்குநரின் ஆய்விடுள்ளது.

திரு. ப. வெங்கடசுப்பிரமணியம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காஞ்சிபுரத்தில் உள்ள அரசு மருத்துவமனைக்கும், அறிஞர் அண்ணா புற்றுநோய் மருத்துவமனைக்கும் வளர்ச்சி ஏற்பட என்னென்ன நடவடிக்கைகளை அரசு எடுத்துள்ளது?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காரப்பட்டியில் இருக்கக்கூடிய காஞ்சிபுரம் அருகில் இருக்கக்கூடிய அறிஞர் அண்ணா நினைவு புற்றுநோய் மருத்துவமனைக்காக 10 லட்ச ரூபாய் provision of equipments to Arignar Anna Memorial Cancer Institute, Kanchipatti 10 இலட்சம் அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே மாதிரியாக provision of H.T. supply to the Government headquarters hospital, Kanchipuram. அதற்கு 9 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேலைகள் துவங்குவதற்கு நாங்கள் உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். அது அல்லாமல் டி.எம்.ஓ. குவார்ட்டர்ஸ் கட்டுவதற்கு உத்தரவு போட்டு இருக்கிறோம். காஞ்சிபுரம் தலைமை மருவட்ட மருத்துவ மனையிலே ஹோமியோபதி பிரிவை துவக்க உத்தரவு போட்டு ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறோம்.

திரு. ப. வெங்கடசுப்பிரமணியம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காஞ்சிபுரம் அரசினர் மருத்துவமனையின் வளர்ச்சிக்காக 35 இலட்சம் ரூபாய்க்கு திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டு உள்ளதா? அப்படி எனில் அரசு அதன் மீது எடுத்துள்ள நடவடிக்கை என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் இப்போது ஏற்கனவே சில தொகைகளை குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அது மட்டுமல்லாமல், அங்கே இன்னும் வளர்ச்சிக்காக பல பரிந்துரைகளை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அவை அரசினுடைய கவனத்தில் தற்போது இருக்கின்றன.

[1982 செப்டம்பர் 7]

திரு. பெ. க. திருவேங்கடம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காஞ்சிபுரம் மருத்துவமனைக்கு புற்று நோய் இருக்கின்ற நோயாளிகள் — சமீபத்திலே என்னுடைய கிராமத்திலே ஒருவர் சென்றார் — ஆனால் அந்த நோயாளிகளுடைய சதையை எடுத்து அவர்களிடத்திலே கொடுத்து வேலூர் சி.எம்.சி. மருத்துவ மனைக்குச் சென்று டெஸ்ட் செய்து ரிசல்ட் வாங்கி வரும்படி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நான் கேட்க விருப்புவது அவைகள் ஆராய்ந்து கண்டுபிடிக்கின்ற கருவிகள் அந்த புற்று நோய் மருத்துவமனையில் இல்லையா? அப்படி இல்லையெனில் அரசு அதற்கான வசதிகள் செய்ய நடவடிக்கை எடுக்குமா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த கார்ப்பட்டியில் இருக்கக்கூடிய அண்ணா பெயரால் இயங்கிக் கொண்டு வருகின்ற புற்று நோய் மருத்துவ மனையில் மிகச் சிறப்பான கருவிகள் இருக்கின்றன. நான்கூட ஒரு வாரத்திற்கு முன்பாக அங்கே சென்று பார்த்தேன். அங்கே 2 நோயாளிகள் சி.எம்.சி. மருத்துவமனையில் இருந்து லெட்டர் மூலமாக இந்த மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டதைப் பார்த்தேன். ஆகவே இது ஒரு குறிப்பிட்ட டெஸ்ட் பண்ணுவதற்கு அங்கே வசதிகள் இல்லாமல் இருந்திருக்கலாம். அது குறித்து முன் விவரத்தைக் கொடுத்தால் நான் இந்த பர்ட்டிகுலர் டெஸ்ட் அங்கே செய்யாமல் ஏன் அங்கே அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கமுடியும். ஆனால் பல்வேறு மருத்துவமனைகளில் இருந்து கூட சி.எம்.சி. மருத்துவமனையில் இருந்துகூட ஏராளமான நோயாளிகள் அங்கே முடியாது நீங்கள் காஞ்சிபுரம் மருத்துவ மனைக்குச் செல்லுங்கள் என்று வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போதுகூட அங்கே ஒரு 100 படுக்கைகள் இருக்கின்றன. ஆனால் 150 நோயாளிகள் சிகிச்சை பெறுகிறார்கள். நான் ஏற்கனவே சொன்ன மாதிரி இன்னும் 100 படுக்கைகள் உயர்த்துவதற்காக ஏற்பாடுகள் செய்து வெகு விரைவில் நடைபெறும்.

Medical Facilities to Adhivasi areas.

*Q. No. 15—THIRU S. SEMMALAI: Will the Hon. the Minister for Health be please to state:

(a) Whether any special provision has been made under Sixth Five Year Plan to provide medical facilities in the Adhivasis, areas; and

(b) If so, the details there of?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: (அ) ஆம். (ஆ) இம் மாநிலத்திலுள்ள ஆதிவாசிகளுக்கும், மலைவாழ் மக்களுக்கும் மருத்துவ வசதி கொடுக்கும் பொருட்டு ரூ. 30.25 இலட்சம் ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் தொடர்ச்சிப் பணியின் கீழ் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

1982 செப்டம்பர் 7]

திரு. செ. செம்மலை: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இதனால் பயன்பெறும் மலை வாழ் மக்கள், ஆதிவாசி மக்கள் எண்ணிக்கை எவ்வளவு என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, ஏறத்தாழ ஒரு 15 ஆயிரம் பேர்கள் உடனடியாக இதனால் இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக பயன்பெறுவார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல், ஒவ்வொரு மருத்துவமனையிலும் தனித் தனியாக நாம் சில கருவிகளைக் கொடுத்திருக்கிறோம். சில வசதிகள் செய்து கொடுத்திருக்கிறோம். மற்றவர்களுக்கூட வருகின்ற அளவிற்கு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது தவிர கீழ்க் கண்டபடி நாங்கள் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம்:—

1. Provision of an Ambulance van to the Government Hospital Gudalur (started functioning from 1-6-76).
2. Establishment of an additional Mobile medical Unit at Uthagamandalam (started functioning from 1-6-76).
3. Construction of a 40 bedded ward at the Government Headquarters Hospital, Uthagamandalam (started functioning from 15-5-79).
4. Construction of 40 bedded ward at the Government Hospital, Gudalur (started functioning from 15-5-79).
5. Opening of a Government dispensary at Gudalur Bazaar (started functioning from 28-1-77).

மேற்கண்டவற்றிற்காக நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறோம். ஒட்டு மொத்தமாக 30 இலட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் செலவாகும்.

திரு. செ. செம்மலை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சேலம் மாவட்டத்திலே வாழும் ஆதி வாசிகளுக்கு அந்த மக்களுக்கு இப்படி ஒதுக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு? அது எந்தெந்த வகையில் செலவழிக்கப்பட இருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 9-50)

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, அதற்காக நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறோம். சேலம் மாவட்டத்தில் ஏற்காட்டில் செய்வதற்கு நிதி ஒதுக்கிட்டு செய்து இருக்கிறோம். அதே மாதிரி During the year 1982-83 two Government dispensaries are proposed to be opened, one in the Rasipuram taluk part of kolli hills in Salem district and the other one a Theradipattu of Kalrayan hills in South Arcot district at a total cost of Rs. 7.90 lakh.

[1982 செப்டம்பர் 7]

திரு. மு. அரங்கநாதன்: தலைவர் அவர்களே, குன்னூர் அருகில் உள்ள யானைப்பள்ளம், சாணார்கொண்டை ஆகிய மலைப் பகுதிகளில் மருத்துவ வசதி இல்லை. அந்தப் பகுதிகளில் மருத்துவ வசதி ஏற்படுத்தித்தர அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் அதைச் செய்து தர முடியாது என்றாலும் கூட அது குறித்து ஆராய்ந்து கொண்டு இருக்கிறோம். அதற்காக டேனிடால் திட்டத்தின் மூலமாக சில வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க திட்டங்கள் தீட்டிக் கொண்டு இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1979-80-ம் ஆண்டில் விபத்துக்குள்ளான அரசுப் பேருந்துகள்.

*வினா எண். 16—திரு. பி. எஸ். துரைசாமி: மாண்புமிகு போக்குவரத்துத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) 1979-1980 ஆம் ஆண்டில் தமிழக அரசுக்கு சொந்தமான பேருந்துகள் எத்தனை விபத்துக்குள்ளாயின?

(ஆ) அதனால் உயிரிழந்தோர் எத்தனை பேர்?

(இ) விபத்துக்களை தடுக்க அரசாங்கம் எடுத்த நடவடிக்கைகள் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி: (அ) 6,711 பேருந்துகள்.

(ஆ) 601 பேர்கள்.

(இ) விபத்துக்களைத் தடுக்க அரசாங்கம் கீழ்க்கண்ட நடவடிக்கைகள் எடுத்துள்ளது:—

1. எல்லாப் பேருந்துகளிலும் வேகத்தடை கருவிகள் (Dysicon-speed controlling device) பொருத்தப்பட்டுள்ளன.

2. ஒவ்வொரு ஓட்டுநருக்கும் பேருந்து ஓட்டுவது மற்றும் போக்குவரத்து விதிகள் பற்றிய மறு பயிற்சி கல்வி வழங்கப்படுகிறது.

3. விபத்தின்றி ஓட்டுதலை ஊக்குவிக்கும் பொருட்டு ஒவ்வொரு ஆண்டும் விபத்தின்றி பணிபுரியும் ஓட்டுநர்களுக்கு பரிசுத் தொகை வழங்கும் திட்டம் 1-4-76 முதல் செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

1982 செப்டம்பர் 7]

திரு. பி. எஸ். துரைசாமி : தலைவர் அவர்களே, தனியார் பஸ்ஸுக்கும், அரசு பஸ்ஸுக்கும், லாரிக்கும் இடையே விபத்து ஏற்பட்டால், தனியார் பஸ்ஸில் இறந்தவர்களுக்கு அரசு உதவிப் பணம் கொடுக்க முன்வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, தனியார் பேருந்தாக இருந்தாலும் சரி, அரசு பேருந்தாக இருந்தாலும் சரி, வாகனங்கள் இன்ஷூர் செய்யப்பட்டு இருக்கின்றன. அந்த அடிப்படையில் அவர்களுக்கு உதவிப்பணம் கொடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். ஆகவே, அரசாங்கம், தனிப்பட்ட முறையில் ஒவ்வொருவருக்கும் உதவிசெய்தவதற்கு கவனிக்க முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத் : தலைவர் அவர்களே, விபத்தில் உயிர் இழந்தவர்களின் குடும்பத்தாருக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதில் தமிழக அரசு கஞ்சத்தனம் காட்டுவதாகவும், அதோடு இல்லாமல், டிரிபியூனலில் ஏதாவது ஒரு தொகை காம்ப்ளேஷன் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், அதைக் குறைக்கவேண்டும் என்பதற்காக அப்பீல் செய்யப்படுவதாகவும் கூட, ஹைக் கோர்ட்டில் கண்டித்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த ஐட்ஜ்மென்ட்டை அரசு வரவழைத்து, அப்படி ஏதேனும் நடந்து இருக்குமானால், அப்படிப்பட்ட துன்பங்களை, துயரங்களை இனிமேல் இல்லாமல் செய்வதற்கு, அந்த நஷ்ட ஈட்டுத் தொகையை உடனடியாகக் கொடுப்பதற்கு அரசு ஏதாவது நடவடிக்கைகள் எடுக்க முன்வருமா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, பல நேரங்களில் விபத்துகள் ஏற்படுகின்றன. எந்தச் சூழ்நிலையில் அவை ஏற்பட்டன என்பதைப் பார்த்துத்தான் நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டும் என்று அரசு முடிவு எடுத்து இருக்கிறது. இதிலே கஞ்சத்தனம் காட்டுவது ஒன்றும் இல்லை. கொடுக்கப் படுகின்ற காம்ப்ளேஷன் தவறானவர்களுக்குப் போய் சேர்ந்து விடக்கூடாது என்பதற்காக அப்பீல் போவதில் நியாயம் இருக்கிறது என்பதை ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அப்படி தவறானவர்களுக்குக் கொடுத்து விட்டால்கூட, மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் போன்றவர்கள் நாளைக்கு அது குறித்து கேள்விகளை எழுப்பக் கூடும். ஹைக்கோர்ட்டில் அப்படி ஒரு கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டு இருக்குமானால், அதைப் பற்றி நிச்சயமாகப் பரிசீலிக்க அரசு தயாராக இருக்கிறது. இது வரையில் அது எங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : தலைவர் அவர்களே, விபத்துக் களைக் கட்டுப்படுத்த பல்வேறு நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்து இருப்பதாக சொன்னார்கள். அதற்காக பொருத்தப்

[1982 செப்டம்பர் 7]

பட்டுள்ள 'டைசிகான்' என்ற கருவி சரியாக இல்லை. அந்த வேகக்கட்டுப்பாட்டுக் கருவி பஸ் நின்று கொண்டிருக்கிற போதே கத்துகிறது. பஸ் வேகமாக ஓடுகின்ற போது, அந்தக் கருவி சத்தம் ஏற்படுத்துகின்ற காரணத்தால், டிரைவர் எச்சரிக்கப் பட்டு, சரியான வேகத்தில் போவதற்கு தன்னை தயார்படுத்திக் கொள்வார். இது நிற்கிறபோதே கத்துவதால், அது சரியாக இயங்கவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட ஒரு கருவியைப் பொருத்துவதற்குப் பதிலாக, வேறு வகையில் பேருந்து வேகத்தைக் கட்டுப்படுத்த அரசாங்கம் ஏதேனும் கருவியைப் பொருத்துமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி: தலைவர் அவர்களே, அந்தக் கருவி சரியாகப் பயன்படுகிறது என்றுதான் பலர் சொல்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுவது போலவும் சிலர் சொல்கிறார்கள். இப்படி அவரவர்களுக்கு என்ன தோன்றுகிறதோ அந்த வகையில் அந்தக் கருவியைப் பற்றிச் சொல்கிறார்கள். ஆகவே, அதைப்பற்றியெல்லாம் கவனத்தில் கொண்டு அரசாங்கம் இப்போது சேரன் போக்குவரத்துக் கழகத்தின் மூலம் ஒரு வேகக்கட்டுப்பாடு கருவியை கண்டுபிடித்து இருக்கிறது. அதன் பிறகு மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இப்படிச் சொல்லமாட்டார் என்று நம்புகிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்த வேகக்கட்டுப்பாட்டு கருவி 'டைசிகான்' பொருத்தப்பட்ட பின்னால் விபத்துகளின் எண்ணிக்கை குறைந்துள்ளதா அல்லது கூடியுள்ளதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். மேலும், இப்படி விபத்துகள் ஏற்பட்டு விட்டால், அந்த வண்டியை ஓட்டிய ஓட்டுனருக்குச் சிறைத் தண்டனை விதிக்கப்படுகிறது. விபத்து என்பதே தற்செயலாக ஏற்படுவதுதான். அதைத்தான் 'ஆக்சிடென்ட்' என்று சொல்கிறோம். இப்படித் தற்செயலாக ஏற்பட்டு விடுகின்ற ஒரு நிலைமைக்கு அந்த டிரைவருக்கு சிறைத் தண்டனை விதிப்பது எந்த வகையில் நியாயம்? இதை அரசாங்கம் தடுத்து நிறுத்த முன் வருமா? வேண்டுமென்றே — இன்டன்ஷனலாக — யாரும் இந்த விபத்துக்களைச் செய்ய மாட்டார்கள். அது தானாக ஏற்பட்டுவிடுகிறது. ஆகவே, இந்த சிறைத் தண்டனை விதிப்பதைத் தவிர்க்க அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி: தலைவரவர்களே, வேகக் கட்டுப்பாட்டுக் கருவி என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட வாகனங்களுக்கு மட்டும்தான் இப்போது பொருத்தப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்நாடு முழுவதும் ஏறத்தாழ 12,000 அல்லது 13,000 பேருந்துகள் இருக்கின்றன; 30,000 கனரக வாகனங்கள் இருக்கின்றன. எல்லாவற்றுக்கும் இந்தக் கருவி பொருத்தப்பட்ட பிறகுதான்

1982 செப்டம்பர் 7]

இதுபற்றிய முடிந்த முடிவைக் காணமுடியும். போக்குவரத்தில் வேகம் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருப்பதால் விபத்துக்கள் குறைந்திருக்கின்றன என்று சொல்ல முடியும். விபத்தின் சாரணமாக வேலை நீக்கம் அல்லது சிறைத் தண்டனை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது, அப்படி நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் தவறு செய்திருந்தால் அந்தத் தண்டனையை வேறு யாருக்குக் கொடுப்பது? அவர்களுடைய தவறு இல்லாமல் இருந்தால் அதுபற்றி அரசு பரிசீலனை செய்து, ஆவன செய்யும்.

திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலகம்பிரமணியன்: தலைவரவர்களே, நம்முடைய மாநிலத்தில் ஒட்டுநர் பயிற்சிப் பள்ளிகளை பெரும்பாலும் தனியார்கள் நடத்துகிறார்கள். ஒட்டுநர்களால் தவறுகள் நடைபெறுவதற்குக் காரணம் ஒட்டுநர்களுக்கு அந்தப் பயிற்சிப் பள்ளிகளிலே சரியான பயிற்சி அளிக்கப்படுவதில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, ஒட்டுநர் பயிற்சிப் பள்ளிகள் அனைத்தையும் அரசே நடத்த அரசு தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி: தலைவரவர்களே, உடனடியாக அத்தனை பயிற்சிப் பள்ளிகளையும் அரசாங்கம் எடுத்து நடத்துவது என்பது சரியல்ல, அது முடியாத ஒன்று. இருந்தாலும் மாவட்டந்தோறும் ஒரு பயிற்சி நிலையம் அமைக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, இப்போது அதுபற்றி நாங்கள் நடவடிக்கை எடுத்து, முதல் தடவையாக 5 மாவட்டங்களில் பயிற்சி நிலையங்களை நிறுவ நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம். படிப்படியாக எல்லா மாவட்டங்களிலும் அமைக்கப்படும்போது இந்தப் பிரச்சனை தீர்ந்துவிடும் என்று கருதுகிறேன்.

போக்குவரத்துக்கழக டெப்போக்களிலுள்ள சிற்றுண்டிச்சாலைகள்.

*வினா எண் 17—திரு. இரே. இராசமாணிக்கம்: மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:—

(அ) அனைத்துப் போக்குவரத்துக் கழகங்களின் டெப்போக்களிலும் சிற்றுண்டிச்சாலைகள் (காண்டின்) உள்ளனவா?

(ஆ) ஆம் எனில், அவற்றுள் போக்குவரத்துக்கழகமே நடத்துவன எத்தனை?

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி: (அ) ஆம்.

(ஆ) 75 (எழுபத்தைந்து மட்டும்).

[1982 செப்டம்பர் 7]

திரு. இரே. இராசமாணிக்கம் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் தெரிவித்ததிலிருந்து இன்னும் பல பணிமனைகளில் சிற்றுண்டிச்சாலைகள் திறக்கப்படவில்லை என்று தெரிகிறது அதே நேரத்தில் திருவள்ளூர் போக்குவரத்துக் கழக பணிமனையில் சிற்றுண்டிச்சாலை திறக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் அருகில் இருக்கிற பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழக பணிமனையில் சிற்றுண்டிச்சாலை இல்லாத காரணத்தால் அங்குள்ள பணியாளர்கள் திருவள்ளூர் போக்குவரத்துக் கழக பணிமனை சிற்றுண்டிச்சாலைக்கு செல்லும்போது பல தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த நிலை நீடிக்காமல் இருக்க, இந்தக் குறையைப் போக்க, பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழக பணிமனையில் உடனடியாக சிற்றுண்டிச்சாலை ஒன்று திறக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு 100 பணியாளர்களுக்குமேல் இருக்கிற அத்தனை பணிமனைகளுக்கும் சிற்றுண்டிச்சாலை திறக்கப்பட வேண்டுமென்று கொள்கை முடிவு எடுத்து, அந்த வேலையைச் செய்து வருகிறது. நாங்களே இதை எல்லாம் செய்ய வேண்டியிருப்பதால் இன்னும் சில இடங்களில் சிற்றுண்டிச்சாலைகளைத் திறக்க முடியவில்லை. ஏற்கெனவே இருந்தவர்கள் கொஞ்சம் செய்திருந்தால் நாங்கள் இதற்குள் அந்தப் பணியை முடித்திருக்க முடியும். இருந்தாலும் திருவள்ளூர் போக்குவரத்துக் கழக சிற்றுண்டிச்சாலை சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனை என்றுடைய கவனத்திற்கும் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அதன்மீது நடவடிக்கை எடுக்கச் சொல்லி, உடனடியாக பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழக பணிமனையிலும் சிற்றுண்டிச்சாலை திறக்கப்படுவதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. இரே. இராசமாணிக்கம் : தலைவரவர்களே, நடந்தவைகளைச் சொல்லி பல காரியங்களைத் தட்டிக்கழிக்க இங்கே பதில் சொல்கிறார்கள். அந்த நிலைமை இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். திருவள்ளூர் போக்குவரத்துக் கழகப் பேருந்து நிலையத்திலிருந்த சிற்றுண்டிச்சாலை இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னால் எடுக்கப்பட்டுள்ளது. அங்கே இரண்டு மாதங்களாக சிற்றுண்டிச்சாலை இல்லாத காரணத்தால் அங்கு வருகிற பயணிகளுக்கு சிற்றுண்டி அருந்த முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, உடனடியாக அங்கும் சிற்றுண்டிச்சாலையைத் திறக்க அமைச்சரவர்கள் ஆவன செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, மூலக் கேள்வி தொழிலாளர்களுக்கு சிற்றுண்டிச்சாலை ஏற்படுத்துவது சம்பந்தமானது. பயணிகள் சம்பந்தப்பட்டது அல்ல. அது வேறு, இது வேறு.

1982 செப்டம்பர் 7]

டாக்டர் கே. சௌரிராஜன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் போக்குவரத்துக் கழகங்களே ஏற்று தொழிலாளர்களுக்காக நடத்துகிற இந்தச் சிற்றுண்டிச் சாலைகளில் தனியார் நிறுவனங்களில் இருப்பதைப் போல சப்ஸிடைஸ்ட் ரேட்டுகளில் குறைந்த விலையில் 10 காசு இட்டிலிகள், 20 காசு பொங்கல் என்பது போன்று, டி.வி.எஸ். நிறுவனங்களில் கூட கொடுக்கிறார்கள். அது போல் கொடுப்பதற்கு அரசிடம் ஏதாவது திட்டம் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, அப்படித்தான் இப்போது கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

[முற்பகல் 10-00]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதியோடு, வினாக்கள்—விடைகள் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

நாட்டுடைத் திட்டங்கள் வெளியிடப்பட்டு மனுக்கள் பரிசீலிக்கப்படாமலுள்ள புதிய வழித்தடங்கள்

*வினா எண் 18—திரு. கே. நாராயணசாமி : மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :—

(அ) புதிய வழித்தடங்கள் தருவதற்காக மாவட்ட போக்குவரத்து அதிகாரிகளால் மனுக்கள் கோரப்பெற்று பரிசீலிக்கப்படுகின்ற நேரத்தில், அதே வழித்தடங்களுக்கு நாட்டுடைத் திட்டங்கள் வெளியிட்டு அந்த மனுக்கள் பரிசீலிக்கப்படாமல் மாவட்ட போக்குவரத்து அதிகாரிகளிடம் உள்ளது உண்மையா?

(ஆ) ஆம் எனில், மனுக்கள் எத்தனை? வழித்தடங்கள் எத்தனை?

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : (அ) ஆம்.

(ஆ) மனுக்கள் 432; வழித்தடங்கள் 67.

திரு. கே. நாராயணசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பேருந்துகளுக்கு புதிய வழித்தடங்கள் கொடுக்கும் விஷயமாக, அதை நடைமுறைப்படுத்த, பி.டி.சி. யிலிருந்து ஒரு அதிகாரியை நியமித்திருக்கிறார்கள். அவர் 4 மாத காலமாக புது மாற்று வழித்தடங்கள் கொடுப்பதிலோ அல்லது இருக்கிற வண்டிகளுக்கு வேரியேஷன் கொடுப்பதிலோ செயல்படாமல் இருக்கிறாரே, அவருக்கு எப்போது அதிகாரம் கொடுக்கப்போகிறீர்கள்? உடனடியாக அவருக்கு அதற்கான அதிகாரங்களைக் கொடுத்து, இவைகளை அமுல்படுத்த அமைச்சர் அவர்கள் முன் வருவாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1982 செப்டம்பர் 7]

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, வேரியேஷனைப் பொறுத்தவரையில் எந்தத் தடையும் இல்லை, கொடுக்கலாம் என்று உத்தரவு போட்டாகிவிட்டது. புதிய வழித்தடங்கள் கொடுப்பதைப் பொறுத்தவரையில், எந்தெந்த தடங்களில் பேருந்துகளை இயக்கினால் லாபகரமாக இருக்கும் அல்லது தேவையாக இருக்கும் என்று ஆய்வு நடத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். விரைவில் அந்த ஆய்வு முடிந்து விடும். அது முடிந்தவுடன் அதற்கான உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படும்.

திரு. கே. நாராயணசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய தொகுதியிலே டவுன் பஸ் விடவேண்டும் என்று கோரிக்கை கொடுத்தேன். அதனை இதுவரைக்கும் இந்த அரசு பரிசீலிக்காமல் இருக்கிறது. அதற்கான கோரிக்கையை சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற வகையில் நான் கொடுத்தும் இன்னும் டவுன் பஸ் வரவில்லையே என்று தொகுதி பொது மக்கள் மத்தியில் ஒரு அதிருப்தி நிலவுகிறது. ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக அந்த அதிருப்தியை நீக்கும் வகையில் நடவடிக்கை எடுப்பாரா, ஏதாவது அறிவிப்பாரா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, ஒட்டு மொத்தமாகத்தான் அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். இதனால் மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கு ஏதோ கெட்ட பெயர் வந்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அவர் மீது ஒன்றும் இதில் தவறு இல்லை என்று வேண்டுமானால் அறிவித்துவிடத் தயாராக இருக்கிறேன். (கிரிப்பு) அவருடைய கோரிக்கையின் மீது நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முயற்சி எடுக்கும்.

திரு. கோவைத்தம்பி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கிடப்பில் இருக்கிற மனுக்கள் பரிசீலிக்கப்படும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அரசு போக்குவரத்துக் கழகத்திற்கு நடத்தில் இயங்கக் கூடிய வழித்தடங்கள் இருந்தால், தனியார்களுக்கு அந்த இடங்களில் அவர்களுடைய பேருந்துகளை விட, அந்த வழித்தடங்களை அவர்களுக்குக் கொடுக்க அரசு முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, இது போன்ற பிரச்சனைகளைத்தான் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னேன். இவைகள் தான் ஆய்வில் இருக்கிறது என்று சொன்னேன். எனவே கிடப்பில் இருக்கிற அந்த மனுக்களை விரைவில் பரிசீலிக்கக் கூடிய சூழ்நிலை நிச்சயமாக வரும்.

1982 செப்டம்பர் 7]

திரு. சி. கோபால் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வேரியேஷன் கொடுப்பதற்கு அரசு உத்தரவு அளித்திருப்பதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படி வேரியேஷன் கொடுக்கிற போது, ஏற்கெனவே டவுன் வண்டிகள் செல்கிற இடங்களில், அரசு நன்கு ஆலோசனை செய்து, அப்படி டவுன் வண்டிகள் செல்கிற இடங்களிலாவது தனியார்களுக்கு வேரியேஷன் கொடுப்பது நிறுத்தப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, அப்படி வேரியேஷன் கொடுக்கிற நேரத்தில், அந்தப் பேருந்துகள் போகிற இடங்கள் பொதுமக்களுக்குப் பயன் ஏற்படையதாக இருக்குமா என்று பார்த்துத் தான் கொடுக்கிறோம். அதே போல சில இடங்களில் கர்டைல்மெண்ட் கேட்கிறார்கள். அத்லேகூட பொதுமக்களுக்கு இடையூறு இருக்குமேயானால் கொடுக்கக்கூடாது என்று உத்தரவிட்டுள்ளோம், அந்த அடிப்படையில்தான் செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. எஸ். சிவராமன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்கிற போது, பெர்அவாக லாபகரமாக இயங்கக்கூடிய வழித் தடங்களில் பேருந்துகள் விட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் என்னுடைய தொகுதியில் கள்ளக் குறிச்சி-சின்னசேலம் இடங்களுக்கு ஆத்தாரிலே இருந்து வரக்கூடிய திருவள்ளூர் போக்குவரத்துக் கழகப் பேருந்துகளை அவைகள் லாபகரமாக இயங்கியும், கடந்த 4, 5 மாதங்களுக்கு மேலாக நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருப்பது எமைச்சருக்குத் தெரியுமா? அது சம்பந்தமாக அங்கே உள்ள பொதுமக்கள் அதிருப்தியோடு இருக்கிறார்கள். இதுபற்றி நான் அவர்களிடம் கூறியபோது, ஏற்பாடு செய்வதாகச் சொன்னார்கள். இதுபோல் தமிழகத்தில் 73 பஸ் ரூட்டுகள் நிறுத்தப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே, அவைகளை உடனடியாக மீண்டும் அந்தந்தப் பகுதிகளுக்கு விடுவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, சில வழித்தடங்களில் பல்வேறுபட்ட சிக்கல்களின் காரணமாகக் கூட பேருந்துகள் நிறுத்தப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் அது பொதுமக்களுக்கு இடையூறாக இருக்குமேயானால் அந்தப் பேருந்துகளை அங்கே இயக்குவதற்கு அரசாங்கம் தயக்கம் காட்டாது. எவ்வளவு இருந்தாலும் இன்றையதினம் இருக்கும் ஒரு முக்கியமான சூழ்நிலையையும் நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். டீசல், பெட்ரோல் போன்ற எரிபொருள்களின் விலை உயர்வை எண்ணிப்பார்ப்போமேயானால், அவைகள் மிக மிக அக்தியாவசியமான தேவைகளுக்கே பயன்படுத்தப் பட வேண்டும் என்பது பொருத்தமாக இருக்கும். அதில் அபிப்பிராய பேதம் இருக்காது என்று நான் கருதுகிறேன்.

[1982 செப்டம்பர் 7]

திருவிடைமருதூர் ஒன்றியத்தில் 1980-81-ல் கால்நடைகளுக்கு அளிக்கப்பட்ட கோமாரி நோய் தடுப்பு சிகிச்சை

*வினா எண் 19—திரு. செ. இராமலிங்கம் : மாண்புமிகு சமூகநலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடை யளிப்பாரா—

(அ) தஞ்சை மாவட்டம் திருவிடைமருதூர் ஒன்றியத்தில் 1980-81-ல் கோமாரி நோயினால் இறந்துவிட்ட கால்நடைகள் எண்ணிக்கை எவ்வளவு?

(ஆ) கோமாரி நோய் தடுப்பு மருந்து திருவிடைமருதூர் ஒன்றியத்திற்கு விநியோகிக்கப்பட்டதா?

(இ) ஆம் எனில் எவ்வளவு கால்நடைகளுக்கு தடுப்பு சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டது?

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன்: (அ) தஞ்சாவூர் மாவட்டம் திருவிடைமருதூர் ஒன்றியத்தில் 1980-81-ல் கோமாரி நோயினால் எந்த கால்நடைகளும் இறக்கவில்லை.

(ஆ) ஆம்.

(இ) மொத்தம் 150 கால்நடைகளுக்குத் தடுப்பு சிகிச்சை 1981, மே மாதம் வரை அளிக்கப்பட்டது.

திரு. செ. இராமலிங்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே தவறான தகவலைத் தருகிறார்கள். 1980-81லே என்னுடைய கிராமத்திலே 7 மாடுகள் கோமாரி நோயினால் இறந்திருக்கின்றன. 150 கால்நடைகளுக்கு தடுப்பு ஊசி மருந்துகள் போடப்பட்டு சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டதாகவும் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அப்படியானால் எந்தெந்த கிராமங்களில் தடுப்பூசி போட்டு சிகிச்சைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சரவர்கள் தவறான தகவலைத் தருகிறார்கள் என்று உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். திருவிடைமருதூர் ஒன்றியத்தில் ஆடுதுறையில் ஒரு கால்நடை மருந்தகமும், நாச்சியார் கோவிலில் ஒரு கால்நடை மருந்தகமும் இருக்கின்றன. ஆடுதுறை கால்நடை மருந்தகத்தில் அப்பகுதியில் உள்ள மொத்தம் 4 கலப்பின கால்நடைகளுக்குச் சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டுள்ளன. அதேபோன்று நாச்சியார் கோவிலில் இருக்கின்ற கால்நடை மருந்தகத்தின் மூலம் அங்கே இருக்கின்ற கால்நடைகளுக்கும் அந்தப் பகுதியினைச் சுற்றி இருக்கின்ற கால்நடைகளுக்கும் கோமாரி நோய்த் தடுப்பு சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டு வந்து இருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1982 செப்டம்பர் 7]

திரு. செ. இராமலிங்கம்: தலைவரவர்களே, திருவிடை மருதூர் ஒன்றியத்தல் திருநாகேஸ்வரம், வேப்பத்தூர் போன்ற இடங்களில் கால்நடைகள் இறந்திருக்கின்றன. அந்தப் பகுதியில் கால்நடை மருத்துவமனை அமைப்பது பற்றி சென்ற நிதியாண்டில் கேட்டபோது அங்கே மருத்துவமனை துவங்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். எனவே கால்நடைகள் நோயினால் இறந்து போவதைத் தடுக்க வேப்பத்தூர், திருநாகேஸ்வரம் ஆகிய இடங்களில் புதிய மருத்துவமனை துவங்குவதற்கு முன்வருவார்களா? அடுத்து கால்நடை மருத்துவமனைகளிலிருந்து விரிவாக்க ஆய்வாளர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட நோய்களுக்கான மருந்துகள் கிடைப்பதில்லை என்கின்ற புகாரையும் என்னிடத்திலே சொல்லி இருக்கிறார்கள். எனவே மருந்துகள் கால்நடை ஆய்வாளர்களுக்கு உரிய நேரத்திலே கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன்: தலைவர் அவர்களே, திருநாகேஸ்வரம், வேப்பத்தூர் போன்ற இடங்களில் கால்நடை மருந்தகம் அமைப்பது பற்றி அரசு ஆராயும். அடுத்து விரிவாக்க ஆய்வாளர்களுக்கு மருந்துகள் சரியான முறையில் போய்ச் சேரவில்லை என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அப்படிப் போகவில்லை என்றால் அதைப்பற்றி அரசு பரிசீலிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். ஏ. பூங்காவனம்: தலைவர் அவர்களே, ஒவ்வொரு ஆண்டும் இந்த கோமாரி நோய் மாநிலத்தின் பல்வேறு இடங்களில் வந்து கொண்டிருப்பது அரசுக்கும் தெரியும். ஆனால் இப்படிப் பாதிப்பு ஏற்படுகின்ற பகுதிகளில் மருந்துகள் இல்லை என்று சொல்லப்படுகின்றது. ஆகவே மருந்துகள் எவ்வாறு கொள்முதல் செய்யப்படுகின்றது, மருந்து வாங்குவதற்கு மத்திய அரசு உதவி செய்கின்றதா? இனி எதிர்காலத்திலேயாவது மருந்துகளை வாங்கி ஸ்டாக் வைக்கின்ற வகையிலே முன்கூட்டியே நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன்: தலைவர் அவர்களே, கோமாரி நோய்க்கு இரண்டு வகையான மருந்துகளை வாங்கி சிகிச்சை அளித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். மத்திய நிதியுதவித் திட்டத்தின்படி இரண்டு வகையான மருந்துகளை வாங்குகிறோம். அவற்றில் ஒன்று பாலிவேலன்ட் 1980-81-ல் வாங்கப்பட்ட டோஸ்கள் 96,040. அவற்றின் விலை 5,99,969.60 ரூபாய். மோனோவாலன்ட் என்ற மற்றொரு மருந்து 1980-81-ல் 89,280 டோஸ்கள் வாங்கப்பட்டன. இதன் விலை 1,39,521.30 ரூபாய். ஆக மொத்தம் 7,39,490.90 ரூபாய்க்கு கோமாரி நோய்க்கான மருந்துகள் வாங்கி கால்நடைகளுக்குச் சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

[1982 செப்டம்பர் 7]

கால்நடை மருந்தகங்களில் உள்ள முறைகேடுகள்

*வினா எண் 20—திரு. மா. சுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு சமூக நலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கால்நடை மருந்தகத்தில் மருந்து வாங்குதல், இருப்பு வைத்தல், செலவழித்தல் மூன்றும் கால்நடை மருத்துவர் பொறுப்பில் உள்ளதால் முறைகேடுகள் நடப்பது உண்மையா?

(ஆ) ஆம் எனில், தடுக்க என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது?

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன்: (அ) மற்றும் (ஆ): கால்நடை மருந்தகங்களுக்கான மருந்துகள் வாங்குதல், சம்பந்தப்பட்ட கால்நடை உதவி இயக்குநரின் பொறுப்பில் உள்ளது. மருந்துகளை இருப்பு வைத்தலும் செலவழித்தலும் கால்நடை உதவி மருத்துவரின் பொறுப்பிலுள்ளது. எனவே முறைகேடுகள் நடப்பதற்கு வாய்ப்பில்லை.

திரு. என். பழனிவேல்: தலைவரவர்களே, கால்நடைகளின் நோய்களுக்காக ஒவ்வொரு ஆண்டும் 2,000 ரூபாய், 5,000 ரூபாய் என்று ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையினை ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். எனவே கிராமங்களில் இருந்து வருபவர்களிடம் மருந்துகள் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டு சீட்டுக்களை எழுதிக் கொடுத்து வெளியிலே வாங்கி வரும்படி சொல்கிறார்கள் என்று தெரிய வருகின்றது. ஆகவே கால்நடைகளுக்கு எவ்வளவு மருந்து தேவையோ அவை முழுவதையும் வாங்கி வைத்து இலவசமாக வைத்தியம் செய்ய அரசு ஆணை பிறப்பிக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 10.10)

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, ஒவ்வொரு பிரதம மருத்துவ மனைக்கும் ரூ. 30,000 மதிப்புள்ள மருந்துகளும், கால்நடை மருத்துவ மனையாக இருந்தால், அதற்கு ரூ. 15,000 மதிப்புள்ள மருந்துகளும், கால்நடை மருந்தகமாக இருந்தால் அதற்கு ரூ. 10,000 மதிப்புள்ள மருந்துகளும், கிளை நிலையமாக இருந்தால் அதற்கு ரூ. 1,500 மதிப்புள்ள மருந்துகளும் கொடுக்கப்படுகின்றன. இந்த மருந்துகளைப் பாதுகாத்து, கால்நடைகளுக்குக் கொடுப்பதற்குச் செலவினப் பொருள்கள் பதிவேடு என்ற பதிவேட்டில் முக்கிய மருந்துகள் பதியப்படுகின்றன. அந்தப் பதிவேட்டில் என்ன மருந்துகளை வாங்கினார், இருப்பு வைப்பது, செலவழிப்பது போன்றவற்றை அந்தப் பதிவேட்டில் குறிப்பிட்டு, அதற்குரிய ஆய்வு செய்யப்பட்டு, அதற்கு சர்டிபிகேட் கொடுக்கப்பட்டு, அந்த வகையில் மருந்துகள் கால்நடைகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றன.

1982 செப்டம்பர் 7]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு: — ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் (*) உடுக்குறியிடப் பெற்றிருந்தால் உறுப்பினரால் அவ்வுரை சரி பார்க்கப் பெற்றது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. தகவல் கோரல்

(அ) பேரவை அலுவல்

திரு. ரா. உமாநாத்: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், தலைவர் அவர்களே, பிசினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில் கூறியபடி, இந்த செஷனில் சில ஐடம்களை மட்டும் எடுத்து முடிப்பது என்பது அரசாங்கத்தின் தரப்பிலும், எதிர்க் கட்சிகள் தரப்பிலும் ஒரு அன்டர்ஸ்டான்டிங்கில் முடிவு செய்யப்பட்டது. அந்த அன்டர்ஸ்டான்டிங்கின் படி பார்க்கிப் பிரச்சனைகளைப் பற்றி முடிவெடுப்பதற்கு இன்னொரு செஷன், அதாவது பெரியகுளம் இடைத் தேர்தலுக்குப் பிறகு என்று எல்லோரும் சேர்ந்து ஒத்துக்கொண்டு, முடிவெடுத்ததன் அடிப்படையில்தான் அது பைனலைஸ் செய்யப்பட்டது. வருகிற அக்டோபரிலோ அல்லது நவம்பரிலோ பேரவையின் கூட்டத்தை வைக்கலாம் என்ற அடிப்படையில் ஒரு அன்டர்ஸ்டான்டிங் இருக்கிறது. நவம்பர் மாதம் தாங்கள் சுற்றுப்பயணத்திற்கு போகிறபடியால், அவைய ஒத்தி வைக்கவேண்டிய அவசியமில்லை என்று, நீங்கள் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், நிச்சயமாக நவம்பரில் வைப்பது என்ற ஒரு அன்டர்ஸ்டான்டிங் இருக்கிறது. எல்லோருக்கும் நான் அதைத் தெரியப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நேற்று அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் சொன்னதை இங்கே அவர்கள் ரெகார்ட் செய்கிறார்கள். அவ்வளவுதான்.

(ஆ) விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு

திரு. மு. அம்பிகாபதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் தமிழகத்தில் லட்சக்கணக்கான விவசாயத் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். தங்களுக்கு ஊதிய உயர்வு ஒருங்கிணைந்த சட்டத்தின் மூலமாக வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அந்தச் சட்டம் சம்பந்தமாக மத்திய அரசாங்கம் மாநில அரசாங்கத்தைக் கேட்டபோது, அந்தச் சட்டம் தேவையில்லை என்று நம்முடைய தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய அரசுக்கு எழுதியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதன் விளைவாக இந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களிடையே இன்றைக்குக் கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. (குறுக்கீடு.) மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சராக இருந்தாலும் அல்லது விவசாயத் துறை அமைச்சராக இருந்தாலும், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் தங்களுக்கு ஒருங்கிணைந்த சட்டத்தின் மூலம்...

[1982 செப்டம்பர் 7]

மாண்புமிகு பேரவை தலைவர்: இதற்கு வருவாய் துறைத் தலைவர் அவர்கள் விளக்கம் அளிக்க இருக்கிறார்கள்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி: மத்திய அரசாங்கத்திற்கு ஒருங்கிணைந்த சட்டம் தேவையில்லை என்று எழுதியதால் தான் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் ஒரு பதட்டமான, கொந்தளிப்பான, பரபரப்பான, கடுமையான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் இதன்மீது உடனடியாகத் தங்கள் கருத்தை இந்த அவையிலே தெரிவிக்க முன்வர வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு 1979 செப்டம்பர் மாதம் 15 ஆம் தேதி கூலி நிர்ணயிக்கப்பட்டது. அந்தக் கூலியை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று குழு அமைத்திருக்கிறோம். இந்தச் சமயத்தில் நீங்கள் கிளர்ச்சி செய்தால், நம்மால் அந்தக் கூலி உயர்வு வந்தது என்ற ஒரு அரசியல் தந்திரத்தோடு மாண்புமிகு அம்பிகாபதி அவர்கள் சொல்வது—அது அரசியல் தந்திரம் என்பதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்காக ஒரு காம்பிரெஹென்சிவ் லெஜிஸ்லேஷன் கொண்டுவர வேண்டுமென்று மத்திய அரசு முடிவெடுத்து, அதை மாநில அரசுக்கு அனுப்பியிருந்தார்கள். 2, 3 நாட்கள் அதிகாரிகளுடன் உட்கார்ந்து என்னென்ன வகையில் மாற்றியமைக்க வேண்டும், எவை எவைகளைப் புதியதாகச் சேர்க்க வேண்டும் என்ற பரிந்துரையை மத்திய அரசுக்கு இந்த அரசு அனுப்பியிருக்கிறது.

(இ) வறட்சி, குடிநீர் பிரச்சனை.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தில் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டு குடிதண்ணீர் இல்லாமல் மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதைப்பற்றி ஒரு மணி நேரம் விவாதத்தை எப்போது வைத்துக்கொள்ளப் போகிறீர்கள்?

திரு. செ. கிவசாமி: வறட்சியைப் பற்றி விவாதிக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வறட்சியைப் பற்றியும் காவேரி நீர் பிரச்சனை பற்றியும், உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல ஒரு மணி நேர விவாதம் என்ற முறையில் வைத்துக்கொள்ளலாமா அல்லது ஒத்திவைப்புத் தீர்மானமாக எடுத்துக்கொள்ளலாமா என்பதைப் பற்றி அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் கலந்துகொண்டு முடிவு எடுக்கலாம்.

1982 செப்டம்பர் 7]

திரு. கு. ரமணி: வறட்சி பற்றி ஒரு மணி நேர விவாதம் என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு மணி நேர விவாதம் போதாது. ஒரு நாள் விவாதம் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இன்றைக்கு வறட்சியின் காரணமாக மக்கள் குடிநீர் இல்லாமல், விவசாயத் திற்கு நீர் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அன்றைக்குப் பேசும் போது ஒரு மணி நேர விவாதம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு மணி நேர விவாதம் போதாது. ஒரு நாள் விவாதம் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். ஏ. பூங்காவனம்: வறட்சியைப் பற்றி இப்போது எடுத்துக்கொள்ளப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அதைப்பற்றி உங்களுக்கு நோட்டீஸ் வரும். அப்போது தெரிந்துகொள்ளுங்கள்.

திரு. ந. சிவஞானம்: மேட்டூர் அணைக்குத் தண்ணீர் வரவு குறைவாக இருக்கிறது. அதனால் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பற்றி விவாதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஏற்கனவே நான் சொன்னேன். காவேரி பிரச்சனை வறட்சியில் வருகிறது. அதனால், எல்லாம் ஒரே பிரச்சனைதான். அப்போது இதையும் சேர்த்து பேசிக் கொள்ளலாம்.

(ஈ) எஸ். ஐ. ஈ. டி. கல்லூரிய் பிரச்சனை.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: எஸ். ஐ. ஈ. டி. பிரச்சனைப் பற்றிய ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை இப்போது எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கல்வி சம்பந்தப்பட்ட மசோதா வருகிறது. அதைப்பற்றி அடலே பேசிக்கொள்ளலாம்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவருகிற மசோதா பொதுவான பிரச்சனைப் பற்றியது. ஆனால் நான் கொடுத்து இருக்கிற ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் எஸ். ஐ. ஈ. டி. கல்லூரியைப் பற்றியது. கல்வி மசோதாவிலே இந்தக் குறிப்பிட்ட சம்பவத்தைப் பற்றி பேசி விடமுடியாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கல்வி மசோதாவிலே யாரும் இதைப்பற்றி பேசாவிட்டால் அப்போது இதைப்பற்றி கவனிக்கலாம்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: இதற்கும் அதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. இது தனிப்பட்ட கல்லூரி பற்றிய பிரச்சனை. அதனால் தான் விதி 55-ஐப் பயன்படுத்தி ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்து இருக்கிறோம்.

[1982 செப்டம்பர் 8]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: It depends upon your interpretation. நீங்கள் தருகிற விளக்கம் தனிப்பட்டது.

திரு. அ. ரகுமங்கான்: தமிழ்நாட்டிலுள்ள எல்லா கல்லூரிகளையும் பொறுத்தது அந்த மசோதா. ஆனால் நான் கொடுத்து இருப்பது எஸ்.ஐ.ஈ.டி. பிரச்னைப் பற்றி. அதிலே தனியாக பேசினால்தான் அரசாங்கத்தின் அணுகு முறை எப்படி இருந்தது? எப்படி இருக்கிறது என்பதைப் பற்றி தெரிந்து கொள்ளமுடியும்.

3. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்

(அ) அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகச் சட்டமுன்வடிவு, 1982.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவர் அவர்களே, 1982ஆம் ஆண்டு அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகச் சட்ட முன்வடிவைப் பேரவை முன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, அனுமதி வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: இச் சட்ட முன்வடிவைப் பேரவை முன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இச் சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

(முற்பகல் 10-20)

(ஆ) எதிர்பாராச் செலவு நிதி (மூன்றாவது திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1982.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

தமிழ்நாடு 1982 ஆம் ஆண்டு எதிர்பாராச் செலவு நிதி (மூன்றாவது திருத்த) சட்ட முன்வடிவு *(சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 35/1982) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெறவேண்டும்.

திரு. அ. ரகுமங்கான்: மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய தலைவர் அவர்களே, இங்கே நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற இந்தச் சட்டமுன்வடிவானது சத்துணவுத் திட்டத்திற்கு எதிர்பாராச் செலவு நிதியில் 50 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது செலவாகிவிட்டது என்பதால் மீண்டும் 50 கோடி ரூபாய் அனுமதிக்கப்படவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சட்டவடிவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கூட்டத் தொடருக்கு முன்பாக நிதியமைச்சர் அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையை இந்த மன்றத்திலே சமர்ப்பித்தபோதும் அதைப்பற்றி விவாதம் இங்கே நடைபெற்றபோதும் அவர்கள் இதைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்க

* * 1982 செப்டம்பர் 6 ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

1982 செப்டம்பர் 7] [திரு அ. ரகுமான்கான்]

கிறார்கள். சத்துணவுத் திட்டத்திற்கு எவ்வளவு கோடி ரூபாய் தேவைப்படும் என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். 100 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் தேவைப்படுகிறது நிரந்தரமாகச் செய்யப் போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அப்படியானால் சத்துணவுத் திட்டத்திற்குத் தேவைப்படும் தொகையை பட்ஜெட்டிலே என் ஒதுக்கவில்லை என்பதை நான் முதலிலே தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். இதற்காக பட்ஜெட்டிலே நிதி ஒதுக்கம் செய்யாமல் இருப்பதற்கான காரணம் எனக்கு விளங்கவில்லை. கல்விக்காகவும் சுகாதாரத்திற்காகவும் மற்றத் துறைகளுக்காகவும் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டு அந்த அந்தத் துறைகளுக்குச் செலவழிக்கப்படும். ஆனால் ஏற்கெனவே அரசு ஒதுக்கிய பணத்தில் இருந்து செலவழிக்காமல் அன்போர்சின் எக்ஸ்பெண்டிச்சர் என்ற முறையிலே இந்த நிதியிலே இருந்து செலவழிக்கப்படுகிறது. ஆனால் சத்துணவுத் திட்டம் என்பது நிரந்தரமான திட்டம் என்றும் 100 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் செலவாகக்கூடிய திட்டம் என்றும் சொல்லிவிட்டு எதிர்பாரா நிதியிலிருந்து ஒதுக்குவது என்றால் எதிர்பார்த்த செலவை அவ்வாறு செய்வது சரியா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். சத்துணவுத் திட்டத்திற்காக அதைப் பயன்படுத்தாமல் இருந்தால் வேறு காரியங்களுக்கு அதைப் பயன்படுத்தலாம். ஆகவே இட் இஸ் இம்பிராப்பர், இது ஒரு முறைகேடு என்பதை நான் குற்றச் சாட்டாக சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கன்டின்ஜண்ட் பண்ட் என்பது எதிர்பாரா செலவுக்காக வைக்கப்பட்டு இருப்பது, ஆனால் எதிர்பார்த்த ஏற்கெனவே அறிவிக்கப்பட்ட திட்டத்திற்கு அதிலேயிருந்து ஒதுக்கியிருப்பது செலவழிக்கப் பட்டாகிவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள். நான் கேட்கிறேன், மீதியிருக்கிற 59 கோடி ரூபாயையும் இந்தத் திட்டத்திற்கே செலவழித்துவிட்டால் அன்போர்சின் எக்ஸ்பெண்டிச்சரே எதுவுமே ஏற்படவில்லையா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். 50 கோடி ஷய் உயர்த்தி மேலும் 50 கோடி உயர்த்தி 100 கோடி என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அப்படியென்றால் இதற்கான ஸோர்ஸ் எங்கேயிருந்து கிடைக்கிறது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். எங்கே இருந்து அந்தத் தொகையைப் பெறப்போகிறீர்கள் என்று தெரியவில்லை அதையும் சொல்லியாக வெண்டும். கன்டின்ஜண்ட் பண்ட் என்பது 50 கோடி ரூபாயாக இருக்கலாம், 100 கோடி ரூபாயாக இருக்கலாம், நீங்கள் விரும்பினால் 1,000 கோடி ரூபாயாக இருக்கலாம், ஆனால் அதற்கான ஸோர்ஸ் எங்கிருந்து வருகிறது என்பதை தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். 50 கோடி ரூபாய் எங்கிருந்து கொண்டுவரப்போகிறீர்கள் என்ற விளக்கத்தைச் சொல்லியாக வேண்டும். சத்துணவுத் திட்டத்திற்காக ஏறத்தாழ 100 கோடி ரூபாய் ஆகும் என்று பட்ஜெட்டிலே குறிப்பிட்டார்கள், ஆனால் பட்ஜெட்டிலே ஒதுக்கவில்லை. நகர்ப்புறங்களிலும்

[திரு அ. ரகுமான்கான்]

[1982 செப்டம்பர் 7]

இந்தத் திட்டம் விரிவாக்கப்படும் என்றும் அதற்கு 120 கோடி ரூபாய் ஆகும் என்றும் முதலமைச்சர் சொல்லியிருக்கிறார். அப்படியானால் அந்த 120 கோடி ரூபாயும் இதிலே ஒதுக்கப்படவில்லை பட்ஜெட்டிலேயும் ஒதுக்கப்படவில்லை. என்கே இருந்து எடுக்கப்போகிறார்கள் என்பதைச் சொல்ல வேண்டும். அமுதாட்டும் காரியங்களை பகுதிநேர தமிழ் ஆசிரியர்கள் 31 ஆயிரம் பேர்கள் திருக்குறளைப் போதித்துக்கொண்டே கவனிப்பார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. திருக்குறள் மாநில நூல் என்று சொல்கிறார்கள். மத்திய அரசு அதை தேசிய நூல் என்று ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் மாநில நூல் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே அது தேசிய நூலா மாநில நூலா என்று விளங்கவில்லை. 31 ஆயிரம் பகுதிநேர தமிழாசிரியர்களுக்கு பல கோடி ரூபாய் செலவாகும். ஏற்கனவே 100 கோடி என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அதற்கு அடுத்து நகர்ப் புறங்களுக்கு விரிவு செய்வதற்கு 120 கோடி ஆகும் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். தமிழாசிரியர்களைப் பகுதிநேர வேலையில் நியமிப்பதன் காரணமாக பல கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். இந்தத் தொகையை எல்லாம் பட்ஜெட்டிலே ஒதுக்காமல் கன்டினென்சை பன்ட் எதிர்பாரா செலவு நிதியிலே ஒதுக்கப் பார்த்தீர்களா? அப்படியானால் அரசாங்கத்தினுடைய வரவு 1400 கோடி ரூபாய் தான் என்று சொல்கிறீர்கள். அந்த 1400 கோடி ரூபாய் சேஸ் டாக்ஸ் மூலமாகவும் வருகிற வருமானம் என்று நான் கருதுகிறேன். அதே போல் மதுவிலக்கு ரத்து செய்ததன் மூலமாக ஏற்பட்ட வருமானமும் அந்த 1400 கோடிக்குள் சேர்த்து தான் நம்முடைய நிதியமைச்சர் சொல்கிறார் என்று நான் நம்புகிறேன். அப்படியானால் இவ்வளவு பெரிய தொகையை பட்ஜெட்டிலே ஒதுக்கீடு செய்யாமல் திட்டத்தை நிரந்தரமாக நிறைவேற்றுவதற்கு ஏற்பாட்டைச் செய்யாமல் நீங்கள் எதிர்பாராச் செலவு என்ற ஒரு இனத்திலே இந்தத் தொகையை ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள் என்றால், நீங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற சத்துணவுத் திட்டம் சத்தான திட்டமாக இருக்குமா? நான் நேற்று சொல்லியதைப்போல இது தேர்தல் காலத்தைக் கணக்கிலே கொண்டு அந்த ஒரு காரணத்திற்காக இதை நீங்கள் வைத்திருந்திருக்கிறீர்களே தவிர நிரந்தரமான திட்டமாக நிறைவு படுத்தப்படுவதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. அங்கு எண்ணம் இருந்திருந்தால் நீங்கள் பட்ஜெட்டிலே இதற்கான நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருக்க வேண்டும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் தேனியிலே ஒரு பொதுக் கூட்டத்திலே பேசுகிற பொழுது கருணாநிதி இந்தச் சத்துணவுத் திட்டத்திற்கு விரோதி என்று பொது மக்கள் மத்தியிலே பேசியிருக்கிறார்கள். நான் இந்த மன்றத்திலே சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த சத்துணவு திட்டத்திற்கு நாங்கள்

1982 செப்டம்பர் 7] [திரு அ. ரகுமான்கான்]

விரோதிகள் அல்ல. பெரியவர் காமராஜர் முதலமைச்சராக இருந்தபோது இதே இலவச மதிய உணவுத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார். இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அவர் கொண்டுவந்தார் அந்தத் திட்டத்தை என்பதற்காக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்க்கவில்லை; அண்ணா அவர்களும் எதிர்க்கவில்லை. நல்ல ஒரு சமூக அரசு நல்ல பல திட்டங்களைக் கொண்டுவரலாம். கொண்டு வருவதை ஆளும் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி. எதிர்க்கட்சியாக இருந்தாலும் சரி வரவேற்க வேண்டியதுதான். கலைஞர் முதலமைச்சராக இருந்த போது கண்ணொளி வழங்குகின்ற திட்டத்தைக் கொண்டுவர வில்லையா கலைஞர் முதலமைச்சராக இருந்தபோது அரசாங்க ஊழியர் அகால மரணம் அடைந்து விட்டால் அவர் குடும்பம் தெருவில் நிற்கக் கூடாது என்பதற்காக பத்தாயிரம் ரூபாய் அவருடைய வாரிசுதாரர்களுக்குப் போக வேண்டுமென்று திட்டம் கொண்டுவரவில்லையா ஆகையினால் பல்வேறு நல்ல மற்றபேக்கான திட்டங்களைக் கொண்டு வந்தால் ஆதரிக்க வேண்டியதுதான். ஆகவே இந்தத் திட்டம் பெரியவர் காமராஜர் கொண்டுவந்த திட்டம். இது புரட்சித் திட்டம், இது எங்களுடைய சிந்தனையிலே உதித்த திட்டம் என்று மிகப் பெரிய அளவில் விளம்பரம் கொடுத்துக் கொண்டிருப்பது முறையல்ல. இது காமராஜர் கொண்டுவந்த திட்டம். அவர் கொண்டுவந்த திட்டத்தினுடைய எக்ஸ்டன்ஷன், அதனுடைய ஒரு விரிவாக்கம் தான் இந்தத் திட்டம். உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன், காமராஜர் அவர்கள் மதிய உணவுத் திட்டத்தை அமல் படுத்தியபோது சத்துணவிற்காக 15 காசுகள் கொடுத்தார். நீங்கள் 45 காசுகள் கொடுக்கிறீர்கள். நான் கேட்கிறேன், அன்றைக்கு விலைவாசிகள் என்ன? அன்றைக்கு அரசாங்கம் நிதிநிலை அறிக்கை எவ்வளவு தொகைக்கு தயார் செய்தது, அரசாங்கத்தினுடைய வருமானம் எவ்வளவு, இன்றைக்கு அரசாங்கத்தினுடைய நிதிநிலை அறிக்கை எவ்வளவு ரூபாய்க்குத் தயார் செய்யப்படுகிறது, காமராஜர் காலத்திலிருந்து உயர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது. ஆகவே 15 ஆண்டுக் காலத்திற்கு முன்பு 15 காசுகள் என்று இருந்தால் இன்றைக்கு நீங்கள் 45 காசுகள் என்று அந்தச் சூழ்நிலைகளின் அடிப்படையில் கொடுக்கிறீர்கள். ஆகையால் இது பெரியவர் காமராஜர் அவர்கள் கொண்டுவந்த திட்டம்தான்.

நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் நேற்று கூடக் குறிப்பிட்டார்கள். நாங்கள் 365 நாட்களும் சத்துணவு கொடுக்கிறோம். ஆனால் காமராஜர் 220 நாட்கள்தான் கொடுத்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆகவேதான் அந்தத் திட்டத்தினுடைய விரிவாக்கம் என்பதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் இந்தத் திட்டத்தில் இல்லை என்பதைத்தான் நாங்கள் சொல்கிறோம்.

[திரு அ. ரகுமான்கான்]

[1982 செப்டம்பர் 7]

பட்ஜெட்டிலே நிதி ஒதுக்கம் செய்யாமல் கட்டாயமாக வசூல் செய்கிற முயற்சியிலே ஈடுபட்டிருக்கிறீர்கள். சேரன் போக்குவரத்துக் கழகத்திலே ஒரு உத்தரவு பிறப்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது. யார் இந்தச் சத்துணவுத் திட்டத்திற்கு நிதி கொடுக்க விரும்பவில்லையோ— நிதி தருபவர்கள் அல்ல— நிதி கொடுக்க விரும்பவில்லையோ அவர்கள் தங்கள் பெயரைச் சொல்லட்டும். இது எதற்காக, அவர்களை அடையாளம் கண்டு பழிவாங்குவதற்காகத்தானே; தனியார்கள் தரக்கூடிய டொனேஷன்ஸ் முதலியவற்றை அடிப்படையாக வைத்து இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவது ஆரம்பத்திலே வசதியாக இருக்கலாம். ஆனால் போகப் போக அந்த நிலைமைகள் இருக்க முடியாது. ஆக இன்றைக்கு ஒரு கட்டாய வசூல் என்று ஏற்படுத்தி இருப்பதை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன். கட்டாய வசூல் மூலமாக இந்தத் திட்டம் வெற்றிபெற வாய்ப்பில்லை என்பதையும் நான் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதைப் போலவே பட்ஜெட்டிலே சத்துணவுத் திட்டம் எப்படி எப்படி இருக்கும். எந்த முறையிலே இருக்கும் உயர் மட்டக் குழு இருக்குமா, எவ்வளவு கட்டணம்? எவ்வளவு பேர்களுக்குப் போடுகிறார்கள், எந்த அடிப்படையிலே போடுகிறார்கள் என்ற விவரத்தை எடுத்துச் சொன்னால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விவாதித்து கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். ஆனால் நீங்கள் அதற்கான வாய்ப்புக் கொடுக்காமல் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் பொதுக்கூட்டத்திலே அந்த அறிவிப்புகளை எல்லாம் செய்திருக்கிறார்கள், எப்படி எப்படி செய்யப் போகிறோம் என்று; இதனால் எங்களுடைய உரிமைகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

(முற்பகல்-10.30)

இன்றைக்கு இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன், அதிகாரம் எவ்வளவு தவறாக துஷ்பிரயோகம் செய்யப்படுகிறது என்பதை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். சத்துணவுத் திட்டத்திற்கு உயர்மட்டக் குழு போட்டிருக்கிறீர்கள். ஆனால், அதே நேரத்தில் சத்துணவு மையங்களை, எந்தப் பொறுப்பிலும் இல்லாத ஒரு நடிகை, நம்முடைய முதலமைச்சருக்கு வேண்டியவர். போய் பார்வையிடுகிறார். செக்யூரிட்டிகள் கூடப் போயிருக்கிறார்கள். அந்த நடிகையின் பெயரைக் கூட நான் சட்ட மன்றத்திலே சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் இப்பொழுது அவர் உயர்மட்டக் குழு உறுப்பினராக இருக்கிறார், நடிகை ஜெயலலிதா அவர்கள், அவர்கள் அதிகாரத்தில் இல்லை, சட்டமன்ற உறுப்பினர் அல்ல, மேலவை உறுப்பினர் அல்ல, அன்றைக்கு அவர் போன நேரத்திலே, அந்த உயர்மட்டக் குழு உறுப்பினரும் அல்ல. அப்படி இருக்கும்போது, அதிகாரிகள் பின்தொடர அந்த நடிகை பார்வையிட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அது 'அன்கான்ஸ்டிட்யூஷனல் அத்தாரிட்டி' இல்லையா, அது 'மிஸ்யூஸ் ஆஃப் பவர்' இல்லையா? அது சட்டத்திற்குப் புறம்பானது

1982 செப்டம்பர் 7] [திரு அ. ரகுமான்கான்]

இல்லையா? அப்படியானால் முதலமைச்சருக்கு வேண்டிய நடிகைகள் போடலாம், முதலமைச்சருக்கு வேண்டியவர்கள் போகலாம், மற்றவர்கள் போகக் கூடாது என்று சொல்வது மிகப் பெரிய அதிகார துஷ்பிரயோகம் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்ல, இன்றைக்கு இந்த மதிய உணவு திட்டத்தில் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அதைச் சொல்வது தப்பில்லை. நம்முடைய காஞ்சி காமகோடி சங்கராச்சாரியார் அவர்கள் கூட பத்திரிகை நிருபரிடத்திலே சொன்னார். இந்தத் திட்டத்தை வரவேற்கிறேன். ஆனால் இது சாப்பாடு விஷயம். கொஞ்சம் கவனமாக இருக்க வேண்டும். சாப்பாடு ஒழுங்காகப் போய்ச் சேரவேண்டும் என்று சங்கராச்சாரியார் அவர்கள் விமர்சனம் செய்கிறபொழுது அதற்கு என்ன அர்த்தம்; திட்டம் நல்ல திட்டமாக இருக்கலாம். ஆனால் நடைமுறையிலே சாப்பிடுகின்ற விஷயத்தைப் பல பேர்கள் சாப்பிட்டுவிடுகிறார்கள் என்பதைத்தான் அவர் உள்ளார்த்தமாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலே பல்வேறு குற்றச்சாட்டுகள் உள்ளன. அதாரத்தோடுதான் சொல்கிறேன். நெல்லை மாவட்டத்திலே போதுமான அளவிற்குச் சத்துணவு கொடுக்காத தனால் கெட்டுப் போன தாய்கறிகளை வைத்து சமைத்ததால், ஒரு பால சேவிகாவை கலெக்டரே டிஸமிஸ் செய்திருக்கிறார்.

அதைப் போலவே, நம்முடைய அமைச்சர் குழந்தைலேலு அவர்கள் தொகுதியிலே ஒரு பள்ளிக்கூட தலைமையாசிரியர் மீதும் இன்னும் 4 பேர்கள் மீதும் வழக்குப் போடப்பட்டிருப்பதாகத் தகவல். காரணம் எண்ணெயையும் பருப்பையும் கடத்திக் கொண்டு போனதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் தலையிட்டு சரி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அது மட்டுமல்ல, உணவு மோசமான உணவு என்று கலெக்டர் நடவடிக்கை எடுக்கிறார். சில சமயங்களில் பத்திரிகைகள் அந்தத் தகவல்களை வெளியிடுகின்றன. 'தினமலர்' பத்திரிகை அந்தத் தகவலை வெளியிட்டது. சேலத்திற்குப் பக்கத்திலே பள்ளிப்பாளையம் என்ற ஊரிலே இப்படி மதிய உணவு சத்துணவு சாப்பிட்ட 5 பேர் ரத்த வாந்தி எடுத்தார்கள் என்று செய்தி வெளியிடுகிறது, அந்த தினமலர் பத்திரிகை ஆசிரியர் கைது செய்யப்படவில்லை, நிருபர் கைது செய்யப்படவில்லை, வழக்கு போடப்படவில்லை, ஆனால் மாலை முரசு பத்திரிகையிலே அந்தச் செய்தி வந்தால் அந்த மாலை முரசு பத்திரிகை ஆசிரியர் கைது செய்யப்படுகிறார், நிருபர் கைது செய்யப்படுகிறார். தினமலர் சுப்பராம ஐயர் மீது நடவடிக்கை எடுக்காமல், வழக்கு போடாமல் — நான் கேட்கிறேன்—திரு. கந்தசாமி என்ற எங்கள் கட்சியினுடைய சார்புடையவர் மீது நீங்கள் நடவடிக்கை எடுக்கிறீர்கள் என்றால் அதற்குக் காரணம் என்ன?

[1982 செப்டம்பர் 7]

திரு. ஆர். மணிமாறன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எதிர்பாராச் செலவினங்களின் நிதி ஒதுக்கீட்டைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகிறார்களா? அல்லது சத்துணவுத் திட்டம் எப்படி அமுலாக்கப்படுகிறது என்ற விளக்கவுரை இங்கே நடக்கிறதா என்பதை நான் தங்கள் மூலம் அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இந்த மசோதாவை யொட்டி மட்டும் பேசங்கள்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : இந்த மசோதாவினுடைய நோக்கமே சத்துணவுதான். சத்துணவிற்கு அரசு நிதி கேட்டுத்தான் இந்த மசோதாவே அறிமுகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினாலே இந்த சப்ஜக்டே சத்துணவுதான், ஏனென்றால் இந்தத் தொகையை சத்துணவிற்காகத்தான் ஒதுக்க வேண்டுமென்று ரூ.509 கோடியை உயர்த்திக் கேட்கிறார்கள் அமைச்சர் அவர்கள். ஆகவேதான் உறுப்பினர்களாகிய நாங்கள் அதைப் பற்றி சொல்ல வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

இன்றைக்கு மாலை முரசு பத்திரிகை ஆசிரியர் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதில் ஏதாவது நியாயம் இருக்கிறதா? கிடைத்த தகவலை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நிதி ஒதுக்கீடு எதிர்பாரா செலவு திருத்த மசோதா ரூ 50 கோடி ஒதுக்குகிற அதிகாரத்தை ரூ. 100 கோடியாக ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்பதுதான். எந்தெந்த வகையிலே ஒதுக்கீட்டில் அதிகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ற விவரங்கள் இதனை அடுத்து வருகின்ற துணை மதிப்பீடுகளில் வரும். அந்த அவையில் நாளைக்கு அதை வைக்கும்போது அதிலேதான் எதெதெற்கு எவ்வளவு எவ்வளவு செலவு என்று வரும். அப்படி வரும்பொழுது சத்துணவுக்கு எவ்வளவு செலவழிக்கின்றோம் என்று அதிலே விரிவாகப் பேச வாய்ப்பிருக்கிறது. இந்த மசோதாவிலே சத்துணவுத் திட்டத்திற்காக ஒதுக்குகின்ற விவரங்கள் முழு வதும் தரவில்லை. இது ரூ. 100 கோடி கேட்கிறோம் என்பதற்கான ஒரு சிறு குறிப்பே தவிர, முழு விவரத்தையும் தருகின்ற ஒன்று அல்ல என்பதை மட்டும் மாண்புமிகு உறுப்பினருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, அதிலே நிறைய வாய்ப்பிருக்கிறது. அதிலே பதில் சொல்வதற்கும் வாய்ப்பிருக்கிறது. நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவிலேதான் முழு விவரமும் வரும்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : துணைத் தலைவரவர்களே, நிதி அமைச்சர் சொன்ன அந்த விளக்கத்தை நானும் ஏற்றுக் கொள்ளுகின்றேன். நாளையதினம் இதைப் பற்றி தனியாகப் பேசப்படுகின்ற நேரத்திலே விவாங்களைப் பேசலாம் என்று

1982 செப்டம்பர் 7] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். 50 கோடியை 100 கோடியாக உயர்த்துவதில் சத்துணவு திட்டத்திற்கும் பணம் ஒதுக்கப்படும். அதை வைத்து திரு ரகுமங்கான் பேசினார். தொடர்ந்து இதற்குமேல் விளக்கங்கள் தேவையில்லை என்று கூறத் தங்களுக்கு உரிமையிருக்கிறது. ஆனால் கூறியவைகளை அவைக்குறிப்பிலேயிருந்து எடுத்துவிட வேண்டாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எடுக்கச் சொல்லவில்லை. தேவையில்லாத தினமலர் போன்ற விவரங்களைச் சொல்லவேண்டாம் என்றேன்.

திரு. அ. ரகுமங்கான்: மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது இந்த நிதி எதிர்பாராச் செலவு நிதி என்று நம்முடைய நிதியமைச்சரவர்கள் சொல்கிறார்கள். நான் கேட்கின்ற கேள்வியே அதுதான். எதிர்பாராச் செலவுக்காக இருக்கக் கூடிய ஒரு அயிட்டத்திலே கொண்டு போய் எதிர்பார்த்த செலவுக்காக இவ்வளவு தொகையை ஒதுக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன என்பது என்னுடைய கேள்வி. அதுமட்டுமல்லாமல், சத்துணவுத் திட்டத்தின் அடிப்படை என்று சொல்லிருப்பதால்தான் சத்துணவுத் திட்டத்திற்காகச் செலவழிக்கப்படும் அந்தத் தொகை முறையாகப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று சொல்கின்ற உரிமை எங்களுக்கு இருப்பதால்தான் சொல்கிறோம்.

இன்றைக்குச் சத்துணவுத் திட்டத்திற்காக 365 நாட்களும் லீவே இல்லாமல் ஆசிரியப் பெருமக்கள் அந்தக் காரியங்களை ஆற்ற வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். விஞ்ஞானம் கற்பித்துத் தர வேண்டிய ஆசிரியர்கள் சோறு சரியாக வெந்து விட்டதா என்று பார்க்க வேண்டிய நிலைமை; சரித்திரம் கற்பித்துத் தர வேண்டிய ஆசிரியர் சாம்பார் சரியாக இருக்கிறதா என்று பார்த்துச் சொல்ல வேண்டிய நிலைமையில் கல்வியின் தரம் குறைந்து போய் ஆசிரியர்களின் வேலைப்பளு அதிகப் பட்டுப் போய், இன்றைக்குக் கல்விக்குக் கூடம் ஏதோ ஒரு தர்ம சத்திரமாக இருக்கக்கூடிய நிலைமைகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறீர்கள். இப்படிச் சொல்வதால் நாங்கள் சத்துணவுத் திட்டத்திற்கு விரோதிகள் அல்ல.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, ஒரு செய்தியைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சத்துணவுத் திட்டம் வருகின்ற வரைக்கும் தான் ஆசிரியர்களே சோறாக்கிப் போட்டுக்கொண்டு கல்வித்தரம் குறைந்து கொண்டு வரும் நிலைமை இருந்தது. சத்துணவுத் திட்டத்தின் மூலம் பல்லாயிரக்கணக்கான ஆசிரியர்களுக்கு விடுதலை தரப்பட்டிருக்கிறது.

[1982 செப்டம்பர் 7]

திரு. அ. ரகுமங்கான்: துணைத் தலைவரவர்களே, காய் கறிகளும், தக்காளிப் பழமும் வாங்குவதற்காக ஆசிரியர்கள் போய் வர வேண்டும். நான் அண்மையிலே ஒரு ஊருக்குப் போயிருந்தேன். பச்சத்திலே ஐந்து மைல் அளவில் கீரையே கிடையாதாம், அந்த உபாத்தியாயர் பத்து மைல் தூரம் போய் வந்தார்கள். அதுமட்டுமல்ல, கணக்கு எழுதும் வேலையும் அவருக்குத்தான்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அாங்கநாயகம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆசிரியர்கள் சாப்பாடு செய்கின்ற வேலையிலிருந்து விடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்கின்ற உண்மையை முதலிலே மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும்.

திரு. அ. ரகுமங்கான்: துணைத் தலைவரவர்களே, காய் கறிகளும் சுத்திரிக்காயும் வாங்குவதற்காகப் பத்து மைல் செல்ல வேண்டிய பரிதாபகரமான நிலைமையை நீங்கள் ஏற்படுத்தி இருக்கிறீர்கள். இந்தக் கணக்குப் பிள்ளை வேலையையும் அவர் தான் பார்க்க வேண்டும். பிள்ளைகளுக்குச் சாப்பாடு போடுவதற்காக அவர்களை உட்காரவைத்திருக்கிறார்கள் அந்தக் காரியத்தையும் அவர்கள்தான் பார்க்கவேண்டும். வீட்டிலே மனைவி செத்துப் போனால் போக முடியாது; உடல் நலம் பாதிக்கப்பட்டால் போக முடியாது. ஆக இன்றைக்கு அவர்களுக்கு 225 நாட்கள் அனுமதிக்கப்பட்ட நாள், மீதி நாட்களுக்கு ஏன் லீவாகக் கொடுத்து அவர்கள் அதைப் பணமாக மாற்றிக் கொள்வதற்கான வாய்ப்பு உண்டா என்றால் இல்லை. ஃபேக்டரியிலே வேலை பார்க்கக் கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு எக்ஸ்ட்ரா பேமென்ட் உண்டு; அவர்கள் செய்யலாம். ஆனால் இன்றைக்கு ஆசிரியர்கள் முழுவதும் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்லாமல், நான் ஒரு விளக்கத்தை இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு ஆயாக்கள் பாலசேவி காக்கள் போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய தங்கமணி அவர்கள் இந்திரா காங்கிரஸ் தோழர்களோடு உண்ணாவிரதம் இருப்பேன் என்று அறிக்கை விட்டார்கள். அதில் பல இலஞ்ச லாவண்யங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன, யாராவது கேட்டால் கொடுப்பதற்காக நான் இவைகளையெல்லாம் எடுத்து வந்திருக்கிறேன். அதுமட்டுமல்லாமல் அதிலே சம்பந்தப் படாத நபர்கள்.

திரு. ஆர். மணிமாறன்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, நிதி ஒதுக்கீடு பற்றிய ஒரு மசோதாவின் மீது அதைப்பற்றிய விவரங்களைப் பேசும்பொழுது குற்றச்சாட்டாகச் சொல்வதும், லஞ்ச லாவண்யம் அதிலே நடைபெற்றிருக்கிறது என்று அடுக்காடுக்காக எடுத்து வைப்பதும் சரியான வாதம்தானா? இதை ஏற்றுக்கொள்ளத் தாங்கள் தயாராக இருக்கிறீர்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: ஒரு மெம்பரே செல்லியிருக்கிறார் என்று மேற்கோள் காட்டிச் சொல்வதிலே என்ன தப்பு இருக்கிறது.

1982 செப்டம்பர் 7]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. தங்கமணி சம்பந்தமாக வெளியிலே நடந்த விவகாரங்களை இங்கே பேச வேண்டாம். (குறுக்கீடு) மேற்கோள் காட்டலாம். ஆனால் ஜெனரலைஸ் செய்து பேசக் கூடாது. லாவண்யம் என்று எடுத்தவுடனே சொல்லிவிட்டால் அது சரியில்லையே. ஏதாவது சப்ஸ்டான்ஷியேட் பண்ணக் கூடியதாக இருந்தால் பரவாயில்லை.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: துணைத் தலைவரவர்களே, நமது நிதியமைச்சரவர்கள் 50 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்து கொடுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள், எதற்காக? நல்லமுறையில் சத்துணவுத் திட்டம் நடைபெற வேண்டுமென்பதற்காக, அப்படி நல்லமுறையில் வழங்கப்பட்ட வேண்டும். ஆனால் வழங்கப்படுவதிலே சிக்கல்கள், தவறுகள் இருக்கின்றன. யார் வழங்குவது? பாலசேவிகாக்கள் போன்றவர்கள் அதிலே நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அதற்கு ஒரு குழு இருக்கின்றது. அந்தக் குழுவில் அகில இந்திய அண்ணா தி.மு.க.வைச் சேர்ந்த எந்தத் தகுதியும் இல்லாதவர்கள் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். நம்முடைய உறுப்பினர் தங்கமணி அவர்கள் குற்றச்சாட்டு சொல்லி இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய தொகுதியிலே போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எப்படி வந்தார்கள்?

(முற்பகல் 10-45)

அதுமட்டுமல்ல, ரூபாய் வாங்கியிருக்கிறார்கள். 500, 600 ரூபாய் வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்று பகிரங்கமாக குற்றம் சுமத்தி இருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கே முறைகேடுகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. அதை இங்கே நாங்கள் சொல்லுகிறோம். 50 கோடியை கேட்பதற்கு உங்களுக்கு என்ன உரிமை இருக்கின்றது? நாங்கள் மக்களுடைய பிரதிநிதிகள், அதை எடுத்துச் சொல்வதற்கான அங்கீகாரம் உரிமையை எங்களுக்கு நீங்கள் வழங்கவேண்டும்.

அதுமட்டுமல்ல, நான் இன்னொன்றை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். மைலாப்பூர் குடிசை மக்கள் வாழ்கின்ற இடங்களிலே அந்த மையத்தை நீங்கள் கட்டியிருக்கிறீர்கள். மாநகராட்சியினுடைய உத்தரவில்லாமல் எப்படிச் கட்டப்பட்டது? அன்று குடிசைவாசிகள் முறையிடுகிறார்கள். உயர்மட்டக் குழுவில் இருக்கக்கூடிய உறுப்பினர்களாக இருந்தாலும், அல்லது யாராக இருந்தாலும் அது பற்றி விசாரித்து, சரியானதா இல்லையா என்று முடிவிற்கு வந்தபிறகுதான் அதை இடிப்பதற்கு உத்தரவிடவேண்டும். ஆனால் எந்தப் பொறுப்பும் இல்லாத ஒரு நபர், ஒரு நடிக்கை அவர்கள் பெரிய அதிகாரிகளிடத்திலே தொலைபேசியிலே தொடர்புகொண்டு பேசுகிறார்கள். என்றால் நான் கேட்கிறேன். தமிழ்நாட்டை எம். ஜி. ஆர். ஆளுகிறாரா, ஜெயலலிதா ஆளுகிறாரா என்பது தெரியவேண்டும் என்று சொல்லி, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

[1982 செப்டம்பர் 7]

திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாலாசேரி: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நிதி அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் எதிர்பாரா செலவினங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கும்படி கேட்டுள்ள மசோதாவின் மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்தத் திட்டம் நல்ல திட்டம். அவசியம் இதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். இதில் எந்தவிதமான சந்தேகமும் இல்லை. ஒவ்வொரு எதிர்கட்சியும் இந்தத் திட்டத்தை வரவேற்க வேண்டும். இதை நல்ல முறையில், பயன்தரக்கூடிய வகையில் செயல்படுத்தவேண்டுமென்பது என்னுடைய அவா. இந்தத் திட்டத்தை காமராஜ் அவர்கள் முதலிலே கொண்டு வந்தார்கள். அவர் இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தபோது, இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாகத்தான் பள்ளிகளில் பிள்ளைகள் அதிகமாக வந்து படித்து, அவர்கள் வாழ்வ நல்ல முறையிலே இருக்கும் என்றெல்லாம் நினைத்துதான் கொண்டு வந்தார்கள்.

இப்போது நீங்கள் 2 வயது முதல் 10 வயதுள்ள குழந்தைகளுக்காகக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். சாதாரணமாக 2 வயது முதல் 4 வயதுள்ள குழந்தைகள் பால் உணவதான் சாப்பிடுவார்கள். அந்தக் குழந்தைகளுக்குக் கீரை சாப்பாடு, தக்காளி சாப்பாடு அல்லது தக்காளி பிரியாணி போட்டால் அவர்களுடைய உடம்பு தாங்குமா? அதைச் சாப்பிட்டால் சரியாக இருக்குமா, உடல்நிலை பாதிக்குமா பாதிக்காதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எனவே 2 வயது முதல் 5 வயது வரையுள்ள குழந்தைகளுக்கு நீங்கள் அதிகப்படியான பால் உணவு தான் தரவேண்டும்.

சத்துணவு என்றால் சாப்பாடு சாப்பிடுவது என்பது மட்டுமல்ல. அந்தக்குழந்தைகள் அந்தச் சத்துணவு சாப்பிடுவதால் மட்டும் நன்றாக இருப்பார்களா? இந்தச் சாப்பாடு போட வேண்டும் என்பதற்காக ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும் என்று இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். இதை பட்ஜெட்டிலே முதலிலே நீங்கள் கோரவில்லை. இப்போது கன்டினென்டிலே கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். சத்துணவைப் பற்றி பேப்பரில் படிக்கும்போது, இந்தத் திட்டத்திற்கு 159 கோடிக்குப் போகும் என்று தெரிகிறது. இதை எப்படி நீங்கள் கொண்டுவரப் போகிறீர்கள்? எப்படி ஒதுக்கீடு செய்யப்போகிறீர்கள்? என்பதை தெரிவிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, குழந்தைகளுக்கு சாப்பாடு போடுகின்ற காரியங்களால்மட்டும், அவர்களுக்கு திரேக ஆரோக்கியம் சரியாக வராது. அவர்களுடைய சுற்று வட்டாரங்கள், வீடுகள், விளையாடுகின்ற தெருக்கள் போன்ற இவைகள் எல்லாம் சுத்தமாக இருக்க வேண்டும். இப்போது தன்னிறைவுத் திட்டம்

1982 செப்டம்பர் 7] [திரு. கே. எஸ். ஹாஜா செரீப்]

நடந்து கொண்டிருக்கிறது. எங்கே பார்த்தாலும் குடிதண்ணீர் இல்லை, சாலைகளில் லைட் இல்லை. அவைகளைச் சுத்தப் படுத்துவதில்லை. சரியான ரோடுகள் இல்லை. இவைகளைப் பற்றி இங்கே அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள் அப்படி இருக்கும்போது உணவை மட்டும் கொடுத்தால் நல்ல திரேக் வளர்ச்சி ஏற்படுமா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். எனவே கிராமப் புறங்களிலேயும் சரி, முனிசிபாலிட்டியிலேயும் சரி, நகரங்களிலும் சரி, இந்த இடங்களைச் சீர்திருத்தம் செய்யாமல் இந்த உணவை மட்டும் கொடுப்பதில் கருத்தாக இருப்பதால் அது நல்ல பயன் தருமா என்பது சந்தேகமாக இருக்கின்றது.

(குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: உட்காருங்கள். நான் சொல்லிவிடுகிறேன். நேற்றையதினம் திரு. சித்தன் அவர்கள் பேசியது *** நேற்று முடிந்துவிட்ட விஷயம். இன்றைக்கு இப்படி பேசக் கூடாது. திரு. ஹாஜாசெரீப் அவர்கள் பேசியதை அவைக் குறிப்பில் இருந்து நீக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன். (குறுக்கீடு)

திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா செரீப்: துரதிருஷ்டவசமான பேச்சு என்று நான் நினைக்கிறேன். அது எப்படி குறிப்பில் இருந்தாலும் கூட அதைப்பற்றி பரவாயில்லை.

Prohibition is a State subject. When you decide to withdraw prohibition you have not taken Indira Gandhi's permission or the Centre's permission. You have done it on your own accord. Having done it, you can't now say that wherever States are having 'no prohibition' it will be called 'Indira Gandhi Prohibition'. I am afraid Mr. Deputy Speaker that it is very wrong conception on the part of the Hon'ble Chief Minister. I have got very high opinion.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நேற்று நடந்த விவாதத்தில் சித்தன் அவர்கள் பேசும்போது, முதலமைச்சர் சாராயக் கடை என்று பேசினார்கள். அதற்கு காங்கிரஸ் ஆளுகின்ற இடங்களிலே எல்லாம் புரோகிபிஷன் ரிலாக்ஸ் செய்து இருக்கிறார்கள், நாம் மட்டும் ஏன் அந்தப் பெயரை வைக்க முடியாது என்று அந்த அர்த்தத்தில்தான் சொன்னார்களே ஒழிய, இப்போது நீங்கள் சொல்கிற மாதிரி அது ஸ்டேட் சப்ஜெக்ட், இந்திரா காங்கிரஸ் ஆளுகின்ற மாநிலங்களிலே என்பதைப் பற்றித்தான் பேசினார்கள். அந்த விவாதம் இன்றைக்குத் தேவையில்லை.

* பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அசற்றப் பெற்றது.

[1982 செப்டம்பர் 7]

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதைத்தான் எங்களுடைய கட்சித் தலைவர் அவர்கள் விளக்கமாகக் கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்.....(குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அதாவது அந்தக் கருத்து, நேற்று அவையில் சொல்லப்பட்டு அதற்குப் பதிலும் அளிக்கப்பட்டுவிட்டது. அதைப்பற்றி மீண்டும் பேசத் தேவையில்லை. (குறுக்கீடு).

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: நேற்று அந்தப் பகுதி நீக்கப் பெறவில்லை. இன்று ஏன் எக்ஸ்பஞ்ச் செய்யவேண்டும்? எக்ஸ்பஞ்ச் செய்ய அவசியமே கிடையாது. (குறுக்கீடு).

திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜாசெரீப்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதை நான் விட்டுவிடுகிறேன். காரணம் நான் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் சத்துணவுத் திட்டம் (குறுக்கீடு).

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளும் கட்சியிலேயிருந்து நேற்று மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் பேசியதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. மறுக்கிறேன். எங்கள் கட்சியினர் அதற்கு பதில் சொல்வதற்கு நீங்கள் இடம் கொடுக்க வேண்டும். அதை ஒன்றும் எக்ஸ்பஞ்ச் செய்வதற்கு அவசியம் கிடையாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நேற்று நீங்கள் ஒரு உதாரணத்திற்குச் சொன்னீர்கள். அவர்களும் ஒரு உதாரணத்திற்குச் சொன்னார்கள். இப்பொழுது திரும்பவும் அதைப் பேசுவது சரியில்லை, (குறுக்கீடு)

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: நேற்று எக்ஸ்பஞ்ச் ஆகவில்லை. அதைத் தொடர்ந்துதான் இது வருகிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா.நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சித்தன் அவர்கள் ஒரு கருத்தினை எடுத்து ஒரு அபிப்பிராயத்தைச் சொன்னார்கள். அந்த அபிப்பிராயத்திற்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொன்னார்கள். அத்தோடு பிரச்னை தீர்ந்ததே தவிர யார் ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள், யார் ஏற்று கொள்ளவில்லை என்பது அல்ல பிரச்னை.

1982 செப்டம்பர் 7]

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்-தலைமை)

திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜாசெரீப் : தேங்க யூ சார், மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர் சார், இரண்டாவதாக இன்றைக்கு கமிட்டி போடப் பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் அறிவேன். அந்தக் கமிட்டியில் அப்போசிசன் பார்ட்டிக்கு இடம் இல்லை. ஒரு டெமாக்கரசியில் ஒரு கமிட்டி போட்டால், செம்பளி மூலமாக ஒரு கமிட்டி போட்டால் அப்போசிசன் பார்ட்டிக்கு அங்கம் வகிப்பதற்கு இடம் கொடுத்தால்தான் ஒரு நல்ல வழிமுறையாகும். நாங்கள் ஆட்சி புரிந்ததோடு நான் எஸ்டிமேட் கமிட்டி சேர்மேன்னாக இருந்தபோது மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் பப்லிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டிக்குச் சேர்மனாக இருந்தார். ஒவ்வொரு கமிட்டியிலேயும் நாங்கள் அங்கம் கொடுத்தோம். இந்த மாதிரி சத்துணவுத் திட்ட மேற்பார்வைக்கு போட்டு இருக்கிற கமிட்டியில் ஏன் அப்போசிசன் பார்ட்டிக்கு நாங்கள் இடம் கொடுக்கவில்லை என்று நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படி நீங்கள் அப்போசிசன் பார்ட்டிக்கு இடம் தந்து அவர்கள் உங்களுக்கு அப்போசாக கருத்து கூறுவார்கள் என்ற பயமா? எந்த அப்போசிசன் பார்ட்டியும் கவர்ன்மென்ட் செய்கிற நல்ல காரியங்களுக்கு உதவி புரியவேண்டுமே தவிர, உதவி புரிவார்களே தவிர, அதற்குமாறாக விரோதமாகப் பேசமாட்டார்கள் அல்லது கருத்துக் கூறமாட்டார்கள் என்பது என்னுடைய திடமான நம்பிக்கை. இதை நீங்கள் மனதில் கொள்ளவேண்டும். இப்போது யாரைப் போட்டு வருகிறீர்கள் என்று சொன்னால், யார் 75 லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கிறார்களோ, அல்லது யார் அதிகப் பணம் கொடுக்கிறார்களோ அவர்களை அதிலே போடுகிறீர்கள். இந்த மாதிரி பெரிய தனவந்தர்களை அதலே அங்கம் வகிக்கச் செய்கிற காரணத்தால், அந்தச் சபையின் மரபு என்னவாகும் என்பதை நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 10.50)

நான் நேற்று பத்திரிகையில் பார்த்தேன். 60 லட்சம் குழந்தைகளுக்கு இந்தச் சத்துணவுத் திட்டம் கொடுப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. மேலும் ஒரு 15 லட்சம் குழந்தைகளுக்கு இதை விஸ்தரிப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் கிட்டத்தட்ட 2 கோடி குழந்தைகள் இருப்பதாக நான் அறிகிறேன். இப்படி இந்தத் திட்டத்தை நீங்கள் விரிவுபடுத்திக்கொண்டே போனால், இதற்காக எவ்வளவு கோடி ரூபாய் செலவாகும், அதற்காக எவ்வளவு நிதி தேவை, அதை எந்த வகையில் திரட்டப் போகிறீர்கள் என்ற திட்ட வட்டமாக நடவடிக்கையை நீங்கள் இந்த மன்றத்தில் அறிவிக்க

[திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா செரீப்] [1982 செப்டம்பர் 7]

வேண்டும். இந்தச் சத்துணவுத் திட்டத்தில் முதலில் கிராமத்தில் கொண்டு வந்தீர்கள், பிறகு, டவுனுக்குக் கொண்டு வந்தீர்கள். அதற்கு அடுத்து நகரங்களுக்கு விஸ்தரிக்கப் போகிறோம் என்று சொன்னால் அது வரவேற்கத்தக்கது தான். இது ஒரு பெரிய செயல். அதை வெற்றிகரமாக முடிப்பதற்கு என்ன திட்டத்தை நீங்கள் வைத்து இருக்கிறீர்கள். அதை இந்தச் சபை முன்னால் தெரிவிப்பீங்கள் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீங்கள் இந்தத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று நாங்களும் விரும்புகிறோம். மாண்புமிகு பிரதம அமைச்சர் அறிவித்துள்ள 20 அம்சத் திட்டத்தில் 16-வது அம்சம் இந்தக் குழந்தைகளுக்கு உணவு அளிக்கும் திட்டம், அந்த வகையில் பிரதமர் அறிவித்துள்ள திட்டத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்ததற்காக நான் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், சுற்றுப்புற விஷயத்தில் நீங்கள் இன்னும் கொஞ்சம் கவனம் கொடுக்க வேண்டும். சென்னை நகரத்தில் லைட் இல்லை, தண்ணீர் இல்லை, ரோட்கள் சுத்தமாக இல்லை. நேற்று கூட பெரம்பூரில் இருந்து ஒரு நண்பர் வந்தார். அவர் ஒரு குழாயில் இருந்து தண்ணீர் எடுத்ததாகவும், அதில் புழுக்கள் இருந்ததாகவும், அதை அப்படியே பின்னர் கம்மோடில் கொட்டிவிட்டதாகவும் கூறினார். இப்படி பல புகார்கள் வருகின்றன. நான் கூட அந்தக் குடிநீர் வாரிய எம். டி. அவர்களைப் பார்த்துச் சொன்னேன். அவர் அதை ஒப்புக் கொண்டு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறார்கள். இப்படி தொடர்ந்து நகரத்தில் சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. இது எத்தனை நாளைக்குத் தொடர்ந்து போகும் என்று தெரியவில்லை. ஆகவே, இந்த நிலைமையை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இது குறித்து ஒரு முறை கனம் அமைச்சர் அவர்களைப் பார்த்துக் கேட்டேன். அவர் போதும் என நிதி வசதி இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஆகவே, அரசாங்கம் போதுமான நிதியை ஒதுக்கி இந்த நிலைமைகளைச் சீர் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த நிலைமைகளை எல்லாம் சீர் செய்யாமல் வெறும் சத்துணவு மட்டும் போட்டால் போதாது. அக்கம்பக்கத்தில் உள்ள சுற்றுப்புற சூழ்நிலையும் சரியாக இருக்க வேண்டும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் இதனால் பெரிய விளைவுகள், தொந்தரவுகள், கஷ்டநஷ்டம் மிகவும் பெருகிக் கொண்டே இருக்கிறது. எடுத்துக் காட்டாகச் சொல்லவேண்டுமானால், நம்முடைய நகரத்தில் தற்போது காலரா பரவியிருப்பதாகச் செய்தி வந்து இருக்கிறது. அதைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். நகரம் சுத்தமாக இருந்தால்தான் நல்ல சமூகமான சூழ்நிலை ஏற்படும். அதிலே நீங்கள் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லி, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1982 செப்டம்பர் 7]

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் ஃபார். எங்களுடைய கட்சித் தலைவர் நேற்றையதினம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதற்கு பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை எக்ஸ்பஞ்ச் செய்யவேண்டும் என்று மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்கள் ஆணையிட்டு இருக்கிறார்கள். நேற்றைக்கே நான் பேசியதையும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசியதையும் எக்ஸ்பஞ்ச் செய்து இருந்தால் பரவாயில்லை. நான் பேசியதும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசியதும் பத்திரிகையில் வந்து இருக்கிறது. நான் பேசியதற்கு பதில் சொல்ல வேண்டும் என்ற முறையில், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் வேறு ஒரு மாநில முதலமைச்சரைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருந்தால் பரவாயில்லை. ஆனால் அவர்கள் பிரதம அமைச்சரைப் பற்றிப் பேசியிருக்கிறார்கள். சாராயக்கடை திறப்பது என்பது ஒரு மாநில முதலமைச்சரின் பொறுப்பு. அது குறித்து மத்திய அரசுக்கு எந்தவிதத்திலும் பொறுப்பு இல்லை. ஆகவே, மத்திய சர்க்கார் குறித்து நேற்றைக்குச் சொல்லியிருக்கத் தேவையில்லை அப்படி அவர்கள் சொல்லியிருப்பதால், இன்றைக்கு எங்கள் கட்சித் தலைவர் பேசிய பேச்சும் அவைக் குறிப்பில் இருக்க வேண்டும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்தக் கருத்தை திரும்பத் திரும்ப அவைக் குறிப்பில் 'ரிக்கார்ட்' செய்வதில் பயன் ஒன்றும் வந்து விடப்போவது இல்லை. ஏற்கனவே செய்தியாக பத்திரிகையில் அது வந்து விட்டது. இனிமேல் அதை பத்திரிகையிலும் போடப்போவது இல்லை. ஆகவே, எக்ஸ்பஞ்ச் செய்ததில் தவறு ஒன்றும் இல்லை.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் வேறு ஒரு முதலமைச்சரைப் பற்றிச் சொல்லியிருந்தால் பரவாயில்லை. பிரதம அமைச்சரைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார். அதற்கு பதில் சொல்ல வேண்டிய கடமை எங்களுக்கு இருக்கிறது. சட்டப்படி, மத்திய சர்க்காருக்கு சாராயக் கடை வைப்பது குறித்து எந்தவித அதிகாரமும் இல்லை. ஆகவே, நேற்றைக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பிரதம அமைச்சர் இந்திரா காந்தி அவர்களின் பெயரை இழுத்து இருக்கத் தேவையில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் அறிந்த வரையில், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நேற்று சொன்னது, உறுப்பினர் இப்படிச் சொன்னால், ஏன் பிரதமர் பெயரிலும் வைக்கலாம் என்று சொல்லக்கூடாது; அப்படி பிரதமருக்கு இழுக்குத் தேடும் வகையில் சொல்வது சரியா என்பதாகத்தான் சொல்லியுள்ளார். தவறாக ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

[பேரவைத் தலைவர்]

[1982 செப்டம்பர் 7]

எனவே இன்றைக்கு உறுப்பினர் தம் கருத்தை திரு பத் திரும்பச் சொல்லி, குறிப்பேட்டில் ஏற்றுவது சரியான நடவடிக்கையாக இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அது அவைக் குறிப்பில் இருப்பது தேவையில்லை என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : தலைவரவர்களே, நேற்றைய தினம் பேசியது....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் பேசியதற்கு திரு. ஹாஜா செரீப் அவர்கள் விளக்கம் அளிக்க வேண்டுமென்ற முறையில் கூறவில்லை; அவ்வாறு வரக் கூடாது என்ற கருத்தில் தான் சொல்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தாங்கள் கூறுவதுபேல் திரு. ஹாஜாசெரீப் அவர்கள் ஒரு நல்ல கருத்தோடு சொல்லியிருந்தால் அதை ஏன் அவைக் குறிப்பிலிருந்து எடுக்க வேண்டும்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது இருப்பதால் பயன் ஒன்றும் இல்லை என்பதால் அதை எடுத்திருக்கிறார்கள். அதை மீண்டும் அவைக் குறிப்பில் வைக்க வேண்டுமென்பது சரியல்ல.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : சொல்வதையும் சொல்லிவிட்டு அப்புறம் ஏன் பயப்பட வேண்டும்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பயப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. தேவையில்லை என்பதால் எடுத்திருக்கிறார்கள்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : நேற்றையதினம் இரண்டு பக்கங்களிலிருந்து பேசியதையும் எக்ஸ்பஞ்ச் செய்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். அது எல்லாம் பத்திரிகையில் வந்து விட்ட பிறகு நங்கள் அது சம்பந்தமாகச் சொல்லுகின்ற கருத்தை மறுப்பது அல்லது நீக்கிவிடுவது என்பது நியாயமல்ல.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதையும் துணைத் தலைவர் சொல்லியிருக்கிறார். நேற்றையதினம் பேசியது பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. திரும்பத் திரும்ப அது வரவேண்டாம் என்பதால் எடுத்திருக்கிறார்கள். நேற்று பேசியது எல்லாம் அவைக் குறிப்பிலும் இருக்கிறது. ஆகவே இன்றைக்கு மீண்டும் அது அவைக்குறிப்பில் இடம்பெற வேண்டாம்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, இருக்கிற பிரச்சனை 50 கோடி ரூபாய்க்கு அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது குறித்து, திரு. ஹாஜாசெரீப் அவர்கள் அந்தப் பிரச்சனைக்கு இடையே இதைப் பேசினார்கள். உடனே நம்முடைய துணைத்

1982 செப்டம்பர் 7] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தலைவரவர்கள் அதைக் குறிப்பிட்டுப் பேசி, பிரச்சனை 50 கோடி ரூபாய் சத்துணவுத் திட்டத்தைப் பற்றியது என்று சொல்லியிருந்தால் அது வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால் நீங்கள் பொது இலக்கணம் வகுப்பது நல்லதல்ல. நேற்றையதினம் பேசியதை இன்றைக்கு பேச வேண்டாம் என்று சொல்லி, எக்ஸ்பஞ்ச் செய்வதாக இருந்தால் அதே அடிப்படையில் பேசுகின்ற எல்லாக் கருத்துக்களையும் அவைக் குறிப்பிலிருந்து எடுக்க வேண்டி வரும். ஆகையால் திரு. ஹாஜாசெரீப் அவர்கள் கூறியதை அவைக்குறிப்பிலிருந்து எடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவைக் குறிப்பில் இருக்க வேண்டும் என்றால் அப்படியே இருக்கட்டும். (குறுக்கீடு) மேலும் இதுபற்றிய விவாதம் தேவையில்லை.

திரு. ஆர். மணிமாறன் : தலைவரவர்களே, நேற்றையதினம் பேசிய முதலமைச்சர் பேச்சு துரதிர்ஷ்டமான பேச்சு; அவர் இந்த அவையில் பேசக் கூடாத பேச்சு என்று காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆகவே, முதலமைச்சர் சொல்லியிருக்கிற வார்த்தை துரதிர்ஷ்டமானது, அவமானமானது என்ற கருத்தைத்தான் எதிர்க்கிறோமே தவிர வேறல்ல.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்படி ஒவ்வொருவரும் கருத்துக்கு விளக்கம் சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் அது போய்க் கொண்டே இருக்கும்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : துரதிர்ஷ்டவசமானது என்பதை வேண்டுமானால் ஆட்சேபகரமானது என்று வைத்துக் கொள்ளலாம். (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவைக்குறிப்பில் இருக்கட்டும் என்று சொல்லிவிட்டேன். மேலும் இதுபற்றிய விவாதம் தேவையில்லை. அடுத்து திரு. ரமணி அவர்கள் பேசுவார்கள்.

*திரு. கு. ரமணி : மரியாதைக்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த எதிர்பாராத செலவு என்ற சட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வந்திருக்கும்படியான இந்த பிரேரணையில் சத்துணவுத் திட்டம் சம்பந்தமாகப் பேசவேண்டாம் என்ற முறையில் கருத்து சொல்லப்பட்டது. நான் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே சொல்வது என்னவென்றால் சத்துணவுத் திட்டத்திற்கு செலவழிப்பதற்காகத்தான் இந்தப் பணம், இந்த சத்துணவுத் திட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு முன்னால் அது சம்பந்தமாக ஆரம்பத்திலேயே இந்த மாமன்றத்தில் விரிவாக விவாதித்து இருந்தால் இந்தப் பிரச்சனை வந்திருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இனிமேல் அதுபற்றி நிமிர்சித்துக் கொண்டிருப்பது சரியல்ல என்று நிதியமைச்சர்

[திரு. கு. ரமணி]

[1982 செப்டம்பர் 7]

சொல்கிறார். ஆனால் இந்த நிலையில் அந்தக் கருத்தையும் இந்தக் கருத்தையும் தனிப்பட்ட முறையில் பார்க்காமல் இணைப்பாக பார்க்க வேண்டும். இதிலே கோரப் பட்டிருக்கிற தொகை இந்த சத்துணவுத் திட்டத்திற்கு செலவழிப்பதற்கான பணம் என்பது உண்மையானால் அதைப் பற்றிக் கருத்துக்களைச் சொல்லும்போது 'அது தவறு' என்று அதற்கு பெயர் சூட்ட வேண்டாம் என்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11.00)

அந்தச் சட்டத்தைப் பற்றி நேற்றைக்குச் சொல்லும்போதே மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் இங்கே குறிப்பிட்டார். இந்த மாதிரி அவசரச் சட்டங்களை பயன்படுத்திக் கொண்டு, ஏராளமான பணம் செலவு ஆகும் படியான காரியங்களுக்கு நடவடிக்கைகள் எடுப்பது என்ற மரபு சரியல்ல. அந்த முறை கூடாது. அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை பழக்கத்தில் வந்து விட்டால் அது எதற்கும் பொருந்தும்படியாக ஆகிவிடும் என்று நேற்றைக்கே இங்கே அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

சென்ற பட்ஜெட் காலத்திலே ஒரு குத்து மதிப்பாக ஒரு தொகையை சுமார் ரூ. 100 கோடி செலவாகும் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் அன்றைக்கு திட்டங்கள் இல்லை. அதைப்பற்றி இதே சட்டமன்றத்தில், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். நான் கூட பேசியிருக்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதிலளிக்கும்போது அது பற்றிய திட்டங்கள் உடனடியாக அமைக்கப்படவில்லை என்றும், பின்னால் அமைக்கப்பட்டு அவைமுன் வைக்கப்படும், பின்னர் அதுபற்றி பேசலாம் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். ஆனால் நிதி ஒதுக்கீடு மட்டும் ரூ. 100 கோடிக்கு மேலே செலவாகும் என்று சொல்லப்பட்டது. அதைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு இந்த விஷயத்தைப் பற்றி சொல்வது பொருத்தம் என்று கருதுகிறேன். ஆனால் இப்போது இந்த சத்துணவு திட்டத்திற்கு ரூ. 120 கோடிக்கு மேலே கூட செலவாகும் என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். 60 லட்சம் குழந்தைகளுக்கு மேலே, இதனால் தயாரிக்கப்படும் உணவை பயன்படுத்துவார்கள் என்றும் சொல்லப்படுகிறது.

அப்படியானால் நமக்கு மிக முக்கியமான கவலை இருக்கிறது. அந்த 120 கோடி ரூபாயினுடைய உணவு நம்முடைய மாநிலத்தின் குழந்தைகளின் வயிற்றிற்குப் போய்ச் சேர வேண்டும். வேறு எங்கும் போய்விடக்கூடாது. இதில் எந்தவித தவறும் ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது. ஒரு மாஸிங் புரோக்கிராம் என்ற அளவில் பெரியதாக நடத்துகிறார்களே,

1982 செப்டம்பர் 7]

[திரு. கு. ரமணி]

தவறுகள் நடைபெற்றுவிட இடம் உண்டு என்பதால்தான், அதன் பயன் முழுவதும் நம் தமிழக குழந்தைகளுக்கு கிடைக்கச் செய்வதில் நாம் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறேன்.

மக்களுடைய வரிப்பணம் தான் இதற்காகச் செலவழிக்கப் படுகிறது. இலவச சத்துணவு என்று சொன்னாலும் அல்லது வேறு எந்தப் பெயர் வைத்தாலும், தமிழ்நாட்டில் வசிக்கும் ஒவ்வொரு பிரஜையும், அவர்களின் குழந்தைகள் இந்தச் சத்துணவை சாப்பிட்டாலும் அல்லது, அவரவர்கள் வீட்டிலேயே உணவு உண்டாலும் கூட, அவர்கள் தரும் வரிப்பணத்திலிருந்து தான், கல்விச் செலவுக்காக என்றும், மற்ற பணிகளுக்காக என்றும் நாம் நிதியை ஒதுக்குகிறோம். ஆகவே அவர்களுடைய பணத்தைத்தான் நாம் அவர்களுக்காகச் செலவு செய்கிறோம். இந்த அடிப்படை உண்மையை யாரும் மறுக்க முடியாது. அதற்கு எந்தப் பெயரை போட்டாலும் தமிழக மக்களின் வரிப்பணத்தைக் கொண்டுதான் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. ஆகவே தான் இதை மிகுந்த கவலையோடு, அக்கறையோடு கவனிக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறேன்.

உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்கிறேன். கோவை மாநகரட்சியில் அப்போது அது நகராட்சியாக இருந்தது — 17 ஆயிரம் குழந்தைகளுக்கு மதிய உணவு கொடுத்த காலத்தில், 1973-74 ஆம் ஆண்டுக்காலத்திலே 2½ லட்சம் ரூபாய் அளவிலே திருட்டு நடைபெற்றது. இன்றுவரையில் அது கண்டுபிடிக்கப் பட்டு அதன்மீது தீர்வு காணப்படவில்லை. தவறு செய்தவர்களை கண்டு பிடித்து தண்டனை அளிக்கப்படவில்லை. ஏதோ அந்த நேரத்தில் பிடிக்கப்பட்டு, தற்காலிகமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டவர்கள் கூட, வேலைக்கு திரும்பவும் சென்று வேலை செய்து வருகிறார்கள். லோக்கல் போர்டினுடைய, கணக்குகளை தணிக்கைச் செய்ய வேண்டிய குழுவும், இன்றுவரையில் அந்த கணக்குகளை தணிக்கைச் செய்து முடிக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இதை ஒரு உதாரணத்திற்காகத்தான் சொன்னேன். இதை ஒரு எச்சரிக்கைக்காகச் சொல்கிறேன்.

அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறபோது, 100 கோடி அல்லது 120 கோடிக்கு மேல் பணம் செலவழிக்கக்கூடிய திட்டத்தில் நிச்சயமாக ஊழல் உள்ளே வர இடம் இருக்கிறது, அவைகள் எல்லாம் தடுக்கப்பட்டாக வேண்டும் என்று சொல்கிறேன்.

ஆகவே, இந்தத் திட்டத்தில் ஒரு காசு கூட அநியாயமாகப் போகாமல், ஊழலுக்கு இடம் அளிக்காமல், பூராவும் முழுமையாக குழந்தைகளுக்கே உணவாக கிடைக்கும் வகையில் அந்தப் பணம் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடுதான் சொல்கிறேன்.

[திரு. கு. ரமணி] [1982 சேப்டம்பர் 7]

ஆசிரியர்களுக்கு இதிலே பங்கு இருக்கிறது. ஆசிரியர்களின் பங்கைப் பற்றி நாம், ஆசிரியர்கள் தின விழாவிலே கூட பெருமையாக எடுத்துச் சொன்னோம். அவர்கள் தாங்களாகவே விரும்பி இதில் பங்கு கொண்டு, தங்களுடைய கல்விப் பணிக்கு எந்த விதமான பாதகமும் ஏற்படாத வகையில், இந்தப் பணிகளில் பங்கெடுக்க முன் வருவதற்கு பாராட்டியாக வேண்டும். பாராட்டுவது ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும். அவர்களுக்கு வேலை பளு அதிகமாக இருக்குமா இல்லையா? கட்டாயமாக இருக்கும். அப்படி இல்லை என்று சொல்வது சரியல்ல. தலைமை ஆசிரியர்களாக இருப்பவர்கள், இந்த மொத்தப் பணிகளையும் மேற்பார்வை பார்த்தாக வேண்டிய நிலை இருக்கிறது.

காய்கறிகள் வாங்குவது, விறகு வாங்குவது போன்றவைகளை நேரிடையாக கவனிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லாவிட்டாலும் ஒட்டு மொத்தமாக கண்காணிக்க வேண்டிய பொறுப்பு அவர்களுக்கு இருக்கிறது. அது அவர்களுக்கு வேலைப் பளுதான். அந்த ஆசிரியர்கள் 365 நாட்களும் பிரிவு வாராக வந்து வேலை செய்தாக வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. அதனால் அவர்கள் மனதில் அலுப்பும் இருக்கிறது. அதை அவர்கள் எங்களிடத்திலே தனிப்பட எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் எவ்வளவுதான் வேலை பளுவைச் சுமக்க முடியும்? ஜனத்தொகை கணக்கெடுப்பு, ஒட்டு அளிக்கிற மக்கள் கணக்கெடுப்பு, சிறு சேமிப்புக்கு ஆள் சேர்ப்பது, குடும்பக் கட்டுப்பாட்டிற்கு ஆள் பிடிப்பது, இப்படி பல வேலைகளையும் அவர்கள் செய்வதோடல்லாமல், இந்த வேலைக்கும் அவர்களையே நியமிப்பீர்களேயானால், அது சரியல்ல நியாயமும் அல்ல.

அதற்கென தனியாக ஆக்கபூர்வமான யோசனைகளை முன் வைத்து, தனியான ஒரு செட் அப் அமைத்து, அதைக் கொண்டு இந்த திட்டங்களை நிர்வாகம் செய்தால் நல்லது. இதனால் மேலும் 100-க் கணக்கான ஆசிரியர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும். அப்படிப்பட்ட ஒரு தனியான அமைப்பு வேண்டும் என்று தான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஆகவே ஆசிரியர்களுடைய வேலைப்பளு குறைக்கப்பட வேண்டும். கல்வி வளர்ச்சி பாதிக்கப்படக்கூடாது. அந்த ஆசிரியர்களின் பணி முழுவதும் கல்வி வளர்ச்சிக்கு மட்டும் பயன்படவேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய கருத்து. ஆகவே இதற்காக நீங்கள் ஒரு தனி நிர்வாகத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டால்தான் பிரச்சினைகள் எல்லாம் தீர்ந்து முறையாக நடக்கும்.

இன்றைக்கு இந்தத் திட்டத்தினை இந்த அரசு நடத்துகின்றது. ஆனால் பிறகு இந்த அரசு வந்தாலும் வராவிட்டாலும், வேறு அரசுகள் வந்தாலும் இந்தத் திட்டம் தொடர்ந்து நிரந்தரமாக நடத்தப்படவேண்டிய ஒன்று. கைவிடப்படக்கூடிய திட்டமல்ல இது. எனவே இதற்கு நிரந்தரமான ஒரு செட் அப் இருக்க வேண்டும் என்பது இன்றியமையாதது.

1982 செப்டம்பர் 7]

[திரு. கு. ரமணி]

அடுத்து இதனை மேற்பார்வையிடுவதற்காக கமிட்டிகள் அமைக்கப்படுகின்றன. இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் பல பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கப்படுகின்றது. அங்கே சமையல் செய்பவர்களுக்கு இரண்டு ரூபாய் கூலி என்றும், எடுபிடி வேலை செய்பவர்களுக்கு ஒரு ரூபாய் கூலியும் என்றும் வைத்திருப்பது எப்படிச் சரியாக இருக்கும்? அவர்கள் சாப்பிடுகின்ற நேரத்தில் வீட்டிற்குச் செல்ல முடியாது. இங்கேயே சாப்பிடலாம். ஆயினும் அவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட கூலி கொடுத்தால் அது எப்படிச் சரியானதாக இருக்கும். அப்படி இருந்தால் அவர்களால் எப்படி நம்பிக்கையோடு விகவாசமாக உழைக்க முடியும் என்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும்.

அடுத்து உள்ளூரில் இருப்பவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்று அரசு ஆணை இருக்கின்றது. ஆனால் அது சரியாகப் பின்பற்றப்படுகின்றதா? கமிட்டி இருக்கின்றது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அங்குள்ள எந்தவிதமான நிலைமையும் எங்களுக்குத் தெரியாது. நானும் ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர். ஆனால் எத்தனை உறுப்பினர்கள் அந்த கமிட்டியில் இருக்கின்றார்கள் என்பது எங்களுக்குத் தெரியாது. எதிர்க்கட்சியினைச் சேர்ந்தவர்கள் அதிலே இருக்கிறார்களா, அல்லது ஆளும் கட்சியை மட்டும் சேர்ந்தவர்கள்தான் இருக்கிறார்களா எதுவும் தெரியவில்லை. நான் கோவை கார்ப்பரேஷன் தனி அதிகாரியிடம் கேட்டேன் யார், யார் உறுப்பினர்கள் என்று. கடிதம் எழுதியும் கேட்டேன். ஆனால் எந்தவிதமான பதிலும் கிடைக்கவில்லை. பின்னர் கலெக்டரிடம் கேட்டேன். அவர் சொன்னார் அந்த கமிட்டிக்கு தன்னுடைய பி. ஏ-வை அனுப்பி இருப்பதாக. சரி அப்படியானால் மற்ற அங்கத்தினர்கள் யார் யார் என்று கேட்டதற்கு சில அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். வேறு ஒரு பொது நபர் ஒருவரும் அதிலே உறுப்பினராக இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகின்றது. அவர்கள் எல்லாம் யார்? ஆளும் கட்சியினைச் சேர்ந்தவர்களா, அல்லது எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் இருக்கின்றார்களா என்றால் எங்களுக்கு எதுவும் தெரியவில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களே இருக்கும்போது சாதாரண ஜனங்களின் நிலைமை எப்படி இருக்கும் என்பதை நாம் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும்.

இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் நூற்றுக்கணக்கான பேர்களுக்கு வேலை அளிக்கப்படுகின்றது. அந்த வேலைகளுக்கு விண்ணப்பம் போடுகின்றபோது என்னிடத்திலும் வந்து சிலர் கேட்டார்கள், ஆளும் கட்சியினைச் சேர்ந்தவர்கள் நூற்றுக்கணக்கான பேர்களுக்கு வேலை வாங்கிக் கொடுக்கிறார்கள், நீங்களும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்தானே ஆகவே எங்களுக்கு வேலை வாங்கிக் கொடுங்கள் என்று கேட்டார்கள். நீங்கள் எங்களுக்காக சிபாரிசு செய்யுங்கள் என்று கேட்டார்கள். அப்படிச்

[திரு. கு. ரமணி]

[1982 செப்டம்பர் 7]

கேட்கின்றபோது நாங்கள் என்ன பதில் சொல்ல முடியும் என்பதை எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். ஆகவே இவற்றை எல்லாம் ஒரு குற்றச்சாட்டாகச் சொல்லவில்லை, இந்தத் திட்டம் எப்படி இம்ப்ளிமென்ட் ஆகின்றது என்பதைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறேன்.

எனவே கமிட்டிகளை ஏற்படுத்திகின்றபோது அவற்றிலே அரசியல் பாகுபாடு காட்டப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இந்தத் திட்டம் நல்ல முறையிலே செயல்படவேண்டும் என்றால் அரசியல் பாகுபாடின்றி இடம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். எல்லோருக்கும் வாய்ப்புத் தரவேண்டும். அப்படி இல்லை என்றால் சந்தேகம் வரத்தான் செய்யும்.

அடுத்து உணவு சமைத்து பரிமாறப்படுகின்ற இடத்திலே அது சரியாகக் கொடுக்கப்படுகின்றதா என்று கண்காணிப்பதற்கு பொதுமக்கள் கமிட்டி தேவை. ஆனால் இன்றைக்கு அப்படிப்பட்ட கமிட்டி எப்படி அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது, அதில் யார், யார் இருக்கிறார்கள் என்பது தெரியாது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருந்தால் இதிலே ஆளும் கட்சி அதிகம் செலுத்துகின்றது என்ற குற்றச்சாட்டு வரும், வராதா என்பதை நாம் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகள் வந்தால் அதைக்கண்டு நாம் ஆத்திரப்பட்டு பிரயோசனம் இல்லை. சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்து பொருட்கள் பற்றி பல செய்திகள் வர ஆரம்பித்து விட்டன. புழுத்துப்போன அரிசி வழங்கப்படுகின்றது. இந்தத் திட்டத்திற்காக என்று சொல்கிறார்கள். காய்கறிக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற ரூபாய் போதாது என்று சொல்கிறார்கள். பல இடங்களில் விறகின் விலை அதிகமாக இருப்பதால் விறகுக்கு கொடுக்கப்படுகின்ற பணம் போதவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் எல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

(முற்பகல் 11.10)

இதற்கெல்லாம் கண்காணிப்பு மிகவும் அவசியம். மக்கள் பிரிதிநிதிகளைக் கொண்ட கண்காணிப்பு கமிட்டி மிகவும் முக்கியம். இன்றைக்கு இந்த நிலை எங்கே கொண்டு போய் விடுமென்று தெரியாது. இப்போது இதற்கு நிதியமைச்சர் அவர்கள் 50 கொடி ரூபாய் கன்டினென்ட் பண்ட் ஒட்டத்தில் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். இது மேலும் போதாமலும் போகும். மேலும் நிதி இதற்கு சேர்க்க வேண்டியிருக்கிறது. யாரிடத்திலே போய் இதற்கு நிதி வசூல் செய்வது என்பது கேள்விக் குறியாக இருக்கிறது. இப்போது இதற்கு மக்கள் வரிப் பணத்திலே இருந்து செலவழிக்கப்படுகிறது. இதற்கு

1982 செப்டம்பர் 7]

[திரு. கு. ரமணி]

மேலும் நிதி தேவையென்றால், செல்வந்தர்களிடம் கொடையாக வசூல் செய்யுங்கள், தொழிற்சாலை முதலாளிகளிடம், பெரிய பெரிய நிறுவனங்களிடம் அல்லது தர்மஸ்தாபனங்களிடம் அல்லது வசதிபடைத்தவர்களிடம் வசூல் செய்யுங்கள். ஆனால் யாரிடத்திலே வேண்டுமானாலும் வசூல் செய்யும் நிலைமை வேண்டாம். சேரன் போக்குவரத்து, பல்லவன் போக்குவரத்து தொழிலாளர்களிடம் போய், அரசாங்கத்தின்கீழ் உள்ள நிறுவனங்களில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களிடம் போய் உதாரணமாக சேரன் போக்குவரத்து தொழிலாளர்களிடம்போய் ஒருநாள் சம்பளத்தை வெட்டுவதாகத் தீர்மானித்திருக்கிறோம் என்று சொன்னால், அது சரியல்ல. நானே இதை எடுத்துச் சொல்லியும், கேட்கவில்லை. இவ்வாறு செய்வது சரியல்ல. அந்த சேரன் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்களின் ஒருநாள் சம்பளத்தை வெட்டுகிறேன் என்று அதிகாரிகள் நோட்டீஸ் போடுவது சரியல்ல. யாரைவேண்டுமானாலும் பணம் கொடுங்கள் என்று கேளுங்கள், அவர்கள் கொடுத்தால் வாங்கிக் கொள்ளுங்கள்; ஆனால் கட்டாய வசூல் கூடாது. அதற்கு வசதி படைத்தவர்களிடம் போய் கேளுங்கள். அரசாங்க ஊழியர்களிடத்திலே, போக்குவரத்து கார்ப்பரேஷன் ஊழியர்களிடத்திலே, என். ஜி. ஒக்களிடத்திலே, இன்னும் பல்வேறு பகுதிகளிலே உள்ளவர்களிடத்திலே பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கட்டாயப் படுத்தக் கூடாது. அவர்களாகத் தரட்டும். ஆனால், நிர்ப்பந்தப்படுத்தாதீர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே கட்டாய வசூல் கூடாது. பி. டி. சி. யில் வேலை செய்யக்கூடிய 1,500 ஊழியர்களிடம் ஒருநாள் சம்பளத்தை வெட்டியிருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். எனக்கும் அதுபற்றிய ரிப்போர்ட் வந்திருக்கிறது, அந்த நிலை மாற்றப்பட வேண்டும். இப்படிப்பட்ட நிலை இருக்கக்கூடாது. ஆகவேதான் நான் சொல்கிறேன். பட்ஜெட்டிலே இந்தப் பிரச்சனையைப் பற்றி சரியான விவாதம் நடத்தி பட்டிருந்தால், பணம் எப்படித் திரட்டலாம் என்பதுபோன்ற யோசனைகளைச் சொல்லியிருக்கக்கூடும்,

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை) : அதோடு, அந்தக் கமிட்டியில் யார் யார் இருக்க வேண்டும், எப்படியெல்லாம் செலவழிக்க வேண்டும், இதன் நிர்வாகம் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பது சம்பந்தமாக ஆலோசனை சொல்லியிருக்கக்கூடும். காரணம், இது ஒரு நீண்ட காலத் திட்டம் இதற்கான அமைப்பை எப்படி நிறுவ வேண்டும்? இன்றைக்கு நிறுவுகின்ற இந்த அமைப்பு, பல ஆண்டுகள் தொடர்ந்திருக்க வேண்டும். இந்த அரசாங்கம் போனாலும், அடுத்து வருகின்ற அரசாங்கம் இதைத் தொடர்ந்து நடத்த வேண்டாமா? ஆகவே, அப்படிப்பட்ட ஒரு பர்மனென்ட் ஸ்கீமுக்கு, பர்மனென்ட் செட் அப்பிற்கு, இந்த சமுதாயத்திற்கு எப்படி சேவை செய்ய வேண்டும்? இந்தப் பணம் எப்படி செலவழிக்க வேண்டும்,

[திரு. கு. ரமணி]

[1982 செப்டம்பர் 7]

அதற்கு இப்படிப்பட்ட ஏற்பாடு தேவையா? இந்த 120 கோடி ரூபாய் திட்டத்தைப் பற்றி இங்கே விவாதித்திருந்தால் சரி. இதிலே எல்லோருக்கும் பங்கிருக்கிறது என்ற ஒருமன நிறைவோடு செயல்பட்டிருக்கலாம். ஆனால், அவ்வாறு செய்யப்படவில்லை. நான் அரசாங்கத்திற்கு வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன். ஆனால், நீங்கள் ஒத்துழையுங்கள், ஒத்துழையுங்கள் என்று சொல்கிறீர்கள். எப்படி நான் ஒத்துழைப்பது? அப்படிப்பட்ட நிலைதான் இன்றைக்கு ஏற்படுகிறது. இதற்கான தகுந்த நடவடிக்கையை எடுக்கவேண்டும். இந்த மாமன்றத்திலே இவைகளைப்பற்றி பேசி முடிவெடுத்திருந்தால், இந்தப் பிரச்சனையெல்லாம் எழ இடமிருந்திருக்காது. நீங்கள் நன் நோக்கத்தோடு செய்தாலும், இதில் பல தவறுகள் நடக்கின்றன. அதனால், உங்களுக்கு எரிச்சல் ஏற்பட இடமேற்படுகிறது. இந்த நடவடிக்கையில் தவறுகள் ஏற்படுகின்றபோது, இந்தமாதிரியான விமர்சனங்கள் செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இவைகளை யெல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு, இதிலே சரியான முறையிலே விவாதத்தை நடத்தி, ஒரு விமர்சனத்தை நடத்தி, இதிலே வரக்கூடிய மொத்த அனுபவத்தைக் கொண்டு, இதற்கான ஒரு நிரந்தரமான ஏற்பாடு செய்வது, இதற்கான நிதி திரட்டுவது, ஆள் சேர்ப்பது, ஊதியம் கொடுப்பது, கண்காணிப்பது போன்றவைகள் தொடர்ந்து நடத்த வேண்டிய ஒரு ஏற்பாட்டை இந்த சட்டமன்றத்திலே விவாதித்து, அந்தக் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

இப்படி கண்டிண்டேன்ட் பண்டுக்கு 50 கோடி ரூபாய் அதிகம் வேண்டும், இதற்காக செலவுதிக்க வேண்டும் என்று சொல்வது கூடாது. அப்படிச் சொல்வது சரியல்ல என்பதை நான் கூறிக் கொண்டு. இந்த நிலையில் இந்த அரசு இதிலே கவனமாக இருந்து, இந்தப் பணம் முழுவதும் குழிநடைகளின் வயிற்றிலே உணவாகப் போய்ச் சேரவேண்டும். இதிலே ஒரு துளிகூட வெளியே எங்கும் போகக்கூடாது. எந்த வகையிலும், இதிலே ஊழலைத் தவிர்க்க வேண்டும். ஊழல் செய்யக்கூடியவர்கள் அதிகாரிகளாக இருந்தாலும்சரி, ஆளுங்கட்சியினராக இருந்தாலும்சரி, எதிர்க் கட்சியினராக இருந்தாலும் சரி, அல்லது எந்த நபர்களாக இருந்தாலும் சரி. குழந்தைகள் உணவைத் திருடக்கூடிய எந்த நபராக அல்லது நிறுவனமாக இருந்தாலும் சரி, கண்டிப்பாக அவர்கள் மீது தயவு தாட்சண்யமின்றி தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. செ சிவசாமி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த பட்ஜெட்டிலே சத்துணவு திட்டத்தின் பெயராலே எதிர் பாராத செலவு நிதியில் மேலும் ரூபாய் 50 கோடி கேட்கப் பட்டிருக்கிறது. கடந்த வரவு செலவுத் திட்டக் காலத்தில் 110 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் செலவாகும் என்று குறிப்பிடப்பட்டது.

1982 செப்டம்பர் 7]

[திரு. செ. சிவசாமி]

அதற்கு பட்ஜெட் ப்ரொவிஷன் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொன்னோம். அப்படி கொண்டுவரப்பட்டால் இதை எப்படி செய்வது என்பதை முடிவு செய்யாமல் கொண்டு வந்தால் பலத்த சிக்கல்களுக்கு ஆளாக நேரிடும் என்று குறிப்பிட்டோம். இருந்தாலும் கூட அதை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் மொட்டையாக 110 கோடி சத்துணவு திட்டம் என்று கொண்டுவரப்படும், கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டதே தவிர அதற்குண்டான நிதி ஆதாரம் என்ன என்று சொல்லப்படவில்லை. விவரங்கள் சொல்லவில்லை. அதற்கு பிறகு மீண்டும் எடுத்துச் சொன்னோம். குறிப்பாக நான் சொன்னேன், அண்ணா காலத்தில் படி அரிசி திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அந்த திட்டம் ஒரு வருட காலத்திற்குள்ளாகவே பிறந்த இடத்திற்கு திரும்ப போக நேரிட்டது, என்று குறிப்பிட்டு சொன்னேன். அதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. குழந்தைகளுக்கு நிரந்தரமாக சாப்பாடு போடக்கூடிய நிலையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று எடுத்துச் சொன்னோம். அந்த விவரத்திற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்படவில்லை. பட்ஜெட்டிலே நிதி ஒதுக்கவில்லை. ஆனால் இன்றைக்கு எதிர்பாராத செலவு நிதியிலிருந்து 50 கோடி ரூபாய் வேண்டும் என்று கேட்கப்பட்டிருக்கிறது.

அன்றைக்கு எங்களுக்கு புள்ளிவிவரம் சொல்கிற நேரத்திலே தமிழகத்திலே 60 லட்சம் பிள்ளைகளுக்கு சத்துணவு கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டது. அதற்கு பிறகு நகராட்சிகளிலுள்ள 15, 16 லட்சம் பிள்ளைகளுக்கும் விரிவு படுத்தப்படும் என்று சொல்லப்பட்டது. மொத்தம் கிட்டத்தட்ட 80 லட்சம் குழந்தைகளுக்கு சத்துணவு போடப்படும் என்று சொல்லப் படுகிறது. 80 லட்சம் குழந்தைகளுக்கு சத்துணவு போடப்படும் என்றால் ஒரு குழந்தைக்கு 42 பைசா என்று வைத்துக் கொண்டால் கூட கிட்டத்தட்ட 150 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் செலவாகக்கூடிய சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு பெரிய தொகை செலவழிக்கக்கூடிய நேரத்திலே அதற்கு பட்ஜெட் ப்ரொவிஷன் இல்லாதது வருந்தத்தக்கது.

இதை நாம் தான் செய்தோம், நம் காலத்தில் இதைப் போட்டோம் என்ற முறையிலே செயல்படுகிறார்களா என்று தெரியவில்லை. பின்னாலே வரக்கூடிய எந்த அரசாங்கமும் இதை செய்துவிடக்கூடாது என்ற நோக்கத்திலே செயல்பட்டு இருக்கிறார்களோ என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. பட்ஜெட் ப்ரொவிஷன் செய்து இருந்தால் தான் எதிர்காலத்தில் வரும் அரசாங்கம் அதை மீண்டும் கொண்டுவரமுடியும். பட்ஜெட் ப்ரொவிஷன் இல்லாத நிலையில் கொண்டுவந்தால் இதோடு முடிந்து விடும் எதிர்காலத்திலே வருகிறவர்கள் எப்படி வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் என்ற கருத்தோடு கொண்டு வந்தார்களோ என்ற சந்தேகம் எழுகிறது. கடந்த காலத்திலே இதைப்பற்றி பேசக்கூடிய நேரத்திலே நாங்கள் எடுத்துச் சொன்னோம். பிறகு

[திரு. செ. சிவசாமி]

[1982 செப்டம்பர் 7]

என்ன நடைபெறுகிறது என்று பார்த்தால் எதிர்பாராதசெலவு நிதியிலிருந்து பணம் கேட்கப்படுகிறது. இது சத்துணவு திட்டத்திற்கு மட்டும் தான் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்ற நிலையில் கேட்கவேண்டியிருக்கிறது. தமிழகத்திலே இன்று திடீர் என்று புயல் ஏற்படவில்லை. திடீர் என்று வெள்ளம் ஏற்படவில்லை, வறட்சி ஏற்படவில்லை சாதி சண்டை ஏற்படவில்லை. இந்தக் காரணங்களுக்காக எதிர்பாராத செலவு நிதியிலிருந்து கொடுக்கப்படுகிறது. இவைகள் எல்லாம் இல்லாத நிலையில் இன்றைக்கு மீண்டும் அந்த நிதியிலிருந்து 50 கோடி ரூபாய் கேட்கப்படுகிறது என்றால் சத்துணவு திட்டத்திற்கு தானே தவிர வேறு எதற்கும் இல்லை என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். சத்துணவு திட்டம் எப்படி நடைபெறுகிறது என்று பார்த்தால் குறிப்பாக என்னுடைய இளையாங்குடி தொகுதியில் திருவள்ளூர் கிராமத்தில் 100 நிள்ளைகள் இருக்கக்கூடிய ஒரு பள்ளிக்கூடம் முடாப்பட்டிருக்கிறது. சத்துணவு போடப்படவில்லை. சத்துணவு எப்படி போடப்படுகிறது என்று கண்காணிக்க ஒரு கமிட்டி போடப்பட்டது. அந்த கமிட்டி அங்கே போய் பார்க்கவில்லை. ஏன் அங்கே சத்துணவு போடப்படவில்லை என்று அந்த கமிட்டியைக் கேட்டால் அந்த கமிட்டியை கலைக்கப்போகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இப்படி கிராமங்களிலே சத்துணவு திட்டம் சரியாக நடைபெறவில்லை. மேலும் சத்துணவை சமைப்பதற்கு எந்த விதமான ஷெட்டும் போடப்படாமல் 'ஒப்பன் ஸ்பேஸில்' சமையல் நடைபெறுகிறது. நானே நேரடியாக ஒரு இடத்திலே பார்த்தேன். ஒரு மரத்தின் கீழே சமையல் நடைபெறுகிறது. நான் போய் இருந்தபோது மரத்தின் மேலே ஒரு காக்கை எச்சம் என சட்டை மீது விழுந்தது. அங்கு உள்ளவர்களிடம் தண்ணீர் வாங்கி அதை கழுவக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது. சமையல் நடைபெறுகிறபோது காக்கை எச்சம் சமையலில் விழுந்து இருந்தால் அது குழந்தைகளுடைய ஆரோக்கியத்தை பாதிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே பக்கா ஷெட் போட்டு அதில் சமையல் ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-20)

தமிழகத்திலே இன்றைக்கு 6,7 மாவட்டங்களிலே குறிப்பாக கிழக்கு இராமநாதபுரத்திலே குடிப்பதற்குக் கூட தண்ணீர் இல்லை, இந்த நிலையில் சத்துணவு சமைப்பதற்கு எங்கே இருந்து தண்ணீர் கிடைக்குப்? அரிசி இருக்கிறது, பாத்திரம் இருக்கிறது, திரு. ஹாஜாசெரீப் சொன்னதைப்போல் பிரியாணி கூட போடலாம், ஆனால் தண்ணீர் இல்லையே. எப்படி சத்துணவைச்சமைப்பது? தண்ணீர் நல்ல தண்ணீர் கிடைக்காததால் உப்புத் தண்ணீரிலே சமைப்பதால் உப்புப் போடாமலேயே சமைத்த சாதம் உப்பாக இருக்கிறது, மஞ்சள் நிறமாக இருக்கிறது, ஆகவே கிராமங்கள் முழுவதும் இந்த சென்டர்கள் முழுவதும் நல்ல குடிநீர் கிடைப்பதற்கு கியாரண்டி கொடுப்பதற்கு

1982 செப்டம்பர் 7]

[திரு. செ. சிவசாமி]

கூன ஏற்பாடுகளை அரசாங்கம் முதலிலே செய்தாக வேண்டும்.

அது மட்டுமல்ல, நிதி வசூல் செய்வதுபற்றிச் சொன்னார்கள் நேற்றைக்கு முன்தினம் அரசாங்க அலுவலகத்திலே நன்கொடை மூலமாக எவ்வளவு தொகை வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கேட்டபோது அவர்கள் சொன்னார்கள் 1 கோடி ரூபாய் என்று. எவ்வளவு தான் மும்முரமாக வசூலித்தாலும் 4.5 கோடி ரூபாய் தான் வசூலாகும் என்ற நிலைமை தான் தெரிகிறது. ஆகவே நன்கொடை வசூல் மூலமாகவே இந்தத் திட்டத்தை முழுவதுமாக நிறைவேற்றமுடியாது. மேலும் நன்கொடை மூலமாக செயல்படுத்துவதன் மூலமாக பலவிதமான அசம்பாவிதங்கள் நடப்பதற்கு சந்தர்ப்பங்கள் உண்டு. ஆகவே பட்டுஜெட் புரவிஷன் செய்து இங்கே நல்ல முறையிலே விவாதம் செய்ததற்குப் பிறகு இந்தத் திட்டத்தை நல்லமுறையிலே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நான் கேள்விப்பட்ட அளவிலே செக்ரடேரியட்டிலே சொல்கிறார்கள், சத்துணவுத் திட்டத்திற்காக எங்களை நிதி கேட்கிறார்களே, நாங்கள் எவ்வளவோ கஷ்டப்படுகிற நிலையில் நாங்கள் இதற்கு எப்படிக் கொடுக்கமுடியும் என்று சொல்கிறார்கள். எனவே 100 கோடி அல்ல 120 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு பட்டுஜெட் புரவிஷன் செய்து அதன்மூலமாக இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஏனோ தானோ என்று இன்றைக்குச் செய்துவிடுவதன் மூலமாக எதிர்காலத்திலே பிள்ளைகள் ஏமாற்றப்படுகின்ற சூழ்நிலை தான் ஏற்படும். பலகோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் இதற்குத் தேவைப்படுகிற காரணத்தினால் நல்லமுறையில் திட்டமிட்டு நீங்கள் அல்ல, எதிர்காலத்திலே வரக்கூடிய எந்த அரசாங்கமும் சத்துணவுத் திட்டத்தை நடத்தக்கூடிய முறையிலே ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். இன்றைக்கு நல்லமுறையிலே செய்தால் தான் எதிர்காலத்திலேயும் 80 லட்சம் குழந்தைகளுக்கு அவர்களுடைய வயிற்றிலே போய் உணவு சேரக்கூடிய அளவுக்கும் அத்தனை பிள்ளைகளும் கிராமங்களிலே படிப்பதற்கும் சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படும். ஏதோ ஏனோ தானோ என்று இந்தத் திட்டத்தை நடத்துவதன் மூலமாக இந்த நோக்கம் நல்ல நோக்கமாக இருந்தாலும்கூட இதை நிறைவேற்ற முடியாத நிலைமை ஏற்படும், ஆகவே திட்டமிட்டு பட்டுஜெட் புரவிஷன் செய்தால்தான் எதிர்காலத்திலே வரக்கூடிய எந்த அரசாங்கமாக இருந்தாலும் இந்தத் திட்டத்தை நடத்தமுடியுமென்ற முறையிலே நிறைவேற்ற வேண்டும். அப்படியில்லாமல் வசூல் மூலமாகவே நடத்திவிட முடியாது, நிரந்தரமாக நடத்தக்கூடிய முறையிலே எதிர்காலக் கண்ணோட்டத்தோடு இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுரையை முடித்துக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

[1982 செப்டம்பர் 7]

*டாக்டர் கே. செளரிராஜன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, எதிர்பாரா நிதியிலிருந்து செலவு என்ற அடிப்படையிலே நிதியைக் கோருகின்ற இந்த சட்டமுன்வடிவின் விவாதத்திலே கலந்துகொள்வதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நான் நன்றி கூறிக்கொள்கிறேன். கண்டிண்ட் பண்ட் என்பதைப் பற்றி இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 267-வது ஆர்டிக்ளில் ஷரத்துக்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதிலே

“The Legislature of a State may by law establish a Contingency Fund in the nature of an imprest to be entitled “the Contingency Fund of the State” into which shall be paid from time to time such sums as may be determined by such law, and the said Fund shall be placed at the disposal of the Governor of the State to enable advances to be made by him out of such Fund for the purposes of meeting unforeseen expenditure pending authorisation of such expenditure by the Legislature of the State by law under Article 205 or article 206” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

கண்டிண்ட்ஜென்சி பண்ட் என்றாலே அது ஒரு இம்பிரெஸ்ட். இம்பிரெஸ்ட் என்று சொன்னால் சாதாரணமாக பெரிய நிறுவனங்களில் கூட கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் புழங்குகின்ற இடத்தில் 200 ரூபாய், 300 ரூபாய் அல்லது ஒரு 1,000 ரூபாய் என்று தான் இருக்கும். ஆனால் 1,000 கோடி ரூபாய் பட்ஜெட் உள்ள இடத்தில் 100 கோடி வரையில் இம்பிரெஸ்டாக கண்டிண்ட்ஜென்சி பண்ட் வைத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னால் வேடிக்கையான விஷயமாகத் தான் இருக்கிறது. அடுத்தபடியாக ‘டு மீட் அன்போர்சீன் எக்ஸ்பென்டிச்சர்’ என்று சொல்கிறார்கள். எதிர்பாரா செலவினங்களுக்கு பயன்படுத்துவதற்கு தான் கண்டிண்ட்ஜென்சி பண்ட் உருவாக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இது ‘போர்சீன் எக்ஸ்பென்டிச்சர்’ நம்முடைய ஆனில் பினான்சியல் ஸ்டேட்மென்ட்ஸை வைத்த பொழுதே சத்துணவுத் திட்டத்தை அமல்படுத்தப் போகிறோம் என்பது நன்றாகத் தெரியும். ஆகவே இது எதிர் பார்க்கப்பட்ட செலவினம். எதிர் பார்க்கப்பட்ட செலவினத்திற்கு எதிர்பாரா செலவினத்திலிருந்து செலவிடுவது சரிதானா என்றாலும் நிச்சயமாக சரி தான். காரணம் சட்டத்திலே உங்களுக்கு அதிகாரம் எல்லாம் இருக்கிறது. ஆர்ட்டிக்கிள் 267-ஐ ஆர்ட்டிக்கிள் 205 மற்றும் 206-ஓடு எடுத்து படிக்கிற நேரத்திலே 206 (பி)-யில்

“to make a grant for meeting an unexpected demand upon the resources of the State when an account of the magnitude or the indefinite character of the service, demand cannot be stated with the details ordinarily given in an annual financial Statement;

1982 செப்டம்பர் 7]

[டாக்டர் கே. செளரிராஜன்]

என்று இருக்கிறது. அந்த மாக்னிட்யூட் அதனுடைய அளவு எவ்வளவு? அவைகளை நாம் கண்காணிக்க முடியாத நேரத்திலே 'ஆனுவல் பினான்சியல் ஸ்டேட்மென்ஸ்'-லே கொடுக்காமல் போனாலும் கூட உங்களுக்கு பரிபூரணமாக எப்போது வேண்டுமானாலும் கண்டிண்டென்சி பண்டிலேயிருந்து எடுத்து செலவு செய்வதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆனாலும் it will set up a bad precedent. நடைமுறைக்கு இது தவறான காரியம். இதை ஏற்கெனவே நாம் எதிர்பார்த்து சரியான முறையில் உருவாக்கி இருந்தோமானால் சட்டத்திலே உங்களுக்கு எவ்வளவு அதிகாரம் இருந்த போதிலும் கூட you are unfortunately setting a bad precedent. இன்று அந்த நல்ல திட்டத்திற்கு இது பயன்படுத்தப்படலாம். ஆனால் வருங்காலத்திலே இதுவே ஒரு பிரசிடெண்டாக உருவாகி பலர் வருகிற நேரத்தில் பல காரியங்களுக்கு இதை உருவாக்குவதற்கு வாய்ப்பாக நீங்கள் முன்னோடியாக அமைந்து விடுவீர்கள் என்பதை நான் இங்கே என்னுடைய தாழ்மையான கருத்தாக எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக சத்துணவுத் திட்டம் என்பதைப் பற்றி இரண்டுவிதமான அபிப்பிராயங்கள் இருக்க முடியாது. காரணம் என்னவென்றால் உலகத்திலே உள்ள மிகச் சிறந்த அறிவாளிகள், கம்யூனிஸ்டுகள், புரட்சிக்காரர்கள் எல்லோரையும் விட இன்று மிகப்பெரிய சித்தாந்தமாக, தத்துவமாக நம்முடைய அரசு இதை உருவாக்கி இருக்கிறார்கள். தமிழகத்திலே உள்ள 60 லட்சம் குழந்தைகளை தமிழக அடே தத்து எடுத்துக் கொண்டதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். உள்ளபடியே மிக புரட்சிகரமான கருத்து. இதை எதிர்ப்பதற்கு இந்த உலகத்திலேயே யாருமே இல்லை என்பதை நான் நன்றாகப் புரிந்துகொண்டிருக்கிறேன். அதை பாராட்டவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் இதற்காக சரியான முறையிலே செலவிடப்படுமா? இதற்கு சரியானபடி திட்டங்களை வகுத்திருக்கிறார்களா? என்று பார்க்கிற நேரத்திலே, ஏதோ அவசரம் அவசரமாக ஈடுபட்டு மிகப்பெரிய சித்தாந்தத்தையே பாழ்படுத்தி விடுவார்களோ என்ற அச்சமும் என்னிடத்திலே இருக்கிறது.

உலக சுகாதாரக் கழகம் கூட சத்துணவுத் திட்டத்தைப் பற்றி பேசுகிற நேரத்திலே சத்துணவுத் திட்டம் என்பது it is not a substitute but it's only a supplement to the diet என்று அவர்கள் மிக அழகாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் குறைந்த சத்துக்கள் உள்ள, விடமின்கள் மினரல்கள் இல்லாத உணவுகளை உட்கொள்கிற காரணத்தால். குழந்தைகள் பல வியாதிகளுக்கு இலக்காகி விடுகிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காக அவர்களுக்கு சப்ளிமெண்ட்ஸ் சத்துணவு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்களேதவிர சாப்பாட்டிற்கே சப்ஸ்டிடியூட்டாக இலவச உணவு என்ற அந்த அடிப்படையிலே உலக சுகாதார கழகமும் கூட எடுத்துச் சொல்லவில்லை. இதை அமல் படுத்துவதற்கு 10, 12 கண்டிஷன்களை போட்டிருக்கிறார்கள். சத்துணவுத் திட்டம் என்று சொன்னால் preparation, transportation and distri-

[டாக்டர் கே. செளரிராஜன்]

[1982 செப்டம்பர் 7]

bution என்று மூன்று பிரிவுகள் இருக்கின்றன. உணவை சமைக்க வேண்டும். அவர்கள் சுத்தமான சூழ்நிலையில், சுகாதாரமான முறையிலே நல்ல ஆரோக்கியமான சமையல்காரர்களை வைத்து சமைக்க வேண்டும். அவைகளை எடுத்துக் கொண்டு செல்கிற நேரத்தில் நல்லமுறையில் எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். அவைகளை நல்லமுறையில் விநியோகித்து, குழந்தைகள் நல்ல முறையில் சுகாதாரமான சூழ்நிலையில் உட்கொள்ள வேண்டும். இவைகளை நாம் செய்யாமல் போனால் அந்தத்திட்டமே பாழாக போகுமே என்ற அச்சமும் என்னிடத்திலே இருக்கிறது. சுகாதாரத் துறையிலே கலந்து கொண்டு இருவரும் ஒருங்கிணைந்து செயல்பட்டிருந்தால் இந்தத் திட்டம் இன்னும் மிக வெற்றிகரமாகப் பயன்பட்டிருக்கும் என்ற எண்ணத்தைச் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(முற்பகல் 11.30)

அடுத்தபடியாக, குறிப்பாக, சென்னை நகரத்திலே பார்க்கப் போனால், எங்கெங்கே எல்லாம் ஒப்பன் ஏர் ஸ்பேஸ் கிடைக்கின்றதோ, அது பார்க்கானாலும், கக்கூசுக்குப் பக்கத்திலே ஆனாலும் பிளேகிரவுண்ட் ஆனாலும், எல்லா இடங்களிலும் திடீர், திடீர் கட்டிடங்களை உருவாக்கி, அங்கே சமையற்கூடங்களை, உருவாக்கி, நாங்கள் சமைக்கப் போகிறோம் என்று சொல்வது It will be a public health hazard என்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டும். தண்ணீரே இல்லாத பல இடங்களிலே, இரண்டு மூன்று வயதிலிருந்து 10 வயதுவரை உள்ள குழந்தைகள் மலஐலம் எங்கே கழிப்பார்கள்? நிச்சயமாக, சத்துணவு சாப்பிட வருகின்ற நேரத்திலே அவர்கள் மலஐலம் கழிப்பார்கள். Have you made provisions for all these things? அங்கங்கே, கட்டிடங்களைக் கட்டி சமையற்கூடங்களை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். சமையல் கூடங்களைக் கட்டுவதற்கு முன்னாலே, பக்கத்திலே தண்ணீர் கிடைக்கிறதா என்பதை ஆய்ந்து பார்த்திருக்கிறார்களா? அப்படியானால் சமையல் காரருக்கு மெடிக்கல் கெக் அப் இருக்கிறதா? உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்கிறேன். இங்கேயிருக்கும் மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும், 'டைபாய்ட் வைரஸ் கேஸ்' பற்றி. அமெரிக்காவிலே ஒரே ஒரு சமையல்காரருக்கு டைபாய்ட் வந்ததால், அமெரிக்கா பூராவும் அது பரவி விட்டது. ஆகவே, சமையல்காரருக்கு மெடிக்கல் எக்சாமினேஷன்—செக் அப்—புக்கு நீங்கள் வழி செய்திருக்கிறீர்களா? பல தேவைகள் நிறைவு செய்யப்படவேண்டும். நீங்கள் போட்டிருக்கிற இந்த மாபெரும் திட்டத்தை யாரும் குறை சொல்ல முடியாது. கணக்குக்காக ரூ. 120 கோடி என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், எல்லா கணக்குகளையும் சேர்த்தால், ரூ. 200, ரூ. 300 கோடிக்குச் செலவு ஏற்படும். அப்படிப்பட்ட மாபெரும் செலவைத் தாங்குவதற்கு இந்த அரசாங்கத்திற்குப் பொறுப்பிருக்கிறது, திறமையிருக்கிறது—வலு இருக்கிறது. எனவே, இதையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்த்துச்

1982 செப்டம்பர் 7] [டாக்டர் கே. செளரிராஜன்]

செய்ய வேண்டுமென்று கூறி, இந்த கன்டினென்ஸி பன்டை நான் ஆதரித்து, மேலும் வேண்டுமானால் செய்யுங்கள், ஆனால், திட்டத்தைச் சரியான முறையிலே, நல்லமுறையிலே, 'With a programme and plan' செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி நான் விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதிலே நிதியமைச்சர் பதில் சொல்வதற்கு முன்பாக நான் குறிக்கிவைத்ததாக யாரும் தவறாகக் கருத மாட்டார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். இங்கே மதிப்பிற்குரிய செளரிராஜன் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். சத்துணவிற்கு என்னென்ன வசதிகள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும், உணவு அல்லது அதில் ஊட்டச் சத்து இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் மட்டும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன், உணவே இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அந்த உணவையும் கொடுத்தாக வேண்டும்; அதிலே சத்தும் சேர்க்கப்பட வேண்டும். அதுதான் இந்தத் திட்டத்தினுடைய அடிப்படை என்பதை இங்கே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, அவர் பாராட்டினார் என்பதற்காக நன்றியையும், எச்சரிக்கை செய்தார் என்பதற்காக அதற்கு மரியாதையையும், இந்தக் கருத்தை அவருக்கு நான் சொல்வதிலே மன நிம்மதியையும் பெறுகிறேன்.

இங்கே வருவதற்கு முன்பாக மதிப்பிற்குரிய ஹாஜா சரீப் அவர்கள் நேற்றையதினம் இங்கே பேசியதைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொல்லி, நான் பதில் சொன்னது துரதிருஷ்டமானது என்று வருத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். துரதிருஷ்டமான கேள்விகள் கேட்கும்போதுதான் பதிலும் வேறு விதமாக வந்து விடுகின்றன.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை)

ஆனால், துரதிருஷ்டவசமாக என்னைத் தாக்காமல், நான் சாராயக் கடைக்கு நம்பர் எழுதிக் கொடுத்தேன், என் பெயரைக் குறிப்பிட வேண்டும் என்ற அந்தக் கேள்வியை என்னைக் கேட்காமலிருந்திருந்தால் நான் பிரதம அமைச்சர் பெயரைச் சொல்ல நிச்சயமாக முன் வந்திருக்க மாட்டேன். பிரதம அமைச்சர் எப்படி பொறுப்பேற்க வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். 20 அம்சத் திட்டம் பிரதம அமைச்சர் பெயரிலேதான் இருக்கிறது. தமிழக அரசாங்கத் திட்டம் என்று சொல்வதற்குப் பதில் முதலமைச்சர் திட்டம் என்று சொன்னால் குறை, ஆனால், அதே சமயத்தில் இந்திய அரசின் 20 அம்சத் திட்டம் என்று சொல்லாமல், பிரதம அமைச்சரின், இந்திரா காந்தி அம்மையாரின் 20 அம்சத் திட்டம் என்று சொல்வது நியாயம் என்பது எப்படி பொருத்தம் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆகவே, அவர்கள் தயவுசெய்து இப்படிப் பிரித்துப் பார்க்காமல் முதலிலே குறை சொல்பவர்கள், தாக்கும்போது, நியாயத்தின் அடிப்படையில்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 செப்டம்பர் 7]

தாக்குமாலும், அதிலே கொஞ்சம் மரியாதையும், நியாயமும், பணிவும் இருக்க வேண்டும் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தாக்க வேண்டுமென்ற நிலைமை வந்தால், இங்கே டாக்டர் செளரிராஜன் அவர்கள் சொன்னதைப் போல், எடுத்துக் காட்டி, எச்சரிக்கை செய்வதாக, யோசனை செய்யக் கூடியதாக, வலியுறுத்துவதாக அமைந்தால், அதற்கு நன்றி தெரிவிப்போம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, நேற்றையதினம் இந்த விவாதத்திலே நான் பேசுகின்ற நேரத்திலே நம்முடைய ஊராட்சி ஒன்றியங்களுடைய பதவிக் காலம் நீடிப்பு சம்பந்தமாக நான் பேசி முடித்ததற்குப் பின்னாலே, ஆளுங்கட்சி கொறடா அவர்கள் ஒரு உதாரணத்தைத் தொட்டுக் கேட்டார்கள். அதன் தொடர்ச்சியாகப் பேசும் பொழுதுதான் இந்தக் கருத்தைக் குறிப்பிட வேண்டியிருந்தது. நான் தமிழகத் தின் முதலமைச்சரைப் பற்றி சொன்ன நேரத்திலே, நான் நம்முடைய மாநில முதலமைச்சர் அவர்கள் வேறு மாநில முதலமைச்சர்களைச் சொல்லியிருப்பார்களானால், அது ஒரு ஸ்டேட் சப்ஜெக்ட் என்கிற முறையிலே மத்திய அரசுக்குச் சம்பந்தம் இல்லையென்ற முறையிலே நான் அதை விட்டுவிட்டிருப்பேன். ஆனால், நாங்கள் பெரிதும் மதிக்கின்ற எங்களுடைய தலைவியைப் பற்றிப் சொல்லிவிட்ட நேரத்திலே நான்....

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஒன்றை நான் தெளிவுப்படக் கூற விரும்புகிறேன். அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் நாங்கள் தான் எங்களுக்குத் தலைவர்கள். இந்திரா காங்கிரஸைப் பொறுத்தவரையில் மரியாதைக்குரிய பிரதம அமைச்சர் தலைவர். எங்கள் கட்சியைப் பற்றிப் பேசும் பொழுது நாங்கள் யாரைச் சொல்ல வேண்டுமோ அவர்களைப் பற்றிப் பேச வேண்டியிருக்கிறது.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, நான் அதைத்தான் இன்னமும் தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மதுவிலக்கு ஒரு ஸ்டேட் சப்ஜெக்ட்....

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, நேரத்தை விணாக்க வேண்டாமென்பதற்காகச் சொல்கிறேன். இந்த மதுவிலக்கைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று சொல்வது மத்திய அரசினுடைய திட்டக் குழுத் தலைவரும், அந்தக் குழுவும், தயவுசெய்து இதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இதைப் புரிந்து கொண்டு இது ஸ்டேட் சப்ஜெக்ட்டா அல்லது சென்ட்ரல் சப்ஜெக்ட்டா என்பதைப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

1982 செப்டம்பர் 7]

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிக் பேரவைத் தலைவரவர்களே, மதுக் குடைகளைத் திறப்பது அந்தந்த மாநிலங்களிலுடைய உரிமை. பிரதம அமைச்சரவர்கள் யாரையும் பார்த்து நீங்கள் திறங்கள் என்று சொல்வதில்லை. அதைத்தான் நான் மீண்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே, இன்னொரு மாநில முதலமைச்சரைப்பற்றிச் சொல்லியிருந்தால் பொறுத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் பிரதம அமைச்சரை இழுத்திருக்க வேண்டாமென்ற கருத்திலேதான் நான் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சித்தன் அவர்கள் சொல்வதைப் பார்க்கும்பொழுது, விவாதம் வளர்ந்து வளர்ந்து இப்பொழுது இன்னொரு முதலமைச்சரைப்பற்றிச் சொல்லச் சொல்கிறார்கள் போல் இருக்கிறது. (சிரிப்பு) இப்படித் தவறான ஒரு எண்ணம் வளர்ந்து கொண்டு போகக் கூடாது. அதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமென்று நான் நினைக்கிறேன்.

நேற்று மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் சொன்னதை திரு. ஹாஜா செரீப் அவர்கள் எப்படிப் புரிந்துக் கொண்டார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. நேற்று முதல்வர் சொன்ன குறிப்பையும் தேடி எடுத்து வைத்திருக்கிறேன். நேற்று அவர்கள் சொல்லியிருப்பது, 'அதைப் பிரதம அமைச்சர் திட்டம் என்று சொல்ல முன் வருவார்களேயானால் இங்கேயும் அதை முதலமைச்சர் திட்டம் என்று சொன்னால் நான் ஆச்சரியப்படமாட்டேன்' என்று மிகவும் பாதுகாப்பாகச் சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர பிரதம அமைச்சரை இழுத்துப் பேச வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் பேசியதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, இந்தப் பிரச்சனையை அதிகமாக மேலும் மேலும் பேசிக்கொண்டிருக்க வேண்டாம். அது தேவையில்லை. நேற்று பேசியது பத்திரிகையிலே வந்து விட்டது. எனவே திரும்பத் திரும்பப் பேசினாலும் பத்திரிகையிலே வராது. விளம்பரத்திற்குப் பயன்படப் போவதில்லை. ஆகவே, இந்தப் பிரச்சனையை இத்துடன் விட்டு விடுவது சேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, எதிர்பாராச் செலவு நிதி மகோதாமை இந்த அவையின் முன் கொண்டு வந்து, அதபற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த எதிர்பாராச் செலவினத்தில் ஏற்கனவே அனுமதித்து நிலையாக இருக்கிற தொகை 50 கோடி ரூபாயாகும். இந்த 50 கோடி ரூபாய்க்குள்ளே எதிர்பாராத செலவினங்களை ஈடுகட்டுவதற்காக வழி செய்வதற்குத்தான் இந்த எதிர்பாராத செலவினங்களில் வைக்கப்படுகின்ற ஒன்றாகும். பொதுவாகவே அரசாங்கம் பட்ஜெட் என்று 1982-83 ஆம் ஆண்டுக்குப் போடுகின்றபொழுது இந்த ஓராண்டுக் காலத்திற்குச் செலவுகளுக்கான

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1982 செப்டம்பர் 7]

வழி வகுக்கப்படுகின்ற வரவு செலவுகளை வரவு செலவுத் திட்டத்திலே வைத்து இந்த அவையினுடைய அனுமதியைப் பெற்று நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரும்.

பார்ட் 2 ஸ்கீம் என்ற அளவிற்கு இரண்டாம் தொகுதி திட்டம் என்ற வகையில் சில திட்டங்களைக் கொள்கையினுடைய அடிப்படையில் நாம் ஏற்றுக்கொண்டு அந்தத் திட்டத்திற்கு எவ்வளவு செலவாகும் எவ்வளவு அதற்குச் செலவழிக்க வேண்டி வரும் என்று எதிர்பார்க்க முடியாத ஒரு சூழ்நிலையில் ஒரு டோக்கன் புரொவிஷன் என்று ஒரு ரூபாயோ அல்லது 100 ரூபாயோ ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, அதற்குப் பிறகு திட்டங்கள் வந்ததற்குப் பிறகு 1 கோடியோ அல்லது 50 இலட்சமோ என்று ஏற்படுகின்றபொழுது அதனைச் செலவழிப்பதற்கு இந்த எதிர்பாராச் செலவினத்திலிருந்து எடுத்துச் செலவழிக்க முடியும். ஆனால், அவை இந்த ஒரு ரூபாய்க்கும், 100 ரூபாய்க்கும் தான் முதலிலே அனுமதி அளிக்கும்.

(முற்பகல் 11-40)

பிறகு அதனை செலவழிக்க வருகின்றபோது, எதிர்பாராத செலவினத்திலிருந்துதான் எடுத்துச் செலவழிக்க வேண்டி வரும். அப்படிப்பட்ட செலவினங்கள் செய்கின்ற வகையிலேதான் இந்த அறிக்கையிலே தெளிவுபட கூறியிருக்கிறேன்.

‘As the State Government were incurring considerable expenditure towards implementation of the programmes for feeding poor children in the age group 2 to 10 and other unfavourable conditions of expenditure, it was considered necessary to increase the said sum temporarily from fifty crores of rupees to one hundred crores of rupees during the period beginning on the 1st August 1982 and ending on the 31st March 1983.

இது சத்துணவுத் திட்டத்திற்காக மட்டுமே செலவழிப்பதற்காக இவ்வளவு பெரிய தொகை தேவை என்கின்ற நிலைமையிலே கூட ஒதுக்கப்படவில்லை. ஆகவே சத்துணவுத் திட்டம், கல்வித் துறை, வேளாண்மைத் துறை, சுகாதாரத் துறை, வேறுபல துறைகளுக்கு எதிர்பாராத செலவினங்களிலிருந்து எடுத்து செலவழிக்க வேண்டுமென்று வருகிறது. இந்த எதிர்பாராத செலவினங்களிலிருந்து 50 கோடிக்குள்ளாகவே முடிக்கின்ற சூழ்நிலை இருக்குமானால் அதற்கு மேல் கேட்க வேண்டிய அவசியம் இருக்காது. ஆனாலும் 6 மாதத்திற்குப் பிறகு சட்டமன்றத்தின் அனுமதி பெற்றுதான் பெறமுடியும். ஆகவே 6 மாதத்திற்குள்ளாகவே இந்தச் செலவினம் பெருகிவிட்டதன் காரணமாக, டெம்பரரி யாக 1982 மார்ச் 31 வரையிலும் இந்த நிலையாக இருக்கின்ற 50 கோடி ரூபாயை 100 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு உயர்த்துவதற்கு அனுமதி தேவைப்படுகிறது. இதிலே சத்துணவுக்கு இவ்வளவு செலவழிக்கும் என்பது இதிலே அதற்கான

1982 செப்டம்பர் 7] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

காரணங்கள் விளக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர இந்த எதிர்பாரா செலவினத்தில் ஒதுக்கியதே அனுமதி அளித்ததாக ஆகாது. இதில் ருந்து எடுத்துக் கொள்வதற்கு அரசுக்கு ஒரு வாய்ப்பை தருகின்றதுதானே தவிர, வேறல்ல. இது எதிலே வருகிறது என்றால், நாளைக்கு நான் வைக்கவிருக்கின்ற துணை மதிப்பீட்டிலே, இதுவரை சத்துணவுத் திட்டத்திற்கும், சுகாதாரத் துறையிலேயும், வேளாண்மைத் துறையிலேயும்; வேறு துறையிலும் இந்த அவை ஒப்புக் கொண்டதற்குப் பிறகு, ஒவ்வொரு மானியக் கோரிக்கையிலும் இவ்வளவுக்கு நாங்கள் அனுமதி அளிக்கிறோம் என்று ஒத்துக் கொண்டதற்குப் பிறகு, மேற்கொண்டு ஆன செலவுகளை எதிலிருந்து எடுப்பது என்கிறபோது, எதிர்பாராத செலவினங்களிலிருந்துதான் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

அதிலே எடுத்துக் கொள்வதன் காரணமாகவே அவை அனுமதி அளித்ததாக ஆகாது. 50 கோடியை 100 கோடியாக ஆக்குவதும் அனுமதி அளித்ததாக ஆகாது. இந்த அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பளிக்கின்ற ஒன்றே தவிர, இந்த 100 கோடி என்பது இந்த சத்துணவுத் திட்டத்திற்காக செலவழித்ததற்கு அனுமதி அளித்ததாக ஆகாது. அதிலே எவ்வளவு எடுத்துச் செலவழித்தோம் என்பதற்கு சென்ற பட்ஜெட்டிலே இந்த அவை முன் வைத்து அனுமதி பெறாத இனங்கள் எவையெவையோ, அந்த பட்ஜெட்டிலே நிறைவேற்றப்பட்டதிலிருந்து இன்று வரையிலும் எதையெதை நாம் கூடுதலாக செலவழித்து இருக்கிறோமோ, அந்தக் கூடுதலான செலவழிப்பை இந்த எதிர்பாராத செலவினத்திலேயிருந்து நாம் எடுக்கிறோம். எடுத்ததற்குப் பிறகு துணை மதிப்பீட்டிலே செலவழிக்கப்பட்ட செலவினங்களுக்கு நாம் அனுமதி கொடுக்கிறோம்.

நாளை துணை மதிப்பீடு வைக்க இருக்கிறேன். அதிலே எந்தெந்த செலவினங்களுக்கு இதுவரையில் செலவழித்து இருக்கிறோம் என்ற புள்ளிவிவரங்கள் முழுவதும் வரும். அதைப் பற்றி விவாதம் இங்கே, நாளை மறுநாள் நடத்தப்போகிறோம். இந்த அவை அனுமதி அளித்ததற்குப் பிறகு, அதற்குப் பிறகு செலவழிக்க வேண்டிய வகையில் எதிர்பாராது செலவழிப்பதற்கான ஒரு வாய்ப்பை தவிர, இதுவே அனுமதி அளித்ததாக ஆகாது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் விரிவாக இதிலே பேசுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று நான் சொல்லுகிறேன். ஆகவே செலவினத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டு போகிற போது அதை எடுத்துச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பை இல்லாவிட்டால், அரசாங்கத்தினுடைய பணிகள் நிறைவேற முடியாமல் போய் விடும். ஆகவே 50 கோடி நிலையாக இருப்பதை 100 கோடியாக ஆக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்படிப்பட்ட நிலைமை பல்வேறு ஆண்டுகளிலே பல்வேறு சமயங்களிலே அவசரச் சட்டத்தின் மூலமாகவும், 1 கோடி, 20 கோடி, 30 கோடி என்று ஒரு குறிப்பிட்ட கால திற்குக் கூடுதலாக இந்த எதிர்பாராத செலவினத்தைப் பெருக்க வேண்டும்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1982 செப்டம்பர் 7]

என்பதற்கான புள்ளிவிவரங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. ஆர்டி
 னன்ஸ் மூலம், நிறைவேற்றி இருக்கிறோம். மசோதாவின்
 மூலமும் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். இது சட்டத்திற்கு உட்பட்ட
 ஒன்றே தவிர, சட்டத்திற்குப் புறம்பான ஒன்று அல்ல. அது கூட
 31.3.1983 வரையில் தற்காலகமாகத்தான், இந்த 100 கோடி
 என்பது. நிலையாக இருப்பது 80 கோடிதான். அதை ஏன்
 செலவழிக்கவேண்டும், எதற்கு செலவழிக்கவேண்டும் என்பதை
 எல்லாம் துணை மதிப்பீட்டுக் கோரிக்கை வருகிறபோது, விரிவாக
 எவையெவைகளுக்கு எவ்வளவு செலவழிக்கப்பட்டது என்ற புள்ளி
 விவரக் குறிப்புகள் முழுவதும் உங்களுக்குத் தரப்படும். அது
 பற்றி முழு விவரங்களையும் நீங்கள் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு
 இருக்கின்றது என்ற காரணத்தால் இங்கே அவற்றைப் பற்றி
 யெல்லாம் விரிவாக பேசவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நான்
 கருதுகிறேன். இதிலே செலவழிக்கப்படுவது சத்துணவுத் திட்டத்
 திற்கு மட்டுமல்ல. சுகாதாரத்துறைக்கு செலவழித்து இருக்
 கிறோம், கூடுதலாக. வேளாண்மைத் துறைக்கு, கல்வித்
 துறைக்கு செலவழித்திருக்கிறோம். அதிலே முக்கியமானது
 சத்துணவுத் திட்டம் என்று வருவதன் காரணமாக, அதை பார்ட்
 2-லே கொண்டு வரவில்லை. அப்படி இருந்தால் டோக்கன்
 புரொவிஷன் ஒதுக்கி இருப்போம். டோக்கன் புரொவிஷனிலே
 இல்லை. நிதிநிலை அறிக்கையிலே பட்ஜெட் ஸ்பீச்சிலே இந்த
 திட்டம் வந்தது. அதிலே வருகின்றபோது நான் சொன்னது
 100 கோடி ஆகும் என்று சொன்னோமே தவிர, அதற்கு இந்த
 அவை புரொவிஷன் செய்யவில்லை. பிறகுதான் இந்தத் திட்டத்
 திற்கான செலவினம் என்னென்ன என்று வகுக்கப்பட்டது.
 செலவினம் வகுக்கப்பட்டதற்கும் பிறகு செலவு செய்யும்பொழுது,
 எதிலிருந்து எடுப்பது என்று கேட்டால் எதிர்பாராத செலவினத்
 திலிருந்து எடுக்கப்படும். அப்படி எடுப்பதற்கான உரிமையை இந்த
 அவை தந்திருக்கிறதே தவிர, அதைச் செலவழிப்பதற்கான
 உரிமையை நானளக்கு நான் கொண்டு வருகின்ற
 நிதி நிலை அறிக்கையின் மூலமாகத்தான் உரிமையை
 நீங்கள் தரவேண்டும். அதை ஏற்றுக் கொள்கிற
 சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. அதைப்பற்றி முழு விவரங்களையும்
 பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. இதிலே குறிப்பிட்ட 50
 கோடி, 100 கோடியாக் குவதுதான் இந்த மசோதாவினுடைய
 மிக முக்கிய நோக்கம். மற்றபடி சத்துணவு திட்டத்தைப் பற்றி
 யெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வரவேற்றும் அதுபற்றி
 எடுத்துச்சொன்னார்கள். இது பரவலாக எல்லோராலும் வர
 வேற்கின்ற அளவுக்கு, ஆதரவு தருகின்ற அளவுக்கு சூழ்நிலையை
 ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. இதிலே சிலபஸ் குறைப்பாடுகள் ஆங்காங்கே
 இருக்கக்கூடும், அந்தக்குறைப்பாடுகளை எப்படி களையவேண்டுமோ,
 அவைகளைக் களைவதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது
 என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது கல்வித் துறை
 மூலமாக நிறைவேற்றப்படுகிறது; சமூகநலத்துறையின் மூலமாக
 இது நிறைவேற்றப்படுகிறது. பிறகு எந்த எந்த இனத்திற்கு
 எவ்வளவு செலவழிக்கப்பட்டது, என்ற விவரங்கள், முழு விவரங்

1982 செப்டம்பர் 7] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கள் துணை மதிப்பீடு நிதி நிலை அறிக்கை வருகிறபோது தெளிவாக வரும். அப்போது விரிவாக எடுத்துச்சொல்வதற்கு வாய்ப்பு இருப்பதன் காரணமாக அவற்றைப்பற்றி இப்போது நான் சொல்லவிரும்பவில்லை. அதற்கான பதில் சொல்லும்போது விரிவாக எடுத்துச்சொல்லலாம் என்று சொல்லி, இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி “தமிழ்நாடு 1982ஆம் ஆண்டு எதிர்பாராச் செலவு நிதி (மூன்றாவது திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 35/1982) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெறவேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவு 2, 3 ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவை முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றது.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, “நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்” “தமிழ்நாடு 1982ஆம் ஆண்டு எதிர்பாராச் செலவு நிதி (மூன்றாவது திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 35/1982) நிறைவேற்றப் பெறவேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்டமுன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

4. அறிவிப்பு

அங்கீகாரம் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள் (ஒழுங்குமுறை) மற்றும் தனியார் கல்லூரிகள் (ஒழுங்குமுறை) திருத்த சட்டமுன்வடிவு, 1982.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தமிழ்நாடு 1982 ஆம் ஆண்டு அங்கீகாரம் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள் (ஒழுங்கு முறை) மற்றும் தனியார் கல்லூரிகள் (ஒழுங்கு முறை) திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 36/1982) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ள ஆளுநர் அவர்கள் தமது இசைவைத் தெரிவித்து உள்ளார்கள்.

[1982 செப்டம்பர் 7]

4. அறிவிப்பு—தொடர்ச்சி

(இ) அங்கீகாரம் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள் (ஒழுங்குமுறை) மற்றும் தனியார் கல்லூரிகள் (ஒழுங்குமுறை) திருத்தச் சட்டமுன்வடிவு 1982.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“தமிழ்நாடு 1982 ஆம் ஆண்டு அங்கீகாரம் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள் (ஒழுங்குமுறை) மற்றும் தனியார் கல்லூரிகள் (ஒழுங்குமுறை) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு @ (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 36/1982) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற வேண்டும்”.

சில தனியார் பள்ளிகள் கல்லூரிகள் ஆகியவற்றின் நிர்வாகத்தினர் அக்கல்வி நிலையங்களின் நடவடிக்கைகளை சரிவர நிர்வகிக்கவில்லை என்றும் அதனால் அந்நிலையங்களில் கல்வி போதிக்கப்படுவது மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறது என்றும் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. இக்கல்வி நிலையங்களுக்கு பொருந்துகின்ற விதிகள், சட்டங்கள் ஆகியவற்றுக்கு முரணாக இறுதியில் இக்கல்வி நிலையங்களை மூடிவிடக்கூடிய நோக்குடன் இக்கல்வி நிலையங்களில் சில நிர்வாகத்தினர் வகுப்புகளை மூடிவிட்டு, பாட முறைகளை நீக்கி விட்டனர் என்று அரசுக்குத் தகவல் வந்தன. மேற்கூறிய சட்டத்திற்கு முரணாக இக்கல்வி நிலையங்களில் வகுப்புகளை மூடிவிடுவதோடு பாட முறைகளை நீக்கிவிடுவது அல்லது பணிபுரியும் ஆசிரியர்களையும் பயிலும் மாணவர்களையும் மிகுந்த இடர்பாட்டுக்கு விளைவிக்கிற இப்படிப்பட்ட நிலையங்களில் நிர்வாகத்திற்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுக்க தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு அங்கீகாரம் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள், (ஒழுங்குமுறை) சட்டம், 1976-ஆம் ஆண்டு தனியார் கல்லூரிகள் ஆகியவற்றின் விதித்துறைகள் போதுமானவையாக இல்லை. எனவே கல்வியின் நலனை முன்னிட்டும், கல்விக் கரல அளவுகள் சரியாக பராமரிக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காகவும், சரிவர நிர்வாகத்தை, முறகேடுகள் இல்லாத வகையில் நடத்தப்பட வேண்டும் என்பதற்காகவும் மேலே சொன்ன சட்டத்திற்கும் அவற்றின் கீழ் உள்ள விதிகளுக்கு முரணாக நடக்கின்ற நிர்வாகத்தினருக்கு எதிராக ஒழுங்கு நடவடிக்கை மேற்கொள்வதற்காக வகை செய்யும் விதத்தல் மேற்சொன்ன 1973-ஆம் ஆண்டு கல்விச் சட்டம் மற்றும் 1978-ஆம் ஆண்டு கல்லூரிகள் சட்டத்தை உரிய முறையில் திருத்தி இச்சட்ட முன்வடிவு இயற்றப்படுகிறது. எனவே இந்தச் சட்டமுன்வடிவை நிறைவேற்றித் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

@1982, செப்டம்பர் 6-ம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

1982 செப்டம்பர் 7]

(முற்பகல் 11-50)

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள இந்தச் சட்டம் ஏற்கனவே பள்ளிகளை ஒழுங்குபடுத்துவதற்காக போதுமான சட்டங்கள் இருந்தபோதிலும், குறிப்பாக மைனாரிட்டிகள்-முஸ்லீம்கள், கிறிஸ்துவர்கள் என்று இருக்கக்கூடிய மைனாரிட்டிகள்-நிர்வகிக்கக்கூடிய பள்ளிகளை, கல்லூரிகளை அரசாங்கம் தன்னுடைய ஆதிக்கத்தின் கீழ் கொண்டுவரவேண்டுமென்ற நோக்கத்தினால்-அந்த உள்நோக்கத்தோடு கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கிறது என்பதை எடுத்துச்சொல்லி, இந்தச் சட்டத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் நான் கடுமையாக எதிர்க்கிறேன்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகின்ற சமயத்தில் சில கல்லூரி ஞடைய நிர்வாகம், பள்ளிகளுடைய நிர்வாகம் மரிவர நடப்பது இல்லை என்றும், அதனால் மாணவர்களுக்கு துன்பம் நேரிடுகின்றது என்றும் அதற்காகவே இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்படுகிறது என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். இந்தச் சட்டம் எதற்காக இந்தத் தருணத்தில் கொண்டு வரப்படுகிறது என்பதை மன்ற உறுப்பினர்கள் தயவு செய்து ஆராய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நேற்றைக்கு முன் தினமே இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் வர இருக்கின்றது-வரும் என்று சில பத்திரிகைகளில் கூட செய்தி வந்து இருக்கிறது. எஸ்.ஐ.ஈ.டி. கல்லூரி நிர்வாகத்தை அரசாங்கம் மேற்கொள்ள இருக்கிறது என்கிற தலைப்பிட்டு பத்திரிகையில் செய்தி பேட்டு, அதற்காக இப்படி ஒரு சட்டம் வர இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அரசாங்கம் உள்நோக்கத்தோடு இதைக்கொண்டு வருகிறது என்று நான் சொல்வதற்குக் காரணம், இதேபோன்ற நிலைமைகள் வேறு எங்கும் நடைபெறவில்லையா? அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் சென்ற ஆண்டு இதேபோன்ற நிலைமைகள் ஏற்பட்டு, அங்கே ஆசிரியர்கள் போராடினார்கள், மாணவர்கள் போராடினார்கள், நூற்றுக்கணக்கான ஆசிரியர்கள் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்கள், பல்வேறு மாணவர்கள் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்கள்: அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இருந்த சமயத்தில் அரசாங்கம் இத்தகைய நடவடிக்கையை எடுக்காமல், இப்போது இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டிய அவசியம் என்ன என்பதை நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

சென்னையிலே இருக்கக்கூடிய எஸ்.ஐ.ஈ.டி. கல்லூரி மூடப்பட்டதன் காரணமாக இந்த ஆண்டு ஆரம்பத்திலேயே வகுப்புகளில் சேர்வதற்கு மாணவிகளால் இயலாமல் போய்விட்டது. அதனால் மாணவிகளுக்கு பல்வேறு இடையூறுகள் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இதை ஓரளவிற்கு ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னாலும், ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டிய ஒன்று, எண்ணினாலும், இப்போது கொண்டுவரப்பட்டுள்ள இந்தச் சட்டத்தை அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பட்டப்படிப்பு மூடிய சமயத்தில் ஏன் கொண்டுவரவில்லை? பட்டப் படிப்புகளை அவர்கள் மூடிய தன் காரணமாக அந்தப் பகுதியில் உள்ள மாணவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படவில்லையா?

[198 செப்டம்பர் 7]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவர் அவர்களே, பல்கலைக் கழகங்களில் பட்டப்படிப்பு வகுப்புகள் இருக்கத் தேவையில்லை என்பது இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கை முடிவாகும். அந்த அடிப்படையில், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பட்டப் படிப்பு வகுப்புகளை மூடியதை அரசு அங்கீகரிக்கிறது. பட்டப்படிப்பு வகுப்புக்ளை அங்கே பல்கலைக் கழகம் வைத்துக்கொண்டு இருப்பதால், அதிகமான மாணவர்கள் வைத்துக்கொண்டு நடத்தவேண்டி இருக்கிறது. அதனால் அங்கே பல தகராறுகள் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன. அதனால் பல்கலைக் கழகம் சரிவர இயங்க முடியவில்லை. அந்த அளவிற்கு நிலைமைகள் வளர்ந்து விட்ட காரணத்தால்தான், எங்களுடைய ஆதரவின் பேரில், நாங்களும் அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டு இருப்பதால், அந்த பட்டப்படிப்பு வகுப்புகள் மூடப்பட்டன. ஆகவே, நாங்கள் விரும்பாமல் அதை அவர்கள் செய்யவில்லை. நாங்கள் அதை ஏற்றுக்கொண்ட காரணத்தினால் தான் இப்போது அரசாங்கத்தின் சார்பில் அங்கே ஒரு கல்லூரி ஆரம்பிக்க முன்வந்து இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் பட்டப்படிப்பை மூடியது தவறு என்று உயர்நீதி மன்றம் இப்போது முடிவு செய்திருக்கிறது. அப்படி மூடியது செல்லாது என்றும் முரணானது என்றும் கூட உயர்நீதி மன்றம் தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறது. அந்த நிலையிலே இன்றையதினம் அமைச்சரவர்கள் பட்டப்படிப்பு வேண்டாம் என்று சொல்லக் கூடியவர்கள்.....

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவரவர்களே, உயர்நீதி மன்றம் பட்டப் படிப்பை மூடுவதற்கு முடிவு எடுக்க முடிவு எடுத்தது ஒரு அகடமிக் கவுன்சில் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள்-அவர்களுக்கு உரிமை இல்லை என்ற முறையிலே தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறதே தவிர வகுப்புகளை மூடுவதற்கு உரிமை இல்லை என்று தீர்ப்புத் தரவில்லை. நாம் மாற்று ஏற்பாடுகளைச் செய்கிறோம். அதன் பிறகு உயர்நீதி மன்றத்தில் தக்க பரிகாரத்தை அரசு பெறும்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: நான் உயர்நீதிமன்ற ஜட்ஜ் மெண்டைப் படித்துத் தெரிந்தது கொண்டவரையில், உயர்நீதி மன்றத்தில் “மாணவர்களுக்கு இன்னல்கள் உண்டாக்குகின்ற காரணத்தால் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் பட்டப்படிப்பை மூடியது சரியல்ல” என்று தீர்ப்பு அளித்திருப்பதாகத்தான் நான் கருதுகிறேன். அப்போது நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே பல விளக்கங்களைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

1982 செப்டம்பர் 7]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவரவர்களே, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பற்றிச் சொன்னது நினைவு இருக்கிறது. அதுபற்றி பல்வேறு மட்டங்களில் பரிசீலனை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தைத் தடுத்த ஒரு மசோதா வரும். அப்போது நிச்சயமாக திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களையும் சந்திப்போம். அதில் சந்தேகம் வேண்டாம். இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிற சில பிரச்சனைகள், சூழ்நிலைகள் காரணமாக இந்தச் சட்டமுன்வடிவு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத் திருகுச் சட்டத் திருத்தம் கொண்டுவரப் போகிறோம் என்று சென்ற ஆண்டே சொன்னார்கள். இப்போதும் சொல்கிறார்கள். ஆனால் சில சூழ்நிலைகளின் காரணமாக எந்தச் சூழ்நிலையில் எப்படி தவிர்க்கப்பட்டது என்று கல்வி அமைச்சருக்கு தெரியாமல் இருக்கலாம். ஆனால் அந்தச் சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்து, அதை நாம் பார்த்துப் பிறகு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருந்தால் அது வேறு விஷயம். இன்றைய தினம் உள்நோக்கத்தோடு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற இந்தச் சட்டத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்க்கிறது. அதற்குக் காரணம் இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் அடிப்படை உரிமை இருக்கிறது. அதில் ஆர்ட்டிக்கிள் 26

Subject to public order morality and health, every religious denomination or any section thereof shall have the right to established and maintain institutions for religious and charitable purposes.

என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி அரசியல் சட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அடிப்படை உரிமைக்குப் புறம்பாக இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கல்வி நிறுவனத்தில் 'மால் அட்மினிஸ்டிரேஷன்' இருக்கிறது, மூடுகிறார்கள், ஆகையால் எடுத்து விடுகிறோம் என்று ஒரு காரணத்தைச் சொல்லி, அரசாங்கம் உள்ளே போவதற்கு இது காரணமாக அமையும் என்று நாங்கள் கருதுகிறோம், இப்படிப் பட்ட ஒரு எண்ணம் இந்த அரசாங்கத்திற்கு இருக்கக்கூடாது. இந்த அரசாங்கத்திற்கு மட்டுமல்ல; எந்த அரசாங்கத்திற்கும் இருக்கக் கூடாது. இன்றைக்கு இந்த அரசு இருக்கும்; நாளை வேறு ஒரு அரசு வரும். எந்த அரசாங்கம் வந்தாலும் இப்படி மைனாரிட்டி உரிமையை நசுக்குவதற்கு இந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்த முடியாது என்று எப்படி நீங்கள் சொல்ல முடியும்?

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்—தலைமை)

இதைப்போன்று ஒரு சட்டம் கேரளத்தில் பலமுறை விவாதிக்கப்பட்டது. ரோமன் கத்தோலிக் கிறிஸ்தவ இன்ஸ்டிடியூஷன்களை, அரசியல் தலையீடு காரணமாக, எடுத்துக்கொள்ள முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் மத்திய அரசு அதற்கு ஒப்புதல் அளிக்காததால் அல்லது மேலே இருக்கிறவர்கள் அனு

1982 செப்டம்பர் 7]

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

மதிக்காததால் இந்தச் சட்டம் அங்கே அமுல்படுத்தப்படாமல் இருக்கிறது. அதைப்போன்றுதான் இங்கே சொண்டுவரப்பட்டு இருக்கிற இந்த சட்டமும் இருக்கிறதே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை.

இந்த எஸ்.ஐ.ஈ.டி. கல்லூரி மூடப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் 1,500 மாணவிகளுக்கு இடம் கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்தைத் தவிர வேறு என்ன காரணம் இருக்கிறது? எஸ்.ஐ.ஈ.டி. கல்லூரியைப் பற்றி என்ன கருத்தைச் சொல்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் டாக்டர் ஹண்டே அவர்கள் அந்தக் கல்லூரிக்கு 1982-ல் பேரயிருக்கிறார்கள். அந்த நிர்வாகத்தைப்பற்றி அவர்கள் கருத்து சொல்லியிருக்கிறார்கள். எப்போது? இந்த ஆண்டிலே, 6-3-1982 அன்று மாண்புமிகு அமைச்சர் ஹண்டே அவர்கள் தலைமையில் கல்லூரி விழாவை சிறப்பாக நடத்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. எவ்வளவு தகராறுகள் இருந்தாலும் அந்த மாணவிகளும், ஆசிரியைகளும் அந்த விழாவை வெற்றிகரமாக நடத்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அங்கே என்ன நடந்திருக்கிறது? அந்த நிர்வாகத்திலே ஒரு பகுதியினர் சில தரக்காலங்களுக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக அந்த நிர்வாகத்திற்கும் அங்குள்ள ஆசிரியர்களுக்கும் தகராறு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக அந்த ஆசிரியர்களில் சிலர் டிஸ்பன்ஸ் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். சிலர் சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அது துரதிர்ஷ்டவசமானது. அதை நாங்கள் ஆதரிக்கவில்லை. ஆனால் அரசாங்கம் என்ன செய்திருக்க வேண்டும்? அந்த நிர்வாகத்தை அழைத்துப் பேசி, முதலமைச்சர் அல்லது கல்வி அமைச்சர் மட்டத்தில் பேசி, தீர்வு காண்பதற்கு முயற்சி செய்திருந்தால் அது பாராட்டப்பட வேண்டிய விஷயம்.

அந்த எஸ்.ஐ.ஈ.டி. கல்லூரி 1955-லே அரம்பிக்கப்பட்டது. 1978/79-ஆம் ஆண்டுவரையில் அந்த கல்லூரி நிர்வாகம் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றதற்கத்தான் நிக்கார்டு இருக்கிறது.

(நண்பகல் 12-00)

பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு போன்றவர்கள், ஜாகீர் உசேன் போன்றவர்கள், மற்றும் இந்தியாவிலே இருக்கக்கூடிய பிரபல தலைவர்களும், வெளிநாட்டிலிருந்து வரக்கூடிய பெரிய தலைவர்கள் எல்லாம் கூட அந்த இன்ஸ்டிடியூஷனுக்கு வருகை தந்து அதனை பாராட்டி பேசியிருக்கிறார்கள் என்பதை நம்மால் மறைக்க முடியாது. ஆனால் இன்றையதினம் இந்த அரசாங்கம் இதுபோன்ற ஒரு மகோதா்வைக் கொண்டு வருகிறது என்றால்..

This is nothing but a democles Sword which they will utilise against anybody.

ஆகவே இன்றையதினம் இதைச் செய்தார்கள். நாளையதினம் கிறிஸ்துவ பள்ளிக்கூடங்கள் சரியாக நடைபெறவில்லை என்று சொல்வார்கள். செயின்ட் ஜோசப் நிறுவனம், அதைப்போல

1982 செப்டம்பர் 7] [திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

கிறிஸ்துவ கல்லூரி சரியாக நடைபெறவில்லை, லயோலா கல்லூரி சரியாக நடக்கவில்லை, நாங்கள் சொல்லுகின்ற உத்தரவை மறுக்கிறார்கள் என்று சொல்லி, அவைகளுக்கும் இதைச் செய்ய மாட்டார்கள் என்று யார் சொல்ல முடியும்? இப்படி எல்லாம் உள்ளே புகுந்து பார்த்து 'மால் அட்மினிஸ்டிரேஷன்' என்று யார் சொல்வது?

அங்கேயிருக்கக்கூடிய 10 மாணவர்கள் சேர்ந்து சொல்லி கையெழுத்துப் போட்டுவிட்டால், அதைப் பத்திரிகையிலேயும் போட்டு விட்டால், அல்லது அங்கேயிருக்கக்கூடிய 10 ஆசிரியர்கள் பிளாக் லிஸ்ட் என்று சொல்லி, அங்கே வேலை செய்யக்கூடியவர்கள் சொல்லிவிட்டால் உடனே அதை மால் அட்மினிஸ்டிரேஷன் என்று எடுத்துக் கொள்ள முடியுமா? அதை வைத்துக்கொண்டு கிறித்துவர்கள் நடத்தக்கூடிய பள்ளிகள், கல்லூரிகள் அதைப் போல இஸ்லாமிய சகோதரர்கள் நடத்தக்கூடிய...

திரு. என். சங்கரய்யா: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது எஸ்.ஐ.ஈ.டி. கல்லூரியிலே 100-க் கணக்கான ஆசிரியர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கி விட்டார்கள். ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்களுடைய படிப்பு நின்றுவிட்டது. அதை எதிர்த்து அந்த ஆசிரியர்கள் சங்கம் போராடிக் கொண்டு வருகிறது. இப்படிப்பட்ட மைனாரிட்டி தன்மையுள்ள கல்லூரிகளிலே உள்ள பல ஆயிரக்கணக்கான ஆசிரியர்கள், அல்லது அந்த ஊழியர்கள் நிலைமை பாதிக்கப்படுவதற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கை என்ன என்பதை நான் அறிந்துக் கொள்ளலாமா?

டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, ஆசிரியர்கள் நலம், மாணவர்கள் நலம் அல்லது அலுவலர்களின் நலம் பாதிக்கப்படுவார்களேயானால், அவர்களுக்காக சூரல் கொடுக்க திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தயாராக இருக்கிறது. இப்போது ஆசிரியர்கள் இந்தச் சட்டத்தின்படி கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அது குறித்துக் கூட ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்ற அதங்கத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே நண்பர் ரகுமான்கான் அவர்கள் காலையிலே எழுப்பியிருக்கிறார்கள். அது வேறு பிரச்சனை.

ஆசிரியர்கள் மாணவர்கள் அல்லது நிர்வாகத்தினர்களுக்கிடையே எழுந்துள்ள ஒரு சிறிய குமுறலை அல்லது சச்சரவை, ஏற்பட்டுள்ள சிக்கலை தீர்ப்பதில் அரசு தவறிப்போய், அதற்குப் பதிலாக சிறுபான்மையினர் நடத்துகின்ற, அல்லது சிறுபான்மையினரால் நடக்கின்ற இப்படிப்பட்ட நிறுவனங்களை அரசு தன்னகப்படுத்திக் கொள்கின்ற முயற்சியிலே ஈடுபடுவதைத்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கண்டிக்கிறதே தவிர வேறு அல்ல,

[1982 செப்டம்பர் 7]

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் — தலைமை)

திரு. என். சங்கரய்யா: நான் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளவிரும்புவது, சிறுபான்மை தன்மைப் படைத்த, பள்ளிகள் அல்லது கல்லூரிகள் என்ற பெயரால், அதிலே பணிபுரியக்கூடிய ஊழியர்களை எதிர்த்து அவர்கள் என்ன விதமான அட்டூழியங்கள் புரிந்தாலும் அதை சிறுபான்மைத் தன்மை என்ற பெயரால் நாடு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமா? அதுதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கையா என்று அறிய விரும்புகிறேன்? கடந்த காலத்திலே அப்படிப்பட்ட நிலையை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எடுத்ததா?

டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நல்ல தொழிற் சங்கத் தலைவரான என்னுடைய அருமை நண்பர் சங்கரய்யா அவர்களுக்கு, அவருக்கே உரிய உதாரணத்தின் மூலமாக நான் விளக்கமாக சொல்லவிரும்புகிறேன். ஏதாவது தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளர்களுக்கும், அல்லது தொழிற்சங்க ஊழியர்களுக்கும், முதலாளிகளுக்கும் இடையே தகராறுகள் ஏற்படுகிறபோது, அந்தத் தகராறுகளை தீர்த்து வைக்க அரசாங்கம் முற்படுகிறதே யல்லாமல், உடனடியாக அந்த தொழிற்சாலைகளை அரசாங்கம் தன்னுடைய அதிகாரத்தின் கீழ் எடுத்துக் கொண்டது என்கிற வரலாறே இல்லை. எனவே இப்போது இருக்கும் அந்தத் தகராறுகளைத் தீர்த்து வைக்க அரசு முன்வரவில்லை என்பது தான் நாங்கள் சாட்டுகின்ற குற்றச்சாட்டு.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இருக்கின்ற தகராறுகளை தீர்த்து வைப்பதற்கும் அந்தப் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்கும் போதுமான அதிகாரங்கள் தற்போது இல்லை என்பதினால் தான் இந்த மசோதாவை நாம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதுவும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியில் இருக்கும்போது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கக்கூடிய சட்டத்தில் சில பிரிவுகள் உயர்நீதி மன்றத்திலே ரத்து செய்யப்பட்டுவிட்டதால், இப்போது வந்திருக்கக்கூடிய சில தீர்ப்புகளின் அடிப்படையில் இதைக் கொண்டு வருகிறோம். 1973-லையும் 1975-லையும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆசிரியர்களுடைய நலனை அடிப்படையாக வைத்து எடுத்த முடிவுகளுக்கும், இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமை களுக்கும் மிகுந்த வேறுபாடு இருக்கிறது. அது நமது துரதிருஷ்ட வசமான நிலைமையாகும்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நேற்று முதற்கொண்டே இந்த துரதிருஷ்டவசம் இங்கே படாதபாடு பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்களுக்கு மிகுந்த பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், ஆசிரியர்களின் தன்மைக்காக இயற்றப்பட்டிருக்கிற நம்முடைய சட்டங்களின் விதிமுறைகளையும், அதன் கோட்பாடுகளையும், வைகளிலிருந்து

1982 செப்டம்பர் 7]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கிஞ்சித்தும் நழுவிட அல்லது பிறழ்ந்திட இப்போது எதிர்கட்சியாக இருக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் விரும்பவில்லை. ஏதே அவர்களை அழைத்துப் பேசுவதற்குக் கூட அதிகாரம் இல்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வதை என்னால் ஏற்றுக் கொள்ள இயலவில்லை. ஒரு பொறுப்போடு, அரசிலே உள்ளவர்கள், முதல் அமைச்சர் அவர்களோ, அல்லது கல்வியமைச்சர் அவர்களோ அந்த நிறுவனத்தினரை அழைத்து கொஞ்சம் கண்டிப்பாக அவர்களிடத்திலே இது குறித்துப் பேசியிருந்தால், ஒரு சுமுகமான சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கலாம். அதைத்தான் நான் குறிப்பிடுகிறேன்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பெறுத்த வரையில் அரசே அதனை ஏற்றுக் கொள்ளப்போகிறோம் என்று அப்போது மிரட்டப்பட்டு, இடையில் என்ன நடந்ததோ எனக்கு தெரியாது, அது அப்படியே கைவிடப்பட்டது. இப்போது அவசரம் அவசரமாக ஒரு சிறுபான்மை சமுதாயத்தைச் சேர்ந்திருக்கிற முஸ்லீம் களுடைய நிறுவனத்தை எடுத்துக் கொள்வதிலே ஏன் இவ்வளவு அவசரம் காட்டுகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: சிறுபான்மையோர் நலனுக்குக் காட்டவேண்டிய ஆதரவை இந்த அரசாங்குவதிலே எந்தவிதமான குறைபாட்டையும் வைக்கவில்லை. ஆனால் சிறுபான்மையோர் நலன் என்ற பெயரைச் சொல்லி ஒரு தனி நபர் சமுதாய விரோதியாக மாறுவதற்கு நாங்கள் ஆதரவு தர மாட்டோம். அதைக் கண்டிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்தே தீருவோம். அதற்கு ஆதரவாக எப்படிப்பட்டவர்கள் வந்தாலும் அதற்காக அஞ்சப்போவதில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் மாணவர்களின் பட்டப்படிப்பு ஓராண்டுக்காலம் இல்லாமல் போய்விட்டதே, இப்போது இவ்வளவு ஆர்வம் காட்டுகின்ற இந்த அரசாங்கம் அப்போது ஏன் கவலைப்பட வில்லை அவர்கள் அக்காடமிக் கவுன்சிலே முடிவு எடுத்தார்களா? கண்டிகேட்டிலே முடிவு எடுத்தார்களா? ஒரு நிர்வாகம் சட்டத்திற்குப் புறம்பாக அந்தப் பகுதியிலே எந்தவிதமான முன் அறிவிப்பும் செய்யாமல் பட்டப் படிப்பினை நிறுத்திவிட்டார்கள். அதனால் அந்தப் பகுதியிலே இருக்கக்கூடிய பல்லாயிரக் கணக்கான மாணவர்களால் படிக்க முடியாமலே போய்விட்டது. அப்படி படிக்காமலே மாணவர்கள் ஓராண்டு காலத்தை கழிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. அப்போது இந்த அரசாங்கம் அந்த யுனிவர்டிடி செய்தது தவறு என்று சொல்லி இருக்கலாம் அல்லவா? அதற்கு ஒரு ஆல்டர்நேடிவ் அரேஞ் மென்ட் என்ற வகையிலே அந்த ஓராண்டுக் கல்லூரிப் பட்டப் படிப்பினைத் தொடர்ந்து நடத்துங்கள் என்று முத்தலமைச்சர்

[திரு வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

[1982 செப்டம்பர் 7]

அவர்களோ, அல்லது கல்வி அமைச்சர் அவர்களோ சென்ற ஆண்டு சொல்லவில்லை. அப்படி பட்டப் படிப்பினைத் தொடர்ந்து நடத்தி இருந்தால் என்ன குடி முழுகியா போய் இருக்கும்? அந்த அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் சட்டம் குறுக்கே நிற்கின்றது என்ற காரணத்திற்காக இன்றைய தினம் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் அந்த ஆக்டிற்கு ஒரு அமெண்ட்மென்ட் வைத்திருக்கிறார்கள். 10 மைலுக்கு உள்ளே கல்லூரி வைக்கக்கூடாது என்ற நிலைமையைத் தளர்த்தி 10 மைலுக்கு உள்ளே கல்லூரி வைக்கலாம் என்று சட்டத்தைத் திருத்தி அங்கே கல்லூரி ஆரம்பிக்க இருக்கின்றது இப்போது. ஆனால் அன்று அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தினர் கல்லூரியினை முடிவிட்டதன் காரணத்தால் ஓராண்டுக் காலம் மாணவர்கள் பாதிக்கப்பட்டார்கள். ஆனால் இந்த ஆண்டு சட்டம் குறுக்கே நிற்கின்றது என்று சொல்லி சட்டத்தினைத் திருத்தி கல்லூரி ஆரம்பிக்கப் போகிறோம் என்று சொல்கிறீர்கள். அப்படியானால் மேனேஜ்மென்ட் எடுத்த முடிவிற்கு அரசாங்கம் வளைந்து கொடுத்திருக்கின்றது. அப்படி ஏன் அரசாங்கம் வளைந்து கொடுக்கவேண்டும்? ஆசிரியர்கள் போராட்டத்தின் போது கல்வி அமைச்சர் அவர்களும் மற்றவர்களும் என்னென்ன உறுதிமொழிகளை அந்த ஆசிரியர்களிடத்திலே கொடுத்தார்கள்? அந்த உறுதிமொழிகள் எல்லாம் என்ன ஆனது? அதெல்லாம் யாருக்கு வெளிச்சம்? ராமசாமிக்குத்தான் வெளிச்சம். விதிகள் எப்படி மீறப்பட்டது? எப்படி சரி செய்யப்பட்டது என்பதெல்லாம் அந்த நிர்வாகத்தின் மிக முக்கியமான பொறுப்பிலே இருப்பவர்களுக்குத்தான் தெரியும்.

தமிழ்நாட்டிலே தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலே அந்தக் கல்லூரியிலே அந்தப் பல்கலைக் கழகத்திலே படிக்கக்கூடிய அத்தான் மாணவர்களுக்கும், பயிற்றுவிக்கின்ற ஆசிரியர்களுக்கும் என்ன காரணத்தால் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக விஷயத்தில் அரசாங்கம் பின் வாங்கியது என்பது தெரியும்? அந்தப் பகுதியிலே உள்ள எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனால் இப்போது அங்கே கல்லூரி ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்றிருப்பதை வரவேற்கிறேன். ஆனால் அப்போது ஓராண்டுக் காலம் தொடர்ந்து அந்தக் கல்லூரியினை நடத்துங்கள், மாணவர்களின் கல்வி பாதிக்கப்படும் என்று சொல்வதற்கு இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஏன் தைரியம் வரவில்லை. ஓராண்டுக்காலம் அந்தப் பகுதியிலே உள்ள மாணவர்கள் பட்டப்படிப்பு அறிவு இல்லாமல் பாழாகி விட்டார்களே, அதற்கு என்ன சமாதானம் சொல்லப் போகிறீர்கள்?

மிஸ் யூஸ் பண்ணப்பட்டது என்றால் மிஸ் யூஸ் என்று யார் முடிவு செய்தார்கள்? அரசாங்கத்தினிடத்திலே வேண்டுகோள் கொடுத்திருக்கிறார்கள்? மால் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் நீடிக்கின்றது என்றும் எனவே அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று வேண்டுகோள் வைத்தார்களா? ஒரு ஃபேக்டரி இருக்கின்றது

1982 செப்டம்பர் 7]

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

என்றால் அங்கே இருக்கக்கூடிய ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களில் சிலர் ஒருவகையான டிமாண்டுகளையும் வேறு சிலர் வேறு வகையான டிமாண்டுகளையும் வைப்பார்கள்: எனவே அதேபோன்று அங்கே ஆசிரியர்களுக்குள்ளே சில பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. எல்லா ஆசிரியர்களுமா அந்த நிர்வாகம் சரியில்லை என்று சொல்கிறார்கள்? ஆகவே மேனேஜ்மென்ட்தவறு செய்கின்றது என்றால் அந்த மேனேஜ்மென்டைத் திருத்துவதற்கு அரசாங்கத்திற்குப் பொறுப்பு இருக்கவேண்டும். முதலமைச்சர் கூப்பிட்டும் வரவில்லை, கல்வியமைச்சர் கூப்பிட்டும் வரவில்லை, வாருங்கள் பேசித் தீர்க்கலாம் என்று கூப்பிட்டும் வரவில்லை, ஆகவே இந்த வழியிலே செய்கிறோம் என்று சொன்னால் அது வேறு விஷயம். ஆனால் அப்படி ஒன்றுமே செய்யாமல் இருந்துவிட்டு அந்தக் கல்லூரியில் இந்த ஆண்டு நடைபெற்ற விழாவிலே அமைச்சர் அவர்கள் கலந்துகொண்டார்கள். 1979 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதத்திலே இருந்து அங்கே இரட்டிக்கப்பட்ட நிலைமை நீடித்துக்கொண்டிருக்கின்றது. துரதிஷ்டவசமாக அங்கே சில ஆசிரியர்கள் வெளியிலே தள்ளப்பட்டார்கள். அப்படி துரதிஷ்டவசமாக தள்ளப்பட்டவர்களை மீண்டும் பணியில் சேர்த்து அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தது? அங்கே வேலை செய்யக்கூடிய குமாஸ்தா போன்றவர்கள் எல்லாம் வெளியே அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை மீண்டும் வேலையில் வைக்க என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது? இரண்டாண்டுக் காலமாக நிர்வாகம் சரியாக நடத்தப்படாத இந்த கல்லூரியில் நடத்தப்படுகின்ற விழாவிலே ஏன் அமைச்சரவர்கள் சென்று கலந்து கொண்டார்கள்?

(பிற்பகல் 12-10)

This is a quick decision. இது எப்போது ஏற்பட்டது இந்த ஆண்டு கல்லூரியை நடத்த முன்வரவில்லை; அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், நாங்கள் எண்ணாமலை யூனியர் சிட்யிலே பட்டப் படிப்பு நடத்தத் தேவையில்லை என்று லாவகமாகச் சொல்லுகிறார்கள், அதைப்போல்தான் இவர்களும் சொல்லுகிறார்கள்....

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: மாண்புமிகு உறுப்பினர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள், அந்த விழாவிலே நான் கலந்து கொண்டதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அன்றையதினம் அங்கிருந்த ஆசிரியர்கள் அத்தனை பேரும், என்னைப் பொறுத்தவரையில் பட்டதாரி தொகுதியாக இருக்கிறது, நான் எம். எல். சி. யாக இருக்கிறேன். அந்தத் தொகுதியின் பட்டதாரிகள் கூப்பிடுகிறார்கள். அப்படி கூப்பிடுகின்ற நேரத்தில், இன்னும் பல பட்டதாரி ஆசிரியர் ஆசிரியைகளும் நாங்கள் நிர்வாகத்தினரால் புறக்கணிக்கப் பட்டிருக்கிறோம்,

[டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே]

[1982 செப்டம்பர் 7]

மானேஜ்மென்ட் சரியாக இல்லை என்ற பிரச்சனையை யெல்லாம் சொன்னார்கள். நீங்கள் வந்தால், நேரடியாக அந்தப் பிரச்சனைகளைத் தெரிந்துகொள்ள வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று சொன்னார்கள்.

I had a wonderful opportunity to know both the sides of the case and then I found that the Lecturers are having a raw deal.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: மாண்புமிகு ககாதார அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன விளக்கத்திற்கு நன்றி. அன்றையதினமே இதைப்பற்றிச் சொல்லியிருந்தால், நான் இதை மேற்கோள் காட்டவேண்டிய அவசியம் வந்திருக்காது. அன்றையதினமே பத்திரிகையிலே ஒரு அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கலாம். அப்படியில்லாததால்தான், இங்கே கேட்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: Whatever information we get we pass it on to the relevant Minister. நான் உடனடியாக அறிக்கை கொடுக்கும் பழக்கம் உடையவன் அல்ல. கிடைத்த தகவலை அந்த இலாகாவின் அமைச்சரின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறோம். அப்படித் தான் நீங்களும் செய்வீர்கள் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் மூலம் மெனாரிட்டிகளின் உரிமைகள் வேண்டுமென்றே பறிப்பதற்காக, இன்னும் சொல்லப்போனால், அரசியல் லாபத்தோடு ஏன் அதைச் சொல்லக்கூடாது, ஒரு கிறிஸ்தவ இன்ஸ்டிடியூஷன் இருக்கிறது, அந்த கிறிஸ்தவ இன்ஸ்டிடியூஷனிலே இருக்கக்கூடிய மானேஜ்மென்டாரை அழைத்து, நீங்கள் உங்கள் வாக்குகளை எங்களுக்கு அளிக்க வில்லை என்றால், உங்கள் நிர்வாகத்தை எடுத்துக்கொள்வோம் மால்-அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் என்று மேற்கோள் காட்டி, இரண்டு பேர்கள் கொடுத்த கம்பிளயின்ட் அடிப்படையில் அந்த நிர்வாகத்தை எடுத்துக்கொள்வதற்கு வேறு மாநிலங்களிலே முயற்சி செய்தார்கள், அதே முறையில் இங்கே துஷ்பிரயோகம் ஏன் செய்ய மாட்டீர்கள்? 'வாட் இஸ் தி கியாரண்டி இயர்?' இந்த மசோதா மூலம், அரசாங்கம் வேண்டுமென்றே முஸ்லீம்கள் கிருத்துவர்கள் ஆகிய மெனாரிட்டிகளின் உரிமைகளை பறிப்பதற்காக, எடுக்கப்பட்ட கெடுபிடி, உள்நோக்கம், வேண்டுமென்றே திட்டமிட்டு ஒரு மோடியோடு இதை இங்கே கொண்டு வந்து இருக்கிறீர்கள் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கடுமையாக எதிர்க்கிறது. பாதிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்களுக்கு நிவாரணம் தேடி தந்திருக்கலாம் ஒன்றிரண்டு ஆண்டுகளில். அதேபோல் நிர்வாகத்தைத் திருத்தியிருக்கலாம். ஆனால், அதை விட்டுவிட்டு, இதிலே தவறுகள் நடந்திருக்கின்றது என்று

1982 செப்டம்பர் 7]

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

காரணத்தைக் காட்டி, அந்த அடிப்படையில், அந்த நிர்வாகத்தை எடுத்துக்கொள்வது என்பது, அவர்கள் உரிமையை, மைனாரிட்டிகளின் உரிமையைப் பறிப்பதாகும் என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூறி நான் அமர்கிறேன்.

THIRU K.S.G. HAJASHAREEF: Mr. Deputy Speaker Sir, would like to say my observation on the amendment to the Tam Nadu Recognised Private Schools (Regulation) Act, 1973. Sir, I have gone through there amendments very carefully. In the statement of Objects and Reasons, the Government have stated that 'It has been brought to the notice of the Government that the managements of aome of the private schools and private colleges indulge in maladm. nis ra ion in the affairs of such ed. cational institutions which adversely sffect the imparting of education in these institutions. Reports have also been received by Governmen. that some of the managements have closed down the classes and course of instructions with the ul imate aim of closing down the educational institutions in violation of the provisions of the Act's and rules'.

The minority institutions run by Muslims, Christians and other minority communities are given safe-guards under the constitution. I am afraid whether this will result in lot of legal complications and that is the case, what is going to be the future of these institutions. I remember I spoke to the Hon'ble Minister for Education, about 3 to 4 weeks ago that according to me, only about a dozen members of the teaching staff and peons are the sole cause and bottom of this agitation. If they are asked to observe discipline, the whole thing will come to a reasonable solution. The Hon'ble Minister told me that it was too late and therefore he cannot do anything in the matter.

We are business people. In business, if any of my subordinates is not behaving properly and his behaviour is rude towards me and is positively damagiug my reputation and is not observing discipline which he ought to observe, I certainly have reason to warn him, to demote him, and to stop his increment and finally we even dismiss. Accordingly, in my opinion, I think the management have taken this course. The mauagement who is running this ins titution since 20 years, had been doing admirably well. It was imparting education to thousands and thousans of girls and the whole thing was going on in a very smooth manner. Why with in these two years, these things have come to such a stage as this, I do not know. I feel if the Government wanted to resolve this affair, they should have called the management th y should have called the people who are indulging in this indiscipline issue and warned them. They should have brought out a compromise I still feel it is not difficult.

[திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜாசைப்] [1982 செப்டம்பர் 7]

Now, you want to take over this institution. Today it is a Muslim institution. Tomorrow it may be a Christian institution and day after tomorrow some other minority community institution. If this sort of thing goes on, where will it go? We have to find a solution for all things. If the Government is going to do these things in an arbitrary manner and to not bring about a smooth atmosphere, this sort of thing will be taken as 'Paazhi Vangum Padalam'.

பழிவாங்கும் படலம் என்றுதான் முஸ்லீம்கள் நினைப்பார்கள் இந்த மாதிரி பழுவாங்கக்கூடாது என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது பொதுப் சுலபமான காரியம். இரண்டு பேரையும் தலையாகக் கூப்பிட்டு சமரச முயற்சியில் ஈடுபட்டிருந்தால் இது இவ்வளவு தூரம் முற்றிப்போய் இருக்காது. இன்றும் முற்றிப்போகவில்லை. இதை நீங்கள் அவசரமாய் பாஸ் செய்யத்தான் போகிறீர்கள். இதை நீங்கள் சுலபமாக முடிப்பது நல்லது.

If they involve in Constitutional right, I do not know what is the position. The whole institution is. If may come to a stand still ஆகவே நீங்கள் தயவுசெய்து இந்த பெரிய அந்தஸ்து பிரச்சனையாகக் கருதாமல் உபபடி நடத்தினால் பிள்ளைகளுக்கு சுமுகமாக எஜுகேஷன் வரும் என்று யோசித்து, மச்சிங் ஸ்டாப்புகளுக்கு கௌரவம் ஏற்படும் முறையிலும், அட்மினிஸ்டிரேட்டிவ்வுக்கு கௌரவம் இருக்கக்கூடிய முறையிலும், மற்றும் வேலை செய்பவர்கள் கௌரவம் பாதிக்கப்படாத முறையிலும் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*திரு. டி. வெற்றையன் மாண்புமிக் அவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக கல்வித் துறையிலே இதுவரை முட்டுக்கட்டையாக இருக்கக்கூடியவற்றை எல்லாம் அகற்றக்கூடிய வகையில் ஒரு சட்டத்தை கொண்டுவந்து இருப்பதற்கு இந்த அரசுக்கு என்னுடைய பாராட்டுகளை முதற்கண் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதிலும் தமிழகம் பூராவும் கல்லூரி ஆசிரியர்களும், பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்களும் எந்த கோரிக்கைகளை முன்வைத்து இன்றையதினம் ஒரு போராட்டத்தை தொடங்கி இருக்கிறார்களே அந்த போராட்டத்தின் நோக்கத்தை முக்கியமாக இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் நிறைவேற்றக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பு இருப்பதாக கருதுகிறேன். இந்த சட்டத்திற்கு என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் ஆதரவு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த சட்டத்திலே வரவேற்கக்கூடிய அம்சம் ஒன்று இருக்கிறது என்று சொன்னால் மைனாரிட்டி மதங்களுக்குரிய கல்வி நிறுவனங்களையும் சேர்த்து இந்த சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டது நியாயம் ஆகும். மைனாரிட்டி மதங்களுக்குரிய உரிமைகளில் தலையிடுகிற நோக்கம் யாருக்கும் இருப்பது நியாயம் இல்லை. ஆனால் இந்த உரிமையை பயன்படுத்தி ஆசிரியர்களின், மாணவர்களின்

1982 செப்டம்பர் 7] [திரு. ப. நெடுமாதன்]

உரிமைகளை பறிக்கிற முயற்சியில் யாரும் ஈடுபட்டால் சட்ட ரீதியாக எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்து கட்டுப்படுத்த வேண்டியது எந்த ஒரு அரசாங்கத்தின் கடமையாக இருக்கவேண்டும்.

(பிற்பகல் 12.20)

இந்தச் சட்டம் எதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டது என்பதைப் பற்றி விளக்கத்திலே தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ‘‘கல்வி நிலையங்களுக்குப் போருந்தத்தக்க சட்டங்கள்; விதிகள் ஆகியவற்றிற்கு முரணாக இறுதியில் இக் கல்வி நிலையங்களை மூடிவிடும் நோக்குடன், இக் கல்வி நிலையங்களின் சில நிருவாகத்தினர் வகுப்புகளை மூடிவிட்டதோடு, பாட முறைகளையும் நீக்கி விட்டனர் என்று அரசுக்குத் தகவல்கள் வந்துள்ளன. மேற்கூறியவற்றுடன் சட்டத்திற்கு முரணாக இக்கல்வி நிலையங்களில் வகுப்புகளை மூடிவிடுவதோடு பாட முறைகளை நீக்கிவிடுவது அங்கு பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்கும் பயிலும் மாணவர்களுக்கும் மிகுந்த இடர்ப்பாட்டை விளைவிக்கிறது,’’ என்று தெளிவாக இதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் உறுப்பினர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

இந்த நிலைமை தான் தமிழகத்திலே இன்றைக்கு பல இடங்களிலே பல்வேறு கல்லூரிகளிலே உள்ளது. நான் சில வற்றை மட்டும் உதாரணத்திற்காக எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். எஸ்.ஐ.ச.டி. கல்லூரியைப் பற்றி எனக்கு முன்னாலே பேசிய நண்பர்கள் மாறுபட்ட கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள் அது மைனாரிட்டி இன்ஸ்டிடியூஷனாக இருப்பதில் யாருக்கும் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் மைனாரிட்டி இன்ஸ்டிடியூஷன் என்ற பெயரால் அங்கே உள்ள ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் மற்றவர்களும் பழிவாங்கப்படுவார்களானால் அதை நியாயம் என்று ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

இன்றைய தினம் அங்கே 12 ஆசிரியர்களுக்குச் சஸ்பன்ஷன் உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் இங்கே நிறைவேறுவதற்குள்ளாகவே அவர்கள் டிஸ்மிஸ் பண்ணப் படலாம், அந்த அபாயம் இருக்கிறது. அவர்கள் செய்த தவறு என்ன? சாதாரண காரணங்களுக்குப் பிளிம்ஸ் கிரவுன்ட்ஸ் என்ற முறையிலே குற்றச்சாட்டுச் சொல்லி அவர்களை நீக்கக் கூடிய நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது, அதன் மூலமாக ஒரு வகுப்புக்கு இந்த ஆண்டு அட்மிஷன் இல்லை என்ற நிலை உருவாக்கப்பட்டு அதன் காரணமாக அடுத்த ஆண்டு இதேபோன்று ஒரு வகுப்பை மூடி கடைசியிலே கல்லூரியையே மூடிவிடுவது என்ற திட்டத்துடன் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இன்றைக்கு உருவாக்கப்படுகிறது. இதன்மூலம் எந்த மைனாரிட்டிகளுக்காக அந்த நிலையை உருவாக்கப்பட்டதோ அந்த மைனாரிட்டிகளை

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

[1982 செப்டம்பர் 7]

சேர்ந்த மாணவர்களுக்கேகூட கல்வியை அவர்கள் பெறுகின்ற உரிமையை பறிக்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. அங்கே பணியாற்றுகின்ற அதே சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஊனாரிட்டிகளை அந்த நிர்வாகம் தான் இந்த நிலைமைக்கு ஆளாக்குகிறதே தவிர வேறு யாரும் இல்லை, நான் மதுரையிலே ஒரு பிரச்சினைவைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மதுரைக் கல்லூரி என்பது ஒரு அட்டானமஸ் காலேஜ். ஆனால் அட்டானமஸ் என்ற பெயரால் எதை வேண்டுமானாலும் அவர்கள் செய்கிறார்கள். மாநிலங்களுக்கு அதிர் அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்று நாம் போராடிக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த கல்லூரிகளுக்கு நாம் அந்த உரிமையை வழங்கினால் அதை ஆசிரியர்களுக்கு எதிராக அவர்கள் பயன்படுத்துகிறார்களே தவிர வேறு எதற்கும் பயன்படுத்துவதில்லை.

மதுரை கல்லூரியிலே 14 துணைப் பேராசிரியர்களும் 1 பேராசிரியரும் ஆங்கிலத் துறையிலே இருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கவேண்டுமென்பது பல்கலைக் கழக நிர்வாகக் குழுவின் நிலைமை, விதி. ஆனால் ஒரு ஆசிரியர் சங்க நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டார் என்பதற்காக எக்ஸ்ஸ்டாஃப் என்ற பெயரால் அவர் மாற்றப்பட்டார், அதற்கு அந்த நிர்வாகம் ஏற்பாடு செய்தது. பல்கலைக் கழக நிர்வாகக் குழு 14 பேர்கள் இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னதற்குப் பிறகும் கூட அந்த நிர்வாகம் ஒரு ஆசிரியரை அனுப்பிவிட்டது. அதே மதுரைக் கல்லூரியிலே கணித ஆசிரியர் பதவி ஒன்று கடந்த இரண்டாண்டுக் காலமாக நிரப்பப்படாமல் காலியாகவே இருக்கிறது. அந்த நிர்வாகம் அந்த இடத்தை நிரப்பாமல் பிடிவாதமாகவே வைத்து இருக்கிறது. அதன் விளைவாக அங்கே படிக்கிற மாணவர்கள் எவ்வளவு சங்கடங்களுக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்லவேண்டியதில்லை. பல்கலைக் கழக நிர்வாகக்குழு சொல்லியதற்குப் பிறகு 90 நாட்களில் நடக்க வேண்டிய பாடத்தை 15 நாட்களிலேயே நடத்தி அவர்களை அனுப்பிவைத்திருக்கிறார்கள் இப்படிச் செய்வது எல்லாம் நம்முடைய பிள்ளைகளை எப்படிப் பாதிக்கும் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம்முடையப் பிள்ளைகளின் கல்விக்குப் பாதகம் ஏற்படுகிறது என்றால் அந்தக் கல்லூரிகளின் நிர்வாகங்களை அடக்கியொடுக்க வேண்டியது நம்முடைய கடமையாகும். எதிர்கால தலைமுறையை உருவாக்குகிற ஒரு பிரச்சனையிலே தவறாக அணுகினால் அந்த சந்ததிகளின் எதிர்காலம் இருள் சூழ்ந்து போகும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அவிநாசிலிங்கம் மனையியல் கல்லூரியிலே என்ன நடக்கிறது? இதுகுறித்து சில வார்த்தைகளை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவிநாசிலிங்கம் மனை இயல் கல்லூரியிலே

1982 செப்டம்பர் 7]

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

அங்கேயுள்ள ஆசிரியர்கள் பழி வாங்கப்படுகிறார்கள். அதுவும் ஒரு அட்டாமனஸ் காலெஜ். அட்டாமனஸ் காலேஜுக்கு என்னென்ன அதிகாரங்களை அளித்திருக்கிறோமோ அந்த அதிகாரங்களை அளித்ததே தவறு என்ற எண்ணம் என் போன்றவர்களுக்கு வருகிறது. அந்த கல்லூரியில் இருந்து எந்த காரணமும் இல்லாமல் அங்கேயுள்ள ஆசிரியர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்படுகிறார்கள். அங்கே ஒரு பேராசிரியை ஆசிரியர் சங்க நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகிறார் என்பதற்காக அவரை பழி வாங்கினாலாவது அது வேறு விஷயம்--ஆனால் அதற்குப் பதிலாக அவர் எந்த தமிழ் துறையிலே தலைவராக இருக்கிறாரோ அந்த தமிழ் துறையிலே எம்.ஏ., வகுப்பையே தேவையில்லை; எம்.ஏ. வகுப்பை எடுத்துவிட்டால் அந்த தமிழ் துறையிலே அவருடைய தகுதி குறைந்து போகும்; ஆகவே அவரை அப்படி பழி வாங்கலாம் என்று சொல்லி இந்த ஆண்டு எம்.ஏ. வகுப்பை மூடிவிட்டார்கள். எம்.ஏ., வகுப்பு வேண்டும், நாங்கள் எம்.ஏ., தமிழ் படிக்க வேண்டுமென்று பல மாணவிகள் விண்ணப்பம் கொடுத்தபோதிலும்கூட எம்.ஏ., வகுப்பு எங்கள் கல்லூரிக்கு தேவையில்லை என்று முடிவு செய்து முடியாகிவிட்டது. சென்ற ஆண்டு எம்.ஏ., வகுப்பு மாணவிகள் பரிட்சையே நடத்தாமல் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்ல மற்ற கல்லூரிகளிலே, மற்ற பல்கலைக் கழகங்களிலே எவ்வளவு நேரம் தமிழ் வகுப்புக்கு ஒதுக்கப்படுகிறதோ அதிலே 50 சதவீதம் போதும் என்று பேர் பாதியாக குறைத்து, அதன்மூலம் பாதிக்கப்படக்கூடிய ஆசிரியைகளை வெளியேற்றுகிற திட்டத்துடனும் இந்த நிர்வாகம் ஈடுபடுகிறது, எங்கும் தமிழ், எல்லாவற்றிலும் தமிழ்; பல்கலைக் கழக மட்டத்திலேயிருந்து பாலகர் பள்ளி வரையில் தமிழே பயிற்சி மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்று கொள்கையை இந்த அரசாங்கம் கொள்கிறது. ஆனால் அந்த அரசாங்கத்தின் எல்லா உதவிகளையும் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிற ஒரு கல்லூரியிலே 50 சதவீதம் தமிழ் இருந்தால் போதும்; மற்ற ஆசிரியைகளை நீங்கள் வெளியே போங்கள் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள் என்பதையும் நாம் சகித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டுமா என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்களை பார்த்து நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இந்த அவிநாசிலிங்கம் மனையியல் கல்லூரியிலே போர்டு ஆப் தமிழ் ஸ்டடிஸ் இருக்கிறது. சுய ஆதிக்கமுள்ள கல்லூரிகளில் போர்டு ஆப் ஸ்டடிஸ்தான் என்னென்ன பாடங்கள் இருக்கவேண்டுமென்று முடிவு செய்கிறது. போர்டு ஆப் தமிழ் ஸ்டடிஸ்கூட எம்.ஏ., வகுப்பு இருக்கவேண்டுமென்று முடிவு செய்கிறது. நிர்வாகம் அதை தூக்கி குப்பையிலே போடுகிறது. அவர்களை ஒதுக்குவதற்கான அதிகாரம் இருந்தாலொழிய இதுபோன்ற சுயநலமிகளின் வேட்டைகளை நம்மால் நிறுத்த முடியாது என்பதையும் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. ப. நெடுமாரன்]

[1982 செப்டம்பர் 7]

இதுபோன்று பல்வேறு கல்லூரிகளைப் பற்றி இன்னும் நிறைய சொல்லலாம். ஆனாலும்கூட சில உதாரணங்களை மட்டும் இங்கே சொன்னேன். அந்த சூழ்நிலையிலேதான் இந்த சட்டம் இங்கே வந்திருக்கிறது. இந்த சட்டத்திலே இது அரசியல் சட்டத்திற்கு முரணானது என்று சில உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் என்ன காரணம் சொல்கிறார்கள் என்றால், இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் 30-வது ஆர்ட்டிக்கிள் 1-வது பிரின்சிபிள் மைனாரிட்டி சமூகத்தினருக்கு கொடுக்கப் பட்டிருக்கிற உரிமைகளுக்கு எதிரானது இந்த சட்டம் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆனால் அந்த வாதம் நியாயமா என்று அவர்களை பார்த்து நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இது பற்றி சுப்ரீம் கோர்ட் ஒரு தெளிவான தீர்ப்பினை வழங்கி இருக்கிறது. ஆந்திரமாவிலுத்திலே ஒரு வழக்கு சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்கு போய் 1980-ல் சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பின்படி All saints school judgement என்ற சுப்ரீம் கோர்ட் வழங்கியிருக்கிற தீர்ப்பிலே தெளிவாக சுப்ரீம் கோர்ட் சொல்லியிருக்கிறது. The supreme court categorically held that teachers service conditions even in a minority college can be regulated by the state. இத்தியாவின்னுடைய உச்ச நீதிமன்றம் தெளிவான தீர்ப்பை வழங்கியிருக்கிறது. மைனாரிட்டி என்றால் மதவழிபாடுகளில் வைத்துக் கொள்ளலாம். ஆசிரியர்களை ஒழுங்கு படுத்துகிற ஆசிரியர்களின் வேலை முறையை ஒழுங்கு படுத்துகிறவைகளில் மைனாரிட்டி, மெஜாரிட்டி என்பது நிச்சயமாக இருக்க முடியாது.

[பிற்பகல் 12-30]

எந்த ஆசிரியராக இருந்தாலும், எந்த மதத்தைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும், மைனாரிட்டி மதமோ, மெஜாரிட்டி மதமோ, எதைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும், ஆசிரியர்கள், ஆசிரியர் எத்தான். ஆசிரியர்களை நீங்கள் ஆசிரியர்களாகப் பார்க்க வேண்டும். மைனாரிட்டி சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்கள் என்பதற்காக ஆசிரியர்கள் தங்கள் கடமைகளைச் செய்யாமல் இருந்தாலோ, அல்லது ஆசிரியர்கள் பழி வாங்கப் பட்டாலோ, அதற்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்பது எந்த வகையிலும் நியாயமாகாது. உச்ச நீதிமன்றம் தனது தீர்ப்பிலே தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறது. உச்ச நீதிமன்றத் தீர்ப்பை நாம் மதிக்கப் போகிறோமா, இல்லையா என்பதுதான் நான் உங்கள் முன்னாலே வைக்கின்ற கேள்வி.

இந்தச் சட்ட முன்வடிவிலே சில விஷயங்களைச் சொன்னாலும்கூட, இதிலே சில நடைமுறைச் சிக்கல்கள் இருப்பதை நான் அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். ஒரு கல்லூரி நிர்வாகம் தவறாகச் செயல்படுகிறது, முறையாகச் செயல்படவில்லையென்ற குற்றச்சாட்டின் பேரில் நீங்கள் அந்த கல்லூரி நிர்வாகத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று சட்டத்திலே இடம் இருந்தாலும்கூட அதற்கு 'ஹர்டிஸ்ட்' நிறைய இருக்கிறது. நீங்கள் எடுத்த எடுப்பிலே செய்ய முடியாது.

1982 செப்டம்பர் 7] [திரு. ப. நெடுமாறன்]

Before suspending the college management, the Government will have to do the following act :

- (1) Receipt of a report from the Director of Collegiate Education.
- (2) Issue a Show Cause notice to the College Management for—
 - (a) maladministration;
 - (b) lapses;
 - (c) irregularities;
- (3) Opportunity for the management to make representation has to be given.
- (4) Pass an order in writing after recording the reasons;
- (5) Appoint a Special Officer.
- (6) The Management can have a right to appeal to a Special Tribunal to a bench of two High Court Judges.
 - (a) Special Tribunal appeal should be filed within one month;
 - (b) It can be extended by another month.
 - (c) The Special Tribunal can grant stay and pass interim order
 - (d) The Special Tribunal can decide both questions of law and facts.
- (e) Even after the order of the Special Tribunal an appeal can be filed to the Supreme Court/under Article 136 of the Constitution.

இவ்வளவு தடைகளையும் தாண்டி நீங்கள் ஒரு கல்லூரியை ஏற்படுத்தக் கூடியதாக அந்தக் கல்லூரியினாலேயே வழி வகுக்கப்பட்ட ஆசிரியர்கள் மட்டுமே இறந்து போவார்கள்.

எனக்குத் தெரிந்து உத்தரவிட்ட தடை நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் ஏற்கெனவே சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறேன். மதுரையிலே சௌராஷ்டிரா உயர்நிலைப்பள்ளி இருக்கிறது. அந்தப் பள்ளியின் தலைமை ஆசிரியருக்கு 20 ஆண்டுக் காலத்திற்கு மேலாகச் சிறப்புற பணியாற்றி, அரசாங்க விருதையும் பெற்ற ஒருவர், அங்கே இருக்கக்கூடிய உடற்பயிற்சி ஆசிரியர், ஆக இரண்டு பேர்கள் அந்தப் பள்ளியினுடைய நிர்வாகம் ஆர்.எஸ்.எஸ்.ஸைச் சேர்ந்தது என்பதாலே, அந்தப் பள்ளிக்குள்ளே அவர்கள் ஆர்.எஸ்.எஸ். நடவடிக்கைகள் அனுமதிக்க மறுத்தார்கள் என்பதற்காக, அந்தத் தலைமை ஆசிரியரின் மேல் சில குற்றச்சாட்டுகளைச் சுமத்தி, வேண்டுமன்றே, அவரை டிஸ்மிஸ் செய்து விட்டார்கள். 5 ஆண்டுக்காலம் ஆகிறது. அவர்களும் ஒவ்வொரு நீதிமன்றமாக ஏறி, ஏறி இறங்கினார்கள். நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் தலையிட்டு, முயற்சி செய்து பார்த்தார்கள். முடியவில்லை. அவருடைய

[திரு. ப. நெடுமாறன்] [1982 செப்டம்பர் 7]

கதி என்ன? தலைமை ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர் இன்று வீதியிலே பிச்சை எடுக்கக்கூடிய நிலைமையிலே இருக்கிறார். காரணம் சௌராஷ்டிரா இன்ஸ்டிடியூஷன் மைனாரிட்டி இன்ஸ்டிடியூஷன், ஆகவே, அதிலே அரசாங்கம் தலையிட முடியாது என்று இருக்குமானால் இந்த அரசாங்கம் இருப்பதிலே அர்த்தமே இல்லை. அவ்வளவுதரம் ஆசிரியர்கள் பழி வாங்கப் படுகிறார்கள். கல்விக் கூடங்களிலே நம்முடைய குழந்தைகளின் படிப்பு விணாகிறது, அதை முக்கியமாக மனதிலே கொண்டு இந்தப் பிரச்சனையை அணுக வேண்டுமே தவிர, அதை மத அடிப்படையிலோ அல்லது சமூக, ஜாதி அடிப்படையிலே, அந்தப் பிரச்சனையை அணுகுவது எந்த வகையிலும் நியாயம் ஆகாது.

அந்த நிர்வாகத்தின்மீது அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்தால் அவர்கள் டெல்லிக்குப் போகலாம். அதற்கு ஒரு ஸ்பெஷல் டிரிபியூனல் அமைக்கப்படலாம் என்ற சலுகைகள் எல்லாம் இந்தச் சட்டத்திலேயிருக்கிறது. ஆனால், பழி வாங்கப்படுகிற ஆசிரியர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க இந்தச் சட்டத்திலே வழி வகை இல்லை. அதை அமைச்சர் அவர்கள் கட்டாயம் சேர்க்க வேண்டும். ஆசிரியர்கள் பழிவாங்கப்படுகிறபொழுது, அவர்களும் அப்பீல் செய்வதற்கு வழி இருக்க வேண்டும். மானேஜ்மென்ட் மேல் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்தால் அப்பீல் செய்ய அவர்களுக்கு ஸ்பெஷல் டிரிபியூனல் அமைக்க வழி வகை செய்கிற இந்தச் சட்டம் ஆசிரியர்களுக்கும் அந்த உரிமையை நிச்சயமாக வழங்கவேண்டும், வழங்குவார்கள் என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன்.

1975 ஆம் ஆண்டிலே நிறைவேற்றப்பட்ட அந்தச் சட்டத்தைப் பற்றியும் இங்கே சில உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். அந்தச் சட்டம் சம்பந்தமாகக் கூட அன்றைக்கு என்ன நடந்தது? 1975-லே நிறைவேற்றப்பட்ட அந்தச் சட்டத்தில் மைனாரிட்டி இன்ஸ்டிடியூஷன்களைப் பதிக்கிற பிரிவுகள் அத்தனையும் ஒட்டுமொத்தமாக நீக்கப்பட்டிருக்கின்றன, உறைதான் இருக்கின்றது, உள்ளே இருக்க வேண்டிய உடைவாள் இல்லை. உடைவாள் இல்லாமல் யாரும் போராட்டத்திற்குப் போகமுடியாது உறையை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு அதைப்போல மைனாரிட்டி கல்வி நிலையங்களைப் பாதிக்கக்கூடிய பிரிவுகள் என்று எது எது கருதப்பட்டதோ அவைகளெல்லாம் அறவே நீக்கப்பட்டன. அது இல்லாமல்தான் அன்றைக்கு அந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு அதன் விளைவாகப் பல மைனாரிட்டி கல்வி நிலையங்களிலே பல ஆசிரியர்கள் சொல்லொணாக் கொடுமைகளுக்கும், சொல்லொணாப் பழி வாங்குதலுக்கும் ஆளாகியிருக்கிறார்கள் இதற்கு இந்தப் பிரிவுகள் நீக்கப்பட்டதுதான் முக்கியமான காரணமாகும்.

1982 செப்டம்பர் 7] [திரு. ப. நெடுமாறன்]

எனவே, மூலச் சட்டத்திலே சில திருத்தங்களை அரசு கொண்டுவர வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். குறிப்பாக செக்ஷன் 24 (3)-ஐ நிச்சயமாக நீக்க வேண்டும். இதை நீங்கள் செய்யாவிட்டால், எஸ்.ஐ.ஈ.டி. கல்லூரியில், மதுரைக் கல்லூரியில், அவிநாசிலிங்கம் மனைய்யல் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் பழி வாங்கப்படுவதை உங்களால் தடுத்த நிறுத்த முடியாது. இந்தச் சட்டம் நிறைவேறினாலும் உடனடியாக அதன் பலன் ஆசிரியர்களுக்குக் கிடைக்க வழியில்லை என்பதை நான் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே இந்தச் சட்டம் மத உரிமைகளை அல்லது சமுதாய உரிமைகளைப் பாதிக்கிற சட்டம் என்று பார்க்காமல், எதிர்கால சந்ததியினராக எதிர்காலத் தலைமுறையினராக நம்முடைய குழந்தைகளின் வாழ்வை வளமாக்க ஓரளவு வழிவகை செய்கின்ற ஒரு சட்டம் என்ற வகையிலே சுகல மதத்தவர்களும் இலத் ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு எங்கள் கட்சியின் ஆதரவையும் கூறி உங்களிடமிருந்து விடைபெறுகிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, அரசாங்கத்தினால் இப்பொழுது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் சட்டம் 1973-ஆம் ஆண்டு அங்கீகாரம் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள் நிர்வாகத்தை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கான சட்டத்திற்கான திருத்தமும், 1977-ஆம் ஆண்டு தனியார் கல்லூரிகள் ஒழுங்கமைப்பு திருத்தமும் அடங்கிய ஒரு சட்டத்தை அரசு கொண்டு வந்திருக்கிறது.

மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அபிப்பிராயத்தில் இந்தச் சட்டம் ஏற்கனவே கொண்டு வரப்பட்டிருக்க வேண்டும். அவ்வாறு கொண்டு வரப்பட்டிருந்தால் இப்பொழுது தமிழ் நாட்டிலே சில மைனாரிட்டி நிறுவனங்கள் என்ற பெயரால் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் கல்லூரிகளிலே ஆசிரியர்களுக்கு எதிராகவும், ஊழியர்களுக்கு எதிராகவும் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற கடுமையான நிலைமைகளைத் தடுத்து நிறுத்தியிருக்க முடியும் என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். எனவே, இந்தச் சட்டத்தை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆதரிக்கிறது. இந்தச் சட்டத்திலே மார்க்சிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆதரிப்பதற்குக் காரணம் இங்கே எந்தக் கல்லூரியானாலும் அது தனியார் கல்லூரியானாலும், அரசுக் கல்லூரியானாலும், அந்தத் தனியார் கல்லூரிகளிலேயும் சிறுபான்மையினரால் நடத்தப்படும் கல்லூரியானாலும் மாநில அரசாங்கத்தின் நிதி உதவியையும்; பல்கலைக் கழகமானியக் கமிஷனுடைய பண உதவியையும் கொண்டு நடத்தப்படும் நிறுவனங்கள் ஆகும்.

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1982 செப்டம்பர் 7]
(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

எனவே, இவை தமிழக மக்களால், இந்திய மக்களால் கொடுக்கப்படக்கூடிய நிதியைக் கொண்டு நடத்தப்படும் பொது நிறுவனங்கள். இந்த மைனாரிட்டி நிறுவனங்கள் என்பது அதை நடத்தக் கூடியவர்கள் சொந்த நிதியிலே நடத்துவதைப் போலவும், அப்படி நடத்து நேரத்தில் எப்படி நடத்துவது என்பதற்கு அவர்களுக்குப் பரிபூரண உரிமை இருக்கவேண்டும் என்பது போலவும் இங்கே பேசப்படுவது குறித்து நான் ஆச்சரியப்படுகிறேன்.

(பிற்பகல் 12.40)

இந்த எஸ்.ஐ.டி. கல்லூரியை எடுத்துக் கொண்டாலும் அல்லது எந்த ஒரு மைனாரிட்டி நிறுவனத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் அதனுடைய ஆசிரியர்களுடைய சம்பளம் அதிலிருக்கக்கூடிய மற்ற கல்விக்கான மற்ற செலவு பூராவும், அரசாங்கத்தினாலும் அரசாங்கத்தினுடைய சார்பான நிறுவனங்களாலும் கொடுக்கப்படுகிற பணம். ஆனால் இவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால் இந்த ஊழியர்களை எப்படி நடத்துவது என்பது பற்றி அரசாங்கத்தினுடைய எந்த முடிவுக்கும் நாங்கள் கட்டுப்படமாட்டோம், என்று சொல்லுகிறார்கள். அதனுடைய அர்த்தம் என்ன? அரசாங்கம் அரிசி கொண்டு வரவேண்டும், அவர்கள் உமி கொண்டு வருவார்கள். இவர்கள் இரண்டு பேரும் ஊதி ஊதி சாப்பிடலாம். ஆனால் பணம் கொடுக்க வேண்டியது அரசுங்கம். அந்த அதிகாரத்தைத் துஷ்பிரயோகம் செய்து, தன்னுடைய சொந்த நலனுக்காகப் பயன்படுத்தும் உரிமை அவர்களுக்கு வேண்டும். இது எப்படி ஒரு ஜனநாயக உணர்வுள்ள யாரும் ஏற்றுக் கொள்ள முடியும் என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இங்கே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற சட்டத்தில் அதனுடைய காரண காரிய விளக்கத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால், 'சரிவர செய்யப்படாமல் இருந்தாலும், செய்ய வேண்டியதைச் செய்யாமல் இருந்தாலும், முறையற்ற காரியங்களைச் செய்தாலும்' என்று சொல்லப்பட்டு, இப்படிச் சில நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இதைத்தான் நான் ஆட்சேபிக்கிறேன். 'சில' அல்ல. 'பல'. பெரும்பாலான என்று அதை மாற்றிக் கொண்டால் அந்தக் காரண காரிய விளக்கங்கள் சரியாக இருக்கும். இந்தச் 'சில' என்பது அன்டர் எஸ்டிமேட் மிகக் குறைவாக மதிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் நெடுமாறன் அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டு வந்தார்கள். மதுரையிலே இருக்கின்ற செளராஷ்டிரா ஹெஸ்கூலிலே அந்த தலைமை ஆசிரியரை விலக்கியதைப் பற்றி சொன்னார்கள். நானும் மாண்புமிகு அமைச்சரிடத்திலே விசாரணை நடத்தவேண்டும் என்று கொடுத்திருக்கிறேன். அவர் இந்த ஆர்.எஸ்.எஸ், நடவடிக்கைகளைப் பற்றி ஏதோ

1982 செப்டம்பர் 7] [திரு. என். சங்கரய்யா]

சொன்னார் என்ற காரணத்தினால் அவர் நீக்கப்பட்டார். இன்றைக்கும் அந்த பிசிக்கல் டைரக்டர் வேலை இல்லாமல் அலைந்து கொண்டிருக்கிறார். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே அரசாங்கத்திலே கொடுத்து, அவர்கள் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு சென்று அதை எதிர்த்துப் போராட வேண்டும் என்று நான் கேட்கிறேன். அதேபோலத்தான், இந்தச் சட்டத்திலே 1976 ஆம் ஆண்டு தனியார் கல்லூரி ஒழுங்குமுறை சட்டத்திலே ஒரு பெரிய பிரிவு இருக்கிறது. அந்தப் பிரிவிலே என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால், 'தனியார் கல்லூரியில் உள்ள ஊழியர்களும், ஆசிரியர்களும் அந்தத் தனியாருடைய கல்லூரியினுடைய நிர்வாகத்தினரால் அவர்கள் பழி வாங்கப்பட்டால் அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு மேல் முறையீடு செய்து கொள்ளலாம். ஆனால் அதே தனியார் நிறுவனங்கள் இன்றைக்கு சிறுபான்மையாரால் நடத்தப்பட்டால் அந்த சிறுபான்மையாரால் நடத்தப்படுகிற நிறுவனங்களிலுள்ள ஆசிரியர்கள், பழிவாங்கப்பட்டால் அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு மேல் முறையீடு செய்து கொள்ள உரிமை கிடையாது என்று அந்த மூலச் சட்டத்தில் 'சேப்டர் 4-அதிகாரம் 4-லே' செக்ஷன் 24 (3)லே, மற்ற வெளியார் கல்லூரியிலே உள்ள ஆசிரியர்களுக்கும், ஊழியர்களுக்கும் மேல் முறையீடு செய்ய உரிமை இருக்கின்றது என்று போட்டு, ஆனால் இந்த உரிமை சிறுபான்மையினரால் நடத்தப்படுகின்ற நிறுவனங்களிலே உள்ள ஆசிரியர்களுக்கும் ஊழியர்களுக்கும் பொருந்தாது, என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

நான் கேட்கிறேன். சிறுபான்மையினர் நடத்துகின்ற தொழிற்சாலைகளிலே அரசாங்கத்தால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட குறைந்த பட்சக் கூலியைக் காட்டிலும் குறைவாகக் கொடுப்பதற்கு விதி இருக்கிறதா? இல்லை அப்படி வந்தாலும் வரும். மற்றவர்கள் எல்லாம் காரிலே போனால் இடது பக்கம் போக வேண்டும். சிறுபான்மையினர் மட்டும் வலது பக்கத்திலே போகலாம். தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய தனியார் கல்லூரிகளிலே இருக்கக்கூடிய நிறுவனங்களிலே பணிபுரியக்கூடிய ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள் அந்த நிறுவனங்களிலே உள்ள நிர்வாகத்தினால் பழிவாங்கப்பட்டால் அரசுக்கு முறையீடு செய்யலாம் ஆனால் எஸ்.ஐ.ஈ.டி. கல்லூரியிலே உள்ள ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள் முறையீடு செய்ய முடியாது. லயோலா கல்லூரியிலே இருக்கக்கூடியவர்கள் முறையீடு செய்ய முடியாது.....

THE HON. THIRU S. ARANGANAYAKAM: Section 20, it has been stated:

Appeal against orders of punishment imposed on teachers and other persons employed in private colleges.— Any teacher or other person employed in any private college,—

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1982 செப்டம்பர் 7]

(a) who is dismissed, removed or reduced in rank or whose appointment is otherwise terminated; or

(b) whose pay or allowances or any of whose conditions of service are altered or interpreted to his disadvantage, by any order, may prefer an appeal against such order to such authority or officer as may be prescribed, and different authorities or officers may be prescribed for different classes of private colleges.

Explanation:— In this section, the expression ‘Order’ includes any order made on or after the date of commencement of this Act in any disciplinary proceeding which was pending on that date.

இதிலே மைனாரிட்டி காலேஜை எக்ஸ்கலூட் பண்ணுமாறு எதுவும் வரவில்லை.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் இங்கே பேசுகிற போது சிறுபான்மை சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களால் நடத்தப்படுகின்ற நிறுவனங்களில் அங்கே பணிபுரியும் ஆசிரியர்கள் பழிவாங்கப்பட்டால் மேல் முறையீடு செய்வதற்கு அதிகாரம் கிடையாது என்ற ஒரு கருத்தை இங்கே சொன்னார்கள். ஆனால் அப்படி மேல் முறையீடு செய்வதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் பேசுகிறபோது அந்தப் பேச்சை விட்டுவிட்டு வேறு பிரச்சனைக்குப் போவது போல் தெரிந்தது. எனவே, அதை விளக்கிவிட்டால் நன்றாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் சொல்வது சரி.

The provisions of sub-section (2) of section 18 of sections 19 to 22 (both inclusive) of this chapter or any rule providing for all or any of the matters specified therein or any order made in relation to any such matter shall not apply to a minority college என்று இருக்கிறது.

திரு. என். சங்கரய்யா: ஆகவே, நான் இப்போது குறிப்பிட்டதை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்கிறது. தமிழ்நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய கல்லூரிகளிலே பணிபுரியக்கூடிய ஆசிரியர்களின் சங்கம் இதைப் பற்றி கடந்த பல ஆண்டுகளாக அவர்கள் கிளர்ச்சி செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். ஆகவேதான் நான் கூறுகிறேன். அரசாங்கம் அவ்வாறு அந்த சிறுபான்மையினராலே நடத்தப்படக்கூடிய நிர்வாகத்திலே பணிபுரியக்கூடிய ஆசிரியர்களுக்கும் ஊழியர்களுக்கும் அவர்கள் மீது அந்த நிர்வாகம்

1982 செப்டம்பர் 7] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

எடுக்கக்கூடிய ஒழுங்கு நடவடிக்கைகளை எதிர்த்து மேல் முறையீடு செய்வதற்கான முறையை செய்திருக்கக்கூடிய பகுதியையும் சேர்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படிச் செய்தால் நிச்சயமாக இது எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும் ஒரு பாதுகாப்பு ஏற்படும். இது மிக முக்கியமாக அந்த மூலச்சட்டத்திலே செய்யப்படவேண்டிய ஒரு திருத்தம். அதாவது செக்ஷன் 24 (3) என்பது டெலிட் பண்ணப்படவேண்டும். ரத்து செய்யப்படவேண்டும்; நீக்கப்படவேண்டும். அதை நீக்கிவிட்டால் மற்ற கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு என்ன மேல் முறையீடு உரிமை இருக்கிறதோ அது இந்த மைனாரிட்டி நிறுவனங்களிலே பணிபுரியக்கூடிய ஆசிரியர்களுக்கும் ஊழியர்களுக்கும், ஏற்பட்டுவிடும். ஆகவே அரசாங்கம் இதை மிகவும் ஆழ்ந்த வலையோடு பரிசீலிக்கவேண்டுமென்றும் இந்தத் திருத்தத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் இன்றைக்கு நாம் பார்த்தோமானால், எஸ்.ஐ, ஈ.டி. கல்லூரிலே 10 ஆசிரியர்களும், 2 ஊழியர்களும் சம்பென்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் நெடுமாறன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல அவர்கள் இந்த இடைக்காலத்திலே இந்த சட்டமன்றத்திலே பேசிக் கொண்டிருக்கின்ற போது அவர்கள் அந்த ஆசிரியர்களை பதவி நீக்கம் செய்வதற்கு முயற்சி செய்திருப்பார்கள். ஆனாலும் ஒரு மாதிரி அரசாங்கத்திற்கு எத்தனையோ வழிவகைகள் இருக்கின்றன. அதற்கு சட்டப்படி ஆலோசிக்க சட்டத்துறையைச் சேர்ந்த வல்லுநர்கள் இருக்கிறார்கள். இதை தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் நான் இங்கே கூறிக்கொள்ள விரும்புவது, 1976-ஆம் சட்டத்திலே செக்ஷன் 30 (3)லே அரசு அந்த தனியார் கல்லூரிகளிலே ஊழல்கள் நடந்தால் அந்த நிர்வாகத்தை மேற்கொள்வதை நாம் ஏற்கனவே சட்டத்திலே 10 ஆண்டுகள் வரைக்கும் போட்டோம். வருஷாவருஷம் புதுப்பிக்க வேண்டியது. நாம் அதிகப்படியான காலம் போடவில்லை. வருஷாவருஷம் தேவையைப் பார்த்துப் புதுப்பிக்க வேண்டியது. ஆனால் அதிக பட்சம் 10 ஆண்டுகள் வரைக்கும் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று இருந்ததை இப்போது அரசாங்கம் கொண்டு வந்து இருக்கக்கூடிய சட்டத்திருத்தத்திலே அது 6 ஆண்டுகாலம்தான் அதிக பட்சம் என்று குறைத்திருப்பது பொருத்தம் அல்ல என்று நான் கூறிக்கொள்கிறேன். இங்கே நான் எதற்காக சொல்கிறேன் என்றால் தமிழகத்திலே இருக்கின்ற தனியார் கல்லூரிகள் மற்றும் பள்ளிகள் என்பது வர்த்தக ரீதியிலே பணம் சம்பாதிக்கின்ற கம்பெனிகளாக நடந்து கொண்டு வருவதைத்தவிர அவர்கள் நிர்வாகத்தை மேம்பாடு அடையச் செய்வதற்கு உரிய நிறுவனங்களாக நடத்தவில்லை, இதுதான் யதார்த்தமான உண்மை. அப்படி இருப்பதுதான் எனக்கு உண்மையிலே வருத்தம். தமிழ் நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய கல்லூரிகளிலே பணிபுரியக்கூடிய

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1982 செப்டம்பர் 7]

ஆசிரியர்களும், தனியார் கல்லூரிகளில், பள்ளிகளில் பண்புரியக் கூடிய ஆசிரியர்களும், இங்கே மாண்புமிகு திராவிட முன்னேற்றக் கழக பிரதிநிதிகளாலும், இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய பிரதிநிதிகளாலும் அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தை எதிர்த்து இருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்டால் அது தமிழகத்திலே இருக்கக் கூடிய தனியார் கல்லூரிகளிலே பண்புரியக் கூடிய பல்லாயிரக் கணக்கான ஆசிரியர்களும், ஆசிரியைகளும், ஊழியர்களும், மிகுந்த வேதனை மட்டுமல்ல, மிகுந்த அதிர்ச்சி அடைவார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும், இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியும், இன்றைக்கு அரசியல் வித்தியாசம் எதுவாக இருந்தாலும் ஏனென்றால், இன்றைக்கு அனைத்துக் கல்லூரிகள் ஆசிரியர்கள் சங்கத்திலே அனைவரும் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு பல்கலைக் கழகம் ஏரியாவுக்கும் ஒரு சங்கம், இவை எல்லாவற்றையும் இணைத்து வைத்திருக்கக்கூடிய ஒரு சம்மேளனம். இதிலே பல்வேறு வகை அபிப்பிராயம் உள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நேரத்திலே இப்போது மிகவும் கரலம் கடந்து கொண்டு வரப்பட்டிருக்கக்கூடிய இந்தச் சட்டத்திலே கூட திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும், இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியும் மைனாரிட்டி என்ற பெயரால் எதிர்க்கிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்டால்-அதிலே இன்னொரு விஷயம் என்னவென்றால் எஸ்.ஐ. ஈ.டி.லோ அல்லது கிறித்துவ நிறுவனங்களிலே அல்லது வேறு மைனாரிட்டி ஸ்தாபனங்களிலே கணிசமானவர்கள் மைனாரிட்டி சமூகத்தைச் சார்ந்தவர்களே இருக்கிறார்கள். அந்த மைனாரிட்டி ஆசிரியர்கள் மீது, அந்த மைனாரிட்டி ஆசிரியைகள் மீது அந்த ஊழியர்கள் மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சிக்கும் அக்கறை இல்லையா?

(பிற்பகல் 12.50)

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். நம்முடைய மாண்புமிகு மார்க்கிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நாங்கள் ஏதோ ஆசிரியர்களுக்கு விரோதமாக இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இப்படியெல்லாம் மிகைப்படுத்திச் சொல்வதில் பயன் இல்லை. எங்கள் கட்சித் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் பேசுகின்றபோது சரியான வகையில் விளக்கம் தெரிவித்தார்கள். அந்த ஆசிரியர்கள் நீக்கப்பட்டதை நாங்கள் கண்டிக்கிறோம். அவர்களுக்கு வேலை வாங்கித் தரும் பொறுப்பு இந்த அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. அதை இந்த அரசாங்கம் செய்யவில்லை என்று நாங்கள் குற்றம் சாட்டுகிறோம். 1½ ஆண்டுக் காலமாக அதைச் செய்யாமல், அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்காமல் இந்த அரசாங்கம் தவறிவிட்டது என்று சொல்லியிருக்கிறோம். ஆகவே, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆசிரியர்களுக்கு விரோதமாக நடந்து கொள்கிறது என்று நீங்கள் எப்படிச் சொன்னாலும் அதை அவர்கள் நம்பப் போவது இல்லை.

1982 செப்டம்பர் 7]

திரு. என். சங்கரம்மா : திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் தங்கள் கட்சியின் நிலையை விளக்கியதற்கு நன்றி. ஆனால் அதை நம்புவது அல்லது நம்பாதது என்பது வேறு. அந்த ஆசிரியர்களுக்கு பாதுகாப்புத் தரும் இந்தச் சட்டத்தை அரசாங்கம் கொண்டு வருகிறபோது அதை எதிர்க்கிறோம் என்று சொன்னால், அந்த ஆசிரியர்கள் அதை எப்படிப் புரிந்துகொள்வார்கள் என்பதை அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். இந்தப் பாதுகாப்பு அவர்களுக்குத் தேவை இல்லை என்று தி.மு.க. சொல்வதாகத்தானே அவர்கள் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : ஆசிரியர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கின்ற வகையில் நாங்களே முன்பு சட்டம் கொண்டுவந்து இருக்கிறோம். ஆகவே, அவர்கள் தவறாகப் புரிந்துகொள்ள மாட்டார்கள்.

திரு. என். சங்கரம்மா : முன்பு சட்டம் கொண்டு வந்தநீங்கள் தற்போது இதை ஏன் எதிர்க்கிறீர்கள் என்பதுதான் எனக்கு ரொம்ப வேடிக்கையாக இருக்கிறது. தொழிலாளர் பிரச்னை அரசாங்கம் தீர்க்க முயற்சி எடுக்கவேண்டும் என்று சொன்ன அதே சிம்சன் கம்பெனியில் வந்த நேரத்தில், அந்தப் பிரச்னையை அரசாங்கம் தீர்க்க முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று சொன்ன அதே நேரத்தில், அந்தத் தொழிலாளையையே அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம்.

திரு. அ. ரகுமான் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஆசிரியர் போராட்டங்கள் நடைபெற்ற நேரத்தில் எல்லாம் அவர்கள் பக்கம் நின்று ஆதரவைத் தந்து இருக்கிறது. உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமென்றால், மதுரை மாவட்டம், உத்தமபாளையம் சூரத்த ராவுத்தர் கல்லூரியில் ஆசிரியர்கள் போராட்டம் நடத்தியபோது (குறுக்கீடு)—உதாரணத்திற்காகத்தான் அதைச் சொல்கிறேன்—நீண்ட நெடுங் காலம் அங்கே ஆசிரியர்கள் போராட்டம் நடத்தியபோது, அவர்கள் சம்பளம் தரவேண்டும் என்ற கோரிக்கையை வலியுறுத்தி போராட்டம் நடத்தியபோது, அதற்காக திராவிட முன்னேற்றக்கழக சார்பில் இங்கே தீர்மானம் கொடுத்து, போராடி, வாதாடி, அவர்கள் கோரிக்கையை வலியுறுத்தி யிருக்கிறது. ஆகவே, திராவிட முன்னேற்றக்கழகம் ஆசிரியர்களுக்கு விரோதமான நடவடிக்கைகளை எப்போதும் எடுத்தது இல்லை. ஆகவே, ஆசிரியர்கள் பிரச்னையைத் தீர்ப்பது என்பது வேறு; நிர்வாகத்தை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்வது என்பது வேறு என்பதை இங்கே வலியுறுத்தி கூற விரும்புகிறேன்.

[1982 செப்டம்பர் 7]

திரு. என். சங்கரய்யா : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, திரு. ஹாஜா செரீப் அவர்கள் கூறினார்கள், அங்கே அந்தப் போராட்டம் ஒரு சில பிழைகள், டிரைவர்கள் தூண்டுதலின் பேரில் நடக்கிறது என்று. அந்தப் போராட்டத்தின் நியாயத்தை ஏற்று, அந்த ஆசிரியர்களின் மாநில சம்மேளனமே அந்தப் போராட்டத்தை நடத்தி வருகிறது. அந்த இடத்தில் பணி செய்யக்கூடிய முஸ்லீம் ஆசிரியர்கள் உட்பட பழி வாங்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பழிவாங்கப்பட்ட ஆசிரியர்கள் பல்வேறு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைச் சந்தித்து குறைகளை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அங்கேயிருக்கும் சிறு பான்மையினரின் நலன் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் இந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறபோது, இதைத் தவறு என்று எப்படிச் சொல்லமுடியும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்-தலைமை)

மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில், கல்வி நிறுவனங்கள் 100-க்கு 75 விழுக்காடு அரசாங்கத்தின் உதவியைக் கொண்டு நடைபெறுவதால், அவைகள் முழுக்க முழுக்க அரசாங்கத்தின் பொறுப்பில் இருப்பது நியாயம் என்கிற அழுத்தமானக் கொள்கையைக் கொண்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு நெடுமாறன் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் அடானமஸ்காலேஜில் நடைபெறுகின்ற நடவடிக்கைகளைப்போய்ப் பாருங்கள் என்று சொன்னார்கள். தன்னாட்சிக் கொடுக்கப்பட்ட அந்தக் கல்லூரிகளில் என்ன நடைபெறுகிறது என்பதை நீங்கள் போய்ப் பார்க்கவேண்டும், அங்கே தன்னாட்சி நடைபெறுகிறதா அல்லது பேயாட்சி அங்கே நடைபெறுகிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அங்கே பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லை. அந்தக் கல்லூரிகள் சர்வகலாசாலை ஆளுகையின் கீழும் வராமல், அரசின் ஆளுகையின் கீழும் வராமல் இருப்பது சரியல்ல என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த நண்பர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் சரியாகச் சொன்னார்கள், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தையும் நீங்கள் ஏன் எடுக்கக்கூடாது என்று கேட்டார்கள். அதை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வரவேற்கிறது. ஏற்கனவே மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அதை வலியுறுத்தியிருக்கிறது, ஆகவே, நண்பர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தையும் உடனடியாக எடுத்துக்கொள்வதற்கு அரசாங்கம் சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கூறியிருந்தால் நான் அதை ஏற்றுக்கொண்டு இருப்பேன்.

1982 செப்டம்பர் 7]

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : போன் வருஷமே முதலமைச்சர் அவர்கள் வாக்குறுதி அளித்தார்கள். ஏன் அதைச் செய்யவில்லை என்றுதான் நாங்கள் வலியுறுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். அதற்காகப் பைட் செய்து கொண்டு வருகிறோம். ஏன் என்னை நீங்கள் மிஸ்குவாட் செய்கிறீர்கள்?

திரு. என். சங்கரய்யா : மிஸ்லீட் பண்ணவில்லை. அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத் திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட வேண்டும்; முத்தையா செட்டியாரின் ஆதிக்கத்தை ஒடுக்க சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும். ஆனால் அதைக் கொண்டுவரவில்லை என்பதற்காக இதை எதிர்க்கிறோம் என்று சொன்னால் அதற்கு என்ன காரணம்? உங்களுக்குத் தெரியும். பெரியகுளம் தேர்தலில் 5 கட்சிகள் போட்டியிடுகின்றன. இது அரசியல் ரீதியான போராட்டம். ஆளும் கட்சியும் போட்டியிடுகிறது; எதிர்க்கட்சிகளும் போட்டியிடுகின்றன. அது வேறு விஷயம். அதேமாதிரி கல்லூரி நிர்வாகத்தில் இருக்கக்கூடாது; எஸ்.ஐ.இ.டி. கல்லூரி பிரச்சனையும் அப்படி இருக்கக்கூடாது.

அது மட்டுமல்ல. அவினாசிவில்கம் செட்டியார் கல்லூரி ஒன்று இருக்கிறது. சேலத்தில் ஒரு கல்லூரி இருக்கிறது. இப்படி பல்வேறு கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. எந்தக் கல்லூரியாக இருந்தாலும் தவறு நடந்தால் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியதுதான்.

கல்லூரி ஆசிரியர்கள் சம்மேளனம் பல கோரிக்கைகளை வைத்திருக்கிறது. ஒரு 'சார்டர் ஆஃப் டிமான்ட்ஸ்' கொடுத்திருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் நான் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நீங்கள் ஆக்கப்பூர்வமான ஆலோசனைகளை கையாண்டு, உரிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அவர்கள் கோரிக்கைகளிலே ஒன்று, தமிழக கல்லூரி ஆசிரியர்கள் சங்கத்தின் நிர்வாகி பேராசிரியர் நரசிங்கத்தின் மீது நடவடிக்கை எடுத்து, அவருடைய ஆண்டு ஊதிய உயர்வு நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த உத்தரவு சரியல்ல; அதை நீக்க வேண்டும் என்று கோரிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். இது நியாயமான கோரிக்கை.

அவருக்கு எதிராக பாரபட்சமான தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர் அந்தக்கல்லூரி ஆசிரியர்கள் நிர்வாகக் குழு தலைவர் என்பதால் ஊதிய உயர்வு நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். அந்தக் கோரிக்கையை நீங்கள் ஏற்று, பரிசீலிக்க வேண்டும். காரணம் அந்த ஊழியர் சங்கத்தின் தலைவர் மீது ஒரு களங்கம் ஏற்பட்டால் அது அந்த ஆசிரியர்கள் அத்தனை பேர்கள் மீதும் களங்கம் ஏற்படுத்துவதாக ஆகும். ஆக, பல்லாயிரக் கணக்கான ஆசிரியர்கள் மீது ஏற்படுத்துகிற களங்கத்தைப் போக்க வேண்டும்.

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1982 செப்டம்பர் 7]

பத்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அசிஸ்டன்ட் ப்ரஃபசராக இருக்கிறவர் ாளுக்கு ப்ரஃபசர் பதவி உயர்வு அளிக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் எல்லோருக்கும் பதவி உயர்வு கிடையாது. 1-4-1980-க்கு முன்னால் வந்த உதவி பேராசிரியர்களுக்குத்தான் பேராசிரியர் பதவி அளிக்கப்படும். மற்றவர்களுக்கு கிடையாது. 2-4-80 அல்லது அதற்குப் பிறகு வந்தவர்களுக்கு பதவி உயர்வு கிடையாது. இது எதற்காக? தகுதியுள்ள எல்லோருக்கும் பதவி உயர்வு கொடுப்பதுதான் நியாயம். ஆகவே இதுவும் நியாயமான கோரிக்கைதான்.

அதைப்போன்று லைபிரரியன், பிசிக்கல் டைரக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உதவிப் பேராசிரியர் கிரேடு கொடுக்க வேண்டுமென்று கோரிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எம்.ஏ. அல்லது எம்.எஸ்ஸி (சி.பிஎஸ்) படித்திருந்தால் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பல்கலைக் கழக பணக் குழுவும் அதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களில் எல்லாம் இப்படிக் கொடுக்கப்படுகிறது. தமிழ் நாட்டில் மட்டும்தான் அதற்கு மாறான ஒரு விதியை வைத்திருக்கிறார்கள்; அதை மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். இதுவும் நியாயமான கோரிக்கைதான். உதவி பேராசிரியர் பதவி உயர்வுக்கு 'எம்ஃபீல்' படிக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. அது சாத்தியமில்லை. ஆகவே, அதனால் அவர்கள் பாதிக்கப் படக்கூடாது.

26-2-1979-க்குப் பிறகு 1982 வரையில் எம்பிஸாய்மென்ட் எக்ச்சேஞ்ச் மூலமாக வேலைக்கு வந்தவர்கள், சுமார் 500 பேர்கள் டெக்சரர்களாக கல்லூரிகளில் பணியாற்ற தற்காலிகமாகப் போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டுமென்று ஒரு கோரிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். இதுவும் முக்கியமான, நியாயமான கோரிக்கைதான்.

அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற இப்படிப்பட்ட நியாயமான கோரிக்கைகளை அரசு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இந்த மைனாரிட்டி நிர்வாகத்தில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்கும் தகுந்த பாதுகாப்பு இருக்கவேண்டும். அதற்காக நீங்கள் தைரியமாக நடவடிக்கை எடுங்கள். மார்க்சிஸ்ட் கம்யூஸ்ட் கட்சிக்கும் அண்ணா தி.மு.க.வுக்கும் அடிப்படையான கொள்கை வேறுபாடுகள் உண்டு. ஆனால் இந்தக் கொள்கையைப் பொறுத்த வரையில், ஆசிரியர்கள் மற்றும்முள்ள பணியாளர்கள் உரிமையைப் பாதுகாப்பதில் நீங்கள் தைரியமாக நடவடிக்கை எடுங்கள்; அவர்களைக் காப்பாற்ற உறுதியான நடவடிக்கை எடுங்கள்; அதற்கு எங்களுடைய ஆதரவு உண்டு என்பதைத் தெரிவித்து, இந்தச் சட்டத்தை ஆதரித்து அமர்கிறேன்.

1982 செப்டம்பர் 7]

திரு. மு. அப்பாதுரை: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய இந்த கல்லூரி நிர்வாக சீர்திருத்த மசோதாவை இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக நான் வரவேற்கிறேன். இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கும்போது, எனக்கு முன்னால் பேசிய அருமை தோழர் சங்கரய்யா அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல இன்றைக்கு தனியார் கல்விக் கூடங்கள் எல்லாம் கல்விக் கூடங்களாக இல்லாமல் கொள்ளைக் கூடங்களாக மாறியிருக்கின்றன என்பதை வலியுறுத்திக்கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1.00)

சிறுபான்மை என்ற பெயரால், மைனாரிட்டி என்ற பெயரால் மதத்தின் பெயரால், ஜாதியின் பெயரால் கல்விக் கூடங்கள் இன்றைக்கு கொள்ளைக் கூடங்களாக செயல்பட்டு வருகின்றன. இது தமிழ்நாட்டில் மட்டுமல்ல; இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் பல்வேறு இடங்களில் இப்படிப்பட்ட காரணங்களால் மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள் போராட்டங்களை இன்று நாம் பார்க்கிறோம்.

அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையில் இன்றைக்கு மைனாரிட்டி உரிமை என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் கேட்க விரும்புவதெல்லாம் இன்றைக்கு பாலஸ்தீனியர் விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு போராடிக் கொண்டிருக்கிற காலத்திலே அங்கே அந்த மைனாரிட்டியை ஆதரிப்பதற்கு நாமெல்லாம் ஒத்தக் கருத்து உடையவர்களாக இருக்கிறோம். அதற்காக பக்கத்திலே இருக்கக்கூடிய பாகிஸ்தானியரும், இந்திய துணைக்கண்டத்தின் மீது போர் தொடுக்கப்பார்த்தால், அதை மைனாரிட்டி என்ற முறையில் நாம் ஏற்றுக்கொள்வோமா?

அந்த சூழ்நிலையில்தான் இன்றைக்கு இங்கே இருக்கக்கூடிய எஸ்.ஐ.ஈ.டி. கல்லூரியாக இருந்தாலும் சரி, லயோலா கல்லூரியாக இருந்தாலும் சரி, தூய சேவியர் கல்லூரியாக இருந்தாலும் சரி, இன்னும் சொல்லப்போனால் காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதிகள் என்று சொல்லக்கூடிய மகான்களின் கீழ் உள்ள நிறுவனங்களானாலும் சரி, அல்லது எந்த ஒரு மதஸ்தாபனங்களாக இருந்தாலும் சரி, சிறுபான்மை என்று சொல்லி கொள்ளை யடிக்கப்பட்ட பணத்தால் நடத்தப்படுகின்ற தனியார் நிறுவனங்களானாலும் சரி, அவைகளை மைனாரிட்டி என்ற முறையில் நாம் ஏற்றுக்கொள்ள இயலாது. இந்தக் கொள்கையின் அடையாளமாகத்தான் இன்றைக்கு இந்தப் போராட்டங்கள் நடைபெறுகின்றன.

மைனாரிட்டி சமூகத்தைச் சேர்ந்த நிறுவனங்கள் என்று சொல்கிறார்களே, அங்கே பணிபுரிகின்ற ஆசிரியப் பெருமக்கள் எந்தச் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்? இன்றைக்கு குறிப்பாக

[திரு. மு. அப்பாதுரை]

[1982 செப்டம்பர் 7]

இளையான் குடி போன்ற இடங்களில் நடத்தப்படுகிற முஸ்லீம் சமூகத்தைச் சேர்ந்த நிறுவனங்களில் படிக்கக்கூடிய மாணவர்கள் மைனாரிட்டிகள், பணிபுரிகின்ற ஆசிரியர்கள் மைனாரிட்டிகள். ஆகவே, இப்படி மைனாரிட்டிகள் என்று சொல்லி மைனாரிட்டிகளையே கொடுமைப்படுத்துவது என்ன நியாயம் என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

ஆகவே இன்றைக்கு கல்லூரிகளுக்குள்ளே சீர்திருத்தம் கொண்டுவர வேண்டும். அது மட்டும் அல்லாமல் இப்படிப்பட்ட தனியார் நிறுவனங்களில் அரசு சட்டத்திற்கு விரோதமாக மட்டும் அல்லாமல், அரசின் கொள்கைகளுக்கும் மாறுபட்ட முறையில், ஜாதிக் கலவரங்களையும், மதக் கலவரங்களையும் தூண்டுகிற பாடத்திட்டங்களைக் கூட போதிக்கக்கூடிய அளவுக்கு அந்தக் கல்விக் கூடங்கள் இருந்துக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கும், இந்த மாமன்றத்திற்கும் எச்சரிக்கையாக எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆக அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் இப்படிப்பட்ட கொடுமைகள் நடைபெறுவதை தடுத்து நிறுத்துவதற்காக இந்தச் சட்டத்தின் வாயிலாக வழிவகைகளைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள், வரவேற்கிறோம்.

ஆனால் இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாகவாவது உடனடியாக இந்தக் கொடுமைகளைத் தீர்த்து விடலாம் என்று நாம் நினைத்தோம் என்று சொன்னால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் நெடுபாறன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல, இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வரும்போது, நீதிமன்றத்திற்குப் பேய் இந்தச் சட்டத்திலே இருக்கக்கூடிய ஒட்டை உடைசல்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, காலதாமதத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு அவர்கள் தயாராகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி அந்தக் காலதாமதம் ஏற்படுகிறபோதுதான் எங்களுக்கு ஒரு சந்தேகம் வருகிறது. இன்றைக்கு தமிழகத்திலே இருக்கிற அனைத்துக் கல்லூரிகளிலே இருக்கக்கூடிய பட்டகாரி ஆசிரியர் கழகங்கள் தங்களுடைய ஒன்று பட்ட அமைப்பின் மூலம் ஒரு முக்கியமான போராட்டத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் போராட்டத்தை திசை திருப்புவதற்கும், அதை வலுவிழக்கச் செய்வதற்கும் இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக இன்றைக்கு ஆட்சியில் இருக்கக்கூடியவர்கள் காலதாமதம் செய்கிறார்களோ என்றுதான். அப்படி காலதாமதம் செய்யக்கூடாது என்பதைத்தான் நான் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இன்றைக்கு நம்முடைய இந்தச் சட்டமுன் வடிவிலே இரண்டு முக்கியமான திருத்தங்களைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்தச் சட்டத்தில் எப்படி அந்த மைனாரிட்டிகள் மேல்முறையீடு செய்வதற்கு அதிகாரம் வரக்கூட

1982 செப்டம்பர் 7]

[திரு. மு. அப்பாதுரை]

பட்டிருக்கிறதோ, அதே அடிப்படையில் அப்படிப்பட்ட முறையீடுகளை கல்லூரிகளில் பணிபுரிகின்ற ஆசிரியர்களாக இருந்தாலும் சரி அல்லது மற்ற ஊழியர்களாக இருந்தாலும் சரி, அவர்களும் மேல்முறையீடு செய்வதற்கு நீங்கள் அனுமதி கொடுக்க வேண்டும், அதற்கான வழி வகைகளை இந்தச் சட்டத்தில் செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல அந்த நிறுவனங்களை அரசு எடுத்து கையகப்படுத்துவதற்கு, பத்தாண்டு காலத்திற்கு அவைகளை எடுத்துக் கொள்வது என்று இருந்த நிபந்தனையை 6 ஆண்டு காலத்திற்கு என்று குறைத்திருக்கின்றீர்கள். அதை மீண்டும் 10 ஆண்டுக் காலமாகவே ஆக்கி அந்த நிறுவனங்களை அரசு எடுத்துக்கொள்ளும் வகையில் திருத்தம் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இவைகள் மட்டும் அல்லாமல், இன்றைக்கு தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய பல்வேறு கல்லூரிகளிலும் நடக்கக்கூடிய சீர்கேடுகளைப் பற்றி பலர் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பற்றிக்கூட எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் இந்த மாமன்றத்தில் கேட்க விரும்புவதெல்லாம், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் இது போன்ற போராட்டம் நடந்தபோது, அங்கே இருக்கக்கூடிய ஆசிரியப் பெருமக்களும், மாணவர்களும், ஊழியர்களும் எழுச்சிக் கொண்டு போராடியபோது, இங்கே அன்று இந்தக் கருத்தைச் சொன்னவர்கள் எல்லாம் எந்தக் காராக்கிரஹத்தில் இருந்துக் கொண்டிருந்தார்கள் என்பதை இந்த நாடு அறியும் என்பதை எடுத்துச் சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் இன்றைக்கு அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் மட்டும் அல்லாமல், எஸ்.ஐ.ஈ.டி. கல்லூரியைப் பற்றிக்கூட எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எஸ்.ஐ.ஈ.டி. மட்டும் அல்ல, எஸ்.ஐ.ஈ.டி. போன்று ஆயிரக்கணக்கான கல்லூரிகள் இன்றைக்கு தமிழகத்தில் இதேபோன்ற நிலைமையில் இருக்கின்றன. அதற்கு அடையாளமாக தான் இன்றைக்கு எஸ்.ஐ.ஈ.டி. கல்லூரியில் மாபெரும் போராட்டம் நடந்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் இங்கே நினைவுப்படுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டும் அல்லாமல், இன்றைக்கு நம்முடைய தமிழகத்திலே உள்ள ஆசிரியப் பெருமக்கள் ஒரு மகஜரைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பல்வேறு வகையான நிறுவனங்களையும் அப்படி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனக்கு இதனால் நினைவுக்கு வருவதெல்லாம், நாம் இங்கே ஒரு புறம் ஏதேதோ சட்டங்களைப் போட்டு இப்படிப்பட்ட தவறுகளைக் குறைத்துக் கொண்டு வருகிற காலத்தில், அவைகள் ஒரு பக்கத்தில் பெருக்கிக் கொண்டேயும் இருக்கின்றன. நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் பாடிய பாட்டு எனக்கு ஞாபகத்திற்கு வருகிறது.

[திரு. மு. அப்பாதுரை]

[1982 செப்டம்பர் 7]

சட்டம் போட்டு தடுக்கின்ற கூட்டம் தடுத்துக் கொண்டே இருக்குது, திட்டம் போட்டு திருடுகிற கூட்டம் திருடிக் கொண்டே இருக்குது என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய சென்னை மாநகரத்திலே இருக்கக்கூடிய பச்சையப்பன் ட்ரஸ்டிலே இருக்கக் கூடிய கந்தசாமி நாயுடு கல்லூரியினை அரசு கையகப்படுத்தியது. அப்படி இரண்டு அண்டுகளுக்கு முன்பு கையகப்படுத்தப்பட்ட அந்தக் கல்லூரியின் நிர்வாகப் பொறுப்பிலே முக்கியமான இலாக்காவின் பொறுப்பிலே உள்ள ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீஸர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்போது அங்கே என்ன நடக்கின்றது? அந்த பச்சையப்பன் ட்ரஸ்டிலே இருந்து எடுக்கப்பட்ட 25 ஏக்கர் நிலத்தின் வருமானம் வருடத்திற்கு 3,000 ரூபாய்தான் என்று சொல்வது யாரை ஏமாற்ற? தனியார் கல்லூரியிலே நடக்கக்கூடிய அட்டோழியங்களை தடுத்து நிறுத்து வதற்காகத்தான் அரசாங்கம் அதனைக் கையகப்படுத்துகின்றது. ஆனால் மீண்டும் அரசின் அதிகாரிகளே அங்கே தவறுகள் செய்தால், அதற்கான வழிவகைகளை செய்தால் அவர் பாடிய பாட்டுக்கு என்ன அர்த்தம் என்று கேட்க நான் விரும்புகிறேன். ஆகவே பச்சையப்பன் நிர்வாகத்திலே இருந்து அரசாங்கம் கையகப்படுத்திய பின்பு தவறுகள் நடப்பதை அரசாங்கம் களைய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இங்கே இருக்கக்கூடிய அனைத்துக் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் சங்கங்களின் போராட்டங்களை நீடிக்கவிடாமல் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி முடிக்கவில்லை, இரண்டாண்டுகளாகப் பிரச்சினை நீட்டிக்கப்பட்டுக் கொண்டே போகிறது என்று குற்றஞ்சாட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கு உயர்ந்த எண்ணங்கள் இருக்கலாம். ஆனால் அவற்றை நடைமுறைப்படுத்துகின்ற அதிகாரிகள் ஆசிரியர்களை அழைத்து உரிய முறையிலே பேச்சுவார்த்தை நடத்தவில்லை. அதற்குப் பதிலாக ஒன்றரை ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அந்தப் பிரச்சினையை நீடித்து வந்திருக்கிறார்கள், இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் பல்வேறு நிறுவனங்கள் சம்பந்தப்பட்ட வகையிலே தொடர்ந்து இருந்து அவை தீர்க்கப்படாததன் காரணத்தால் தற்போது பல போராட்டங்கள் வெடித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. எனவே அப்படிப்பட்ட நிலைமையை அரசாங்கம் கைவிட்டு துரிதமாகப் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கவேண்டும். மைனாரிட்டி என்ற பெயரால், சிறுபான்மையோர் என்ற பெயரால் சிறுபான்மை மக்களுக்கு மட்டுமல்லாமல், கல்விக்கே களங்கம் ஏற்படுத்தக்கூடிய நிலைமைகளை மாற்றவேண்டும் என்று கேட்டு இந்த மசோதாவை வரவேற்று அமர்கிறேன்.

1982 செப்டம்பர் 7]

திரு. கோ. விஸ்வநாதன்: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சட்டமுன்வடிவினை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன். இந்த விவாதத்தினைத் துவக்கி வைத்துப் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அருமை நண்பர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் இந்த மசோதா உள்நோக்கம் கொண்டது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் தன்னுடைய அவநம்பிக்கையைத் தெரிவித்து அதன்மூலம் கிறிஸ்துவ கல்வி நிலையங்கள் மற்றும் முஸ்லீம் கல்வி நிலையங்கள் அரசாங்கத்தினுடைய ஆதிக்கத்தின்கீழ் கொண்டுவரப்பட்டுவிடும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் தனியார் கல்லூரியிலே படித்தவர்கள்தான். நானும் தனியார் கல்லூரியிலே படித்தவன்தான். இங்கே இருக்கின்ற பலர் தனியார் கல்லூரியிலே குறிப்பாக மைனாரிட்டி சமுதாயத்தினர் கல்லூரியிலே படித்துவிட்டுத்தான் வந்திருக்கிறோம். எனவே நாமெல்லாம் இந்தக் கல்வி நிறுவனங்கள் எல்லாம் அரசாங்கத்தின் ஆதிக்கத்தின்கீழ் கொண்டுவரப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டவர்கள் அல்ல. நிச்சயமாக ஆளுங்கட்சிக்கும் அப்படிப்பட்ட எண்ணமே இல்லை என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தனியார் கல்வி நிலையங்களில் பல பெரியவர்கள் தங்களுடைய அருமை சொத்துக்களை எல்லாம் அளித்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் மறுக்கவில்லை. அவர்கள் தங்களுடைய வாழ்நாள் முழுவதும் சம்பாதித்த சொத்துக்களை எல்லாம் கொண்டு வந்து இப்படிப்பட்ட கல்வி நிலையங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடாமல்தான் இருக்கிறோம். ஆகவேதான் மைனாரிட்டி சமுதாயத்தின் கல்வி நிலையங்களானாலும் அல்லது எத்தகைய கல்வி நிலையங்களானாலும் அவர்களுக்கு வேண்டிய அத்தனை ஒத்துழைப்பையும் அரசு கொடுத்துக் கொண்டு வருகின்றது. ஆனால் அதே நேரத்தில் இந்த அறக்கட்டளைகள் எல்லாம் அறக்கட்டளைகளாகச் செயல்படாமல் அரசுக் கட்டளைகளாக மாறிவிடக்கூடாது என்பதில் அரசாங்கம் அக்கறை கொள்வது தவிர்க்க முடியாதுது. எனவே தான் இந்த மசோதாவினைப் பார்த்து உள்நோக்கம் கொண்டது என்று அவர்கள் சொன்னதில் நான் புரிந்துக்கொண்ட அளவிலே அவருடைய எதிர்ப்பிலே உள்நோக்கம் இருக்கின்றது என்றுதான் நான்கருதுகிறேன். அவர்கள் ஆளும் கட்சியாக இருந்தபோது ஆசிரியர்கள் சம்பந்தப்பட்ட சட்டமுன்வடிவுகளைக் கொண்டு வந்தவர்கள் இந்த சட்டமுன்வடிவினை எதிர்ப்பதின் உள்நோக்கம் என்ன என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மைனாரிட்டியினருக்கு அரசியல் சட்டத்திலே உரிமை வழங்கப் பட்டிருக்கின்றது. அந்த உரிமைகளை வழங்கக்கூடாது என்று நான் நிச்சயமாக இங்கே சொல்லப்போவதில்லை. ஆனால் அதே நேரத்தில் மைனாரிட்டி சமுதாயத்தினருக்கு அளிக்கப் பட்டிருக்கின்ற உரிமைகளை வைத்து வேறு சில மைனாரிட்டி சமுதாயத்தினரின் உரிமைகளைப் பறித்துவிடக்கூடாது என்பதை மட்டும் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. கோ. விஸ்வநாதன்]

[1982 செப்டம்பர் 7]

முஸ்லீம் சமுதாயத்தினர் நடத்துகின்ற கல்வி நிலையங்களானாலும் கிறிஸ்துவர்கள் நடத்துகின்ற கல்வி நிலையங்களானாலும், அல்லது வேறு மைனாரிட்டி சமுதாயத்தினர் நடத்துகின்ற கல்வி நிலையங்களானாலும் அந்த நிலையங்களில் வேலை செய்கின்ற ஆசிரியர்கள், ஆசிரியைகள் அதேச் சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்களாக பலபேர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பழிவாங்கப் பட்டார்கள். 28 ஆண்டுகளாக பணிபுரிந்து வந்த ஆசிரியையை வேலையிலிருந்து நீக்கிவிட்டார்கள். அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு விண்ணப்பித்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் கைக் காட்டிக் கொண்டுகிறது. அரசுக்கு அதிலே தலையிட அதிகாரமில்லை. கோர்ட்டுக்குப் போனால், அங்கே அவர்கள் சொல்கிறார்கள்--அரசியல் சட்டதிலே பாதுகாப்பு தரப்பட்டிருக்கிறது, நாங்கள் தலையிடமுடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலையில் என்ன செய்யவேண்டுமென்று எதிரிக்கட்சிகள் விரும்புகின்றன என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 1-10)

அடுத்து பேசிய இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் மதிப்பிற்குரிய ஹாஜா ஷெரிப் அவர்கள் சொன்னார்கள்--இந்த மசோதா பழிவாங்கும் படலத்தோடு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்கு ஒன்றை மட்டும் குறிப்பிட்டுத் தர விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, எஸ்.ஐ.ஈ.டி. கல்லூரியைப் பற்றிப் பேசினார்கள். எஸ்.ஐ.ஈ.டி. கல்லூரியை நடத்துகின்ற மதிப்பிற்குரிய பஷீர் அகமது சையத் அவர்கள் இந்திய பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்கீழ் கைது செய்யப்பட்டது காங்கிரஸ் ஆட்சியில்தான் என்பதை நினைவுகூற விரும்புகிறேன்.

இங்கே, தனி அலுவலர் நியமனத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இங்கே அதைப்பற்றி மசோதாவிலேயே குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. இந்த நிர்வாகத்தை ஏதோ திடீரென்று எடுத்துக்கொள்ளப் போவதில்லை. இதற்காக கல்வி இயக்குநராக மிருந்து ரிப்போர்ட் பெறப்பட்டு, அங்கே சட்டத்திற்கு புறம்பாக நடந்திருக்கிறார்கள், நிர்வாகத்தில் முறைகேடுகள் இருக்கின்றனவா நிர்வாகத்தில் வேறு குறைபாடுகள் இருக்கின்றனவா என்பதை ஆராய்ந்த பிறகு, தனி அலுவலர்களை நியமிக்கப் போகிறோம். அது மட்டுமல்ல அந்த தனி அலுவலர் நியமிப்பதை, அது மைனாரிட்டி இன்ஸ்டிடியூஷனாக இருக்குமானால், அந்த மைனாரிட்டி சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவரை நியமிக்கப்போகிறோம் என்பதை அரசாங்கம் சொல்லியிருப்பதை மறந்து விடக்கூடாது. இதை மதிப்பிற்குரிய ஹாஜா ஷெரிப் அவர்களுக்கு நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். மைனாரிட்டி சமுதாயத்திற்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கின்ற உரிமைகளைப் பறிக்கக்கூடிய எண்ணம் இந்த அரசுக்கு இல்லை. அது மட்டுமல்ல, அரசாங்கம் கல்வி நிலையத்தை

1982 செப்டம்பர் 7] [திரு. கோ. விஸ்வநாதன்]

எடுத்துக்கொள்வது லாப நோக்கத்திற்காக அல்ல. அதனால் அரசாங்கத்திற்கு நன்மையும் கிடையாது. ஏற்கனவே அரசுக்கு இருக்கின்ற தொல்லைகளோடு இது அதிகமாகும். அரசு இதை எடுத்துக்கொள்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை, முகாந்திர மில்லை என்ற நிலையில்தான் அரசாங்கம் ஒரு கல்வி நிலையத்தை மேற்கொள்ளுகிறது.

இந்த ஆண்டு வேலூரில் ஒரு கல்லூரியை அரசு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது வேறு வழியில்லாமல், மூடிவிடக்கூடிய நிலைமை அங்கே வந்த பிறகுதான், கல்லூரி நிர்வாகத்திற்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் இடையே தகராறு மூண்டு, முற்றிய பிறகுதான் அரசு தலையிடுகிறது. அதுவும், 'அஸ் எ லாஸ்ட் ரிசார்ட்'-ஆகத் தான் இந்த அரசு தலையிடுகிறதே தவிர, அந்தக் கல்லூரியை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற நோக்கம் இந்த அரசுக்கு நிச்சயமாக இல்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே மைனாரிட்டி கல்விக் கூடங்களில் எவ்வளவோ தவறுகள் நடக்கின்றது என்று எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் சங்கரய்யா அவர்கள் சொன்னார்கள். அதையே நான் திரும்பச் சொல்ல விரும்பவில்லை. இந்த தனியார் கல்வி நிறுவனங்களில் தவறுகள் நடந்து, அது இந்து நிறுவனமாக இருந்தால், அரசாங்கம் தலையிட முடிகிறது. ஆனால், அதுவே கிறிஸ்துவ அல்லது முஸ்லீம் கல்வி நிறுவனமாக இருந்தால், அரசாங்கம் தலையிட உரிமையில்லை. இதனால் என்ன நடைபெறுகிறதென்றால், இந்துக்கள் நடத்தக்கூடிய கல்வி நிலையங்களிலுமே கரஸ் பாண்டென்டாக ஒரு முஸ்லீமையோ அல்லது ஒரு கிறிஸ்துவரையோ நியமனம் செய்கின்ற ஏற்பாடு நடைபெற்று வருகிறது. இதற்கு என்ன காரணம்? இப்படிப்பட்ட கல்விக்கூடங்களில் கிறிஸ்துவரையோ அல்லது முஸ்லீமையோ நியமித்து விட்டால், அந்த கல்விக்கூடத்திற்கு முழு பாதுகாப்பு கிடைத்துவிடுகிறது. அரசாங்கம் தலையிட முடியாது. எனவே, இந்த மசோதா எந்தச் சூழ்நிலையிலே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இதை நிச்சயமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆதரிக்கும் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால், பெரியகுளத்தில் நடைபெற இருக்கும் உப தேர்தலை மனதிலே வைத்து, இதை வன்மையாக எதிர்க்கிறேன் என்று மாண்புமிகு வி.கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

நான் இன்னொன்றையும் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். தனியார் கல்லூரியின் நிர்வாகத்தில் தவறுகள் நேரும்போது, அதிலே அரசாங்கம் தலையிட வேண்டுமென்று நாம் அனைவரும் வற்புறுத்த வேண்டும். ஆனால், அதே நேரத்தில் இப்படிப்பட்ட சட்டத்தை இயற்றியபிறகு ஆசிரியர்கள் தவறு செய்தால்,

[திரு. கோ. விஸ்வநாதன்] [1982 செப்டம்பர் 7]

அதையும் அரசாங்கம் ஜாக்கிரதையாக பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தங்கள் குறைகளை அரசாங்கத்திடம் வற்புறுத்தி, ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்குவதற்கு ஆசிரியர்களில் சில பகுதியினர் போராட்டத்தில் இறங்கினால், அதையும் அரசாங்கம் ஜாக்கிரதையாக கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆசிரியர்கள் தங்கள் குறைகளைப் போக்கிக் கொள்வதற்காக, சங்கங்கள் மூலமாக அமைச்சரை அணுகுவதில் தவறில்லை. ஆனால் அந்தச் சங்கங்கள் தொழிற் சங்கங்களாக மாறிவிடக் கூடாது. ஸ்டிரைக் செய்வது, ஊர்வலம், உண்ணாவிரதம், ஆர்ப்பாட்டம், மறியல் இப்படிப்பட்ட காரியங்களில் ஆசிரியர்கள் ஈடுபடுவதை என்னால் தாங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை. இதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ளுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். அது மட்டுமல்ல. மாணவ, மாணவிகளை தங்களோடு சேர்த்துக் கொண்டு நடவடிக்கைகளில் இறங்குவது மோசமான சூழ்நிலைமையை உருவாக்கும் அண்மையில் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இதை கண்டித்துப் பேசியதை நான் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன். ஆசிரியர்களிடத்திலே முழு நம்பிக்கைக் கொண்ட அவர்கள், ஆசிரியர்களின் குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டியிருப்பது மிகவும் நல்லதென்று கருதுகிறேன். அரசே எல்லா அதிகாரத்தையும் எடுத்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை. அதிலும், கட்டியாக இருக்கக்கூடிய அம்சம் அரசு தனக்கிருக்கிற அதிகாரத்தைக் குறைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. 10 ஆண்டுகளுக்கு அந்தக் கல்லூரி நிர்வாகத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்றிருந்தாலும், அதை 6 ஆண்டுகளாக குறைத்துக் கொண்டிருப்பது போதுமான அதிகாரமே போதும் என்பதைத்தான் இது எடுத்துக் காட்டுகிறது; அப்படிப்பட்ட வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிற இந்த மசோதாவை ஆதரித்து அமர்கிறேன். நன்றி.

*திரு. பொ. விஜயராகவன்: மாண்புமிக் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிக் கல்வித்துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற தமிழ்நாடு 1982-ஆம் ஆண்டு அங்கீகாரம் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள் (ஒழுங்குமுறை) மற்றும் தனியார் கல்லூரிகள் (ஒழுங்குமுறை) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவை ஜனதா கட்சியின் சார்பில் ஆதரித்து ஒரு சிலவற்றை பேச நான் முன்வருகிறேன். இந்த மசோதாவை எடுத்துக்கொண்டால், இந்த மசோதாவை மைனாரிட்டிகளுக்கு எதிராக ஏவி விடப்பட்ட ஒரு பிரயோகம் என்று சொல்வது இந்த மசோதாவினுடைய கருத்துக்களை திசை திருப்பிவிடும் ஒரு முயற்சி ஆகும். இந்த மசோதாவை பொறுத்தவரையில் மைனாரிட்டியாக இருந்தாலும் மெஜாரிட்டியாக இருந்தாலும் 2 பேருக்கும் இது பொருத்தமாக இருக்கவேண்டும். எல்லோருக்கும் சமமாக இருக்கும் சட்டமாக இந்த மசோதாவை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இதை நான் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏற்கனவே இந்த மாமன்றத்திலே பேசுகின்றபோது

1982 செப்டம்பர் 7] [திரு. பொ. விஜயராகவன்]

தனியார் கல்லூரிகள், தனியார் பள்ளிகள் ஒட்டுமொத்தமாக தனியார்களுக்குச் சொந்தமாக இருப்பவை அல்ல என்பதை வலியுறுத்தி பேசினார்கள். யூனிவர்சிட்டி கிராண்ட்ஸ் கமிஷன் அல்லது கவர்ன்மெண்டிடம் இருந்து பெறக்கூடிய மானியத்தின் உதவியால் அங்கே நூலகங்கள் அமைகின்றன, அங்கே லெபாரட்டரிகள் அமைகின்றன, அங்கே இருக்கக்கூடிய ஆசிரியர்கள், ஆசிரியர் அல்லாத ஊழியர்களுக்கு சம்பளம் வழங்கப்படுகின்றன. சர்க்காராலோ அல்லது சர்க்காருடைய ஏஜென்ஸி மூலமாகவோ பெறப்படுகின்ற பணத்தை வைத்துக்கொண்டு தனியார் நிறுவனங்கள் பல்வேறு தவறுகளை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மசோதா எல்லா மைனாரிட்டி ஸ்தாபனங்களுக்கும் எதிராக பிறப்பிக்கப்பட்ட போர் அல்ல. எஸ்.ஐ.ஈ.டி. நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரையில் அந்த நிர்வாகம் கடந்த பல ஆண்டுகளாகவே முரண்பட்ட கொள்கையை கடைபிடித்து வந்ததை இந்த நாடு மறந்து இருக்க முடியாது. 1971-ஆம் ஆண்டு கிராவிட் முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் இருந்தபோது பி.யு.சி.க்கு இலவசமாக கல்வி திட்டம் கொண்டுவந்த போது மாணவர்களிடமிருந்து பீஸ் வசூலித்ததை இந்த நாடு மறந்து இருக்க முடியாது. இது போன்று தொடர்ந்து தவறுகளை இழைத்துக் கொண்டிருக்கிற அந்த நிறுவனங்களை விட்டு வைத்து இருப்பது நியாயம் அல்ல. மைனாரிட்டி நிறுவனம் அல்லது மெஜாரிட்டி நிறுவனமாக இருந்தாலும் கூட அவ்வாறு செய்கின்றபோது அதைத்தட்டிக் கேட்பதற்கு இந்த சட்டத்திலே வாய்ப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

பூம்புகார் பேரவை கல்லூரி இந்து அறநிலையத் துறையின் கீழ் வருகிற நிர்வாகத்தை உடையது ஆகும். அப்படி இருந்தாலும் கூட அந்த நிர்வாகம் சரிவர நடத்தப்படாமல் இருக்கிறது. அங்கே உள்ள ஆசிரியர்களும், மற்றவர்களும் பழி வாங்கப்படுகிற நிலைமை இருக்கிறது. மாணவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டிய அடிப்படை வசதிகளையெல்லாம் செய்து கொடுக்க முடியாத அளவுக்கு கல்லூரியின் நிர்வாகம் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட தவறுகளை போக்குவதற்கு இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் நிர்வாகத்தைத் திருத்துவதற்கான வாய்ப்புகளை ஏற்படுகிறது. ஆகவே உடனடியாக இதைச் செய்வதற்கு அரசு முன்வரவேண்டும். மைனாரிட்டி, மெஜாரிட்டி என்று வேறுபடுத்திப் பார்ப்பது இதை திசை திருப்பி விடுகின்ற செயலாகும். இதிலே மைனாரிட்டி, மெஜாரிட்டி என்பதற்கு இடம் இல்லை. மைனாரிட்டிகளுடைய ரைட்ஸ் என்ற பெயரால் அரசியலமைப்புச் சட்டத்திலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற நிலைமைகளை தவறாக யாரோ சில நிர்வாகங்கள் பயன்படுத்துவதாக இருந்தால் அதை தட்டி கேட்பதற்கு சட்டத்தில் வாய்ப்பு இல்லாமல் போனால், இந்த நாட்டில் சட்டம் ஒழுங்கை எப்படி நிலை நாட்ட முடியும் என்பதை கேட்க விரும்புகிறேன். தனியார் கல்வி நிலையங்களை அதிலும் குறிப்பாக மைனாரிட்டி

[திரு. பொ. விஜயராகவன்] [1982 செப்டம்பர் 7]

கல்வி நிறுவனங்களை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்வதற்கான நிலைமைகளை இந்த சட்டம் உருவாக்குகிறது என்று சொன்னார்கள். அது எங்கே இந்த சட்டத்திலே இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. தனியாருடைய கல்வி நிறுவனங்களை மைனாரிட்டி வர்க்கத்தினுடைய கல்வி நிறுவனங்களை எடுத்து கொள்கிற நிலையில் இந்த சட்டம் இல்லை. அவைகளிலே தவறான போக்குகள் இருக்குமானால் அதை திருத்துவதற்கும் அந்த நிர்வாகத்தை செம்மைப் படுத்துவதற்கும் தான் இந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். சர்க்காரே எடுத்துக்கொள்ளக் கூடிய நிலைமை இல்லை. ஆகவே தவறான எண்ணத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு விட்டதா என்று நான் சந்தேகிக்கிறேன். இந்தச் சட்டமுன் வடிவத்தில் பல்வேறு காரியங்களைப் பற்றி சொல்லியிருந்தாலும் அதை திருத்துவதற்காக தனி அலுவலர்களை போட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். தனி அலுவலர்களை பரிசீலித்து அப்பாயிண்டு செய்தாலுங்கூட தனியாக ஒரு குழுவை போட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தனி அலுவலர்கள் நிர்வாகத்தை செம்மையாக நடத்துகிறார்களா என்பதை கண்காணிக்கவும், தனி மனிதனுடைய விருப்பு, வெறுப்புகளுக்கு இடம் தராமல் நிர்வாகத்தை நடத்தவும் வாய்ப்பு ஏற்படும்.

(பிற்பகல் 1.20)

ஒரு குழு என்ற முறையிலே அமைத்து அங்கே பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்கள், ஆசிரியர்கள் அல்லாத ஊழியர்கள், அவர்களுடைய பெற்றோர்கள் இவர்களின் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட ஒரு குழுவை அமைத்து—நிர்வாகம் செம்மைப்படுத்தப்பட வேண்டும். அந்த ஸ்தாபனங்கள் நிலைநிறுத்தப்பட வேண்டும், என்பதை அடிப்படையாக வைத்து அந்தத் திருத்தத்தை அரசாங்கமே கொண்டு வர வேண்டும். இன்றைக்குள்ள சூழ்நிலையில் தமிழகம் முழுவதையும் பார்த்தால் தனியார் துறையில் புதிதாகக் கல்லூரிகள் தொடங்கப்படமுடியாத நிலையில், அரசாங்கத் துறையிலும் கல்லூரிகள் புதிதாகத் தொடங்கப்பட அனுமதி தரப்பட மாட்டாது என்று அரசு கொள்கை ரீதியாக அறிவித்திருக்கின்ற நிலையில் சிக்கல் உள்ள நிர்வாகங்களை செம்மைப்படுத்த வழிவகை காணவேண்டும். தவறான போக்கில் செல்கிற, அதன் மூலம் வகுப்புகளை நிறுத்திக்கொண்டே போகிற போக்கை அனுமதித்தால் கல்வி கற்க விரும்புகின்ற மாணவர்கள் எங்கே போய் நிற்பார்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

அதுவும் எஸ்.ஐ.ஈ.டி. கல்லூரியைப் பொறுத்தவரையில் படிப்படியாகத் திட்டமிட்டே மாணவர்களைச் சேர்க்கிறபோதே எண்ணிக்கையைக் குறைத்துக் கொண்டே வந்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு நிறுத்தியும் விட்டிருக்கிறார்கள். சென்னை மாநகரத்திலே மேல் படிப்பு படிப்பதற்கு கல்லூரிகள் ஏராளமாக இருந்தாலும் இங்கே உள்ள இட நெருக்கடிவேறு எந்த

1982 செப்டம்பர் 7] [திரு. பொ. விஜயராகவன்]

இடத்திலும் கிடையாது என்ற நிலையில் மாணவர்களின் கல்விக்குப் போதுமான பாதுகாப்பைத் தரவேண்டிய கட்டாயத்தில் நாம் இருக்கிறோம். இதையெல்லாம் கருத்திலே கொண்டு முன்னாலேயே கொண்டு வந்திருக்க வேண்டிய சட்டத்தை 'பெட்டர் லேட் தேன் நெவர்' என்று சொல்வார்கள், காலம் கடந்து கொண்டு வந்தாலும் கூட இது நல்ல மசோதா இதைச் செய்வதில் எந்தவித தயக்கமும் சணக்கமும் இருக்கக்கூடாது. பூப்புகார் பேரவைக் கல்லூரி, அவினாசிலிங்கம் செட்டியார் கல்லூரி, எஸ்.ஐ.ஈ.டி. கல்லூரி இதுபோன்ற கல்லூரிகளில் பழி வாங்கப்பட்ட ஆசிரியர்களுடைய பிரச்சனைகளை உடனடியாகத் தீர்ப்பதற்கும் ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும், அவர்கள் பட்டினிப் பட்டாளமாய் தெருவிலே நிற்கிற அளவுக்கு இல்லாமல் அரசாங்கம் உடனடியாக பரிகாரம் காண வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்தச் சட்ட முன்வடிவை ஆதரித்து அமர்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டப் பேரவையின் முன்னாலே ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்ற தனியார் பள்ளிகள் (ஒழுங்குமுறை) சட்டத்தையும் தனியார் கல்லூரிகள் (ஒழுங்குமுறை) சட்டத்தையும் மேலும் திருத்துவதற்கான சட்டமுன்வடிவின்மீது நல்ல கருத்துக்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வெளியிட்டதற்காக நான் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இங்கே பேசப்பட்ட பல்வேறு கருத்துக்களுக்கு என்னுடைய கருத்தை எடுத்துவைப்பதற்கு முன்னாலே நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மைனாரிட்டி வகுப்பினர் நடத்துகின்ற கல்லூரிகள், பள்ளிகள் ஆகியவற்றில் பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்கள், ஆசிரியர்கள் அல்லாதோர் ஆகியவர்களுடைய நலன்களைப் பாதுகாக்கவேண்டுமென்று இந்தத் திருத்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். இதைப்பற்றிய கருத்துக்களைச் சொல்கிறபோது ஏன் அவர்களிடத்திலே பேசி ஒரு முடிவு காணவில்லை, அப்படிக்காண்பதற்குப் பதிலாக அரசு இப்படிப்பட்ட நிலைமைக்கு வந்தது என்ற சந்தேகத்தைக் கிளப்பினார்கள். அதற்கு நான் பதில் சொல்ல விரும்புகிறேன். மற்றக் கல்லூரிகளிலே பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்களுக்கும் ஆசிரியர்கள் அல்லாதோருக்கும் கிடைத்து வருகின்ற வாய்ப்புகள் மைனாரிட்டி வகுப்பினர் கல்லூரிகளிலே பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்களுக்கும் ஆசிரியர்கள் அல்லாதோர்களுக்கும் இல்லை என்பதை நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மைனாரிட்டி மக்களாலே நடத்தப் படுகிற தொழிற்சாலைகள், நிறுவனங்கள் இதுபோன்றவற்றில் பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்களுக்கு கிடைக்கிற பாதுகாப்பு

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

[1932 செப்டம்பர் 7]

கூட, அவர்கள் அனுபவிக்கிற பல பாதுகாப்புகள் கூட இந்தக் கல்வி நிறுவனங்களில் பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கு கிடையாது. இன்றைக்கு இந்தியாவிலே ஒரு வேலை செய்து கொண்டிருக்கிற, ஒரு தொழில் செய்து கொண்டிருக்கிற ஒவ்வொருவருக்கும் கிடைத்துக் கொண்டு வருகிற பாதுகாப்பு மைனாரிட்டியினரால் நடத்தப்படுகிற கல்வி நிறுவனங்களில் பணியாற்றுகிற ஆசிரியை, ஆசிரியர்களுக்கு இல்லை என்பது நம் எல்லோருக்குமே ஒரு சவாலாக இருந்து கொண்டு வருகிறது. ஆகவே அந்த குறிப்பிட்ட பாதுகாப்பிற்காகத் தான் இந்த மசோதாவை, திருத்தத்தை நாம் கொண்டு வருகிறோமே தவிர, மற்றவர்களுக்கெல்லாம் உரிமைகளை வாரி வாரி வழங்கி விட்டு, ஏதோ மைனாரிட்டி மக்களாலே நடத்தப்படுகிற கல்வி நிறுவனங்களை மட்டுமே கையிலே எடுத்துக் கொண்டு இந்த மசோதா வருவதாக தவறுதலாகக் கூட தயவுசெய்து நீங்கள் நினைக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்ற எல்லாத் துறைகளிலும், எல்லாப் பிரிவுகளிலும் மெஜாரிட்டி மக்களாலே நடத்தப்படுகிற கல்லூரிகளில் கிடைத்து வருகிற பாதுகாப்பு இந்த குறிப்பிட்ட நிறுவனங்களில் இல்லை என்பதை நாம் பார்த்து, அதை ஆராய்ந்து அதற்கு அந்த பாதுகாப்பைத் தரவேண்டுமென்று கருதித் தான் இந்தத் திருத்தத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

ஒரு தொழில் செய்கின்ற ஒருவர், ஒரு பணி செய்கின்ற ஒருவர் தன்னுடைய உரிமைகளை கெஞ்சி கேட்கிற நிலைமை இருக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் யாரும் கருத மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே சட்டப் பூர்வமான உரிமையை, சட்டப்பூர்வமான பாதுகாப்பை தர வேண்டுமென்று அரசு கருதி ஒரு நடவடிக்கை எடுக்கிற போது அதற்கு உள்நோக்கம் இருக்கிறது என்று சொல்வது என்பது ஆச்சரியத்திற்குரிய ஒன்று என்றே நான் கருதுகிறேன். அப்படி தயவுசெய்து யாரும் நினைக்க வேண்டாம். இது சமுதாய நலனை மிக முக்கியமாகக் கொண்டு மற்றவற்றைப் பற்றி கவலைப்படாமல் எடுக்கப்பட்டிருப்பது, ஒரு சிறந்த முடிவாகும். பெரியகுளத்திலே தேர்தல் வருகிறது, நாங்களும் தான் அங்கே போட்டியிடுகிறோம். அதற்காக நாங்கள் சமுதாய நலனை மறந்து விட்டு செல்கிற அந்த நிலைக்குச் செல்லவில்லை என்பதை இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

THIRU K.S.G. HAJA SHAREEF: On a point of information. May I know from the Hon'ble Minister for Education whether the Government had called both the parties as one together or separately and tried to effect compromise as far as possible?

1982 செப்டம்பர் 7]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவர் அவர்களே, அதற்கு நான் வருகிறேன். இப்போது பெரியகுளத்திலே நடைபெறுகிற தேர்தலுக்காக என்று கருத்துக்களை தயவுசெய்து யாரும் வெளியிட வேண்டாம். இன்னும் சொல்லப்போனால் கோவை மேற்கு தொகுதியில் மூன்று முறை வெற்றி பெற்றிருக்கிறேன் என்றால் அதில் நான் பெற்ற பெரும்பாலான ஓட்டுக்கள் சிறுபான்மை இனத்தை சேர்ந்தவர்களுடையது தான். இதிலே இன்னும் சொல்லப்போனால் அந்தத் தொகுதியே சிறுபான்மையினர் தொகுதியாகத் தான் இருக்கமுடியுமே தவிர தமிழ் பேசுகிற தமிழர்கள் அங்கே மைனாரிட்டிகளாகத் தான் இருந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே பெரும்பான்மை மைனாரிட்டிகள் அடங்கிய தொகுதியிலே இருந்து தான் நான் வந்திருக்கிறேன். ஆகவே அவர்களைப் பற்றிய அக்கறை, அவர்களைப் பற்றி நல்ல காரியங்களை செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணம் இங்கே யாருக்கு இருந்தாலும் அவர்கள் எல்லோரையும் விட ஒரு படி மேலாக எனக்கிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே சொல்ல வேண்டிய கடமை எனக்கு இருக்கிறது. ஆகவே மைனாரிட்டி மக்களுடைய உரிமைகளை பாதுகாப்பதில் நாங்கள் யாருக்கும் சளைத்தவர்கள் அல்ல, இந்த அரசும் யாருக்கும் சளைத்தது அல்ல.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஹாஜாசெரீப் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள், பேசிப் பார்த்தீர்களா என்று; பேசிப் பார்க்கவில்லை என்று யார் சொன்னது? காலில் விழுவதைத் தவிர பாக்கி எல்லா முயற்சிகளையும் நாங்கள் மேற்கொண்டாகி விட்டது. வைஸ்-சான்கிலர் மூலமாக, டைரக்டர் மூலமாக, கவர்னர் மூலமாக, எனக்குத் தெரிந்த நண்பர்கள் மூலமாக பேசிப் பார்த்தாகி விட்டது. இன்றைக்கு அவர்கள் ஏன் பேச வருகிறார்கள் என்றால் இந்த மசோதாவை தடுக்க வேண்டுமென்கிற தவறான நோக்கத்தோடு வருகிறார்களே தவிர, வேறு எந்த நோக்கத்தோடு வருகிறார்கள்? இன்றைக்குப் பேச வேண்டுமென்று சொல்கின்றவர்கள் அன்றைக்கு எங்கே போனார்கள்? இன்றைக்கு பேசி முடிவெடுக்க வேண்டுமென்று நியாயம் பேசுகின்றவர்கள் அந்தப் போராட்டம் நடைபெறுகின்ற நேரத்திலே வகுப்புகளை மூடி, மாணவிகள் இடம் கிடைக்காமல் இருந்த நேரத்திலே எங்கே போனார்கள்? அப்போது அவர்களுக்கு புத்தி சொல்லி அவர்களை கூட்டி பேசியிருந்தால் இந்த இரசு அவர்களுக்கு நன்றி சொல்லுமே தவிர நிச்சயமாக தவறாக கருதாது. ஆக அன்றைக்கு வராதவர்கள் மசோதா வருகிறது என்ற உடனே எங்கேயிருந்து வருகிறார்கள். இதிலே நியாயம் எப்படி இப்போது மட்டும் தென்படுகிறது? நான் இன்னும் தெளிவாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதிலே இந்திரா காங்கிரசிற்கு பொறுப்பில்லை என்று யாரும் நினைக்கக் கூடாது. அந்த பெட்டிஷன் ஆசிரியர்கள் மூலமாக மதிப்பிற்குரிய இந்திரா காந்தி அவர்களுக்கு போய், அது அங்கேயிருந்து உள்துறைக்கு வந்து அவர்கள் எங்களை என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று கேட்கிறார்கள். அந்த அளவிற்கு அந்த பெட்டிஷன் வந்திருக்கிறது.

[1982 செப்டம்பர் 7]

(பிற்பகல் 1-30)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவையின் அனுமதியுடன் அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: இன்றைக்கு இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது என்றால், இது ஏதோ இங்கே இருக்கிற செக்கரட்டேரியட்டிலே உருவான மசோதா அல்ல. அங்கே கல்வித் துறை, சட்டத் துறை, உள் துறை ஆகியவைகளை எல்லாம் பரிசீலித்து, எங்களுடைய கருத்துக்களோடு, தங்களுடைய கருத்துக்களை ஒருமித்து அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டதற்குப் பிறகு 'கன்கரன்ட் சப்ஜக்ட்' என்கிற முறையில் இன்றைக்கு இந்த மசோதா இங்கே வந்திருக்கிறது. ஏனென்றால், இந்திரா காங்கிரசினுடைய மேலிடத்தின் ஆதரவோடு வந்திருப்பதாக நான் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். திரு. ஹாஜா சேரீப் அவர்களுடைய கருத்து அதற்கு மாறுபாடாக இருக்கிறது என்றால் அதைப் பற்றி பரிசீலிக்க வேண்டிய, பதில் சொல்ல வேண்டிய கடமை அந்தக் கட்சிக்குத் தான் இருக்கிறதே தவிர, நான் இப்பொழுது அதற்கு மேல் பேச விரும்பவில்லை.

திரு. ப. நெடுமோறன்: மாண்புமிகு ஹாஜா சேரீப் அவர்கள் பேச்சு வார்த்தை நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். பேச்சு வார்த்தை நடத்துவதற்கு முன்னால், அவர்கள் தங்களுக்குள்ள செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி, இன்றைக்கு சஸ்பென்ஷன் ஆகியுள்ள ஆசிரியர்களின் சஸ்பென்ஷன் உத்தரவை ரத்து செய்ய ஏற்பாடு செய்வார்களா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

THIRU K.S.G. HAJASHAREEF: Sir, let me make my position very very clear. I have not taken brief from the Management nor have I taken the brief from the alleged people who are being oppressed or suppressed. As a public man, I spoke to the Hon. Minister three or four weeks ago and asked whether can't you interfere and speak freely to the management. Even now I will not plead for the management, if they are wrong. I only said that it is a Minority Institution and that he should be very careful because the Minority institutions are given safeguard. If the Hon. Minister says that the concurrence had come from the Centre, then it is not my concern to indulge in it.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் அண்ணாமலை யுனிவर्सிட்டியைப் பற்றி அதிகமாகக் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சங்கரய்யா அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல எஸ்.ஐ.இ.டி.யின்

1982 செப்டம்பர் 7] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

மீது மட்டும் இப்படி நடவடிக்கை எடுக்கின்ற அரசாங்கம் அண்ணாமலை யுனிவர்சிட்யின் மீதும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூறியிருப்பாரானால் நான் உள்ளபடியே மகிழ்ந்திருப்பேன், பாராட்டியிருப்பேன். அதற்கு மாறாக, அண்ணாமலை யுனிவர்சிட்யின் மீது எடுக்காததைப் போல், எஸ்.ஐ.இ.டி. மீது எடுக்கவேண்டாம் என்று சொல்வதே விநோதமானது மட்டும் அல்ல, அவர்களுடைய அடிப்படையே நாட்டுமக்களுக்குச் சந்தேகத்தை உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்றை நான் இங்கே தெளிவுபடுத்தியாக வேண்டும். ஏதோ நடந்துவிட்டது. ஏன் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகச் சட்டத்திற்குத் திருத்தம் கொண்டு வரவில்லை? இராமசாமி, குப்புசாமி என்று அவர்களுக்குத் தெரிந்த பெயர்களை, அறிமுகமான பெயர்களை, பழக்கமான பெயர்களை சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் சொல்கிறேன், எதுவும் நடக்க வில்லை. நாங்கள் மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திலே செனட் உறுப்பினர்களுக்கும் சிண்டிகேட் உறுப்பினர்களும் இரண்டு டெர்ம்களுக்கு மேல் இருக்கக் கூடாது என்ற ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தபொழுது இதே காரியத்தை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலே செய்வீர்களா? செய்ய மாட்டீர்கள் ஏன் தெரியுமா? ஏதோ நடந்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் நாங்கள் மறுபடியும் திருத்தத்தை இந்த மாமன்றத்திலே கொண்டு வந்தபொழுது அவர்கள் அதற்கு மேல் பேச முடிய வில்லை. தங்கள் கருத்தை அதற்குமேல் அவர்களாலே எடுத்துச் சொல்ல முடியவில்லை. நான் இப்பொழுதும் சொல்கிறேன். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பிறகு வந்த ஒரு நிறுவனம் அல்ல. நீங்கள் 7 ஆண்டுக்காலம் கோலோச்சிய காலத்திலேயே அந்த அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் அந்தத் தனி நபர் கையிலே தான் இருந்து வந்தது. இன்றைக்கு என்ன, என்ன குறைபாடுகளை அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தின்மீது சொல்ல முடியுமோ, அத்தனை குறைபாடுகளும் அதற்கு மேலும் அன்றைக்கும் நடந்து கொண்டிருந்தன. இன்றைக்கு நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பிறகு ஒரு திருத்தம், இரண்டு திருத்தம் என்று கொண்டு வந்திருக்கிறோம். முழுமையையும் திருத்து வதற்கான முயற்சிகளை நாங்கள் மேற்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்கிறோம். எங்களுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் அந்த நிர்வாகத்தை அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தைச் சரிப்படுத்தியே தீருவோம் என்கிற வாக்குறுதியைக் காப்பாற்றியே தீருவோம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு இருக்கிற சங்கடமான நிலைமைகள் எல்லாம், எனத்தந்திய அண்ணா தி.மு.க. கொண்டு வராத நேரத்தில் ஏதோ நடந்து விட்டது என்று சொல்லிய நம்--அந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்ததற்குப் பிறகு, அந்தக்

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

[1982 செப்டம்பர் 7]

குற்றச்சாட்டுக்களிலிருந்து அவர்கள் விடுபட்டு விட்டார்கள். 7 ஆண்டுக்காலம் எதையுமே செய்யாத நாம், அந்தக் குற்றச் சாட்டுக்களுக்கு நம்மை ஆட்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம் என்கிற உணர்வு, எண்ணம் அவர்களுக்கு இருக்க வேண்டும். மக்கள் அதைச் சந்தேகிக்கிறார்கள். ஏன் 7 ஆண்டுக்காலம் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை? 7 ஆண்டுக்காலம் உங்களுக்கும் அவர்களுக்கும் இருந்த சம்பந்தம் என்ன? உறவு என்ன? எங்கள் மீது குற்றம் சாட்டுகிற நீங்கள், இந்தக் குற்றச் சாட்டுகளுக்கு இன்றைக்கு இல்லாவிட்டாலும் என்றைக்காவது பதில் சொல்லியே திரவேண்டும்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். மாண்புமிகு கல்வியமைச்சரவர்கள் உணர்ச்சிவசப்பட்டு பேசுகின்றார்கள். இந்த இரண்டு வருஷ காலமாக எஸ்.ஐ.டி. கல்லூரி தகராறு இருந்தும் ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை, இன்றைக்கு ஏன் எடுக்கிறீர்கள்? இரண்டு வருஷமாக இந்த எஸ்.ஐ.டி. கல்லூரி தகராறு இருந்தும் இன்றைக்கு ஏன் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள்? இதை ஏன் இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்னால் கொண்டு வரவில்லை? அதற்கு நாங்கள் நோக்கம் சுற்பிச்சுக் கூடாதா? அதைப்போல அண்ணாமலை யுனிவர்டிடியிலே பட்டப் படிப்பை மூடுதாம் என்று சொன்ன சமயத்திலே அசாங்கம் மூடக்கூடாது என்று சொல்லிற்றா? இப்பொழுது சொல்கிறீர்கள், காலேஜ் ஆரம்பிக்கிறேன் என்று முடிவெடுத்தபிறகு, அமென்மென்ட் கொண்டு வந்த பிறகு எங்களுடைய கொள்கையும், நோக்கமும் அதுதான் என்று. போன வருஷம் படிக்க இடமில்லாமல் போய்விட்ட நிலையில் ஆல்டர்நேட்டிவ் அரேன்ஜ்மென்ட் முடியும் வரையாவது நீங்கள் சொல்லிக்கொடுங்கள் என்று அண்ணாமலை யுனிவர்டிடியிடம் சொன்னீர்களா? ஒரு வருஷம் பூராவும் ஆயிரக் கணக்கான மாணவர்கள் படிக்காமல் இருந்தார்களே அதற்கு என்ன காரணம்? ஒரு வருஷமாக நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருந்ததற்கு மூலக் காரணம் என்ன? இதற்குக் கம்.ஏ. இராமசு மியிடத்தில் நீங்கள் என்ன பேசினீர்கள் என்பதை நீங்கள்தான் சொல்ல வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, நாங்கள் எங்கள் மீது கூறப்படுகின்ற புகார்களை, குற்றச்சாட்டுக்களை இல்லை என்று நிரூபித்துக் கொண்டு வருகிறோம். ஆனால் ஏழாண்டுக் காலமாக நீங்கள் செய்யாமல் இருந்ததற்கு அந்தக் குற்றச் சாட்டுக்களின் அடிப்படையிலே நீங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்ற ஒரு குற்றச் சாட்டை நான் இப்பொழுது சுமத்துகிறேன். உங்களைப் பற்றி நாடு அறியும். நீங்கள் எது எதில் என்னென்ன செய்து கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள் என்பதை நாடு அறியும்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: எல்லோரைப் பற்றியும் நாடு அறியும். நீங்கள் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதை நாடு அறியும்.

1982 செப்டம்பர் 7]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவரவர்களே, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பற்றிச் சொல்லி எங்கள் மீது குறிப்பாக ஒரு தவறான கருத்தைச் சொன்னதால் தான் சொல்ல வேண்டி வந்ததே தவிர, இதுவரைக்கும் குறிப்பாக எதிர்க்கட்சித் தலைவரைப் பற்றியோ, அந்த உறுப்பினர்களைப் பற்றியோ ஒரு தவறான கருத்தைச் சொல்ல வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு என்றைக்கும் நான் பேசவில்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால் இந்த மசோதாவிற்கும் அவர்களுடைய ஆதரவும் இருக்க வேண்டுமென்று விரும்பித்தான் பேசி வந்திருக்கிறேன். ஆனால் இன்றைக்கு அவர்கள் பேசப் பொழுதி ஐந்தாறு தடவை ஒரு ஆதாரமற்ற குற்றச்சாட்டை ஆதாரமற்ற புரரை எடுத்துச் சொல்லிச் சொல்லி அவர்களே மகிழ்ந்து கொள்வது என்பது அவ்வளவு நல்லதல்ல. அப்படிப்பட்ட விண் விவாதங்களுக்கு இடம் தர வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்காள்: மாண்புமிகு பன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவரவர்களே, நான் அமைச்சரவர்கள் மேலும் விளக்கம் கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்காக இந்தக் கேள்வியைக் கேட்கிறேன். எஸ்.ஐ.இ.டி. கல்லூரியினுடைய நிர்வாகம் தவறான போக்கிலே ஈடுபட்டிருக்கிறது என்று சொல்லி அரசாங்கம் ஒரு வழக்கைத் தொடுத்திருக்கிறது. எஸ்.ஐ.இ.டி. கல்லூரி பட்டப் படிப்பு முதலாண்டு மாணவர்களுக்கு அட்மிஷன் கொடுக்கவில்லை என்பதை மையமாக வைத்து அந்த வழக்கு. ஆனால் அதே நேரத்தில் இதே காரியத்தை அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் செய்திருக்கிறது. அரசாங்கம் வழக்கு போட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. மாணவர்கள்தான் வழக்கு போட்டார்கள். நீதிமன்றத்திலே ஸ்டே கொடுக்கப் பட்டது. இப்பொழுது நிர்வாகம் மீண்டும் போய் ஸ்டேயை வெக்கேட் செய்து விட்டது. ஆகவே, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தினுடைய நிலைமை என்னவென்று கேட்டால் அவர்கள் எந்த முடிவைக் கொண்டு வந்தார்களோ-பட்டப் படிப்பிலே முதலாண்டு மாணவர்களைச் சேர்ப்பதில்லை என்ற அந்த முடிவில் அவர்களை யாரும் ஒன்றும் செய்ய முடியாதபடி இன்றைக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதுகுறித்து நீங்கள் நடவடிக்கை எடுப்பதற்குப் பதிலாக நீங்கள் என்ன காரியம் செய்திருக்கிறீர்கள் என்றால் ஒரு அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, பல்கலைக் கழகச் சட்ட விதிகளின்படி பத்து மைல் ரேடியஸுக்குள்ளே வேறு கல்லூரி இருக்கக்கூடாது என்றிருக்கின்ற அதை மாற்றி, இருக்கலாம் என்று சொல்லி, அருமை நண்பர், உங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் தலைமையில் ஒரு கமிட்டியை அமைத்து, சிதம்பரத்திலே இரண்டு கல்லூரிகளை அமைத்திருக்கிறீர்கள். அந்தச் சிதம்பர ரகசியம் என்ன என்பதுதான் கேள்வி.

[1982 செப்டம்பர் 7]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் வர்களே, அந்த சிதம்பர ரகசியம் பற்றி நான் சொல்லிவிடுகிறேன். சிதம்பரம் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பட்ட வகுப்பிலே ஆயிரக் கணக்கான மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொண்டு, விடுதியிலேயும் வகுப்பிலேயும் எண்ணிக்கையை அதிகமாக வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அங்கே கடந்த இரண்டு மூன்று ஆண்டுக் காலமாக ஒரு ஒழுங்கீனம் ஏற்பட்டு, அந்தப் பல்கலைக் கழகமே சரியாக இயங்காத முறையில் மாணவர்கள் வன்முறையிலே ஈடுபட்டு வந்தார்கள். அதிலே இன்னொன்றை நான் உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

பல்கலைக் கழகத்திலே பட்டப் படிப்பு இருப்பது என்பது சரியல்ல, பட்ட மேற்படிப்பு இருக்கலாம்; ஆராய்ச்சிப் பிரிவு இருக்கலாம் என்ற அடிப்படையில் பட்டப் படிப்பு இருக்கக் கூடாது என்ற கொள்கையை நாம் வலியுறுத்தி வருகிறோம்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்-துலைமை)

ஆகவே, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் பட்டப் படிப்பை நிறுத்தியபொழுது இந்த அரசினுடைய சார்பில் நாங்களும் அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொண்ட நிலைமையிலேதான் அவர்கள் நிறுத்தினார்கள். இல்லையென்றால் நாங்கள் நடவடிக்கை எடுத்திருப்போம். அப்படி நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்ட காரணத்தினாலேதான் இன்றைக்குக் கல்லூரியே துவங்குவதில்லை என்கிற முடிவை எடுத்துக்கொண்டிருந்த அரசாங்கம், இன்றைக்கு அந்தக் குறைபாட்டைப் போக்குவதற்காக கல்லூரியைத் துவக்குகிறோம்.

சென்ற ஆண்டே உடனடியாக எடுக்க முடியாததற்குக் காரணம், இந்தச் சட்டச் சிக்கல் மட்டுமல்ல; அங்கே பொதுமக்கள் உடனடியாகக் குழுவை அமைத்து, விதிகளுக்கு ஏற்ப நாம் சில காரியங்களைச் செய்ய வேண்டிய நிலையிலே உடனடியாக அவர்கள் செயல்பட முடியாமல் இருந்தது. இப்பொழுது அவர்கள் அந்தத் தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுத்து, நாம் சொல்லியிருக்கின்ற நிபந்தனைகளையெல்லாம் பூர்த்தி செய்ததன் அடிப்படையில் இன்றைக்கு நாம் அந்தக் கல்லூரியை ஆரம்பிக்கிறோம். ஆகவே, அரசு இந்தப் பல்கலைக் கழகத்திலே பட்டப் படிப்பு இருக்கக் கூடாது என்று கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்கிறது.

(பிற்பகல் 1.40)

பல்கலைக்கழகம் ஒரு சிறந்த மேற்பட்டப் படிப்பு நிறுவனமாக வளரவேண்டும் என்பதை நாம் வரவேற்கிறோம். இன்னும் இருக்கின்ற பல்கலைக்கழகங்களிலே கூட, செய்யலாமா என்று கூட யோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறோமே தவிர, வேறல்ல. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால் அண்ணா யூனிவர்

1982 செப்டம்பர் 7]

[திரு.செ.அரங்கநாயகம்]

சிட்யிலே இன்றைக்கு பி.இ. பட்டப்படிப்பு இருக்கின்றது. அது பல்கலைக்கழகத்திலே இருக்கலாமா, அல்லது வெளியே தனியாக ஒரு கல்லூரியாக எடுத்துச் சென்று விடலாமா என்கிற ஒரு எண்ணம் அரசுக்கு அல்லது இந்த துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் இடத்திலே ஒரு தனிக் கருத்தாக அந்த பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களாலே பேசப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே ஒரு பல்கலைக்கழகத்திலே என்ன நடைபெற வேண்டும் என்று நாங்கள் விரும்புகின்றோமோ அந்த அளவிற்கு மாற்றங்களைச் செய்து எங்களுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் பல்கலைக்கழகத்தில் தேவையான காரியங்கள் நடைபெற்றன. அந்தப்பல்கலைக் கழகத்தின் மூலமாக சமுதாயம் பல்வேறு நல்ல நன்மைகளைப் பெற்றது. என்பதை நாங்கள் பார்க்க வேண்டும். அந்த அடிப்படையிலே தான் காரியங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன.

திரு.அ.ரகுமான்கான்: தலைவர் அவர்களே, ஒரே ஒரு மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் ஏற்கனவே நிறைய கேள்விகளைக் கேட்கிறீர்கள். இப்போதுமணி 1.40 ஆகிவிட்டது. மேலும் இது கேள்வி பதில் நேரமல்ல. இப்படி ஒவ்வொரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் கேட்டுக் கொண்டே இருந்தால் நாம் அவையை குறிப்பிட்ட நேரத்தில் முடிக்க முடியாது.

திரு.அ.ரகுமான்கான்: தலைவர் அவர்களே, நான் நீண்ட நேரம் எடுத்துக் கொள்ள மாட்டேன். ஒரு விஷயம் கேட்டு விடுகிறேன். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திலே பட்டப்படிப்பிலே முதலாண்டு அட்மிஷன் இல்லாத நிலையை நாங்கள் ஏற்கவில்லை. இருக்க வேண்டும் என்பது தான் எங்கள் கொள்கை ஆனால் அங்கே பல்வேறு பிரச்சினைகள் இருந்தன, ஒரு அமதியின்மை இருந்தது. ஆகையினால்தான் அங்கே நாங்கள் ஒரு அவசரச்சட்டம் கொண்டு வந்து கல்லூரிகளை உருவாக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்தோம் என்று சொன்னார்கள். அதைப் போலவே மைனாரிட்டி இன்ஸ்டிடியூஷன் ஆக இப்போது இருக்கக் கூடிய எஸ்.ஐ.இ.டி. கல்லூரியிலும் இப்படி ஒரு பிரச்சினை இருப்பதாக அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அதை ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியது அல்ல. இங்கேயும் ஒரு கல்லூரியைத் துவங்கலாமே. அதைவிட்டு ஏன் சிறுபான்மையினருடைய நிர்வாகத்தில் உள்ள கல்லூரியை அபகரிக்கிறீர்கள்?

மாண்புமிகு திரு.செ.அரங்கநாயகம் : தலைவர் அவர்களே நான் பதில் சொல்ல முடியாத கேள்வியைத் தான் அவர்கள் கேட்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே அதற்குப் பதில் சொல்லத் தேவை

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

[1982 செப்டம்பர் 7]

யில்லை. என்று கருதுகிறேன். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பட்டப்படிப்பு எடுக்கப்படுகிறது என்பதற்கு ஒரு விளகாத்தை நான் தந்தேன். அதையே எஸ். ஐ. இ. டி. கல்லூரிக்கும் செய்ய வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் விரும்புகிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். அதைச் செய்ய முடியாது.

அதற்கடுத்து, மைனாரிட்டி உரிமைகளின் பேரால்-மைனாரிட்டி மக்களுக்கு தரப்பட்ட உரிமைகளின் பேரால் தனி நபர்கள் அதை பயன் படுத்திக் கொண்டு சமுதாயத்திற்கு விரோதமான காரியங்களில் ஈடுபட நலனுக்குப் பாதகமான காரியங்களிலே ஈடுபடுகின்றபோது தான் பிரச்சினைகள் வருகின்றனவே தவிர, மைனாரிட்டி மக்கள் தங்களுடைய உரிமைகளை அனுபவிக்கிறபோது இப்படிப்பட்ட பிரச்சினை தோன்றவும் இல்லை. அரசு இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளைச் சிந்திக்கவும் இல்லை.

ஆகவே மைனாரிட்டிகள் தங்களுடைய உரிமைகளை அவர்கள் அனுபவிக்கிறார்கள் என்பதில் நம் எல்லோருக்கும் ஒரு ஆதரவான எண்ணம் தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்த உரிமைகளை தவறான முறையில் தனிப்பட்டவர்கள் பயன்படுத்துகின்றபோது தடுக்கின்ற அதிகாரம் அங்கே செயல்படுகிற அரசுக்கு இருந்து தீர வேண்டும். அப்படி இல்லை என்றால், ஒரு தனி நபர் ஒரு இயக்கத்திற்கு மேலே அல்லது ஒரு சமுதாயத்திற்கு மேலே ஆளுகின்ற அரசாங்கத்திற்கு மேலே அவர்கள் வந்துவருகிறார்கள், அது இரதக் கால கட்டத்திலே ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது என்பதையும் நான் இங்கே சொல்லி கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட தவறுகளை இத்தகைய கல்லூரிகளிலே போக்குவதற்காக, சட்டபூர்வமான பாதுகாப்பை தருவதற்காகத் தான் ஒரு நல்ல எண்ணத்தோடு தான் எல்லா துறைகளிலேயும் எல்லா பகுதிகளிலேயும் எல்லோரும் அனுபவித்து வருகின்ற உரிமைகள் இந்த கல்லூரிகளிலே பணியாற்றுகின்ற மைனாரிட்டிபைச் சேர்ந்தவர்கள், சேராதவர்கள் ஆகியோர் ஆசிரியர் ஆசிரியரல்லாதோர் இவர்களுடைய நலன்களை முற்றிலும் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு தான் நல்ல எண்ணத்தோடு தான் இம் மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அந்த அடிப்படையில் இதற்கு உங்களுடைய ஆதரவை தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆசிரியர்களுடைய மற்ற கோரிக்கைகளைப் பற்றி நாம் ஆராய்ந்து வருகிறோம். அந்த ஆசிரியர்களின்கோரிக்கையினைப் பற்றி ஆராய்ந்து நல்ல முடிவை அரசு எடுக்கும் என்ற உறுதி மொழியினை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். வேளியே பேசப்பட்டதைப் போல ஒன்றுமே செய்யாமல் இல்லை. நாம் பல்வேறு பிரச்சினைகளை தீர்த்துக் கொண்டு வருகிறோம். சில புதிய பிரச்சினைகள் தோன்றலாம் சில பிரச்சினைகள் காலம் கடந்து கொண்டு வரலாம். ஆனால் அவைகளை எல்லாம் தீர்க்க வேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணத்தோடு தான் இந்த அரசு முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகிறது.

1982 செப்டம்பர் 7]

[திரு.செ. அரங்கநாயகம்

இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஆசிரியர்களை ஒன்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தயவுசெய்து எந்த காரணத்தைப் பற்றியும் வேலை நிறுத்தம் என்கிற ஒரு நிலைக்கு நீங்கள் செல்லக் கூடாது. அது தொழிற்சாலைகளிலே வேலைச் செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு அனுபவிக்க கிடைத்த நல்ல உரிமையாக கருதப்படலாம். மற்ற தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல உரிமையாகக் கருதப்படலாம் ஆனால் அதே உரிமைகள் ஆசிரியர் அனுபவிக்க முடியுமா என்பதை தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். வேறு வகைப் போராட்டங்களைப் பற்றி நாங்கள் சொல்லவில்லை. வேறு வகையில் அரசையோ அல்லது நிர்வாகத்தைப் பற்றி எதிர்த்து பேசுவதை நாங்கள் சொல்லவில்லை. ஆனால் கல்லூரிகளை மூடுவதன் மூலமாக மாணவர்கள், மாணவிகளின் படிப்பை கெடுப்பதன் மூலமாக இந்தச் சமுதாயத்திற்கு நிரந்தரமான பாதிப்பை ஏற்படுத்துகிற உரிமையை ஆசிரியர்களுக்கு மட்டுமல்ல. வேறு யாருக்குமே கிடையாது என்கிற அந்த பொதுவான நலனில் அக்கறை கொண்டு நான் இந்த வேண்டுகோளை விடுக்கிறேன், தயவுசெய்து இனிமேல் எந்தப் பகுதி ஆசிரியர்களாக இருந்தாலும் இன்றைக்கு இலட்சக் கணக்காக இருக்கின்ற தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் கையாளாத அந்த ஆயுதத்தை, ஆயிரக்கணக்கில் இருக்கின்ற மேல்நிலைப் பள்ளி உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் கையாளாத அந்த ஆயுதத்தை இந்தக் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் மட்டும் கையாள் வேண்டிய அவசியம் எப்படிவரும் என்பதுதான் நான் இப்போது கேட்கின்ற கேள்வி. அந்தத் தவறான நிலைக்கு ஆசிரியர்கள் எந்த நேரத்திலும் போக வேண்டாம். மற்றபடி உங்களுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாக்க உங்களுடைய நலன்களை பாதுகாக்க உங்களுடைய குறைகளைப் போக்க இந்த தமிழக அரசு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் தலைமையில் நடைபெறுகிற அரசு கடந்த நான்கு ஆண்டு காலத்தில் கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றி இருக்கிறது என்பதை நினைவுகூர்ந்து கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் வேண்டுகோள் வைக்கிறேன். அதை ஏற்று அத்தகைய முயற்சிகளில் இனிமேல் எந்தக் காரணம் கொண்டும் ஈடுபட மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

இங்கே கூட எல்லாக்கட்சித் தலைவர்களும் வேறு சில கருத்துக்களிலே வேறுபாடு காட்டினாலும், ஆசிரியர்கள் நலனைப் பொறுத்தவரையில் அதைப் பற்றி பேசுகிற போது பலபேரும் ஒன்றாக பரிந்துதான் பேசியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் இங்கே அங்கம் வகிக்கின்ற போது நீங்கள் நேரடியாக அந்தக் காரியங்களில் ஈடுபடவேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆசிரியர்கள் கைது செய்யப்பட்டு வழக்கு போடப்பட்டு இருந்தாலும் கூட அந்த வழக்குகள் திரும்ப பெறப்படும். ஆகவே

[திரு.செ.அரங்கநாயகம்]

[1982 செப்டம்பர் 7]

அவர்கள் அந்த வகையில் சமுதாயத்தினுடைய நலனை மனதில் வைத்து கல்லூரிகள் சிறப்பாக நடைபெற வேண்டும். கல்லூரிகளிலே படிக்கின்ற அந்த மாணவ மாணவிகளுடைய அந்த நேரங்கள் வீணாக்கக் கூடாது. அந்த இளைஞர்கள் எதிர்கால சமுதாயமாக விளங்குகின்ற அந்த இளைஞர்கள் நமமுடைய இந்தக் காயங்களினாலே அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்கு பாதிப்பு ஏற்பட்டு விடக்கூடாது. பெற்றோர்கள் அதைப்பற்றி கவலைப்படுகிறார்கள். பொதுநலனில் அக்கறை கொண்டவர்கள் இதைப் பற்றி கவலைப்படுகிறார்கள், இதைப் பற்றி பல்வேறு சினிமா விலேக் கூட ஒரு காட்சி வந்து கொண்டிருக்கிறது. அதையும் பார்க்க கூடிய ஒரு நிலைமை எனக்கு ஏற்பட்டது அதையெல்லாம் பார்க்கின்ற போது சமுதாயத்தில் அக்கறை கொண்ட யாரும் ஆசிரியர்கள் வேலை நிறுத்தத்திலே ஈடுபடுவதை ஆதரிப்பதாக எனக்கு தெரியவில்லை. ஆகவே அந்தக் காரியத்தில் ஈடுபட வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொண்டு, உங்களுடைய கஷ்டங்களில், நஷ்டங்களில் இந்த அரசு என்றைக்கும் பங்கு வைக்கும், அதற்காக பாடுபடும்; அதற்காக நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் என்பதை அரசின் சார்பிலே சொல்லி ஆசிரியர்களையும் நான் கேட்டுக் கொண்டு இந்த மசோதாவிற்கு ஆதரவு தந்து நிறைவேற்றித் தருமாறு எல்லா உறுப்பினர்களையும் கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி “தமிழ்நாடு 1982ஆம் ஆண்டு அங்கீகாரம் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள் (ஒழுங்கு முறை) மற்றும் தனியார் கல்லூரிகள் (ஒழுங்கு முறை) திருத்தச் சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்ற பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண்.36/1982) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற வேண்டும்,,.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 5வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றது.

பிரிவு 1.முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் :- தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் “தமிழ்நாடு 1982ஆம் ஆண்டு அங்கீகாரம் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள் (ஒழுங்கு முறை) மற்றும் தனியார் கல்லூரிகள் (ஒழுங்கு முறை) திருத்தச் சட்டமுன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண். 36/1982) நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும்,,.

982 செப்டம்பர் 7]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன் வடிவு நிறைவேற்றப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை 8-9-1982 காலை 9 00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1.49 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.

பேரவை முன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

அ.சட்டப்படிக்கான விதிகளும் ஆணைகளும்

79. தமிழ்நாடு 1940ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து உள் துறையின் 11-5-1982-ஆம் தேதியிடப் பெற்ற 1146-ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு [1939ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் சட்டத்தின் (மத்திய சட்டம் 4/1939-133 (3) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

80. தமிழ்நாடு 1963 ஆம் ஆண்டு சமய நிறுவனங்கள் (காப்பு முதலீடுகள், டணம் கடன் வழங்குதல் அல்லது பெறுதல் விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து வணிக வரிகள் சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 12-1-1982 ஆம் தேதியிடப் பெற்ற 394 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு (தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக் கட்டளைகள் சட்டத்தின் [தமிழ்நாடு சட்டம் 22/1959) 116 (3) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

81. தமிழ்நாடு 1968 ஆம் ஆண்டு மரம் எடுத்துச்செல்லுதல் விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து வன-மினளத் துறையின் 27-11-1981ஆம் தேதியிடப் பெற்ற 1376 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு தமிழ்நாடு 1882 ஆம் ஆண்டு வனச் சட்டத்தின் [தமிழ்நாடு சட்டம் 5/1882) 64 அ பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

82. தமிழ்நாடு 1972 ஆம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் கட்டிட விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து ஊர் வளர்ச்சி உள்ளாட்சித் துறையின் 8-4-1982 ஆம் தேதியிடப் பெற்ற 528 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு [தமிழ்நாடு 1920 ஆம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 5/1920) 304 (2) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

[1982 செப்டம்பர் 7]

83. தேசியமயமாக்கப் பெற்ற வங்கிகள் மூலம் வசூலிக்கப் பெறும் போக்குவரத்திற்குப் பயன்படுத்தப்பெறாத வண்டிகளுக்கான வரியினை திருநெல்வேலி மாவட்டம் சாத்தான் குளத்திலுள்ள இந்தியன் ஒவர்சீஸ் வங்கியின் கிளைகள் மூலம் வசூலிப்பது குறித்து உள்துறையின் 19-6-1982 ஆம் தேதியிடப் பெற்ற 1580 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு [தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் |வரி விதிப்பு சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 13/1974) 25 (2) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது.]

84. தமிழ்நாடு சர்க்கரைக் கழகத்தின் (வரையறுக்கப் பட்டது. 1981 ஆம் ஆண்டிற்கான ஏழாவது ஆண்டு அறிக்கையும் பெரம்பலூர் சர்க்கரையின் ஆலையின் (வரையறுக்கப் பெற்றது) 1981 ஆம் ஆண்டிற்கான ஐந்தாம் ஆண்டறிக்கையும்)தமிழ், ஆங்கிலம்) (1956ஆம் ஆண்டு நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் மத்திய சட்டம் 1/1956) 6-9ஏ பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது).

ஆ. அறிக்கைகள், அறிவிப்புகள், ஏனைய தாள்கள்.

12. 1-4-1979 முதல் 31-3-1980 முடிய தமிழ்நாடு ஒழுக்க கண்காணிப்பு ஆணைக்குழுவின் 14வது ஆண்டறிக்கை (தமிழ், ஆங்கிலம்).

